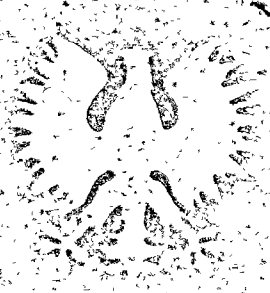

BIBLIOTEKA
025
Urzedu Patentowego
Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej

WIADOMOŚCI URZĘDU PATENTOWEGO

SPIS TREŚCI

Część I

Ustawy, rozporządzenia, komunikaty

Poz.		str.
Polska		
39	Uchwała nr 431 Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 1955 r. w sprawie powołania oraz zakresu działania Komitetu Nagród Państwowych za osiągnięcia w dziedzinie nauki, postępu technicznego, literatury i sztuki	221
40	Dekret z dnia 18 lutego 1955 r. o funduszu zakładowym	221
41	Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1955 r. w sprawie wykonania dekretu o funduszu zakładowym (Wyciąg)	222
42	Pismo Departamentu Techniki Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 24 sierpnia 1954 r. w sprawie wprowadzenia do prac klubów techniki i racjonalizacji przezroczy technicznych (Wyciąg)	223
Zagranica		
Niemiecka Republika Demokratyczna		
43	Prawodawstwo dotyczące ochrony własności przemysłowej i ulepszeń (1948 — 1954)	224
Niemiecka Republika Federalna		
44	Ustawa z dnia 5 maja 1936 r. o znakach towarowych	225
	Załącznik do § 2 ust. 3 ustawy o znakach towarowych. Wykaz klas towarowych	229
Australia		
45	Ustawa nr 42 z dnia 27 września 1952 r. o patentach (dokończenie)	229
46	Ustawa nr 14 z dnia 20 kwietnia 1954 o zmianie ustawy z 1952 r. o patentach (i o innych sprawach). (Wyciąg)	237

Część II

47	Wynalazki	
	Udzielenie patentów (od nru 38692 do nru 38877)	238
	Zmiany w rejestrze	244
	Wykreślenia z rejestru	244
48	Wzory	
	Rejestracja wzorów użytkowych (od nru 10289 do nru 10310)	245
	Rejestracja wzorów zdobniczych (od nru 7177 do nru 7181)	245
49	Udoskonalenia techniczne	
	Świadectwa o dokonaniu udoskonalień technicznych (od nru 7209 do nru 7539) i tytuły tych udoskonalień	246
50	Usprawnienia z zakresu techniki	
	Zaświadczenia o dokonaniu usprawnień i tytuły tych usprawnień (od nru 120000 do nru 124999)	250
51	Opisy projektów wynalazczych	
	Opisy patentowe	265
52	Znaki towarowe	
	Rejestracja (od nru 36789 do nru 36868)	268
	Przedłużenie ochrony	279
	Zmiany w rejestrze	279
	Wykreślenia z rejestru	280
	Odpowiedzi z dziedziny wynalazczości i znaków towarowych	
	Czy wynagrodzenie i premia, przysługujące na podstawie przepisów prawnych o wynalazczości, są wolne lub zwolnione od podatku od wynagrodzeń?	280
	Jakie są rodzaje usprawnień oraz jakie przepisy prawne normują sprawę wynagrodzenia i nagradzanie twórców usprawnień?	281
	Jakie obowiązują resortowe przepisy prawne w zakresie wynagrodzenia za dokonanie pracowniczych projektów wynalazczych oraz w zakresie premiowania i wynagradzania za udzielenie pomocy technicznej przy opracowywaniu tych projektów wynalazczych?	281
	W jaki sposób należy zgłaszać do opatentowania lub do rejestracji w Węgierskiej Republice Ludowej wynalazki, wzory i znaki towarowe oraz jakie opłaty są z tym związane?	282
	Sprostowania	283
	Ogłoszenia o gotowości zbycia patentów lub udzielenia licencji oraz zbycia wzoru użytkowego	284
	Komunikat w sprawie przezroczy technicznych	284

W I A D O M O Ś C I
URZĘDU PATENTOWEGO

SŁUŻBOWY

Warszawa, 15 sierpnia 1955 r.

Nr 4

Poz. 39-52

C Z Ę Ś C I

USTAWY, ROZPORZĄDZENIA, KOMUNIKATY

P O L S K A

39

UCHWAŁA Nr 431
RADY MINISTRÓW

z dnia 11 czerwca 1955 r.

w sprawie powołania oraz zakresu działania Komitetu Nagród Państwowych za osiągnięcia w dziedzinie nauki, postępu technicznego, literatury i sztuki

(Monitor Polski z dnia 11.6.1955 r. Nr 57, poz. 703)

Dla przyznawania nagród państwowych za konkretne, twórcze osiągnięcia ważne dla nauki, gospodarki i kultury narodowej Rada Ministrów postanawia, co następuje:

§ 1. Powołuje się Komitet Nagród Państwowych, zwany w dalszym ciągu Komitetem, do przyznawania nagród państwowych za osiągnięcia w dziedzinie nauki, postępu technicznego, literatury i sztuki.

§ 2. Komitet składa się z:
Prezydium Komitetu,
Podkomitetu Nauki i Postępu Technicznego z Sekcjami:

1. Nauk Społecznych
2. Nauk Biologicznych
3. Nauk Matematyczno-Fizycznych,
4. Nauk Technicznych,
5. Przemysłu Ciężkiego,
6. Przemysłu Lekkiego,
7. Transportu, Łączności i Budownictwa,
8. Rolnego i Leśnictwa

i Podkomitetu Literatury i Sztuki z Sekcjami:

1. Literatury,
2. Plastyki,
3. Muzyki,
4. Teatru,
5. Filmu,
6. Architektury.

§ 3. W skład Prezydium wchodzi: Przewodniczący Komitetu, jego zastępcy oraz członkowie Prezydium.

W skład Podkomitetu wchodzi: Przewodniczący, jego zastępcy, przewodniczący sekcji i członkowie.

§ 4. Prezydium Komitetu i podkomitetów powołuje Rada Ministrów. Członków Komitetu powołuje Prezes Rady Ministrów na wniosek Przewodniczącego Komitetu.

§ 5. Komitet przyznaje nagrody państwowe co dwa lata w dniu 22 lipca. W dziedzinie nauki i postępu technicznego przyznawane są nagrody I, II i III stopnia, w dziedzinie zaś literatury i sztuki — nagrody I i II stopnia oraz wyróżnienia. Komitet przyznaje nagrody na podstawie dyskusji i głosowania.

§ 6. Ustala się wysokość nagród poszczególnych stopni, jak następuje:

I ^o	— 25.000 zł,
II ^o	— 20.000 zł,
III ^o	— 10.000 zł,
wyróżnienia	10.000 zł.

§ 7. Regulamin prac Komitetu zatwierdza Prezes Rady Ministrów na wniosek Przewodniczącego Komitetu.

§ 8. Organem wykonawczym Komitetu jest Sekretariat przy Urzędzie Rady Ministrów.

§ 9. Preliminarz wydatków Komitetu zatwierdzony przez Prezesa Rady Ministrów objęty będzie budżetem Państwa (budżet centralny) w części dotyczącej Urzędu Rady Ministrów.

§ 9. Tracą moc:

1) uchwała Rady Ministrów nr 192 z dnia 10 marca 1951 r. w sprawie ustanowienia państwowych nagród za osiągnięcia w dziedzinie nauki, postępu technicznego i sztuki oraz trybu ich przyznawania (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-51, poz. 675 i z 1953 r. Nr A-37, poz. 463) oraz

2) uchwała Rady Ministrów nr 194 z dnia 10 marca 1951 r. w sprawie powołania oraz zakresu działania Komitetu Państwowych Nagród za osiągnięcia w dziedzinie nauki, postępu technicznego i sztuki (Monitor Polski Nr A-51, poz. 676).

§ 11. Wykonanie uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów.

§ 12. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 11 czerwca 1955 r.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

40

Od Redakcji: Za dokonanie projektów, określonych w dekrete z dnia 12.10.1950 r. o wynalazczości pracowniczej, twórcy tych projektów są wynagradzani na podstawie uchwały nr 291 Rady Ministrów z dnia 14.4.1951 r. w sprawie wynagradzania twórców pracowniczych wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień. Za dokonanie usprawnień z zakresu administracji państwowej twórcy tych usprawnień mogą być wynagradzani na podstawie okólnika nr 9 Prezesa Rady Ministrów z dnia 13.3.1950 r. w sprawie funduszu na nagrody pieniężne za projekty usprawnienia administracji publicznej lub na podstawie zarządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 12.7.1951 r. w sprawie funduszu nagród i prac zleconych. Wobec braku przepisów, normujących sprawę usprawnień z zakresu administracji gospodarczej (administracji uspołecznionych jednostek gospodarczych), podstawą do wynagradzania twórców tych usprawnień w przedsiębiorstwach gospodarki uspołecznionej są przepisy prawne o funduszu zakładowym. Poniżej są zamieszczone przepisy dekretu z dnia 18.2.1955 r. o funduszu zakładowym oraz przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 18.2.1955 r. w sprawie wykonania dekretu o funduszu zakładowym.

DEKRET

z dnia 18 lutego 1955 r.
o funduszu zakładowym

(Dz. U. z dnia 28.2.1955 r. Nr 9, poz. 52)

Art. 1. 1. W podstawowych przedsiębiorstwach przemysłowych, zwanych dalej przedsiębiorstwami, tworzy się fundusz zakładowy z części zysku wygospodarowanego przez te przedsiębiorstwa.

2. W przypadku gdy plan finansowy przedsiębiorstwa nie przewiduje zysku lub gdy suma funduszu zakładowego utworzona na podstawie przepisów niniejszego dekretu jest wyższa od sumy wygoszodarowanego zysku, źródłem pokrycia funduszu zakładowego są środki obrotowe przedsiębiorstwa.

3. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia, po zasięgnięciu opinii Centralnej Rady Związków Zawodowych, rozciągnąć przepisy niniejszego dekretu na inne rodzaje przedsiębiorstw gospodarki uspołecznionej z odpowiednimi zmianami, koniecznymi ze względu na charakter działalności tych przedsiębiorstw.

Art. 2. Ze środków funduszu zakładowego przeznaczają się:

- 1) 50% na budownictwo mieszkaniowe i remonty budynków mieszkalnych lub mieszkań zajmowanych przez pracowników przedsiębiorstwa oraz na inwestycje o charakterze kulturalnym, socjalnych i sportowym, jak również na inne cele, mające na względzie poprawę bytu załogi.
- 2) 50% na indywidualne nagrody dla wyróżniających się w pracy pracowników przedsiębiorstwa.

Art. 3. 1. Na fundusz zakładowy przeznaczają się:

- 1) 0,5% planowanego funduszu plac przedsiębiorstwa, ponadto
- 2) od 10% do 30% osiągniętego ponadplanowego zysku lub kwoty, o którą zmniejszono planową stratę.

2. Wysokość stawek procentowych na fundusz zakładowy dla przedsiębiorstw poszczególnych gałęzi przemysłu ustala w granicach określonych w ust. 1 pkt 2 Prezes Rady Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych.

3. Łączna kwota funduszu zakładowego ustalona według stawek określonych w ust. 1 nie może przekroczyć dla poszczególnego przedsiębiorstwa 3% planowanego funduszu plac.

4. Prezes Rady Ministrów może podwyższyć dla przedsiębiorstw poszczególnych gałęzi przemysłu granicę określoną w ust. 3 do 4% planowanego funduszu plac.

Art. 4. 1. Fundusz zakładowy tworzy się w przedsiębiorstwie, które stosownie do rocznego planu techniczno-przemysłowo-finansowego:

- 1) wykona plan produkcji towarowej w cenach zbytu oraz w ustalonym asortymencie,
- 2) wykona plan obniżki kosztów produkcji porównywalnej w stosunku do roku ubiegłego i nie przekroczy planu kosztów produkcji (porównywalnej i nieporównywalnej),
- 3) osiągnie co najmniej planowy zysk lub nie przekroczy planu straty.

2. Przekroczenie planu kosztów produkcji, jak również przekroczenie planowej straty nie stanowi przeszkody w utworzeniu funduszu zakładowego, jeżeli:

- 1) Prezes Rady Ministrów na wniosek właściwego ministra uzna je za uzasadnione obowiązującym dane przedsiębiorstwo progresywnym systemem plac lub
- 2) jednostka, której przedsiębiorstwo bezpośrednio podlega, uzna je za uzasadnione przekroczeniem planu produkcji lub planu sprzedaży.

3. W uzasadnionych przypadkach właściwy minister może określić kategorie przedsiębiorstw uprawnionych do tworzenia funduszu zakładowego na podstawie wykonania planu produkcji globalnej w cenach bieżących zamiast planu produkcji towarowej w cenach zbytu, przy zachowaniu pozostałych warunków określonych w ust. 1.

4. Właściwy minister może zezwolić przedsiębiorstwu na utworzenie funduszu zakładowego, jeżeli nie wykonało ono produkcji, w ustalonym asortymencie z przyczyn niezależnych od przedsiębiorstwa.

5. Warunki wykonania planu produkcji (ust. 1 pkt 1) w przemyśle energetycznym i przedsiębiorstwach sezonowych określają właściwi ministrowie w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

Art. 5. 1. W przypadkach gdy zadania planu techniczno-przemysłowo-finansowego ulegną zmianom w operatywnych planach kwartalno-miesięcznych, ustalonych w trybie określonym przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, i w kwartalnych zadaniach finansowych, ustalonych w trybie określonym przez Ministra Finansów, wówczas dla ustalenia, czy zostały spełnione warunki zawarte w tych planach (zadaniach), a po zakończeniu roku — dane ustalone w planie techniczno-przemysłowo-finansowym.

2. Dla ustalenia, czy przedsiębiorstwo wykonało plan asortymentowy, miarodajne są po zakończeniu roku zadania ustalone w operatywnych planach kwartalno-miesięcznych.

3. Właściwy minister w porozumieniu z Ministrem Finansów może w uzasadnionych przypadkach zezwolić, aby po zakończeniu roku przyjęte zostały łączne dane wynikające z operatywnych planów kwartalno-miesięcznych i kwartalnych zadań finansowych dla ustalenia, czy przedsiębiorstwo wykonało warunki określone w art. 4.

Art. 6. 1. Wynik bilansowy należy skorygować dla celów odpisów na fundusz zakładowy o sumy, które miały wpływ na jego kształtowanie się w okresie sprawozdawczym, a które powstały z przyczyn niezależnych od działalności przedsiębiorstwa.

2. Za przyczyny wymienione w ust. 1 uznaje się zmiany:

- 1) cen materiałów podstawowych, pomocniczych, paliwa, półfabrykatów i innych materiałów,
- 2) wysokości taryf kolejowych, stawek plac i składek na ubezpieczenia społeczne, podatków, oprocentowania kredytów bankowych, taryf za usługi komunalne, norm amortyzacji itp.
- 3) cen produkowanych wyrobów gotowych i półfabrykatów,
- 4) innych warunków, które określa Prezes Rady Ministrów.

Art. 7. Jeżeli w przedsiębiorstwach określonych w art. 1 zakłady samodzielnie bilansują, fundusz zakładowy tworzy się dla każdego zakładu odrębnie według zasad ustalonych dla przedsiębiorstw.

Art. 8. Rada Ministrów określi szczegółowo w drodze rozporządzenia sposób wykonania przepisów dekretu.

Art. 9. Do obliczenia rocznego odpisu na fundusz zakładowy za rok 1954 mają zastosowanie dotychczasowe przepisy.

Art. 10. Traci moc ustawa z dnia 4 lutego 1950 r. o funduszu zakładowym (Dz. U. Nr 6, poz. 53).

Art. 11. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1955 r.

Przewodniczący Rady Państwa: A. Zawadzki
Sekretarz Rady Państwa: M. Rybicki

41

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 lutego 1955 r.

w sprawie wykonania dekretu o funduszu zakładowym.

(W y c i ą g)

(Dz. U. z dnia 28.2.1955 r. Nr 9, poz. 58)

Na podstawie art. 9 dekretu z dnia 18 lutego 1955 r. o funduszu zakładowym (Dz. U. Nr 9, poz. 52) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w niniejszym rozporządzeniu jest mowa o dekrete, należy przez to rozumieć dekret z dnia 18 lutego 1955 r. o funduszu zakładowym (Dz. U. Nr 9, poz. 52).

§ 2. 1. Przez państwowe przedsiębiorstwa przemysłowe, w rozumieniu dekretu, zwane dalej „przedsiębiorstwami”, rozumie się:

- 1) działające według zasad rozrachunku gospodarczego przedsiębiorstwa: energetyczne, wytwórcze, przetwórcze oraz eksploatacyjne bogactw naturalnych, których przedmiotem działalności podstawowej jest produkcja dóbr materialnych,
- 2) zakłady o charakterze przemysłowym określonym w pkt 1, chociażby podlegały organizacyjnie przedsiębiorstwom tym dekretem nie objętym, oraz inne państwowe jednostki przemysłowe, jeżeli zakłady te i jednostki działają według zasad pełnego wewnętrznego rozrachunku gospodarczego.

2. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się odpowiednio do zakładów samodzielnie bilansujących w przedsiębiorstwach oraz do przedsiębiorstw i zakładów powstających w ciągu roku.

§ 9. Z kwot przeznaczonych na kwartalne nagrody indywidualne dla wyróżniających się w pracy, o których mowa w art. 2 pkt 2 dekretu, przeznaczają się:

- 1) 60% na nagrody dla wyróżniających się w socjalistycznym współzawodnictwie pracy,
- 2) 40% na nagrody indywidualne za wykonanie zadań mających szczególne znaczenie dla przedsiębiorstwa.

§ 10. 1. Kwotą przeznaczoną na nagrody dla wyróżniających się w socjalistycznym współzawodnictwie pracy (§ 9 pkt 1) dysponuje dyrektor przedsiębiorstwa po uzgodnieniu z radą zakładową, a w przedsiębiorstwach, określonych w art. 7 dekretu — kierownik zakładu po uzgodnieniu z radą zakładową (oddziałową).

2. Wnioski o przyznanie kwartalnych nagród dla pracowników wyróżniających się w socjalistycznym współzawodnictwie pracy przedstawia rada zakładowa (oddziałowa) na podstawie dokonanego w grupach związkowych i radach oddziałowych comiesięcznego podsumowania wyników socjalistycznego współzawodnictwa pracy.

3. Wysokość nagród powinna wynosić od 150 do 400 zł na wyróżnionego. W poszczególnych przypadkach wysokość nagród dla wybitnie wyróżniających się we współzawodnictwie pracy może być wyższa niż 400 zł.

4. W wyróżnionym zespole nagrody przyznaje się w zasadzie dla poszczególnych jego członków, z uwzględnieniem ich indywidualnego wkładu pracy.

5. Wręczenie nagród w przedsiębiorstwie (zakładzie) powinno odbywać się raz na kwartał na zebraniach ogólnozakładowych (oddziałowych) niezwłocznie po ustaleniu osiągniętych wyników we współzawodnictwie pracy.

6. Dyrektor przedsiębiorstwa (kierownik zakładu) podaje imienną listę wyróżnianych pracowników do wiadomości wraz z odpowiednim uzasadnieniem.

§ 11. 1. Kwotą przeznaczoną na nagrody indywidualne (§ 9 pkt 2) dla wyróżniających się w pracy dysponuje dyrektor przedsiębiorstwa (kierownik zakładu). Dyrektor przedsiębiorstwa może wydzielić z powyższej kwoty część przekazując ją do dyspozycji kierowników wydziałów. Część przydzielona przez dyrektora przedsiębiorstwa kierownikom wydziałów nie może przekroczyć 25% sumy określonej w § 9 pkt 2.

2. W przypadku określonym w art. 7 dekretu 5% kwot przeznaczonych na nagrody indywidualne oddaje się do dyspozycji dyrektora przedsiębiorstwa, pozostałymi zaś kwotami dysponują kierownicy poszczególnych zakładów, którzy mogą część kwot w granicach określonych w ust. 1 przekazać do dyspozycji kierowników wydziałów.

§ 12. 1. Nagrody indywidualne, określone w § 9 pkt 2, mogą być przyznane pracownikom za wykonanie konkretnych zadań w szczególnie trudnych warunkach i za osiągnięcia, przekraczające ten zakres ich obowiązków służbowych, który w danych warunkach należy uznać za przeciętnie wymagalny od danego pracownika.

2. Zgodnie z zasadą ustaloną w ust. 1 nagrody mogą być przyznawane pracownikom w szczególności za:

1) prace przyczyniające się do podniesienia wydajności pracy, jakości produkcji, oszczędności materiałów i surowców lub obniżenia kosztów własnych,

2) prace wpływające na usprawnienie działalności przedsiębiorstwa,

3) prace przyczyniające się do przedterminowego wykonania planu,

4) osiągnięcia w zakresie poprawy warunków bezpieczeństwa pracy,

5) wprowadzenie i skrócenie okresu przyswojenia nowych metod produkcji,

6) osiągnięcia w zakresie poprawy organizacji pracy oraz systemu oszczędnościowego,

7) osiągnięcia w zakresie wprowadzenia rozrachunku wewnątrzzakładowego i planowania wewnątrzzakładowego,

8) inne prace, które dyrektor przedsiębiorstwa (kierownik zakładu) uzna za zasługujące na nagrodę.

3. Wysokość i ilość nagród indywidualnych w ramach kwot przeznaczonych na ten cel ustala dyrektor przedsiębiorstwa (kierownik zakładu) lub kierownik wydziału. Wysokość jednorazowej nagrody nie może jednak przekroczyć 100% podstawowego miesięcznego wynagrodzenia pobieranego przez pracownika. Wnioski o przyznanie nagród indywidualnych dla pracowników przedsiębiorstwa może również przedłożyć rada zakładowa (oddziałowa).

§ 13. Dyrektor przedsiębiorstwa (kierownik zakładu) ma obowiązek składać radzie zakładowej (oddziałowej) kwartalne informacje o wykorzystaniu środków funduszu zakładowego.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

42

PISMO
DEPARTAMENTU TECHNIKI
PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA
GOSPODARCZEGO

z dnia 24 sierpnia 1954 r.

(Znak: TE 11Z-01/TE11A-13/4/54)

w sprawie wprowadzenia do prac klubów techniki
i racjonalizacji przezroczy technicznych.

(W y c i ą g)

Szeroko rozwijający się ruch racjonalizatorski wymaga odpowiednich nakładów propagandowych i instruktażowych w celu systematycznego podnoszenia jego poziomu technicznego i organizacyjnego. Stałym ośrodkiem, w którym następuje tego rodzaju oddziaływanie, są kluby techniki i racjonalizacji. Pomimo poważnych wysiłków nie osiągnięto jednak na tym odcinku dostatecznie zadowalających rezultatów. Jedną z przyczyn tego stanu jest brak odpowiednich materiałów

instruktażowo-propagandowych, przystosowanych do potrzeb klubów techniki i racjonalizacji.

Departament Techniki Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego po przeanalizowaniu całości tego problemu stwierdził ogromne możliwości wykorzystania przezroczy technicznych dla omówionych wyżej celów instruktażowych. W związku z tym Departament Techniki PKPG zwrócił się do Państwowych Zakładów Fotopzezroczy z prośbą o umieszczenie w swych planach produkcyjnych ilości przezroczy, przeznaczonych dla potrzeb klubów techniki i racjonalizacji.

Ponadto Departament Techniki PKPG uważał za celowe większe niż do tej pory skoncentrowanie pracy klubów techniki i racjonalizacji na zagadnieniu informacji technicznej oraz propagandy nowych osiągnięć techniki. Niewykorzystaniem dotychczas elementem w tej pracy okazały się przezrocza techniczne.

W ciągu lat 1952 — 1953 w całej gospodarce narodowej wprowadzono w zakładach pracy tematykę racjonalizatorską. Tematyka ta jednakże wymaga, aby ją nie tylko opracowywano i doprowadzono do każdego robotnika, ale także — aby podbudowano ją odpowiednią informacją techniczną.

Dotychczasowe środki w tym zakresie okazały się niewystarczające. Brak w kraju masowej literatury technicznej na średnim i niższym poziomie pogłębia te braki. Niedostateczna jest również ilość filmów technicznych.

W związku z tym większa ilość przezroczy technicznych wypełni przynajmniej w pierwszym okresie wymienione luki, a w późniejszym okresie będzie stanowiła jeden z ważnych elementów propagandy technicznej.

Istotną cechą przezroczy technicznych jest to, że ułatwiają one docieranie z zagadnieniami nowej techniki bezpośrednio do pracownika, robotnika, majstra, technika itp.

Wytyczne Departamentu Techniki PKPG w tej sprawie poszły w kierunku uruchomienia produkcji:

a) przezroczy technicznych, traktujących o nowej technice. Przezrocza tego typu są pomyślane jako materiał pobudzający twórczość racjonalizatorską i stanowiące pewne uzupełnienie ogłaszanej tematyki;

b) przezroczy techniczno-instruktażowych, wyjaśniających i pomagających zrozumieć pracownikom różnorodne procesy technologiczne, budowę urządzeń, konstrukcję maszyn itp.;

c) przezroczy propagandowo-instruktażowych z dziedziny wynalazczości, np. na tematy „Przebieg zalatwienia projektu racjonalizatorskiego”, „Jak powinien być opracowany projekt racjonalizatorski” itp., przeznaczonych jako pomoc przy szerszym szkoleniu pracowników z zakresu podstawowych wiadomości o ruchu racjonalizatorskim, zgodnie z pismem okólnym nr 1 Departamentu Techniki PKPG z dnia 12 stycznia 1954 r. (znak: TE-LL/1/54) w sprawie szkolenia pracowników zajmujących się rozwijaniem wynalazczości pracowniczej;

d) przezroczy technicznych, które będą służyć rozpowszechnianiu nowych wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień. Do cyklu tego będą należeć również nowe metody pracy, nowe metody technologiczne itd.

W celu szybkiego i skutecznego wprowadzenia wyprodukowanych przezroczy technicznych do planowych prac klubów techniki i racjonalizacji Departament Techniki PKPG podaje zasady korzystania z przezroczy technicznych, przeznaczonych dla klubów techniki i racjonalizacji.

1) Przezrocze techniczne należy traktować jako wydawnictwa z dziedziny wynalazczości.

2) Zakłady pracy zamówią wyprodukowane przezrocza z zakresu swoich branż, jak również i z pokrewnych interesujących je dziedzin.

3) Obowiązek właściwego wykorzystania przezroczy technicznych w pracy klubów techniki i racjonalizacji spoczywa na komórce wynalazczości oraz na przedstawicielu technicznym.

4. Odpowiedzialność za właściwe organizowanie wyświetleń i produkcji leży w ramach obowiązków przedstawiciela technicznego. Praca ta powinna być szczególnie starannie oceniana przy zatwierdzaniu premii kwartalnej dla przedstawiciela technicznego.

5) Wydatki na kupno przezroczy technicznych należy zaliczyć do stałych wydatków, związanych z finansowaniem wynalazczości pracowniczej zgodnie z § 8 ust. 1 pkt 4 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 27 lipca 1951 r. w sprawie określenia źródeł i sposobu finansowania wynalazczości pracowniczej (*Monitor Polski* Nr A-70, poz. 911).

W oparciu o powyższe Departament Techniki PKPG (odpisy poleceń następujących poleceń podległym zakładom. Fotopzezroczy należy kierować do Państwowych Zakładów Foto-Przezroczy — Warszawa, ul. Nowy Świat 25):

1) Zaabonowania serii przezroczy z branż reprezentowanych przez zakład w terminie do dnia 30.9.1954 r. Zamówienia należy kierować do Państwowych Zakładów Foto-Przezroczy — Warszawa, ul. Nowy Świat 25. W zamówieniu na-

leży podać numer konta oraz warunki płatności, gdyż w przeciwnym razie zamówienia nie będą realizowane.

2) Obciążenia przedstawicieli technicznych odpowiedzialnością za systematyczne prowadzenie prelekcji i wyświetlanie przezroczy w klubach techniki i racjonalizacji.

3) Złożenia zamówień w Państwowych Zakładach Foto-Przezroczy — Warszawa, ul. Nowy Świat 25 na katalog — informator przezroczy technicznych dla klubów techniki i racjonalizacji. Cena katalogu 7—10 zł.

IV. W celu właściwego zrozumienia ważności akcji wprowadzania przezroczy technicznych przez zakłady pracy i cen-

tralne zarządy Departament Techniki PKPG prosi o postawienie tej sprawy jako jednego z punktów na najbliższej kwartalnej odprawie z centralnymi zarządami. Na odprawie należy oprócz omówienia całej akcji przezroczy przykładowo wyświetlić jedno przezrocze oraz wygłosić prelekcję.

Analogiczny punkt powinien znaleźć się na odprawie centralnych zarządów z zakładami. Szczegółowych informacji w tym zakresie jak i pomocy udzieli Państwowe Zakłady Foto-Przezroczy — Redakcja Programowa — Warszawa, ul. Marszałkowska 19.

Dyrektor Departamentu Techniki: Inż. Z. Muszyński

Z A G R A N I C A

Niemiecka Republika Demokratyczna

43

PRAWODAWSTWO DOTYCZĄCE OCHRONY WŁASNOŚCI PRZEMYSŁOWEJ I ULEPSZEN (1948—1954)

1. — Po zakończeniu drugiej wojny światowej (1939—1945) cztery strefy okupacyjne Niemiec przeżywały okres zastoju w dziedzinie ochrony własności przemysłowej. Po podziale Niemiec Rada Gospodarcza Niemiec zachodnich została upoważniona, wbrew postanowieniom powziętym przez Radę Kontrolną, do podjęcia kroków prawodawczych w zakresie patentów na wynalazki, praw autorskich oraz znaków fabrycznych i handlowych (proklamacja amerykańska nr 7, zarządzenie brytyjskie nr 126). Rada Gospodarcza skorzystała z przyznanego jej w ten sposób upoważnienia i przyjęła ustawę z dnia 5 lipca 1948 r.¹⁾ oraz utworzyła w Berlinie zachodnim i w Darmsztadzie urzędy zgłoszeń wynalazków, modeli użytkowych oraz znaków fabrycznych i handlowych. Urzędy te rozpoczęły swą działalność dnia 1 października 1948 r.

Podczas gdy tak rozwijała się sytuacja w Niemczech zachodnich, Niemiecka Komisja Gospodarcza (*Deutsche Wirtschaftskommission — DWK*) radzieckiej strefy okupacyjnej powzięła dnia 15 września 1948 r. (*Zentralverordnungsblatt*, str. 481) decyzję o utworzeniu w Berlinie urzędu zgłoszeń wynalazków, modeli użytkowych oraz znaków fabrycznych i handlowych²⁾. Urząd ten prowadził działalność od dnia 1 października 1948 r. w ramach Biura Wynalazczości Niemieckiej Komisji Gospodarczej.

2. — Po dokonaniu tych kroków organizacyjnych Niemiecka Komisja Gospodarcza radzieckiej strefy okupacyjnej stworzyła podstawy prawodawcze, konieczne do unormowania sprawy wynalazków i ulepszeń. Wydała ona zarządzenie z dnia 15 września 1948 r. w sprawie popierania wynalazczości i korzystania z projektów dokonanych w przedsiębiorstwach (*Zentralverordnungsblatt*, str. 483).

Wydziały planowania utworzone w przedsiębiorstwach podjęły się obowiązków polegających na popieraniu wynalazczości i wprowadzaniu w życie ulepszeń dokonanych w przedsiębiorstwach. Wynalazcy i twórcy ulepszeń uzyskali prawo do słusznego wynagrodzenia. Wynalazki nadające się do opatentowania mogły być, tak samo jak modele użytkowe oraz znaki fabryczne i handlowe, zarejestrowane w urzędzie zgłoszeń w Berlinie w celu późniejszego uzyskania ochrony, przez co były całkowicie zabezpieczone pierwszeństwem i prawami autorskimi.

3. — Podczas gdy w Niemczech zachodnich został utworzony ustawą z dnia 12 sierpnia 1949 r.³⁾ Urząd Patentowy w Monachium, w Niemieckiej Republice Demokratycznej położony kres przejściowemu okresowi w dziedzinie wynalazków mających zdolność patentową *ustawa z dnia 6 września 1950 r. o patentach na wynalazki Niemieckiej Republiki Demokratycznej* (*Gesetzblatt*, str. 989)⁴⁾, pierwsze jej zarządzenie wykonawcze z dnia 20 marca 1952 r. (*Gesetzblatt*, str. 281)⁵⁾ i zarządzenie z dnia 1 marca 1951 r. o opłatach (*Ministerialblatt*, str. 51)⁶⁾.

Zgodnie z rozwojem, jaki nastąpił od 1945 r. w gospodarce wschodniej części Niemiec i który ujawnił się istotnie przez zbudowanie gospodarki socjalistycznej, ustawa o patentach na wynalazki rozróżnia dwa rodzaje patentów. Pierwszy rodzaj patentu, patent gospodarczy (*Wirtschaftspatent*), charakteryzuje się tym, że wynalazca lub jego następca

prawnym przekazuje społeczeństwu za wynagrodzeniem, określonym w ustawie, prawo korzystania z wynalazku (§ 2 ust. 1 ustawy o patentach). Stosowanie wynalazku jest regulowane przez Wydział Gospodarczy Urzędu Patentowego przy współdziałaniu ministerstwa, technicznie właściwego ze względu na przedmiot wynalazku. Patent gospodarczy podlega zmniejszonym opłatom.

Drugi rodzaj patentu stanowi patent wyłączny (*Ausschliessungspatent*), który odpowiada dawnemu patentowi. Właściciel patentu powinien starać się sam o jego stosowanie (§ 3). Patent wyłączny może być w każdym czasie przekształcony w patent gospodarczy.

Pierwszy i drugi rodzaj patentu ma na celu przyznanie właścicielowi wyłącznego prawa wytwarzania przedmiotu wynalazku, wprowadzania go do obrotu, zbywania lub wykorzystywania. Co do patentu gospodarczego to samo prawo przysługuje temu, kto uzyskał od Wydziału Gospodarczego Urzędu Patentowego licencję na wykonywanie opatentowanego wynalazku (§ 48).

Właścicielem patentu jest wynalazca lub jego następca prawny. Dlatego twórca wynalazku powinien złożyć oświadczenie z mocą przysięgi, stwierdzające jego charakter jako twórcy wynalazku (§ 5 ust. 2). Co do osoby właściciela wynalazku istnieje jedynie wyjątek w razie dokonania wynalazku na zlecenie, o którym mowa w § 5 ust. (1) oraz § 11 i nast. pierwszego zarządzenia wykonawczego. Zgłaszający zagraniczni, przynależni kraju, z którym jest utrzymywana wzajemność, korzystają z tych samych praw co krajowcy; jednakże są oni obowiązani ustanowić pełnomocnika, mającego miejsce zamieszkania w Niemczech wschodnich.

Wynalazek przedstawiony w zgłoszeniu patentowym jest badany na podstawie dokumentacji, jaką posiada Urząd Patentowy, tak pod względem nowości w zasięgu międzynarodowym, jak i poziomu wynalazczego oraz możliwości przemysłowego wykorzystania. Upřednie opublikowanie lub stosowanie wynalazku szkodzą nowości, jeżeli odbyły się przed sześciu miesiącami przed wniesieniem zgłoszenia patentowego (§ 4). Prawa osoby, która powołuje się na upřednie korzystanie, stanowią przedmiot oddzielnych przepisów (§ 7). Patent jest przenoszalny i przechodzi na spadkobierców (§ 8).

Okres trwania ochrony wynosi dla obydwóch rodzajów patentów 18 lat licząc od dnia zgłoszenia wynalazku. Jednakże patent wywiera skutki dopiero od chwili wydania dokumentu (§ 9). Jest to powodem, że postępowanie badawcze nie jest jawne, a zgłoszenie patentowe nie jest publikowane. Sprzeciwy przeciwko patentowi mogą być składane dopiero po udzieleniu patentu, np. przez wszczęcie postępowania o unieważnienie patentu w myśl § 11 i 34—38 przy powołaniu się na okoliczność, że wynalazek nie jest nowy lub że właściciel patentu złożył fałszywe oświadczenia co do swego charakteru jako twórcy wynalazku.

Odrzucenie zgłoszenia patentowego może stanowić przedmiot odwołania, w sprawie którego wypowiedzi się prawnymocnie jeden z wydziałów spraw spornych utworzonych w ramach Urzędu Patentowego (§ 27 w związku z § 16). W celu uniknięcia sporu o unieważnienie patentu, właściciel patentu może żądać poprawienia zastrzeżenia albo uzupełnienia lub zmiany opisu (§ 31). Takie postępowanie jest zupełnie nowe w prawie niemieckim dotyczących patentów na wynalazki; ma ono w istocie na celu popieranie rozwoju techniki i jednocześnie służy interesom wynalazcy; pozwala ono, jeżeli patent wykazuje wady np. co do zasięgu zastrzeżenia w stosunku do już znanych wynalazków, udzielić pomocy wynalazcy i wzmocnić na przyszłość jego wysiłki twórcze bez naruszenia ważności patentu.

Spory w sprawie naruszenia patentów należy wnosić do Trybunału Patentowego, utworzonego przy Sądzie Okręgowym w Lipsku (§ 55 i nast.). W naradach izby Trybunału

¹⁾ Patrz *Wiad. Urz. Pat.* z 1948 r. Nr 9, str. 171—173 — *Red.*

²⁾ Patrz *Wiad. Urz. Pat.* z 1949 r. Nr 1, str. 6—13 — *Red.*

³⁾ Patrz *Wiad. Urz. Pat.* z 1950 r. Nr 1, str. 6—9 — *Red.*

⁴⁾ Patrz *Wiad. Urz. Pat.* z 1951 r. Nr 2, str. 141—151 — *Red.*

⁵⁾ Patrz *Wiad. Urz. Pat.* z 1952 r. Nr 5, str. 685—686 — *Red.*

⁶⁾ Patrz *Wiad. Urz. Pat.* z 1951 r. Nr 2, str. 462—463 — *Red.*

Patentowego biorą udział rzeczoznawcy w charakterze asesorów.

Można uzyskiwać patenty dodatkowe (§ 9).

Właściciel patentu otrzymuje dokument patentowy, do którego jest załączony drukowany opis i rysunki wynalazku. Udzielone patenty są publikowane w urzędowym organie, *Erfindungs- und Vorschlagswesen* — Wynalazczość i Racjonalizacja — (VEB Deutscher Zentralverlag, Berlin).

4. — Działalność Urzędu Patentowego w Berlinie i Trybunału Patentowego w Lipsku normuje ustawa z dnia 6 grudnia 1950 r. o utworzeniu Urzędu Wynalazczości i Spraw Patentowych na terytorium Niemieckiej Republiki Demokratycznej (*Gesetzblatt*, str. 1000) i zarządzenie z dnia 21 maja 1951 r. o utworzeniu Trybunału Patentowego (*Gesetzblatt*, str. 483).

5. — Rozwój ruchu wynalazców i nowatorów w ruch masowy obejmujący wszystkich robotników w gospodarce socjalistycznej Niemieckiej Republiki Demokratycznej spowodował konieczność rewizji przepisów, przewidzianych w zarządzeniu z dnia 15 grudnia 1948 r. (patrz wyżej pkt 2). *Rozporządzenie z dnia 6 lutego 1953 r. o wynalazczości i racjonalizacji w gospodarce uspołecznionej i trzy zarządzenia wykonawcze* (*Gesetzblatt*, str. 293—301)⁷⁾ powierza Urzędowi Patentowemu kierownictwo centralne i kontrolę w dziedzinie wynalazków i ulepszeń. Biura obarczone sprawami dotyczącymi wynalazców (*Büros für Erfindungswesen* — BfE) są utworzone we wszystkich znacjonalizowanych przedsiębiorstwach przemysłowych i handlowych, jak również w instytutach badawczych. Ich zadanie polega nie tylko na przyjmowaniu i badaniu przedłożonych im ulepszeń, ale również na udzielaniu pomocy robotnikom w opracowywaniu i stosowaniu ulepszeń i wynalazków; w zakresie wynalazków, które mogą być opatentowane, są one obowiązane opracować wspólnie z wynalazcą zgłoszenie patentowe wraz z konieczną dokumentacją techniczną i wnieść go do Urzędu Patentowego. Inne ich zadania, które obejmują np. organizowanie w przedsiębiorstwach konkursów w celu przedstawienia ulepszeń i wynalazków, są określone w pierwszym zarządzeniu wykonawczym (§.4).

Drugie zarządzenie wykonawcze (§ 3 i nast.) normuje szczególnie ważną sprawę ustalania i wypłacania wynagrodzenia. Jeżeli można obliczyć lub oszacować w przybliżeniu korzyści, które umożliwią uzyskać w określonym czasie zgłoszony wynalazek lub ulepszenie, twórca projektu otrzymuje wynagrodzenie, którego wysokość jest podana w tabelach, zamieszczonych w załącznikach I—III. Wynagrodzenie to jest wypłacane z funduszu specjalnego, utworzonego w przedsiębiorstwach i ministerstwach w celu popierania działalności w dziedzinie ulepszeń i wynalazków (fundusz dyrekcyjny nr II lub fundusz centralny). Spory w przedmiocie wynagrodzeń są rozstrzygane przez komisje rozjemcze, w których biorą udział w charakterze asesorów przedstawiciele Wolnego Zrzeszenia Niemieckich Związków Zawodowych (*Freier Deutscher Gewerkschaftsbund* — FDGB).

Ministerstwo Finansów opublikowało dnia 19 czerwca 1953 r. (*Zentralblatt A*, str. 283) instrukcje w sprawie obliczania rzeczywistych korzyści, wynikających z zastosowania zgłoszonych ulepszeń i wynalazków.

Komórki organizacyjne, ułatwiające w przedsiębiorstwach i w administracji publicznej sprawy dotyczące ulepszeń i wynalazków, są obowiązane nie tylko popierać i pomagać wszelkimi środkami wynalazcom i nowatorom, ale także kierować ich wysiłki twórcze na przedmioty i zadania, mające znaczenie dla poszczególnego przedsiębiorstwa lub dla całej gospodarki narodowej (np. ulepszenia, które należy wprowadzić w pewnym maszynie lub w procesie technologicznym, wynalazek umożliwiający rozwiązanie zagadnienia technicznego). Także w tych warunkach autorskie prawa wynalazcy lub nowatora jest całkowicie chronione.

6. — *Ustawa z dnia 17 lutego 1954 r. o znakach fabrycznych i handlowych* (*Gesetzblatt*, str. 216) położyła kres w innej dziedzinie własności przemysłowej okresowi zastójmu⁸⁾. Od tego czasu znaki fabryczne i handlowe mogą być wpisywane do rejestru, prowadzonego przez Urząd Patentowy. Przez zarejestrowanie znaku jego właściciel uzyskuje wyłączne prawo zamieszczania go na towarach tego rodzaju, jakie zostały wymienione w zgłoszeniu, albo na ich opakowaniu lub osłonie i wprowadzenia do obrotu w taki sposób oznaczonych towarów.

Znaki, zgłoszone do rejestracji, są badane jedynie z punktu widzenia pewnym wymogów prawnych (§ 4, 5 i 7) bez brania w rachubę ich identyczności lub ich podobieństwa ze znakami już uprzednio zarejestrowanymi lub zgłoszonymi.

⁷⁾ Patrz *Wiad. Urz. Pat.* z 1953 r. Nr 5, str. 650—654 — Red.

⁸⁾ Patrz *Wiad. Urz. Pat.* z 1955 r. Nr 1, str. 5—6 — Red.

Natomiast przewidziano postępowanie wykreśleniowe. Każda zainteresowana osoba może żądać wykreślenia zarejestrowanego znaku towarowego (§ 15 i nast.). Sekcje wykreśleń, utworzone w dziale znaków Urzędu Patentowego, wypowiadają się w sprawie wniosków o wykreślenie.

Ochrona zarejestrowanego znaku, także znaku związkowego, trwa dziesięć lat. Okres trwania ochrony może być przedłużany nieograniczenie, w każdym przypadku na taki sam okres dziesięciu lat (§ 12).

Znak jest związany z przedsiębiorstwem i może być przeniesiony tylko łącznie z nim. Ustawa przewiduje jedyny wyjątek na korzyść przedsiębiorstw znacjonalizowanych w przypadku zmian zaszych w produkcji. Właściciel znaku uzyskuje tytuł, stwierdzający wpisanie znaku do rejestru. Znaki zarejestrowane, jak również zmiany wprowadzone w rejestrze, są publikowane w Urzędowym Biuletynie Znaków (*Amtliches Warenzeichenblatt*, VEB Deutscher Zentralverlag, Berlin).

Naruszenia prawa ze znaku oraz zasady regulujące dziedzinę nieuczciwej konkurencji — również to, co dotyczy ochrony zewnętrznego wyglądu towarów — są normowane § 28—35 ustawy. Sądy (sądy powiatowe, Sąd Okręgowy w Lipsku) są powołane do rozpoznawania sporów w sprawie roszczeń, wynikających z naruszenia prawa ze znaku (§ 36).

Obcokrajowcy są w zakresie znaków tak samo traktowani jak krajowcy, z zastrzeżeniem wzajemności. Powinni oni jednak ustanowić pełnomocnika mającego miejsce zamieszkania w kraju (§ 39).

Opłaty, pobierane przez Urząd Patentowy w przedmiocie znaków, są ustalone w *pierwszym zarządzeniu wykonawczym do ustawy o znakach fabrycznych i handlowych z dnia 20 lutego 1954 r.* (*Gesetzblatt*, str. 233).

Obowiązkowe oznaczanie znakami artykułów przemysłowych, unormowane w pierwszej części ustawy o znakach (§ 1—3), dotyczy tylko krajowej produkcji przemysłowej.

7. — Zgłaszanie wzorów i modeli przemysłowych jest nadal normowane na terytorium Niemieckiej Republiki Demokratycznej przepisami *ustawy z dnia 11 stycznia 1876 r. o prawie autorskim w zakresie wzorów i modeli przemysłowych* (ustawa o wzorach przemysłowych — *Reichsgesetzblatt*, str. 11). Jednakże zgłoszenie i rejestracja powinny być dokonane w Urzędzie Wynalazczości i Spraw Patentowych (Urząd Patentowy) w Berlinie, któremu powierzono prowadzenie rejestru wzorów i modeli przemysłowych (zarządzenie z dnia 15 października 1952 r. w sprawie przekazania własności w przedmiocie orzecznictwa niesporne — *Gesetzblatt*, str. 1057).

(H. Erasmus, „La propriété industrielle“ z 1954 r. Nr 9, str. 204—207)

Niemiecka Republika Federalna

44

USTAWA

z dnia 5 maja 1936 r.

o znakach towarowych.

(RGBl II. str. 134)

w brzmieniu piątej ustawy z dnia 18 lipca 1953 r., dotyczącej zmiany i wprowadzenia przepisów o dziedziny przemysłowej ochrony prawnej (RGBl. IS. 615. 643).

§ 1. Kto w swym przedsiębiorstwie chce używać znaku towarowego w celu odróżnienia swoich towarów od towarów innych osób, może zgłosić ten znak w celu wpisania go do rejestru znaków.

§ 2. (1) Rejestr znaków prowadzi Urząd Patentowy. Zgłoszenia znaku towarowego dokonywa się w tym Urzędzie, w formie pisemnej. Każde zgłoszenie powinno zawierać oznaczenie przedsiębiorstwa, w którym znak ma być używany, wykaz towarów, do których oznaczania znak jest przeznaczony, jak również dokładny rysunek znaku oraz w razie potrzeby jego opis.

(2) Związkowy Minister Sprawiedliwości jest upoważniony do wydania w drodze rozporządzenia przepisów o innych jeszcze wymogach zgłoszenia. Upoważnienie to może on przenieść w drodze rozporządzenia na Prezesa Urzędu Patentowego.

(3) Przy zgłaszaniu każdego znaku towarowego należy uiścić opłatę za zgłoszenie oraz opłatę przewidzianą w taryfie za każdą klasę lub podklasę towarową, wymienioną w załączonym wykazie klas towarowych, dla której żąda się ochrony. W sprawie jednego zgłoszenia pobiera się opłatę najwyższą za dwadzieścia klas lub podklas.

(4) W razie cofnięcia lub oddalenia zgłoszenia przed powzięciem przez Urząd Patentowy uchwały o zawiadomieniu przewidzianym w § 5 ust. 2. zwraca się opłaty uiszczony za więcej niż jedną klasę lub podklasę.

(5) Urzędowe ustalenie ilości klas lub podklas objętych jednym zgłoszeniem, nie podlega zaskarżeniu.

(6) Związkowy Minister Sprawiedliwości jest upoważniony do zmiany w drodze rozporządzenia wykazu klas towarowych.

§ 3. (1) Rejestr znaków powinien zawierać:

1. datę zgłoszenia.
2. dane, które należy podać w zgłoszeniu w myśl § 2 ust. 1.
3. nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela znaku i jego zastępcy, jeśli został ustanowiony (§ 35 ust. 2), jak również zmiany, dotyczące osoby, nazwiska lub miejsca zamieszkania właściciela znaku albo zastępcy.
4. przedłużenie okresu zastępcy.
5. datę wykreślenia znaku.

(2) Każdej osobie przysługuje prawo wglądu do rejestru znaków.

(3) Urząd Patentowy ogłasza każdy wpis oraz każde wykreślenie w regularnie publikowanych wykazach (Warenzeichenblatt).

§ 4. (1) Znaków wolnych nie można wpisywać do rejestru.

(2) Ponadto wyłącza się od wpisu takie znaki:

1. które zupełnie nie posiadają charakteru wyróżniającego, albo są utworzone wyłącznie z cyfr, liter lub takich wyrazów, które zawierają dane co do sposobu, czasu lub miejsca produkcji, co do rodzaju, przeznaczenia, ceny, ilości lub wagi towarów,

2. które zawierają herby, flagi lub inne godła państwowe albo herby miejscowości krajowych, krajowego związku gminnego lub szerszego związku komunalnego,

3. które zawierają urzędowe oznaczenia kontrolne i gwarancyjne, wprowadzone na podstawie ogłoszenia w Związkowym Dzienniku Ustaw w kraju lub w jednym z państw obcych dla pewnych określonych towarów,

4. które zawierają gorszące przedstawienia albo takie dane, które oczywiście nie odpowiadają rzeczywistym stosunkom i uzasadniają niebezpieczeństwo wprowadzania w błąd,

5. które według powszechnej wiadomości wśród zainteresowanych krajowych sfer handlowych są już używane przez inną osobę jako znak towarowy do oznaczania tych samych lub tego samego rodzaju towarów,

6. które są takie same jak wcześniej do rejestru odmian albo do specjalnego wykazu odmian Związkowego Urzędu Odmian zgłoszona i tam na rzecz osoby trzeciej zarejestrowana nazwa odmiany.

(3) W przypadkach, wymienionych w pkt 1, rejestracja jest jednak dopuszczalna, jeśli znak stał się znany w obrocie jako oznaczenie towarów zgłaszającego.

(4) Przepisów pkt. 2 i 3 nie stosuje się do zgłaszającego, uprawnionego do zamieszczania w znaku towarowym, godła państwowego albo godła lub oznaczenia kontrolnego lub gwarancyjnego, chociażby mogło ono być pomieniane w obrocie z godłem innego państwa. Przepis pkt. 3 nie ma poza tym zastosowania, jeżeli towary, dla których znak został zgłoszony, nie są tego samego lub podobnego rodzaju co towary, dla których zostało wprowadzone oznaczenie kontrolne lub gwarancyjne. Przepis pkt. 6 nie ma zastosowania o tyle, o ile towary, dla których znak został zgłoszony, nie są tego samego lub podobnego rodzaju, co towary, dla których została zarejestrowana nazwa odmiany.

(5) Przepis pkt. 5 nie ma zastosowania, gdy zgłaszający został upoważniony przez inną osobę do dokonania zgłoszenia.

§ 5. (1) Jeżeli zgłoszenie odpowiada wymaganiom ustawowym (§§ 1 i 2) i nie zachodzi przeszkoda z § 4 do rejestracji, Urząd Patentowy zarządza ogłoszenie zgłoszenia.

(2) Zgłoszenie ogłasza się przez jednorazowe opublikowanie w Dzienniku Znaków i Towarowych zgłoszonego znaku, daty zgłoszenia, nazwiska i miejsca zamieszkania zgłaszającego oraz jego ewentualnego zastępcy (§ 35 ust. 2), jak również danych, które powinny być wymienione w zgłoszeniu, w myśl § 2 ust. 1, oraz oznaczenia akt zgłoszenia § 7 stosuje się odpowiednio.

(3) Jeżeli badający zgłoszenie wie, że zgłoszony znak jest taki sam jak znak zgłoszony wcześniej dla tych samych lub tego samego rodzaju towarów, wówczas może on powiadomić właściciela tego znaku o ogłoszeniu.

(4) Kto dla tych samych lub tego samego rodzaju towarów zgłosił znak zgodny ze znakiem (§ 31) wcześniej zgłoszonym, może w ciągu trzech miesięcy od ogłoszenia wnieść na podstawie znaku wcześniej zgłoszonego sprzeciw przeciwko zarejestrowaniu nowozgłoszonego znaku. Z powodu niedotrzymania tego terminu, nie może nastąpić przywrócenie do poprzedniego stanu.

(5) Wraz ze sprzeciwem należy uiścić opłatę w wysokości dziesięciu marek niemieckich. W razie nieuiszczenia opłaty sprzeciw uważa się za niewniesiony.

(6) Jeżeli wniesiono sprzeciw, Urząd Patentowy rozstrzyga w drodze uchwały, czy znaki są takie same. W uchwale tej może Urząd Patentowy postanowić na podstawie swobodnej oceny, o ile zainteresowanego obciążają koszty, spowodowane przesłuchaniem lub przeprowadzeniem dowodu. Postanowienie to może być powzięte również wtedy, gdy zgłoszenie lub sprzeciw zostały całkowicie lub częściowo cofnięte. Postanowienie o kosztach jako takie nie podlega zaskarżeniu, chociażby stanowiło jedyny przedmiot uchwały.

(7) Jeżeli nie wniesiono sprzeciwu, znak zostaje zarejestrowany.

(8) Związkowy Minister Sprawiedliwości jest upoważniony do wydania w drodze rozporządzenia przepisów dotyczących formy sprzeciwu, w szczególności użycia przepisowego formularza. Upoważnienie to może on przenieść w drodze rozporządzenia na Prezesa Urzędu Patentowego.

§ 6. (1) Jeżeli Urząd Patentowy stwierdzi w drodze uchwały (§ 5 ust. 6), że znaki nie są takie same, nowozgłoszony znak podlega wpisaniu do rejestru.

(2) Jeżeli stwierdzi on, że znaki są takie same, odmawia rejestracji. O ile zgłaszający chce dowiedzieć, że pomimo odmowy Urzędu Patentowego przysługuje mu uprawnienie do rejestracji, powinien wnieść skargę o uznanie tego żądania przeciwko osobie, która wniosła sprzeciw. Rejestracja na podstawie orzeczenia, które wydano na korzyść zgłaszającego, jest skuteczna od daty pierwotnego zgłoszenia.

(3) Jeżeli po ogłoszeniu (§ 5 ust. 2) zgłoszenie zostaje cofnięte albo rejestracja zostaje odmówiona, należy to ogłosić.

§ 6a. (1) Zamiast zarządzać ogłoszenie zgłoszenia w myśl § 5 ust. 1, albo zamiast ogłaszać zgłoszenie według § 5 ust. 2 w przypadku gdy ogłoszenie zgłoszenia zostało już postanowione, Urząd Patentowy rejestruje znak na wniosek zgłaszającego, jeżeli uprawdopodobni on, że ma uzasadniony interes w wcześniejszej rejestracji znaku.

(2) Pisemny wniosek należy złożyć w Urzędzie Patentowym najpóźniej w ciągu dwóch tygodni od doręczenia uchwały o ogłoszeniu. Jednocześnie ze zgłoszeniem należy uiścić specjalną opłatę w wysokości pięćdziesięciu marek niemieckich; w razie nieuiszczenia tej opłaty, wniosek uważa się za niebyły.

(3) Zarejestrowany znak ogłasza się w myśl § 5 ust. 1 i 2. Przeciwno rejestracji znaku można wnieść sprzeciw. Do postępowania sprzeciwowego stosuje się odpowiednio przepisy § 5 ust. 3—6 i 8.

(4) Jeżeli Urząd Patentowy stwierdzi w drodze uchwały (§ 5 ust. 6), że znaki nie są takie same, sprzeciw ulega oddaleniu. Jeżeli stwierdzi on tożsamość znaków, wówczas znak zarejestrowany w myśl ust. 1 ulega wykreśleniu. Wykreślenie znaku ma ten skutek, że znak uważa się za niezarejestrowany od początku. Przepisy § 6 ust. 2 i 3 pozostają nieknięte.

§ 7. Za każdy znak należy uiścić przed wpisaniem go do rejestru opłatę rejestracyjną przewidzianą w taryfie oraz kwotę odpowiadającą kosztom druku spowodowanym przepisowymi ogłoszeniami (§ 3 ust. 3). Wysokość kosztów druku oblicza się na podstawie skali ustalonej w ogólności przez Związkowego Ministra Sprawiedliwości w drodze rozporządzenia stosownie do rozmiarów ogłoszeń. Może on upoważnienie to przenieść w drodze rozporządzenia na Prezesa Urzędu Patentowego. Przeciw ustaleniu kosztów druku nie przysługuje żaden środek prawny.

§ 8. (1) Prawo, wynikające ze zgłoszenia lub z rejestracji znaku towarowego, przechodzi na spadkobierców oraz może być przeniesione na inne osoby. Prawo to jednak może być przeniesione na inną osobę jedynie wraz z przedsiębiorstwem lub z częścią przedsiębiorstwa, do którego dany znak towarowy należy. Umowa, mająca za przedmiot innego rodzaju przeniesienie, jest bezskuteczna. Przeniesienie zaznacza się w rejestrze znaków na wniosek następcy prawnego, jeżeli Urzędowi Patentowemu przedstawiono odpowiedni na to dowód. Jednocześnie z wnioskiem należy wnieść opłatę oznaczoną w taryfie; w razie nieuiszczenia opłaty wniosek uważa się za niebyły.

(2) Następca prawny nie może dopóty dochodzić swych praw z rejestracji znaku towarowego, dopóki przeniesienie nie jest wpisane do rejestru znaków.

(3) Zarządzenia i uchwały Urzędu Patentowego, podlegające doręczeniu właścicielowi znaku, należy zawsze kierować do osoby wpisanej do rejestru jako właściciel znaku. Jeżeli okaże się, że osoba ta zmarła, Urząd Patentowy może według swobodnej oceny uznać doręczenie za dokonane albo spowodować odszukanie spadkobierców w celu dokonania doręczenia.

§ 9. (1) Ochrona zarejestrowanego znaku trwa dziesięć lat poczynając od dnia następującego po zgłoszeniu.

(2) Okres ochrony może być przedłużany każdorazowo na dalsze dziesięć lat. W celu przedłużenia okresu ochrony należy po upływie dziewięciu lat od daty zgłoszenia, albo gdy chodzi o znaki, których okres ochrony był już przedłużany, od ostatniego przedłużenia, uiścić przewidziane w taryfje opłaty za każde przedłużenie oraz za każdą klasę lub podklasę, dla której żąda się dalszej ochrony. Przepis § 2 ust. 3 zdanie 2 stosuje się odpowiednio. Opłaty te można uiścić najpóźniej w ciągu dwóch miesięcy po upływie okresu ochrony. Po upływie tego terminu Urząd Patentowy zawiadamia właściciela znaku, że znak zostanie wykreślony z rejestru, jeżeli opłaty wraz z dopłatą za zwłokę, określoną w taryfje, nie zostaną uiszczoną w ciągu jednego miesiąca od daty doręczenia zawiadomienia.

(3) Urząd Patentowy może na wniosek właściciela znaku odroczyć wysłanie zawiadomienia, jeżeli udowodni on, że nie jest na razie w stanie uiścić opłaty. Odroczenie może nastąpić pod warunkiem uiszczenia w oznaczonych terminach wpłat częściowych. Jeżeli jedna z częściowych wpłat nie zostanie uiszczona w terminie, Urząd Patentowy powiadamia właściciela znaku, że znak zostanie wykreślony z rejestru, jeżeli pozostała kwota należnych opłat wraz z obliczoną od tej kwoty taryfową dopłatą nie zostanie uiszczona w ciągu jednego miesiąca od daty doręczenia zawiadomienia.

(4) W przypadku niezłożenia wniosku o odroczenie wysłania zawiadomienia, może być uiszczenie opłat i dopłaty w razie wykazania niemożności ich uiszczenia odroczone jeszcze na czas po doręczeniu zawiadomienia, jeżeli w ciągu czterech dni od doręczenia będzie postawiony odpowiedni wniosek, a dotychczasowe opóźnienie zostanie dostatecznie usprawiedliwione. Odroczenia można dozwolnić również pod warunkiem uiszczenia wpłat częściowych. Jeżeli jedna z wpłat częściowych nie została w terminie uiszczona, Urząd Patentowy ponawia zawiadomienie, przy czym żąda zapłaty całej pozostałej reszty opłat. Po doręczeniu drugiego zawiadomienia dalsze odroczenie jest niedopuszczalne.

5) Zawiadomienie, którego wysłanie zostało na wniosek odroczone (ust. 3) lub które należy ponownie wysłać po odroczeniu (ust. 4), powinno być wystosowane najpóźniej w ciągu dwóch lat po terminie płatności odnośnych opłat. Jeżeli znak został wykreślony z rejestru wskutek nieuiszczenia reszty należności, wpłacone raty nie podlegają zwrotowi.

§ 10. (1) Znak ulega w każdym razie wykreśleniu z rejestru na wniosek jego właściciela.

(2) Wykreślenie z rejestru następuje z urzędu:

1. jeżeli po upływie okresu ochrony nie przedłużono ochrony (§ 9);

2. jeżeli należało odmówić zarejestrowania znaku. Gdy o wykreślenie z tego powodu wniosła osoba trzecia, należy jednocześnie uiścić opłatę, określoną w taryfje; opłata ta może być zwrócona lub nałożona na właściciela znaku, o ile wniosek zostanie uznany za uzasadniony. W razie nieuiszczenia opłaty wniosek uważa się za niebyły.

(3) W przypadku, gdy znak ma być wykreślony w myśl ust. 2 pkt 2, Urząd Patentowy zawiadamia o tym uprzednio właściciela znaku. Jeżeli właściciel znaku nie wniesie sprzeciwu w ciągu jednego miesiąca od daty doręczenia zawiadomienia, znak ulega wykreśleniu. Jeżeli natomiast wniesie on sprzeciw, Urząd Patentowy podejmie w tej sprawie uchwałę. Jeśli o wykreślenie z rejestru wniosła osoba trzecia, przepisy § 5 ust. 6 zdanie 2—4 mają odpowiednie zastosowanie do kosztów, spowodowanych przesłuchaniem lub przeprowadzeniem dowodów.

§ 11. (1) Osoba trzecia może wnieść o wykreślenie znaku towarowego z rejestru:

1. jeżeli znak jest zarejestrowany na jej rzecz do oznaczania tych samych lub tego samego rodzaju towarów na podstawie wcześniejszego zgłoszenia;

2. jeżeli właściciel znaku nie prowadzi już przedsiębiorstwa, do którego znak towarowy należy;

3. jeżeli zachodzą okoliczności, z których wynika, że treść znaku towarowego nie odpowiada rzeczywistym stosunkom i uzasadnia niebezpieczeństwo wprowadzania w błąd.

(2) Wniosek o wykreślenie z rejestru powinien być złożony jako skarga, skierowana przeciwko osobie wpisanej do rejestru jako właściciel znaku lub przeciwko jego następcy prawnemu.

(3) Jeżeli przed lub po wniesieniu skargi znak towarowy został przeniesiony na inną osobę, orzeczenie wydane in merito jest skuteczne oraz wykonalne także w stosunku do następcy prawnego. Przepisy §§ 66—69 i 76 kodeksu postępowania cywilnego mają odpowiednie zastosowanie do uprawnień przysługujących następcy prawnemu do przystąpienia do sporu prawnego.

(4) W przypadkach, wymienionych w ust. 1 pkt 2, wniosek o wykreślenie z rejestru można złożyć najpierw w Urzędzie Patentowym, który powiadamia o nim osobę wpisaną do rejestru jako właściciela znaku. Jeżeli osoba ta nie sprzeciwi się w ciągu jednego miesiąca od zawiadomienia, następuje wykreślenie znaku z rejestru, w razie jednak jej sprzeciwu, wystąpienie ze skargą o wykreślenie znaku pozostawia się decyzji wnioskodawcy.

§ 12. (1) Zgłoszenia, wnioski o przepisanie, sprzeciw przeciwko wykreśleniu znaku towarowego z rejestru oraz wnioski o przywrócenie do poprzedniego stanu są rozstrzygane w postępowaniu obowiązującym w sprawach patentowych. Przepisy § 43 ust. 4 ustawy patentowej nie stosują się do znaków towarowych.

(2) W Urzędzie Patentowym tworzy się:

1. Wydziały Badań (Prüfungstellen), powołane do badania zgłoszeń znaków towarowych oraz do podejmowania uchwał w myśl § 5 ust. 1, 6 i 7 oraz §§ 6 i 6a;

2. Wydziały Znaków Towarowych (Warenzeichenabteilungen), powołane do załatwiania spraw nie należących z mocy ustawy do innych oddziałów, jak do dokonywania wpisów i wykreśleń w rejestrze;

3. Senaty Zażaleń (Beschwerdesenate) do Spraw Znaków Towarowych.

(3) Czynność Wydziału Badań wykonywa członek (Prüfer) mający wykształcenie prawnicze lub techniczne.

(4) Wydział Zgłoszeń Znaków Towarowych podejmuje uchwały przy współudziale co najmniej trzech członków.

(5) Związkowy Minister Sprawiedliwości może upoważnić Prezesa Urzędu Patentowego do powierzania także urzędnikom wyższej i średniej kategorii załatwiania poszczególnych spraw, wchodzących w zakres działania Wydziałów Badań lub Wydziałów Znaków Towarowych i nie następujących żadnych trudności pod względem prawnym; nie dotyczy to jednak uprawnień do rejestrowania znaków towarowych, do podejmowania uchwał w postępowaniu sprzeciwowym do oddalenia zgłoszeń z powodów, którym zgłaszający się sprzeciwia oraz do wykreślenia znaków towarowych z rejestru, gdy wniosek o wykreślenie nie pochodzi od samego właściciela znaku.

(6) Senat Zażaleń do Spraw Znaków Towarowych rozstrzyga w składzie trzech członków, z których co najmniej dwóch musi mieć wykształcenie prawnicze.

(7) Wielki Senat (§ 19 ustawy patentowej) może w sprawach, dotyczących jedynie spraw znaków towarowych składać się wyłącznie z członków mających wykształcenie prawnicze.

§ 13. Przeciwko uchwale oddalającej wniosek — wnioskodawca, a przeciwko uchwale zarządzającej wykreślenie z rejestru mimo sprzeciwu — właściciel znaku może wnieść zażalenie w ciągu jednego miesiąca od daty doręczenia uchwały. Przepisy § 34 ustawy patentowej stosują się odpowiednio.

§ 14. (1) Na żądanie sądów i prokuratur Urząd Patentowy jest obowiązany udzielać opinii w sprawach, dotyczących znaków towarowych, w przypadkach, gdy w postępowaniu kilku biegłych złożyło opinie różniące się między sobą.

(2) Poza tym Urząd Patentowy nie jest uprawniony bez zezwolenia Związkowego Ministra Sprawiedliwości do podejmowania uchwał lub wydawania opinii, wykraczających poza ustawowy zakres swego działania.

§ 15. (1) Przez rejestrację znaku towarowego powstaje dla właściciela wyłączne prawo zaopatrywania w ten znak towarów tego rodzaju, do których oznaczenia znak został zgłoszony, albo ich opakowań lub osłon, wprowadzania tak oznaczonych towarów do obrotu, jak również umieszczania znaku na zawiadomieniach, cennikach, listach handlowych, pismach reklamowych, rachunkach itp.

(2) W razie wykreślenia znaku, nie można dochodzić praw z rejestracji za czas, w którym istniała już podstawa prawna do wykreślenia.

§ 16. Rejestracja znaku towarowego nie pozbawia nikogo prawa umieszczania na towarach na ich opakowaniu lub osłonie, chociażby w skróconej postaci, swego nazwiska, firmy, miejsca zamieszkania, danych dotyczących sposobu, czasu miejsca produkcji, właściwości, przeznaczenia, ceny, ilości lub wagi towarów, oraz używania tego rodzaju oznaczeń w obrocie, o ile nie jest to używanie w charakterze znaku towarowego.

§ 17. (1) Związki, będące osobami prawnymi i utworzone dla celów przemysłowych, chociażby nie posiadały przedsiębiorstwa, wytwarzającego lub sprzedającego towary, mogą zgłaszać znaki towarowe, które w przedsiębiorstwach ich członków, mają służyć do oznaczania towarów (znaki związkowe).

(2) Osoby prawne prawa publicznego są zrównane z wymienionymi związkami.

(3) Przepisy o znakach towarowych stosuje się do znaków związkowych, o ile §§ 17—23 nie stanowią inaczej.

§ 18. Do zgłoszenia znaku związkowego należy załączyć statut znaku (Zeichensatzung), zawierający dane dotyczące nazwy, siedziby, celu i zastępstwa związku, kola osób uprawnionych do używania znaku, warunków używania znaku oraz praw i obowiązków osób zainteresowanych w przypadku naruszenia znaku. Późniejsze, zmiany należy podawać Urzędowi Patentowemu do wiadomości. Każdy ma prawo wglądu do statutu.

§ 19. O urzędzeniu rejestru znaków związkowych stanowi Prezes Urzędu Patentowego.

§ 20. Prawo, wynikające ze zgłoszenia lub zarejestrowania znaku związkowego jako takie nie może być przeniesione na inną osobę.

§ 21. (1) Osoba trzecia może bez naruszenia przepisów § 11 pkt 1 i 3 wnosić o wykreślenie znaku związkowego z rejestru:

1. jeżeli związek, na rzecz którego znak został zarejestrowany, przestał istnieć;

2. jeżeli związek godzi się na używanie danego znaku w sposób sprzeczny z ogólnymi zadaniami związku lub ze statutem znaku. Za takie nadużywanie znaku należy uważać zezwolenie osobom trzecim na używanie znaku, co mogłoby dać powód do omyłek w obrocie.

(2) W przypadkach wymienionych w pkt 1, stosuje się przepis § 11 ust. 4.

§ 22. Roszczenie związku o odszkodowanie z tytułu bezprawnego używania znaku związkowego (§ 24) obejmuje także szkodę, poniesioną przez jednego z jego członków.

§ 23. Przepisy o znakach związkowych stosują się do znaków zagranicznych jedynie w tym przypadku, gdy zgodnie z obwieszczeniem ogłoszonym w Związkowym Dzienniku Ustaw, jest zapewniona wzajemność.

§ 24. (1) Kto w obrocie handlowym bezprawnie zaopatruje towary albo ich opakowania lub osłony, albo zawiadomienia, cenniki, listy handlowe, listy reklamowe, rachunki itp. nazwiskiem lub firmą innej osoby albo znakiem towarowym, chronionym na mocy niniejszej ustawy, albo kto towary w ten sposób bezprawnie oznaczone wprowadza do obrotu lub wystawia na sprzedaż, może być pozywany przez pokrzywdzonego o zaniechanie.

(2) Kto czyn taki popełnia umyślnie lub przez niedbalstwo, jest zobowiązany do wynagrodzenia pokrzywdzonemu powstałej stąd szkody.

(3) Jeżeli czyn był popełniony umyślnie, sprawca podlega karze pieniężnej lub karze więzienia do sześciu miesięcy.

§ 25. (1) Kto w obrocie handlowym bezpośrednio zaopatruje towary albo ich opakowanie lub osłonę albo zawiadomienia, cenniki, listy reklamowe, rachunki itp. w wyposażenie, używane w zainteresowanych kołach handlowych za oznaczenie tych samych lub tego samego rodzaju towarów innej osoby, albo kto towary w ten sposób bezprawnie oznaczone wprowadza do obrotu lub wystawia na sprzedaż, może być pozwany przez inną osobę o zaniechanie.

(2) Kto taki czyn popełnia umyślnie lub przez niedbalstwo, jest zobowiązany do wynagrodzenia innej osobie powstałej stąd szkody.

(3) Jeżeli czyn był popełniony umyślnie, sprawca podlega karze pieniężnej lub karze więzienia do trzech miesięcy.

§ 26. (1) Kto w obrocie handlowym umyślnie lub przez niedbalstwo zaopatruje towary albo ich opakowanie lub osłonę w fałszywe dane, dotyczące pochodzenia, właściwości lub wartości towarów, które mogą wprowadzić w błąd, albo kto towary w ten sposób oznaczone umyślnie wprowadza do obrotu lub wystawia na sprzedaż albo umieszcza dane wprowadzające w błąd na zawiadomieniach, papierach handlowych itp. podlega karze pieniężnej i karze aresztu lub jednej z tych kar, o ile w myśl innych przepisów nie podlega karze surowszej.

(2) Za fałszywe dane, dotyczące pochodzenia, nie należy w rozumieniu poprzedzającego przepisu, uważać oznaczeń, które zawierają wprawdzie nazwę geograficzną lub od niej pochodzą, jednak w związku z towarem utraciły swoje pierwotne znaczenie i w obrocie handlowym służą wyłącznie jako nazwy towarów lub oznaczenia ich właściwości.

§ 27. Kto do oznaczania towarów używa bez uprawnienia herbów, flag, godła państwowych, albo urzędowych znaków kontrolnych i gwarancyjnych, wymienionych w § 4 ust. 2 pkt 2 i 3, podlega karze pieniężnej do 150 marek niemieckich lub karze aresztu, o ile w myśl innych przepisów nie podlega karze surowszej.

§ 28. Towary zagraniczne, zaopatrzone bezprawnie niemiecką nazwą firmową i nazwą miejscowości albo oznacze-

niem towarowym, chronionym na podstawie niniejszej ustawy, podlegają na wniosek pokrzywdzonego po złożeniu zabezpieczenia zajęciu i konfiskacie przy wwozie i przewozie ich na obszar obowiązywania niniejszej ustawy. Zajęcia dokonywują organy celne; konfiskatę orzekają karnie organy celne.

§ 29. (1) Zamiast każdego odszkodowania, wynikającego z niniejszej ustawy, można na żądanie poszkodowanego niezależnie od kary, przyznać na jego rzecz pokutne (Busse). Osoby, zasądzone na pokutne są obowiązane zapłacić je jak dłużnicy solidarni.

(2) Przyznanie pokutnego wyklucza dochodzenie dalszego roszczenia odszkodowawczego.

§ 30. (1) W razie zasądzenia na podstawie §§ 24—27, sąd poleca usunięcie z przedmiotów, będących w posiadaniu zasądzonych, bezprawnych oznaczeń, albo gdyby to było niemożliwe — zniszczenie tych przedmiotów.

(2) W razie skazania w postępowaniu karnym, należy w przypadkach, wymienionych w §§ 24 i 25, przyznać pokrzywdzonemu prawo opublikowania wyroku na koszt skazanego, jeżeli udowodni, że posiada w tym uzasadniony interes. Zakres i sposób opublikowania ustala się w wyroku. Prawo to gaśnie, jeżeli orzeczenie nie zostanie opublikowane w ciągu trzech miesięcy od uprawomocnienia się.

§ 31. Różnica formy znaku (znak obrazowy i znak słowny), ani inne różnice w przedstawianiu znaków, herbów, nazwisk, firm lub innych oznaczeń towarów nie wykluczają stosowania przepisów niniejszej ustawy, o ile pomimo tych różnic zachodzi niebezpieczeństwo pomyłek w obrocie.

§ 32. (1) Upoważnia się rządy krajowe, aby w drodze rozporządzenia wyznaczyły dla okręgów kilku sądów krajowych (Landgerichte) jeden z tych sądów jako sąd dla spraw spornych dotyczących znaków towarowych. Sąd ten jest właściwy obok sądów krajowych, których okręgi zostały mu przydzielone, dla wszystkich skarg, którymi dochodzi się roszczenia, opartego na jednym ze stosunków prawnych unormowanych niniejszą ustawą. Rządy krajowe mogą upoważnienie to przenieść na krajowe zarządy sprawiedliwości.

(2) Spór prawny toczący się przed innym sądem krajowym powinien być na wniosek pozwanego przekazany sądowi dla spraw spornych dotyczących znaków towarowych. Wniosek jest dopuszczalny jedynie przed wdaniem się pozwanego w meritum sprawy. Wniosek może postawić również adwokat, dopuszczony do występowania przed sądem dla spraw spornych dotyczących znaków towarowych. Od orzeczenia nie przysługuje dalszy środek prawny i jest ono dla sądu wiążące.

(3) Przed sądami dla spraw spornych dotyczących znaków towarowych strony mogą występować przez adwokatów, którzy są dopuszczeni do występowania przed sądem krajowym, właściwym w innych przypadkach. Przepis ten stosuje się również do zastępstwa przed Sądem Apelacyjnym.

(4) Koszty dodatkowe, powstałe dla jednej ze stron na skutek przekazania sprawy stosownie do ust. 2, bądź na skutek powierzenia swego zastępstwa w myśl ust. 3 adwokatowi nie dopuszczonemu do występowania przed sądem procesowym, nie podlegają zwrotowi.

(5) Z tytułu kosztów, powstałych na skutek współdziałania rzeczownika patentowego w sporze dotyczącym znaku towarowego, podlegają zwrotowi należności do wysokości opłaty, ustanowionej w § 9 taryfy opłat dla adwokatów, a poza tym konieczne wydatki rzeczownika patentowego.

§ 33. Roszczeń, dotyczących stosunków prawnych unormowanych w niniejszej ustawie i opartych na przepisach ustawy z dnia 7 czerwca 1909 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (RGBl. S. 499), można dochodzić nie tylko przed sądem właściwym według § 24 ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

§ 34. Jeżeli niemieckie towary za granicą przy wwozie lub przewozie podlegają obowiązkowi zaopatrywania w oznaczenia, które pozwalają rozpoznać ich niemieckie pochodzenie, albo gdy przy odprawie celnej są one pod względem oznaczeń towarowych traktowane gorzej, niż towary innych krajów, wówczas Związkowy Minister Finansów może nakładać na obce towary przy ich wprowadzaniu na obszar Związku w celu wwozu lub przewozu odpowiednią opłatę oraz zarządzić, aby w razie niezastosowania się do tego polecenia towary te były zajmowane i konfiskowane. Zajęcia dokonują organy celne, konfiskatę orzekają karnie organy celne.

§ 35. (1) Osoba, nie będąca obywatelem niemieckim ani nie posiadająca w kraju przedsiębiorstwa, może żądać ochrony na podstawie niniejszej ustawy tylko wówczas, gdy stosownie do obwieszczenia ogłoszonego w Związkowym Dzienniku Ustaw (Bundesgesetzblatt) w państwie, w którym znajduje się jej przedsiębiorstwo, niemieckie oznaczenia towarowe mogą doznawać ochrony prawnej w tym samym rozmiarze co oznaczenia krajowe.

(2) Zgłaszający lub właściciel znaku, nie posiadający w kraju przedsiębiorstwa, może żądać ochrony znaku towarowego oraz dochodzić praw wynikających z rejestracji tylko wówczas, jeżeli ustanowił w kraju rzecznika patentowego lub adwokata swoim pełnomocnikiem. Pełnomocnik jest uprawniony do zastępstwa w postępowaniu przed Urzędem Patentowym oraz w sporach cywilnych, dotyczących znaku. Dla skarg przeciwko właścicielowi znaku jest właściwy sąd, w którego okręgu pełnomocnik ma swoją siedzibę; w razie nieistnienia tej siedziby właściwy jest sąd miejsca zamieszkania pełnomocnika, a w braku takiego miejsca — sąd, w okręgu, którego Urząd Patentowy ma swoją siedzibę.

(3) Kto zgłasza zagraniczny znak towarowy, musi jednocześnie załączyć dowód, że zgłosił ten znak oraz uzyskał jego rejestrację w kraju, w którym znajduje się jego przedsiębiorstwo. Dowód ten nie jest wymagany, jeżeli stosownie do obwieszczenia ogłoszonego w Związkowym Dzienniku Ustaw niemieckie znaki towarowe są rejestrowane w innym państwie bez dostarczenia tego rodzaju dowodu. Rejestracja jest dopuszczalna wówczas, gdy znak odpowiada wymaganiom niniejszej ustawy, o ile umowy międzynarodowe nie stanowią inaczej.

§ 36. Związkowy Minister Sprawiedliwości ustala organizację i tryb postępowania Urzędu Patentowego, oraz określa w drodze rozporządzenia formy postępowania wraz ze sposobem dokonywania doręczeń oraz pobierania opłat administracyjnych.

Załącznik do § 2 ust. 3 ustawy o znakach towarowych Wykaz klas towarowych

1. Produkty rolnicze, gospodarstwa leśnego, ogrodnictwa i hodowli zwierząt, plony rybołówstwa i polowań.
2. Środki lecznicze, produkty chemiczne do celów leczniczych i pielęgnowania zdrowia, materiały farmaceutyczne, plastry, opatrunki, środki do tępienia zwierząt i roślin, środki do wyjalawiania i unicestwiania (środki dezynfekcyjne), środki do utrzymywania w świeżości i do konserwowania środków żywności.
3. a) Nakrycia głowy, wyroby do formowania włosów, ozdoby, sztuczne kwiaty.
b) Obuwie.
c) Wyroby pończosnicze, tkane i szydełkowe części odzieży.
d) Części odzieży, bielizna osobista, stołowa i pościelowa, gorsety, krawaty, szelki, rękawice.
4. Przyrządy do oświetlania, ogrzewania; gotowania i przewietrzania, urządzenia wodociągowe, kąpielowe i ustępowe.
5. Towary szcetinowe i szcótarskie, pędzle, grzebienie, gąbki, przyrządy do pielęgnowania ciała i urody, przyrządy do czyszczenia, wióry stalowe.
6. Produkty chemiczne do celów przemysłowych, naukowych i fotograficznych, środki do gaszenia ognia, środki do termicznego utwardzania i lutowania, masa do odcisków dentystrycznych, surowce mineralne.
7. Uszczelnienia i szczeliwo, środki do ochrony ciepła i izolacyjne, produkty azbestowe.
8. Nawozy.
9. a) Surowe i częściowo obrabiane metale nieszlachetne.
b) Wyroby nożownicze, narzędzia, kosy, sierpy, broń biała i sieczna.
c) Igły, wędkę.
d) Podkowy, podkowiaki.
e) Towary emaliowane i ocynkowane.
- f) Nawierzchnie kolejowe, drobne towary żelazne, wyroby ślusarskie i kowalskie, zamki, okucia, towary druczane, towary blaszane, kotwice, łańcuchy, kule stalowe, okucia do uprząży jeździeckiej i powozowej, zbrojenia, dzwony, łyżwy, haki i pętle, kasy ogniotrwale i skrzynie metalowe, maszynowo lub ręcznie obrabiane części form metalowych, walcowane i lane części budowlane, odlewy maszynowe.
10. Pojazdy lądowe, powietrzne i wodne, samochody, rowery, części samochodów i rowerów, części statków.
11. Barwniki, farby, metale płatkowe.
12. Skóry futrzane, skóry, jelita, skóra niewyprawiona i wyprawiona, towary futrzane.
13. Pokosty, lakiery, bejce, żywice, kleje, pasty, środki do czyszczenia i konserwowania skóry, środki apreturowe i do garbowania, masy do podłóg.
14. Przędze, towary powroźnicze, sieci, liny druczane.
15. Włókna do przędzenia, materiały do wyściełania, opakowania.
16. a) Piwo.
b) Wina, spirytualia.
c) Wody mineralne, napoje bezalkoholowe, warzonka i sole do kąpieleli.

17. Metale szlachetne, złoto, srebro, towary niklowe i aluminowe, wyroby z nowego srebra i podobnych stopów, prawdziwa i nieprawdziwa biżuteria, towary leonowe (leonische Waren), ozdoby na choinkę.

18. Guma, namiastki gumy oraz wyroby z nich dla celów technicznych.

19. Parasole, laski, przybory do podróży.

20. a) stałe materiały palne,

b) wosk, materiały do oświetlania, oleje i tłuszcze techniczne, smary, benzyna.

c) świece, światła nocne, knoty.

21. Towary z drzewa, kości, korka, rogu, sztykretu, fiszbinu, kości słoniowej, masy perłowej, bursztynu, pianki morskiej, celuloidu i podobnych materiałów, wyroby tokarskie, rzeźbiarskie i z plecionek, rami do obrazów, lałki oraz popiersia do celów krawieckich i formowania włosów.

22. Przyrządy i narzędzia lekarskie, higieniczne, ratunkowe i do gaszenia ognia, opaski i bandażę do celów zdrowotnych, sztuczne członki, oczy, zęby.

b) Przyrządy fizykalne, chemiczne, optyczne i elektrotechniczne, przyrządy pomiarowe, żeglugowe, do ważenia, miernicze i kontrolujące, sprzęt fotograficzny, filmowy i radiowy, głośniki, maszyny do mówienia, maszyny do liczenia, kasy zapisujące i liczące.

23. Maszyny, części maszyn, pasy napędne, węże, automaty, naczynia domowe i kuchenne, przyrządy stajenne, ogrodowe i rolnicze.

24. Meble, lustra, towary wyściełane, dodatki do robót tapicerskich, łózka, trumny.

25. Instrumenty muzyczne, ich części oraz struny.

26. a) towary mięsne, i rybne, ekstrakty mięsne, konserwy, warzywa, owoce, soki owocowe, galarety mięsne, rybne, owocowe i jarzynowe.

b) jaja, mleko, masło, ser, margaryna, oliwa jadalna i tłuszcze jadalne.

c) kawa, namiastki kawy, herbata, cukier, syrop, miód, mąka, przystawki, wyroby z ciasta, korzenie, sosy, ocet, musztarda, sól kuchenna.

d) kakao, czekolada, cukierki, wyroby piekarskie i cukiernicze, drożdże, proszek do pieczenia.

e) dietetyczne środki żywności, siód, pasze, lód.

27. Papier, papa, karton, wyroby z papieru i papy, surowce i półfabrykaty do wyrobu papieru, tapety.

28. Wyroby fotograficzne i drukarskie, karty do gry, szylidy, litery, klisze, przedmioty sztuki.

29. Porcelana, glina, szkło, mika, oraz wyroby z nich.

30. Pasmantaria, wstążki, aplikacje, guziki, koronki, hafty.

(„Erfindungs- und Vorschlagswesen z 1955 r. Nr 7 str. 156—160).

Australia

45

USTAWA

nr 42 z dnia 27 września 1952 r.
o patentach*).

(Dokończenie)

C z ę ś ć IX.

Przedłużenie trwania patentów.

90. — (1) Właściciel patentu, który uważa, że nie uzyskał ze swego patentu dostatecznej korzyści, może — po ogłoszeniu swego odnośnego zamiaru w przepisany sposób — złożyć do Wysokiego Sądu (*High Court*) wniosek o przedłużenie trwania swego patentu najpóźniej przed upływem sześciu miesięcy przed wygaśnięciem patentu albo w terminie późniejszym, przyznanym przez Wysoki Sąd.

(2) Jeżeli trwanie patentu było już przedłużone albo jeżeli udzielono już nowego patentu na wynalazek, wnioskodawca może powołać się na okoliczność, że poniósł straty lub szkody z powodu działań nieprzyjacielskich powstałych między Wspólnotą Brytyjską i państwem obcym. Przeciwnie, wniosek oparty na niedostatecznej korzyści nie może być przyjęty.

91. — Każda osoba interesowana może złożyć w Wysokim Sądzie protest (*caveat*) przeciwko przedłużeniu trwania patentu. Jest ona obowiązana dostarczyć Komisarzowi kopię protestu.

92. — W postępowaniu w sprawie wniosku osoba, która złożyła protest, jest uważana za pozwanego. Komisarz może

* Patrz „Wiadomości Urzędu Patentowego“ z 1955 r. Nr 3, poz. 31 — Red.

stawić się i być przesłuchanym. Jest on obowiązany stawić się, jeżeli Wysoki Sąd tak zarządzi.

93. — Wysoki Sąd musi w swej decyzji uwzględnić:

- a) rodzaj i znaczenie wynalazku dla ogółu;
- b) korzyści, uzyskane przez właściciela patentu jako takiego;
- c) wszystkie inne okoliczności sprawy.

94. — (1) Jeżeli Wysoki Sąd uważa, że właściciel patentu nie uzyskał ze swego patentu dostatecznej korzyści, może zarządzić:

a) przedłużenie trwania patentu najwyżej o pięć lat albo w przypadkach wyjątkowych o dziesięć lat, z zastrzeżeniem ograniczeń, warunków i postanowień, jakie w danym przypadku uzna za wskazane,

b) udzielenie nowego patentu na okres najwyżej pięciu lat albo w przypadkach wyjątkowych — dziesięciu lat, z zastrzeżeniem jak pod lit. a).

(2) Przepisy niniejszego artykułu stosują się także wówczas, gdy właściciel patentu nie przedstawi Sądowi pełnego zestawienia swych dochodów i wydatków jako właściciel patentu, jeżeli Sąd jest przekonany, że właściciel patentu nie uzyskał ze swego patentu dostatecznej korzyści.

(3) Właściciel patentu jest obowiązany dostarczyć Komisarzowi urzędową kopię zarządzenia, wydanego przez Sąd w myśl niniejszego artykułu, a Komisarz dokonywa w rejestrze wzmianki o zarządzeniu.

95. — (1) Jeżeli wskutek działań nieprzyjacielskich powstałych między Wspólnotą Brytyjską i państwem obcym właściciel patentu poniósł szkodę lub stratę (wliczając tu utratę możliwości zajmowania się w sposób handlowy swym wynalazkiem lub ulepszenia go), może on — po ogłoszeniu swego odnośnego zamiaru w przepisany sposób — domagać się od Wysokiego Sądu lub Komisarza przedłużenia trwania swego patentu.

(2) Artykułu niniejszego nie stosuje się, jeżeli właściciel patentu:

a) jest przynależnym wymienionego powyżej państwa obcego, albo,

b) jest spółką, której sprawy

i) są kierowane lub kontrolowane przez przynależnych do tego kraju, albo

ii) są prowadzone całkowicie lub głównie na korzyść lub rachunek tych przynależnych

nawet wówczas, gdy spółka jest zarejestrowana w Australii lub w innej części dominiów brytyjskich.

(3) Przy stosowaniu niniejszego artykułu nie uwzględnia się strat lub szkód poniesionych przez osobę w czasie, kiedy była ona przynależną wymienionego państwa obcego, albo przez spółkę w czasie, kiedy jej sprawy były kierowane lub kontrolowane w sposób, wskazany w ust. (2) pod lit. b).

(4) Wniosek o przedłużenie trwania patentu może być oparty w myśl niniejszego artykułu na niedostatecznej korzyści nawet wówczas, gdy już uprzednio przedłużono trwanie patentu lub udzielono nowego patentu. Jeżeli wniosek ten jest oparty na stracie lub szkodzie spowodowanych wojną, może być on powtórzony.

(5) Wnioski, o których mowa w niniejszym artykule, należy składać przed upływem co najmniej sześciu miesięcy przed wygaśnięciem patentu albo w terminie późniejszym, przyznawanym przez Wysoki Sąd lub Komisarza.

(6) Wniosek, kierowany w myśl niniejszego artykułu do Wysokiego Sądu, należy sporządzić w sposób przepisany w jego regulaminach. Wniosek, kierowany do Komisarza, należy sporządzić zgodnie z przepisami wykonawczymi.

(7) Każda osoba interesowana może wnieść sprzeciw przeciwko przyjęciu wniosku:

a) gdy chodzi o Wysoki Sąd, w terminie i w sposób określony w jego regulaminach;

b) gdy chodzi o Komisarza, w terminie i w sposób określony w przepisach wykonawczych.

Wnoszący sprzeciw powinien dostarczyć wnioskodawcy kopię sprzeciwu.

(8) Wnoszący sprzeciw ma prawo stawić się i być przesłuchanym w sprawie wniosku.

(9) Jeżeli Wysoki Sąd stwierdzi, że właściciel patentu poniósł stratę lub szkodę wskutek działań nieprzyjacielskich powstałych między Wspólnotą Brytyjską i państwem obcym, może zarządzić:

a) przedłużenie trwania patentu na dalszy okres, jaki uzna za stosowny, z zastrzeżeniem wymienionych ewentualnych ograniczeń, warunków i postanowień, albo

b) udzielenie nowego patentu na okres, jaki uzna za stosowny, z zastrzeżeniem jak pod lit. a).

(10) Jeżeli Komisarz stwierdzi, że właściciel patentu poniósł stratę lub szkodę wskutek działań nieprzyjacielskich powstałych między Wspólnotą Brytyjską i państwem obcym, może:

a) przedłużyć trwanie patentu na dalszy okres, jaki uzna za stosowny, z zastrzeżeniem ograniczeń, warunków i postanowień, jakie w danym przypadku uzna za wskazane, albo

b) udzielić nowego patentu na okres, jaki uzna za stosowny, z zastrzeżeniem jak pod lit. a).

(11) Przedłużony na wniosek okres trwania patentu lub przyznany na wniosek okres trwania nowego patentu nie mogą przekraczać dziesięciu lat. Jeżeli już uprzednio przedłużono trwanie patentu lub udzielono nowego patentu wskutek strat lub szkód, spowodowanych działaniami nieprzyjacielskimi powstałymi między Wspólnotą Brytyjską i państwem obcym, przedłużone lub przyznane okresy trwania istniejących już lub nowych patentów nie mogą łącznie przekraczać wymienionych dziesięciu lat.

(12) Jeżeli Komisarz uważa, że skierowany do niego wniosek oparty na niniejszym artykule należy do właściwości Wysokiego Sądu, może przekazać wniosek do tego Sądu. Wysoki Sąd postępuje z tym wnioskiem tak, jak gdyby był on od początku do niego skierowany.

(13) Właściciel patentu jest obowiązany dostarczyć Komisarzowi urzędową kopię zarządzenia, wydanego przez Sąd w myśl niniejszego artykułu, a Komisarz dokonywa w rejestrze wzmianki o zarządzeniu.

96. — Przepisy niniejszej części, dotyczące właściciela patentu, stosują się odpowiednio do licencjodawcy wyłącznego.

C z ę ś ć X.

Przywracanie patentów do poprzedniego stanu.

97. — (1) W razie wygaśnięcia patentu z powodu nieuiszczenia opłaty rocznej w przepisany terminie, właściciel patentu może ubiegać się o przywrócenie patentu przez Komisarza do poprzedniego stanu.

(2) Wniosek o przywrócenie patentu do poprzedniego stanu powinien zawierać przedstawienie okoliczności, które są przyczyną nieuiszczenia należnej opłaty w określonym terminie. Jeżeli z przedstawienia tych okoliczności wynika, że nieuiszczenie opłaty nie jest umyślne oraz że nie nastąpiło nieuzasadnione opóźnienie przedłożenia wniosku, Komisarz ogłasza wniosek w *Official Journal*.

(3) Każda osoba interesowana może w przepisany terminie wnieść do Komisarza sprzeciw przeciwko przywróceniu patentu do stanu poprzedniego. Jest ona obowiązana dostarczyć właścicielowi patentu kopię sprzeciwu.

98. — (1) Komisarz rozpatruje sprawę i przywraca patent do poprzedniego stanu (wraz z ewentualnymi patentami dodatkowymi) lub oddala wniosek.

(2) Przywrócenie patentu do poprzedniego stanu może nastąpić dopiero po uiszczeniu wszystkich zaległych opłat.

(3) Jeżeli Komisarz uzna za wskazane, może jako warunek przywrócenia patentu do poprzedniego stanu zażądać uprzedniego wpisania do rejestru patentów dokumentu lub do wodu, co do których nie zostały zachowane przepisy niniejszej ustawy w zakresie dokonywania wpisów w rejestrze.

(4) W przypadku przywrócenia patentu do stanu poprzedniego w myśl niniejszego artykułu, stosują się obowiązujące przepisy o ochronie lub o odszkodowaniu osób, które w czasie po ogłoszeniu w *Official Journal* o wygaśnięciu patentu i przed datą pierwszego ogłoszenia o wniosku korzystały z przedmiotu patentu albo podjęły decydujące kroki, np. przez zawarcie umowy lub w inny sposób, mające na celu korzystanie z tego przedmiotu.

(5) Nie można wszcząć postępowania sądowego z powodu naruszenia patentu, popełnionego w czasie między wygaśnięciem patentu i jego przywróceniem do stanu poprzedniego.

(6) Od decyzji, powziętej przez Komisarza na podstawie niniejszego artykułu, można wnieść odwołanie do *Appeal Tribunal*.

Komisarz ma prawo stawić się i być przesłuchanym. Jest on obowiązany stawić się, jeżeli *Tribunal* tak zarządzi.

C z ę ś ć XI

Odwoływanie patentów — zrzeczenia.

99. — *Attorney — General* lub jakakolwiek inna osoba mogą wnieść do Wysokiego Sądu o odwołanie patentu.

100. — (1) Patent może być odwołany w całości lub w części, dotyczącej jednego zastrzeżenia patentowego w opisie pełnym, z powodu jednej lub kilku następujących przyczyn, ale z wyłączeniem wszelkich innych przyczyn:

a) że zgłaszający nie był uprawniony do ubiegania się o patent na wynalazek¹⁾;

¹⁾ O tyle, o ile wynalazek jest zastrzeżony w zastrzeżeniu patentowym.

b), że patent został uzyskany¹⁾ z naruszeniem praw wnioskodawcy lub praw osoby, której wnioskodawca jest następcą prawnym;

c) że opis zupełny nie odpowiada przepisom § 40 niniejszej ustawy;

d) że wynalazek nie jest wynalazkiem w rozumieniu niniejszej ustawy¹⁾;

e) że wynalazek jest oczywisty i nie wymagał wysiłku wynalazczego¹⁾ ze względu na to, co było znane lub stosowane w Australii w dacie pierwszeństwa odnośnego pierwszeństwa lub uprzednio;

f) że wynalazek stanowi przedmiot¹⁾ ważnego zastrzeżenia patentowego, zawartego w opisie zupełnym innego patentu i mającego wcześniejszą datę pierwszeństwa;

g) że wynalazek nie był nowy w Australii¹⁾ w dacie pierwszeństwa wymienionego zastrzeżenia patentowego;

h) że wynalazek nie jest użyteczny¹⁾;

i) że właściciel patentu naruszył lub nie zachował warunków, zawartych w patencie;

j) że patent został uzyskany na podstawie fałszywych danych lub oświadczeń;

k) że wynalazek był stosowany w tajemnicy w Australii¹⁾ przed datą pierwszeństwa odnośnego zastrzeżenia patentowego;

l) że zezwolenie lub polecenie poprawienia opisu zupełnego w myśl części VIII niniejszej ustawy zostały uzyskane przez podstępne działanie.

(2) W przypadkach, określonych pod lit. e) lub g) poprzedzającego ustępu, nie uwzględnia się tajnego stosowania.

(3) W przypadkach, określonych w ust. (2) lit. k) niniejszego artykułu, nie uwzględnia się stosowania wynalazku¹⁾.

a) gdy chodzi tylko o niezbędne próby lub doświadczenia;

b) przez departament lub organ Federacji albo federalnego państwa lub terytorium, albo przez osobę upoważnioną przez ten departament lub organ, jeżeli właściciel patentu lub osoba, która wywodzi od niego swój tytuł prawny, ujawniły wynalazek¹⁾ temu departamentowi, organowi lub osobie.

(4) Artykuł niniejszy obowiązuje z zastrzeżeniem art. 158.

101 — (1) Wnioskodawca może powołać się w swym wniosku bądź na datę pierwszeństwa, wskazaną w odnośnym zastrzeżeniu patentowym, bądź na datę, którą uważa za datę pierwszeństwa, przyznaną przez niniejszą ustawę temu zastrzeżeniu patentowemu.

(2) Jeżeli Wysoki Sąd stwierdzi, że data inna aniżeli wskazana w zastrzeżeniu patentowym jest (wymieniona we wniosku lub nie) datą pierwszeństwa, przyznaną przez niniejszą ustawę zastrzeżeniu patentowemu, uważa on tę datę przy rozpatrywaniu sprawy za datę pierwszeństwa zastrzeżenia patentowego.

102. — Pozwany ma prawo przedstawiać dowody na poparcie patentu i wypowiadać się, gdy wnioskodawca przedstawi dowody mające na celu wykazanie nieważności patentu.

103. — Wysoki Sąd może:

a) odwołać patent i nakazać wnioskodawcy dostarczenie Komisarzowi urzędowej kopii zarządzenia odwołującego patent;

b) ograniczyć się do odwołania patentu co do jednego zastrzeżenia patentowego, które uważa za nieważne, i nakazać właścicielowi patentu wniesienie do *Patent Office* zrzeczenia dotyczącego tego zastrzeżenia patentowego.

104. — Komisarz wpisuje w rejestrze wzmiankę o wymienionym odwołaniu lub zrzeczeniu.

105. — W postępowaniu o naruszenie pozwany może powoływać się na każdą z okoliczności, które mogą spowodować odwołanie patentu. W razie powołania się w tego rodzaju postępowaniu na taką okoliczność, zamieszczoną w niniejszej części ustawy powołania na wnioskodawcę i na stronę przeciwną należy odpowiednio rozumieć jako powołania na powoda i pozwanego.

106 — (1) Właściciel patentu może w każdym czasie przez powiadomienie Komisarza oświadczyć gotowość zrzeczenia się patentu, a Komisarz może po powiadomieniu go o tym oświadczeniu i po przesłuchaniu osób interesowanych, które chcą być przesłuchane, przyjąć to oświadczenie, jeżeli uzna to za wskazane, oraz wydać zarządzenie odwołujące patent.

(2) Przeciwno decyzji, wydanej przez Komisarza w myśl ust. (1), można wnieść odwołanie do *Appeal Tribunal*.

(3) Jeżeli toczy się w sądzie proces o naruszenie patentu, postępowanie o odwołanie lub postępowanie, w którym zaprzeczona jest ważność patentu lub zastrzeżenia patentowego w opisie zupełnym, Komisarz może przyjąć oświadczenie o zrzeczeniu się patentu lub odwołać patent tylko za zezwoleniem sądu lub za zgodą stron, biorących udział w procesie lub postępowaniu.

¹⁾ O tyle, o ile wynalazek jest zastrzeżony w zastrzeżeniu patentowym

107. — (1) Jeżeli patent został odwołany z powodu oszustwa, które może także dotyczyć tylko zastrzeżenia patentowego w opisie zupełnym, albo jeżeli podstępnie uzyskany patent był przedmiotem zrzeczenia i odwołania, Komisarz może rzeczycielowi wynalazcy lub osobie, wymienionej w art. 34 niniejszej ustawy, udzielić — na wniosek zgodny z przepisami niniejszej ustawy — patentu na cały wynalazek lub na jego część patentu odwołanego.

(2) Datę pierwszeństwa każdego zastrzeżenia patentowego, zawartego w opisie zupełnym, ustala Komisarz, który uwzględni datę pierwszeństwa zastrzeżeń patentowych w opisie zupełnym odwołanego patentu.

(3) Proces o naruszenie patentu, wymienionego w ust. (1), nie jest dopuszczalny, jeżeli czyn popełniono przed opieczkowaniem patentu.

Część XII.

Wykonywanie patentów i licencje przymusowe.

108. — (1) Osoba interesowana może po upływie trzech lat od udzielenia patentu wnieść podanie do Komisarza o ustanowienie licencji przymusowej na opatentowany wynalazek z tego powodu, że nie uczyniono zadość słusznym potrzebom ogółu dotyczącym tego wynalazku.

(2) Komisarz rozpatruje podanie; jeżeli strony nie mogą porozumieć się i jeżeli jest on przekonany, że uzasadnienie podania zostało sporządzone *prima facie*, przekazuje podanie do Wysokiego Sądu. Jeżeli nie ma on tego przekonania, oddala podanie.

(3) Jeżeli podanie zostało przekazane Wysokiemu Sądowi w myśl ust. (2), który stwierdził, że nie uczyni ono zadość słusznym potrzebom ogółu dotyczącym opatentowanego wynalazku, Sąd ten może zobowiązać właściciela patentu, o ile nie usprawiedliwi on swej bezczynności, do udzielenia licencji na warunkach, jakie Sąd uzna za wskazane.

(4) W sprawach podań, o których mowa w niniejszym artykule:

a) należy dopuścić jako strony w postępowaniu właściciela patentu i każdą inną osobę, dochodzącą interesu na patencie jako licencjodawca wyłączny lub z innego tytułu;

b) Komisarz ma prawo w postępowaniu stawić się i być przesłuchanym

(5) Zarządzenie dotyczące ustanowienia licencji ma — bez uszczerbku dla innych środków egzekucyjnych — te same skutki, jak gdyby było zawarte w akcie, dokonany między właścicielem patentu i niezbędnymi stronami w sprawie tego ustanowienia.

(6) Wnioskodawca doręcza Komisarzowi urzędową kopię zarządzenia ustanawiającego licencję, opartego na niniejszym artykule, a Komisarz wpisuje w rejestrze stosowną wzmiankę.

109. — (1) Osoba interesowana może po upływie dwóch lat od ustanowienia pierwszej licencji przymusowej wnieść podanie do Komisarza o odwołanie patentu z tego powodu, że w sprawie opatentowanego wynalazku nie uczyniono zadość słusznym potrzebom ogółu.

(2) Komisarz rozpatruje podanie; jeżeli strony nie mogą porozumieć się i jeżeli jest on przekonany, że uzasadnienie podania zostało sporządzone *prima facie*, przekazuje podanie do Wysokiego Sądu. Jeżeli nie ma on tego przekonania, oddala podanie.

(3) Jeżeli podanie zostało przekazane Wysokiemu Sądowi w myśl ust. (2), który stwierdził, że nie uczyniono zadość słusznym potrzebom ogółu dotyczącym opatentowanego wynalazku, Sąd ten może, o ile właściciel patentu nie usprawiedliwi swej bezczynności, zarządzić odwołanie patentu.

(4) W sprawach podań, o których mowa w niniejszym artykule:

a) należy dopuścić jako strony w postępowaniu właściciela patentu i każdą inną osobę, dochodzącą interesu na patencie jako licencjodawca wyłączny lub z innego tytułu;

b) Komisarz ma prawo w postępowaniu stawić się i być przesłuchanym.

(5) Wnioskodawca doręcza Komisarzowi urzędową kopię zarządzenia ustanawiającego licencję, opartego na niniejszym artykule, a Komisarz wpisuje w rejestrze stosowną wzmiankę.

110. — (1) W rozumieniu art. 108 i 109 słuszne potrzeby ogółu są uważane za niezaspokojone:

a) jeżeli z winy właściciela patentu:

i) nie jest wytwarzany w dostatecznej mierze i dostarczany na słusznym warunkach opatentowany przedmiot lub takie jego części, które są potrzebne do jego skutecznego działania;

ii) nie jest stosowany w dostatecznej mierze opatentowany sposób;

iii) nie są na słusznych warunkach udzielone licencje, wobec czego wyrządzono niesprawiedliwie szkodę istniejącym w Australii przemysłowi lub handlowi, albo rowemu przedsiębiorstwu przemysłowemu lub handlowemu, albo jeżeli nie zaspokojono odpowiednio popytu na opatentowany przedmiot lub na przedmiot wytwarzany za pomocą opatentowanego sposobu;

b) jeżeli wyrządzono niesprawiedliwie szkodę australijskiemu przemysłowi lub handlowi przez warunki, jakie właściciel patenta postawił, przed lub po wejściu w życie niniejszej ustawy, przy sprzedaży, dzierżawie lub oddawaniu w użytkowanie opatentowanego przedmiotu, albo przy oddawaniu w użytkowanie lub do wykorzystania opatentowanego sposobu;

c) jeżeli wynalazek, opatentowany i nadający się do wykorzystania w Australii, nie jest tam wykorzystany handlowo bez dostatecznego uzasadnienia bezczynności;

d) jeżeli handlowe wykorzystywanie opatentowanego wynalazku w Australii jest zahamowane przez import opatentowanego przedmiotu z zagranicy przez:

i) właściciela patenta lub osoby, które sobie zastrzegły go u niego;

ii) osoby, które nabyły go bezpośrednio lub pośrednio od niego;

iii) osoby trzecie, przeciwko którym właściciel patenta nie wszczął lub nie wszczyła postępowania o naruszenie.

(2) Gdy w przypadku, o którym mowa pod lit c) ustępu poprzedzającego, Sąd jest przekonany, że czas, jaki upłynął od opieczęgowania patenta, nie wystarczył — z powodu rodzaju patenta lub z innej przyczyny — do rozpoczęcia handlowego wykorzystywania wynalazku w Australii, może odroczyć datę postępowania w sprawie podania do daty, jaką uważa za wskazaną do osiągnięcia wymienionego celu.

111. — Nie można wydać decyzji w myśl niniejszej części ustawy, sprzecznej z układem, umową, porozumieniem lub zobowiązaniem, zawartym między Federacją i inną częścią dominiów brytyjskich lub państwem obcym.

112. — (1) Nie jest dozwolone zamieszczanie w umowie sprzedaży lub dzierżawy albo w umowie licencyjnej, dotyczącej opatentowanego przedmiotu lub sposobu, warunku, który:

a) zakazywałby nabywcy, dzierżawcy lub licencjodawcy stosowania przedmiotu lub rodzaju przedmiotów albo sposobu, opatentowanych lub nieopatentowanych, które są dostarczane lub posiadane przez osobę inną niż sprzedawca, wydierżawiający, licencjodawca lub osoby przez niego wyznaczone (*nominees*), albo ograniczałby w tym względzie ich wolność;

b) nakładałby na nabywcę, dzierżawcę lub licencjodawcę obowiązek nabywania od sprzedawcy, wydierżawiającego lub licencjodawcy albo osób przez niego wyznaczonych przedmiotu lub rodzaju przedmiotów nie chronionego patentem.

Warunek tego rodzaju jest niebyły i nie wywiera skutków.

(2) Jednakże ustęp poprzedzający nie stosuje się, jeżeli:

a) sprzedawca, wydierżawiający lub licencjodawca wykazuje, że w czasie zawarcia umowy nabywca, dzierżawca lub licencjodawca mógł dowolnie nabyć przedmiot albo uzyskać dzierżawę lub licencję opartą na słusznych zasadach i bez warunków;

b) umowa upoważnia nabywcę, dzierżawcę lub licencjodawcę do zwolnienia się od obowiązku przestrzegania warunku przez pisemne powiadomienie o tym drugiej strony na trzy miesiące z góry i zaplaceniu jej tytułem zadośćuczynienia za swe zwolnienie:

i) w przypadku sprzedaży — uzyskanej ceny;

ii) w przypadku dzierżawy lub licencji — czynszu lub opłaty za pozostały okres umowy w wysokości, ustalonej przez rozjemcę wyznaczonego przez *Attorney-General*.

(3) Nie wolno stawiać przeszkód jakiegokolwiek osobie w sporze, składaniu podania lub postępowaniu, o których mowa w niniejszej ustawie, przy ubieganiu się lub uzyskiwaniu przez nią odszkodowania z tego tylko powodu, że przypuszczała ona, iż zasady, wymienione pod lit. a) poprzedzającego ustępu, są słuszne.

(4) Umowa dzierżawy lub umowa licencyjna dotycząca opatentowanego przedmiotu lub sposobu, może być — w każdym czasie po ustaniu trwania patenta lub patentów, które chroniły przedmiot lub sposób w chwili zawarcia umowy, i bez względu na jakiegokolwiek zastrzeżenie zamieszczone w tej umowie lub innej — rozwiązana przez każdą ze stron przez pisemne powiadomienie drugiej strony na trzy miesiące z góry.

(5) Zamieszczenie w umowie przez właściciela patenta warunku, który w myśl niniejszego artykułu jest niebyły i nie wywiera skutków, może być przeciwstawione jako wyjątek w sporze, wszczętym w czasie obowiązywania umowy o naruszenie patenta, którego ta umowa dotyczy.

(6) Jeżeli właściciel patenta oferuje drugiej stronie równą umowę, w której niema wymienionego rodzaju warunku nie-

byłego, ale prawa stron są z innych względów te same, nie można powoływać się na wzmiankowany środek obrony w sprawie tej umowy, którą druga strona przyjęła lub nie przyjęła zamiast poprzedniej. Właściciel patenta nie może jednak żądać odszkodowania, ani domagać się zwrotu zysków ze względu na naruszenie patenta, dokonane przed zaferowaniem nowej umowy.

(7) Niniejszy artykuł:

a) nie narusza warunku, zabraniającego stronie sprzedawania produktów innych aniżeli pochodzących od tej osoby;

b) nie daje ważności umowie, która byłaby nieważna, gdyby nie istniał niniejszy artykuł;

c) nie narusza prawa rozwiązania umowy lub usunięcia zamieszczonego w niej warunku, dozwolonych niezależnie od niniejszego artykułu;

d) nie narusza warunku, którym wydierżawiający lub licencjodawca zastrzegłby sobie lub wyznaczonej przez siebie osobie prawo wytwarzania części zamiennych opatentowanego przedmiotu, którego ta umowa dotyczy.

C z ę ś ć XIII.

Naruszanie patentów.

113. — Orzekanie w sporach i postępowaniu w sprawach o naruszenie patentów należy do właściwości Wysokiego Sądu. Niniejszy artykuł nie pozbawia jednak innego sądu prawa orzekania, jakie przysługiwałoby mu w tym przedmiocie.

114. — (1) Licencjodawca wyłączny może wszcząć spór lub rozpocząć postępowanie w sprawie naruszenia patenta.

(2) Właściciel patenta występuje jako pozwany, jeżeli nie jest powodem łącznym.

(3) Właściciel patenta występujący jako pozwany nie ponosi kosztów, jeżeli nie staje przed sądem i nie bierze udziału w postępowaniu.

115. — Pozwany może zamiast składania podania do Wysokiego Sądu przeciwstawić jako skargę wzajemną wniosek o odwołanie patenta w myśl części XI niniejszej ustawy.

116. — (1) Jeżeli pozwany przeciwstawia wymieniony wniosek przed sądem innym aniżeli Wysoki Sąd, spór lub postępowanie przekazuje się do tego Sądu.

(2) i (3)...²

117. — W sporze lub postępowaniu w sprawie naruszenia patenta:

a) powód jest obowiązany przedstawić — jednocześnie ze swą skargą lub później, na zarządzenie sądu lub sędziego — wszystkie szczegółowe dane w przedmiocie odnośnego naruszenia;

b) pozwany jest obowiązany uczynić tak samo co do dowodów, które przytacza na swoją obronę.

118. — (1) Zadośćuczynienie, które sąd może przyznać, zawiera zakaz naruszenia (na warunkach, jakie uzna on za wskazane) i — według wyboru powoda — wynagrodzenie szkód lub zwrot zysków.

(2) Sąd lub sędzia może, na wniosek jednej ze stron, zarządzić zbadanie sprawy na miejscu, jakie uzna za wskazane, na warunkach, jakie ustanowi, i zgodnie ze swymi instrukcjami.

119. — (1) Jeżeli Sąd, który otrzymał od pozwanego wniosek, mający charakter skargi wzajemnej:

a) odwołuje patent, zobowiązuje pozwanego do dostarczenia Komisarzowi urzędowej kopii swego orzeczenia;

b) ogranicza się do odwołania dotyczącego jedynie nieważnego zastrzeżenia patentowego, zobowiązuje pozwanego do wniesienia do *Patent Office* zrzeczenia się tego zastrzeżenia patentowego.

(2) Komisarz wpisuje do rejestru patentów wzmiankę dotyczącą wymienionego orzeczenia lub zastrzeżenia patentowego.

120. — (1) Osoba, która chce korzystać ze sposobu albo używać lub sprzedawać przedmiot, może — w drodze skargi, skierowanej do Wysokiego Sądu przeciwko właścicielowi patenta lub licencjodawcy wyłącznemu — żądać wydania oświadczenia, stwierdzającego że wymienione czynności nie stanowią naruszenia zastrzeżenia patentowego, zawartego w opisie patentowym, a to nawet wówczas, gdy ani właściciel patenta, ani licencjodawca wyłączny nie twierdzą inaczej.

(2) Rozpatrywanie i rozstrzyganie tego rodzaju skarg należy do właściwości Wysokiego Sądu.

(3) Sąd wydaje żądane oświadczenie, jeżeli:

a) powód

i) zażądał na piśmie od pozwanego przyznania faktów, które mają być ustalone w oświadczeniu;

ii) podał na piśmie pozwanemu wszelkie szczegółowe dane w przedmiocie odnośnego sposobu lub przedmiotu;

² Szczegóły administracyjne.

b) pozwany odmówił przyznania wymienionych powyżej faktów, albo zaniedbał dokonania tego.

(4) Koszty wszystkich uczestników ponosi powód, chyba że Wysoki Sąd postanowi inaczej.

(5) W postępowaniu wszczętym w myśl niniejszego artykułu nie rozważa się ważności zastrzeżenia patentowego w opisie patentowym. Okoliczność, że oświadczenie przyznano lub odmówiono jego wydania, nie stanowi o ważności patentu.

(6) Wymienione powyżej postępowanie można wszcząć w każdym czasie po opublikowaniu opisu zupełnego. Powołanie się w niniejszym artykule na właściciela patentu obejmuje powołanie się na zgłaszającego, którego opis zupełny został opublikowany.

121. — (1) Jeżeli jedna osoba grozi drugiej osobie w pismach okólnych, ogłoszeniach lub w inny sposób wszczęciem procesu lub postępowania o naruszenie patentu lub innego podobnego postępowania, strona pokrzywdzona może wszcząć przeciwko niej proces i uzyskać oświadczenie, stwierdzające że groźby nie są uzasadnione, jak również zakazujące ich dalszego stosowania oraz ustalające, że autor gróźb ma lub nie ma prawa do patentu lub do zgłoszenia patentowego, niezależnie od tego, czy jest lub nie jest zainteresowana tym zgłoszeniem. Może ona również otrzymać wynagrodzenie za doznane szkody, o ile je poniosła, chyba że autor gróźb udowodni przed sądem, iż czynności, przeciwko którym groził on wszczęciem postępowania, stanowią lub stanowiłyby, gdyby były popełnione:

a) naruszenie wynalazku co do zastrzeżenia patentowego, zawartego w opisie, o którym powód nie twierdzi, że jest nieważne;

b) naruszenie praw, wynikających z opublikowania opisu zupełnego, co do zawartego w nim zastrzeżenia patentowego, w którego sprawie nie udowodnił, że byłoby ono nieważne, gdyby udzielono patentu na jego rzecz.

(2) Zwykle powiadomienie o istnieniu patentu nie stanowi groźby w myśl niniejszego artykułu.

(3) Artykuł niniejszy nie powoduje odpowiedzialności prawnika lub rzecznika patentowego w procesie lub postępowaniu, opartych na tym artykule, co do czynności dokonanych przez niego przy pełnieniu czynności zawodowych w imieniu swego mocodawcy.

(4) Rozpatrywanie procesów, opartych na niniejszym artykule, i rozstrzyganie ich należy do właściwości Wysokiego Sądu. Jednak inne sądy nie są pozbawione prawa orzekania w tych sprawach, które im przysługują w zakresie tego rodzaju procesów.

122. — (1) Pozwany może żądać w procesie wzajemnym odszkodowania, do którego miałaby prawo — na mocy oddzielnego procesu — ze względu na naruszenie przez powoda patentu, do którego odnoszą się groźby. Przepisy niniejszej ustawy dotyczące procesów o naruszenie stosują się *mutatis mutandis* do wymienionych procesów wzajemnych.

(2) We wszystkich przypadkach, o których mowa w ust. (1), powód może żądać odwołania patentu zamiast przedkładania Wysokiemu Sądowi podania, wymienionego w części XI niniejszej ustawy. Przepisy art. 116 i przepisy dotyczące wymienionych podań stosują się *mutatis mutandis* do wzmiankowanych powyżej żądań.

123. — (1) Z zastrzeżeniem niniejszego artykułu, prawa właściciela patentu nie są naruszone:

a) ani przez stosowanie opatentowanego wynalazku na pokładzie zagranicznego okrętu, w kadłubie okrętu lub w maszynach, ozagłowaniu, przyrządach i urządzeniach, jeżeli okręt przebywa czasowo lub przypadkowo na terytorialnych wodach australijskich, a wynalazek jest tam stosowany wyłącznie dla potrzeb tego okrętu;

b) ani przez stosowanie opatentowanego wynalazku w konstrukcji lub w działaniu zagranicznego środka transportu powietrznego lub lądowego, albo w wyposażeniu tego środka, jeżeli znajduje się on czasowo lub przypadkowo w Australii.

(2) W niniejszym artykule:

a) „zagraniczny okręt“ i „zagraniczny środek transportu powietrznego“ oznaczają okręt lub środek zarejestrowane w kraju, którego dotyczy Proklamacja, stwierdzająca że jej ustawy przyznają wzajemne prawa australijskim okrętom i środkom;

b) „zagraniczny środek transportu lądowego“ oznacza środek należący do osoby, której stałe miejsce zamieszkania lub siedziba znajduje się w jednym z wymienionych krajów.

124. — (1) Sąd może odmówić przyznania odszkodowania lub nakazania zwrotu zysków z powodu naruszenia patentu, popełnionego po wejściu w życie niniejszej ustawy przez pozwanego, który udowodni, że nie wiedział i nie miał żadnej podstawy do uważania w czasie tego naruszenia, iż odnośny wynalazek jest opatentowany.

(2) Jeżeli przedmioty wytworzone według opatentowanego wynalazku i oznaczone w sposób, wskazujący że są opatentowane w Australii, sprzedaje się lub wykorzystuje w tym kraju w istotnym rozmiarze, przyjmuje się iż braku dowodu przeciwnego; iż pozwany wiedział o istnieniu patentu.

(3) Artykuł niniejszy nie narusza uprawnień sądu do przyznania zadośćuczynienia w drodze nakazu.

C z ę ś ć XIV

Korona.

125. — (1) W każdym czasie po zgłoszeniu wynalazku do opatentowania lub udzieleniu patentu Federacja, państwo lub osoba, upoważniona pisemnie przez jedno lub drugie, może wytwarzać, wykorzystywać, stosować lub zbyć wynalazek na użytek Federacji lub odnośnego państwa.

(2) Gdy opatentowany wynalazek był — przed datą pierwszeństwa zastrzeżenia patentowego, zawartego w opisie zupełnym, który wchodzi w rachubę — objęty dokumentem, wydanym przez Federację lub państwo albo uwierzytelnionym przez jedno z nich lub w ich imieniu, inaczej aniżeli wskutek bezpośredniego lub pośredniego zakomunikowania go przez właściciela patentu lub następcę prawnego, nie przysługuje mu wynagrodzenie z tytułu użytkowania wynalazku przez Federację lub odnośne państwo w myśl poprzedzającego ustępu.

(3) Upoważnienie, o którym mowa w ust. (1) można wydać przed lub po udzieleniu patentu i wykonaniu czynności, których ono dotyczy. Może być ono wydane także osobie, upoważnionej bezpośrednio lub pośrednio przez zgłaszającego lub właściciela patentu do wytwarzania, wykorzystywania, stosowania lub zbycia wynalazku.

(4) Gdy wynalazek był w myśl ust. (1) wytwarzany, wykorzystywany, stosowany lub zbyty, Federacja lub odnośne państwo powinno w miarę możliwości jak najrychlej, o ile powiadomienie to nie jest uważane za sprzeczne z interesem publicznym, powiadomić o tym zgłaszającego lub właściciela patentu i udzielić mu w przedmiocie wymienionego wytwarzania, wykorzystywania, stosowania lub zbycia dostatecznych wyjaśnień, jakich zażąda.

(5) Z zastrzeżeniem ust. (2), warunki czynności, o których mowa w ust. (1), uzgadniają strony, albo — w braku porozumienia — ustala Wysoki Sąd.

(6) Wysoki Sąd może przy ustalaniu wymienionych warunków wziąć pod uwagę należność, jakie osoba zainteresowana bezpośrednio lub pośrednio wynalazkiem lub patentem otrzymała od Federacji lub odnośnego państwa z tytułu wynalazku lub patentu.

(7) Porozumienie lub licencje (wcześniejsze lub późniejsze od daty wejścia w życie niniejszej ustawy), dotyczące warunków, na podstawie których osoba inna aniżeli Federacja lub państwo może w myśl ust. (1) wytwarzać, wykorzystywać, stosować lub zbyć wynalazek, nie są ważne ze względu na dokonane czynności po wymienionej dacie wejścia w życie, jeżeli nie są zatwierdzone przez *Attorney-General* Federacji lub odnośnego państwa.

(8) Nie można wszcząć procesu o naruszenie ze względu na wytwarzanie, wykorzystywanie, stosowanie lub zbycie w myśl ust. (1) opatentowanego wynalazku.

(9) Prawo, o którym mowa w ust. (1), obejmuje uprawnienie do zbywania wyrobów, wytworzonych w wykonaniu tego prawa. Nabywcy w dobrej wierze i osoby powołujące się na nich mogą tak postępować w stosunku do tych wyrobów, jak gdyby Federacja lub odnośne państwo były właścicielem patentu.

(10) W razie zawarcia przez Rząd Federacji z rządem innego kraju porozumienia w sprawie dostarczania temu krajowi wyrobów służących do jej obrony:

a) wykorzystywanie wynalazku przez Federację lub upoważnioną pisemnie przez nią osobę dla celów wymienionego dostarczania uważa się w rozumieniu niniejszej części ustawy za wykorzystywanie przez Federację dla swych własnych celów;

b) Federacja lub wymieniona osoba może w myśl porozumienia zbywać wyroby wzmiankowanemu powyżej krajowi;

c) może ona zbywać jakiegokolwiek osobie wyroby, które nie są wymagane do celów, dla jakich zostały one wytworzone.

126. — (1) Właściciel patentu, który uważa, że opatentowany wynalazek był w myśl ust. (1) wytwarzany, wykorzystywany, stosowany lub zbyty, może żądać od Wysokiego Sądu oświadczenia w tej sprawie.

(2) W postępowaniu wszczętym w myśl poprzedzającego ustępu:

a) Federacja lub odnośne państwo staje się pozwanym;

b) Federacja lub odnośne państwo może żądać w drodze skargi wzajemnej wykreślenia patentu. Przepisy niniejszej

ustawy dotyczące odwoływania patentów stosują się *mutatis mutandis* do tych żądań wzajemnych.

127. Powołania się w art. 125 i 126 na właściciela patentu obejmują powołania się na licencjodawcę wyłącznego.

128. Niniejsza część ustawy nie narusza prawa Federacji, państwa lub osoby wywodzącej bezpośrednio lub pośrednio swoje uprawnienie od jednego z nich do zbycia lub wykorzystywania wyrobu skonfiskowanego na podstawie ustawy.

129. — (1) Gubernator Generalny może zarządzić, aby *Attorney-General* nabył od zgłaszającego lub wynalazcy zgłoszony do opatentowania wynalazek lub patent. W tym przypadku na podstawie niniejszego artykułu wynalazek lub patent i wszystkie dotyczące go prawa przechodzą na *Attorney-General* jako powiernika Federacji.

(2) O nabyciu należy powiadomić zgłaszającego lub właściciela patentu oraz ogłosić w *Official Journal* i w *Gazette*, chyba że chodzi o zgłoszenie patentowe stanowiące przedmiot zarządzenia, opartego na art. 131.

(3) Federacja wypłaca zgłaszającemu lub właścicielowi patentu, jak również — gdy chodzi o nabycie patentu — osobom, wpisanym do rejestru jako zainteresowanym tym patentem, ustaloną między stronami należność. W braku porozumienia, wysokość należności ustala Wysoki Sąd w procesie wszczętym przeciwko Federacji.

130. — (1) Twórca wynalazku lub osoba, która wywodzi od niego prawo zgłoszenia tego wynalazku do opatentowania, może przenieść na Federację ten wynalazek oraz patent australijski, jaki otrzymał lub jakę może otrzymać.

(2) Przeniesienie oraz związane z nim umowy i porozumienia są ważne i wywołują skutki bez względu na brak należytego wynagrodzenia. Można je egzekwować w drodze procesu lub innego odpowiedniego postępowania, wszczętego w imieniu *Attorney-General*.

131. — (1) Z zastrzeżeniem instrukcji *Attorney-General* Komisarz może — w drodze pisemnego i podpisanego zarządzenia — zakazać lub ograniczyć, jeżeli uzna to za konieczne lub wskazane w interesie obrony Federacji, ogłaszanie wiadomości dotyczących przedmiotu zgłoszenia patentowego. Zarządzenie to może mieć charakter ogólny, albo stosować się do jednej osoby lub do pewnej kategorii osób.

(2) Nikt nie może bez pisemnego upoważnienia Komisarza ogłaszać lub udzielać wiadomości wbrew wymienionemu powyżej zarządzeniu.

Kary:

a) w razie postępowania doraźnego, kara pieniężna do 250 funtów, kara pozbawienia wolności do sześciu miesięcy lub obie kary łącznie;

b) w razie wniesienia skargi, kara pieniężna do 5000 funtów, kara pozbawienia wolności do dwóch lat lub obie kary łącznie.

(3) W przypadku wydania zarządzenia w myśl niniejszego artykułu, zgłoszenie patentowe, którego ono dotyczy, może być rozpatrywane aż do jego przyjęcia oraz przyjęcia opisu zupełnego. Jednakże wymienionych przyjęć nie ogłasza się i nie udziela się patentu.

(4) Jeżeli odwołano zarządzenie po wymienionych przyjęciach, przyjęcia te ogłasza się w ciągu miesiąca następującego po odwołaniu.

(5) Przepisy niniejszej ustawy nie stoją na przeszkodzie do udzielania Departamentowi lub organowi Federacji wiadomości dotyczących wynalazku, umożliwiających stwierdzenie, czy zachodzi potrzeba wydania zarządzenia, o którym mowa w niniejszym artykule, jego zmiany lub odwołania.

132. — Powołanie się w niniejszej części ustawy na Federację lub państwo obejmuje powołanie się na organ tej Federacji lub państwa.

C z ę ś ć XV.

Rzecznicy patentowi.

133 — 139. — ...³⁾

C z ę ś ć XVI.

Umowy międzynarodowe

140. — (1) Gubernator Generalny może oświadczyć w drodze proklamacji — w celu wykonania traktatu, konwencji lub zobowiązania istniejącego między Federacją i innym krajem — że wymieniony w nim kraj jest „krajem konwencyjnym” w rozumieniu niniejszej ustawy.

(2) Może on również oświadczyć, że takim krajem jest każda część dominiów brytyjskich, która poczyniła zadowalające kroki dla ochrony wynalazków.

(3) W razie oświadczenia przez Gubernatora Generalnego w drodze proklamacji, że zgłoszenie patentowe równa się:

a) w myśl traktatu, wiążącego dwa lub więcej „krajów konwencyjnych”, zgłoszeniu dokonane w jednym z nich;

b) w myśl ustawy „kraj konwencyjnego” zgłoszeniu dokonane w tym kraju, zgłoszenie to jest uważane w rozumieniu niniejszej ustawy za dokonane w wymienionym „kraj konwencyjnym”.

141. — (1) Gdy osoba, o której mowa w art. 34, zgłosiła wynalazek do opatentowania w „kraj konwencyjnym” i gdy

a) osoba tam sama lub

b) wspólnie z cesjonariuszem częściowego interesu do wynalazku, albo

c) cesjonariusz tej osoby, albo

d) przedstawiciel prawny wymienionych osób lub jego cesjonariusz sam lub wspólnie z inną określoną osobą zgłasza drugie zgłoszenie w ciągu dwunastu miesięcy po dacie pierwszego zgłoszenia, datę pierwszeństwa zastrzeżenia patentowego, zawartego w opisie zupełnym i opartego na tym, co było przedstawione w pierwszym zgłoszeniu, jest datą tego ostatniego.

(2) Jeżeli zgłoszeń zmierzających do uzyskania podobnej ochrony dokonano w dwóch lub więcej „krajach konwencyjnych”, wymieniony okres dwunastomiesięczny liczy się od najdawniejszego zgłoszenia.

142. — (1) Jeżeli wynalazki, stanowiące w jednym lub więcej „krajach konwencyjnych” przedmiot dwóch lub więcej zgłoszeń, tak są do siebie zbliżone, że tworzą jeden wynalazek, osoba, o której mowa w ust. (1) poprzedzającego artykułu, może w ciągu dwunastu miesięcy po najdawniejszym zgłoszeniu pierwszym dokonać jedynie drugiego zgłoszenia dotyczącego wynalazków, przedstawionych w opisach załączonych do wymienionych pierwszych zgłoszeń.

(2) Badacz składa raport, stwierdzający czy zbliżone do siebie wynalazki tworzą jeden wynalazek.

(3) Jeżeli Komisarz uważa, że tak jest, może przyjąć zgłoszenie i udzielić patentu.

(4) Datą pierwszeństwa zastrzeżenia patentowego, zawartego w opisie zupełnym i opartego na tym, co zostało przedstawione w jednym lub więcej pierwszych zgłoszeniach, jest data pierwszeństwa zastrzeżenia patentowego, w którym przedmiot został przedstawiony poraz pierwszy.

(5) Od decyzji, wydanej przez Komisarza na podstawie niniejszego artykułu, można wnieść odwołanie do *Appeal Tribunal*.

143. — (1) Z zastrzeżeniem poniższych przepisów, zgłoszenia patentowego, opartego na niniejszej części ustawy, dokonuje się i jest ono uważane tak, jak zgłoszenie zwykłe.

(2) Do zgłoszenia należy załączyć opis zupełny.

(3) Kopię opisu lub odpowiedni dokument, załączoną do pierwszego zgłoszenia, poświadczoną należyście przez kierownika biura patentowego odnośnego „kraj konwencyjnego” (lub inaczej według życzenia Komisarza), należy złożyć w *Patent Office*:

a) w tym samym czasie co zgłoszenie, albo

b) w ciągu trzech miesięcy po dokonaniu zgłoszenia, albo

c) w terminie przedłużonym, przyznanym przez Komisarza,

(4) Do dokumentu, sporządzonego w języku obcym, należy załączyć przekład należyście poświadczony przez oświadczenie lub inaczej według życzenia Komisarza.

144. W rozumieniu niniejszej ustawy datą dokonania zgłoszenia w „kraj konwencyjnym” jest data, wymieniona w zaświadczeniu kierownika biura patentowego tego kraju lub poświadczona inaczej według życzenia Komisarza.

145. — W rozumieniu niniejszej ustawy:

a) uważa się przedmiot za przedstawiony w pierwszym zgłoszeniu, jeżeli został on zastrzeżony lub opisany w pierwszym zgłoszeniu, albo w opisie lub w innym dokumencie, złożonym na jego poparcie;

b) nie bierze się pod uwagę wymienionego powyżej przedstawienia, jeżeli wraz z drugim zgłoszeniem lub w wyznaczonym terminie nie złożono w *Patent Office* kopii opisu lub dokumentu.

C z ę ś ć XVII.

Appeal Tribunal.

146 — 151. — ...³⁾

C z ę ś ć XVIII.

Przepisy różne.

152. — (1) Prawa właściciela patentu tworzą własność osobistą, która może być cedowana i przenoszona przez czynność prawną.

(2) Cesja powinna być sporządzona na piśmie i podpisana przez strony lub w ich imieniu.

³⁾ Szczegóły dotyczące wewnętrznego postępowania.

³⁾ Szczegóły dotyczące wewnętrznego postępowania.

(3) Patent można scedować na rzecz osoby, mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w jakiegokolwiek miejscowości stanowiącej część Australii.

153. — (1) Jeżeli patentu udzielono dwóm lub więcej osobom, każda z nich ma prawo — jeżeli inaczej nie zastrzeżono w umowie — do jego części równej i niepodzielnej.

(2) Z zastrzeżeniem niniejszego artykułu i artykułu następnego, każdy z dwóch lub więcej współwłaścicieli patentu ma prawo, jeżeli inaczej nie zastrzeżono w umowie, wytwarzać, wykorzystywać, stosować lub zbyć opatentowany wynalazek, osobiście lub przez swych agentów, na swoją korzyść i bez zdawania rachunków innym współwłaścicielom.

(3) Z zastrzeżeniem artykułu następnego i pozostających w mocy umów, żaden z dwóch lub więcej współwłaścicieli patentu nie może udzielić licencji ani scedować interesu na patencie bez zgody innych.

(4) Jeżeli wyrób zostanie zbyty przez jednego z dwóch lub więcej współwłaścicieli patentu, nabywca i powołujące się na niego osoby mogą postępować ze względu na ten wyrób tak, jak gdyby był on zbyty przez wszystkich współwłaścicieli patentu.

(5) Z zastrzeżeniem niniejszego artykułu, przepisy stosujące się do własności i do jej przenoszenia stosują się do patentów oraz do innych praw niematerialnych.

(6) Przepisy ust. (1) i (2) niniejszego artykułu nie naruszają praw lub zobowiązań wykonawcy lub przedstawiciela prawnego osoby zmarłej, ani praw lub zobowiązań wynikających z tego tytułu.

154 — (1) Komisarz może na wniosek jednego współwłaściciela patentu lub więcej z nich, wydać instrukcje, jakie uzna za wskazane, w sprawie wykorzystywania patentu lub interesów na patencie, licencji lub praw, o których mowa w artykule poprzednim.

(2) Jeżeli właściciel patentu zaniedba w ciągu czternastu dni po pisemnym wniosku innego współwłaściciela patentu dokonania czynności lub wykonania tego, co jest konieczne według instrukcji, o których mowa w artykule poprzednim, Komisarz może — na wniosek innego współwłaściciela patentu — przyznać osobie uprawnienie do dokonania czynności lub do działania w imieniu zaniedbującego.

(3) Komisarz jest jednakże obowiązany umożliwić uprzednio wysłuchanie:

a) jeżeli chodzi o zgłoszenie oparte na ust. (1), wszystkim innym współwłaścicielom patentu;

b) jeżeli chodzi o zgłoszenie wymienione w ust. (2), zaniedbującemu.

(4) Nie wydaje się w myśl niniejszego artykułu instrukcji: a) zmierzających do naruszenia praw lub zobowiązań wykonawcy lub przedstawiciela prawnego osoby zmarłej, albo praw lub zobowiązań wynikających z tego tytułu;

b) niezgodnych z postanowieniami umowy, zawartej między współwłaścicielami patentu.

(5) Od decyzji, wydanej przez Komisarza na podstawie niniejszego artykułu, można wnieść odwołanie do *Appeal Tribunal*.

155. — (1) Komisarz może odmówić przyjęcia zgłoszenia i opisu zupełnego lub udzielenia patentu:

a) gdy wykorzystywanie wynalazku jest sprzeczne z ustawą, albo

b) z tego powodu, że opis zastrzega:

i) substancję nadającą się do wykorzystania jako środek żywności lub lekarstwo dla ludzi lub zwierząt, dla użytku zewnętrznego lub wewnętrznego, i stanowiącą mieszaninę znanych składników;

ii) sposób służący do otrzymywania tej substancji przez zwykłe mieszanie.

(2) Od decyzji, wydanej przez Komisarza na podstawie niniejszego artykułu, można wnieść odwołanie do *Appeal Tribunal*.

156. Poprawienie opisu zupełnego w myśl niniejszej ustawy może polegać na zmianie daty pierwszeństwa zastrzeżenia patentowego, które ją zawiera.

157. Jeżeli opis zupełny zawiera dwa lub więcej zastrzeżeń patentowych, nieważność patentu ze względu na jedno zastrzeżenie patentowe nie narusza jego ważności ze względu na inne.

158. — (1) Nie można czynić przeszkody zgłoszeniu patentowemu, o tyle, o ile wynalazek jest zastrzeżony w zastrzeżeniu patentowym opisu zupełnego, ani patentowi dotyczącemu wynalazku tak zastrzeżonego, jedynie dlatego:

a) że wynalazek został opublikowany w Australii:

i) w opisie złożonym na poparcie zgłoszenia datowanego co najmniej pięćdziesiąt lat przed datą pierwszeństwa zastrzeżenia patentowego;

ii) w opisie przedstawiającym wynalazek dla celów zgłoszenia patentowego w kraju innym aniżeli Australia i ma-

jącym datę wcześniejszą co najmniej o pięćdziesiąt lat od daty powyżej wymienionej;

iii) w streszczeniu lub wyciągu ze wzmiankowanego powyżej opisu, opublikowanym wskutek zarządzenia Komisarza lub rządu kraju innego aniżeli Australia;

b) że wynalazek został opublikowany lub wykorzystywany przed datą pierwszeństwa wymienionego zastrzeżenia patentowego, jeżeli Komisarz, *Appeal Tribunal* lub sąd jest przekonany:

i) że publikacja lub wykorzystywanie miało miejsce bez wiedzy zgłaszającego lub właściciela patentu i bez jego zezwolenia;

ii) że przedmiot publikacji lub wykorzystywania pochodził lub został otrzymany od zgłaszającego, właściciela patentu lub osoby wywodzącej swoje prawo od jednego z nich;

iii) że zgłaszający lub właściciel patentu wiedział o wymienionej publikacji lub wykorzystywaniu przed datą pierwszeństwa odnośnego zastrzeżenia patentowego oraz że zgłosił następnie wynalazek do opatentowania z należytym pośpiechem;

c) że wynalazek został wystawiony na wystawie, uznanej przez *Attorney-General* przez obwieszczenie ogłoszone w *Gazette* dla celów niniejszego artykułu;

d) że wynalazek został opublikowany w czasie trwania wystawy;

e) że wynalazek był wykorzystywany dla celów wymienionej wystawy oraz w miejscu tej wystawy;

f) że w czasie trwania wystawy wynalazek był wykorzystywany w innym miejscu przez osobę trzecią bez wiedzy zgłaszającego lub właściciela patentu i bez jego zezwolenia;

g) że wynalazek został opublikowany w piśmie, sporządzonym przez rzeczywistego wynalazcę i odczytany w towarzystwie naukowym, albo opublikowany za jego zezwoleniem przez to towarzystwo lub w jego imieniu, pod tym warunkiem, iż zgłoszenia patentowego dokonano w ciągu sześciu miesięcy po wymienionym odczytaniu lub opublikowaniu;

h) że wynalazek był wykorzystywany w Australii w ciągu roku, poprzedzającym datę odnośnego zastrzeżenia patentowego:

i) przez właściciela patentu, zgłaszającego lub osobę wywodzącą swoje prawo od jednego z nich;

ii) przez osobę trzecią za zezwoleniem jednej z wymienionych powyżej osób,

pod tym warunkiem, iż wykorzystywanie było ograniczone do niezbędnych prób oraz że zachodziła konieczność dokonywania ich publicznie;

i) że wynalazek został opublikowany:

i) przez właściciela patentu, zgłaszającego lub osobę wywodzącą swoje prawo od jednego z nich;

ii) przez osobę trzecią za zezwoleniem wymienionych powyżej osób, dla potrzeb:

iii) Federacji, państwa albo organu Federacji lub państwa;

iv) osoby, upoważnionej przez Federację lub państwo do przeprowadzenia badań dotyczących wynalazku;

j) że dokonano czynności dla celów wymienionych badań.

(2) Przepisy lit. c) — f) poprzedniego ustępu stosują się wówczas, gdy zgłaszający lub właściciel patentu powiadomi Komisarza przed wystawieniem wynalazku o swym zamiarze wystawienia go oraz gdy zgłoszenie patentowe będzie dokonane przed zamknięciem wystawy lub — gdy wystawa ta trwa ponad sześć miesięcy — w ciągu sześciu miesięcy od jej otwarcia.

159. *Uchylony ustawą nr 14 z dnia 20.4.1954 r.*

160. — (1) Jeżeli wskutek:

a) błędu lub czynności pracownika *Patent Office*, albo

b) siły wyższej

nie dokonano w wyznaczonym terminie czynności lub kroku dotyczącej zgłoszenia patentowego lub postępowania — nie sądowego, Komisarz może zezwolić, aby była ona dokonana w terminie przedłużonym, jakiego udzieli.

(2) Komisarz może tak uczynić nawet wówczas, gdy termin już wygasł.

161. — Kopię raportu, sporządzonego przez badacza w myśl niniejszej ustawy, należy doręczyć — z zastrzeżeniem części XIV tej ustawy — zależnie od przypadku zgłaszającemu lub właścicielowi patentu.

162. — We wszystkich przypadkach, w których niniejsza ustawa przyznaje Komisarzowi władzę dyskrecyjną, Komisarz może wykonywać ją wobec wnioskodawcy tylko po daniu mu (jeżeli złożył on wniosek w terminie przepisany) możliwości przesłuchania go.

163 — (1) We wszystkich przypadkach, w których niniejsza ustawa przewiduje na korzyść osoby prawo sprzeciwu, postępowania lub przesłuchania przez Komisarza, może on najpierw rozstrzygnąć sprawę, czy osoba ta ma zdolność do złożenia sprzeciwu, postępowania lub przesłuchania jej.

(2) Od decyzji, wydanej przez Komisarza na podstawie niniejszego artykułu, można wnieść odwołanie do *Appeal Tribunal*.

164.,³⁾.

165. — Jeżeli osoba z powodu małości, niedorozwoju psychicznego lub z jakiegokolwiek innej przyczyny jest niezdolna do złożenia oświadczenia albo do dokonania czynności, przepisanej lub dozwolonej przez niniejszą ustawę, opiekun lub kurator osoby nie mającej zdolności do czynności prawnych, albo w braku opiekuna lub kuratora osoba wyznaczona przez sąd lub sędziego Federacji lub państwa, który jest właściwy w sprawach własności wymienionej osoby i działa na wniosek osoby występującej w imieniu nie mającego zdolności do czynności prawnych lub na wniosek osoby trzeciej zainteresowanej w sprawie, może złożyć oświadczenie, o które chodzi, lub oświadczenie zbliżone, na jakie zezwalają okoliczności, oraz dokonać czynności w imieniu i na rachunek osoby niezdolnej do czynności prawnych. Czynności dokonane przez osobę, która zastępuje niezdolnego do czynności prawnych, powodują w rozumieniu niniejszej ustawy te same skutki, jakie powodowałyby, gdyby mogły być dokonane przez niego, jeśli miał on zdolność do czynności prawnych w czasie złożenia oświadczenia lub dokonania czynności.

166. — (1) Jeżeli ktoś żąda w myśl niniejszej ustawy odwołania patentu lub zaprzecza w procesie lub postępowaniu ważności patentu w całości lub w zakresie zastrzeżenia patentowego w opisie zupełnym, powinien jednocześnie przedstawić wszystkie szczegółowe dane w przedmiocie przyczyn nieważności, na jakie powołuje się.

(2) Jeżeli jedną z przyczyn jest uprzednie wykorzystywanie lub publikacja wynalazku, powinien on wskazać datę i miejsce, a ponadto podać, gdy chodzi o wykorzystywanie:

a) nazwisko pierwszego użytkownika;
b) okres pierwszego wykorzystywania;
c) opis, wystarczający do zidentyfikowania pierwszego wykorzystywania;

d) jeżeli chodzi o maszynę lub aparat, dokładne dane w przedmiocie ich istnienia oraz miejsce, w którym można je zbadać.

(3) Tylko za zezwoleniem sądu lub sędziego dopuszcza się:

a) dowód dotyczący przyczyny nieważności, w której przedmiocie zupełnie nie podano szczegółowych danych;

b) dowód dotyczący maszyny lub aparatu istniejącego w czasie, w którym podano szczegółowe dane, jeżeli zostało wykazane, że wnioskodawca zaoferował ich zbadanie lub, gdy nie znajdują się one w jego posiadaniu, uczynił wszystko, co było w jego mocy, aby druga strona mogła je zbadać.

(4) Termin, służący dla podania w myśl niniejszego artykułu szczegółowych danych, może być przedłużony i poprawienie tych szczegółowych danych może być dozwolone przez sąd lub sędziego.

167. — Wysoki Sąd może, jeżeli uzna za wskazane, powołać asesora mającego szczególne kwalifikacje do brania udziału w procesie lub postępowaniu, wszczętym w myśl niniejszej ustawy.

168. — W procesie lub postępowaniu o zaprzeczenie ważności patentu, sąd może — jeżeli uważa, że niektóre zastrzeżenia patentowe są nieważne, a inne nie są nieważne — podzielić koszty między strony w sposób, jaki uzna za wskazany.

169. — Sąd może również stwierdzić, że została uznana ważność takiego zastrzeżenia patentowego. Właściciel patentu lub inna osoba zainteresowana może przeto otrzymać, jeżeli wygra sprawę w późniejszym procesie lub postępowaniu o naruszenie tego zastrzeżenia patentowego lub o odwołanie patentu ze względu na to zastrzeżenie, całkowity zwrot swych kosztów, wydatków i świadczeń, jak np. między zastępcą prawnym i zastępowanym, o ile sąd nie zarządzi inaczej.

170. Osoba, nie mająca w Australii miejsca zamieszkania lub siedziby, ani przedsiębiorstwa, która:

a) wnosi sprzeciw w myśl niniejszej ustawy;
b) składa odwołanie do *Appeal Tribunal*,
powinna złożyć, jeżeli sąd lub Komisarz tego wymaga, zabezpieczenie kosztów postępowania. W razie niezłożenia zabezpieczenia, sprzeciw lub odwołanie mogą być odrzucone.

171 i 172. — ...³⁾

173. — (1) Nikt nie może w sprawach używać wyrazów, które mogłyby nasuwać myśl, że jego biuro jest *Patent Office* lub że pozostaje z nim w urzędowym związku.

³⁾ Szczegóły dotyczące wewnętrznego postępowania.

Kara: dwadzieścia funtów.

(2) Niezależnie od przepisów ust. (1) popełnia wykroczenie, kto:

a) umieszcza lub pozwala umieścić na budynku, w którym posiada swoje biuro, albo

b) używa przy reklamowaniu swego biura, albo

c) stosuje w innych dokumentach, jak np. w opisie swego biura lub handlu, wyrazy „*Patent Office*” lub „*Urząd Udzielania Patentów*”, albo inne to samo oznaczające wyrazy, bądź pojedynczo bądź w związku z innymi wyrazami.

Kara: dwadzieścia funtów.

174. — (1) Nikt nie może przypisywać bezprawnie sobie lub innej osobie charakteru właściciela patentu.

Kara: sto funtów.

(2) Nikt nie może twierdzić niezgodnie z prawdą, że zbytek przez niego wyrób jest opatentowany w Australii lub stanowi przedmiot dokonanego w tym kraju zgłoszenia patentowego.

Kara: sto funtów.

(3) W rozumieniu niniejszego artykułu:

a) uważa się, że osoba twierdziła, iż wyrób jest opatentowany w Australii, jeżeli wyrazy „patent”, „opatentowany”, „patent tymczasowy” lub inne wyrazy stwierdzające lub pozwalające domniemywać, że udzielono patentu w Australii, są wydrukowane, wryte lub w inny sposób zamieszczone na wyrobie;

b) uważa się, że osoba twierdziła, iż wyrób stanowił przedmiot dokonanego w Australii zgłoszenia patentowego, jeżeli wyrazy „zgłoszono do opatentowania”, „patent w toku” lub inne wyrazy pozwalające domniemywać, że dokonano w Australii zgłoszenia patentowego, są wydrukowane, wryte lub w inny sposób zamieszczone na wyrobie.

(4) Nie można wszcząć w myśl niniejszego artykułu procesu bez pisemnego zezwolenia *Attorney-General* lub upoważnionej przez niego osoby.

175. — (1) Komisarz powoduje okresowe wydawanie *Official Journal*, w którym zamieszcza się to, co jest przepisane, oraz to, co uzna on za wskazane.

(2) Komisarz ustala cenę sprzedażną tego dziennika urzędowego oraz opisów zupełnych, dostępnych dla ogółu.

(3) Komisarz publikuje wykazy, streszczenia opisów oraz inne opracowania dotyczące wynalazków, jakie uzna za wskazane.

176. — (1) Z zastrzeżeniem ustępu następnego, należy uiszczać Komisarzowi przepisane opłaty.

(2) Opłaty za przedłużenie trwania patentów, udzielonych pod rządem ustaw uchylonych, są ustalone w tym ustawach.

(3) W razie potrzeby uiszczenia opłaty za:

a) czynność, której ma dokonać Komisarz, żąda on najpierw opłaty;

b) czynność, której ma dokonać osoba inna aniżeli Komisarz, czynności nie uważa się za dokonaną przed uiszczeniem opłaty;

c) złożenie dokumentu, nie uważa się dokumentu za złożony przed uiszczeniem opłaty.

177. — Gubernator Generalny może wydawać szczegółowe przepisy wykonawcze, nie sprzeczne z niniejszą ustawą i normujące wszystkie sprawy, które na mocy niniejszej ustawy mogą lub powinny być unormowane, albo które należy lub jest wskazane unormować ze względu na wykonywanie ustawy lub prawidłową działalność *Patent Office*. Może on w szczególności:

a) wydać przepisy dotyczące dokonywania poprawek (sprostowania błędów pisarskiego, błędów oczywistego lub innego) we wpisach w rejestrze zgłoszeń patentowych, opisów tymczasowych albo innych dokumentów lub aktów (nie stanowiących opisów zupełnych), złożonych w *Patent Office*;

aa) wydać przepisy dotyczące dokonywania zmian w patentach w celu sprostowania błędów pisarskich lub błędów oczywistych;

ab) wydać przepisy dotyczące odwoływań składanych do *Appeal Tribunal* przeciwko decyzjom, wydanym przez Komisarza w sprawie wniosków o dokonanie poprawek, złożonych zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie jednego z dwóch poprzedzających ustępów.

b) zarządzić niszczenie dokumentów dotyczących zgłoszeń patentowych, dokonanych co najmniej przed dwudziestu pięciu laty;

c) nałożyć, w przypadku naruszenia tych szczegółowych przepisów wykonawczych, kary pieniężne do pięćdziesięciu funtów lub kary pozbawienia wolności do sześciu miesięcy.

Załącznik.

Ustawy uchylone

Tytuł	Zakres uchylecia
Ustawa z 1903 r. o patentach.	Cała ustawa
Ustawa z 1909 r. o patentach.	Cała ustawa
Ustawa z 1910 r. o patentach, wzorach i znakach.	Art. 3
Ustawa z 1921 r. o patentach.	Cała ustawa
Ustawa z 1930 r. o patentach.	Cała ustawa
Ustawa z 1932 r. o patentach, wzorach i znakach.	Art. 4—6 i 7
Ustawa z 1933 r. o patentach.	Cała ustawa
Ustawa z 1946 r. o patentach:	Cała ustawa
<i>Statute Law Revision Act</i> z 1950 r.	Art. 9

(„*La propriété industrielle*“ z 1953 r. Nr 5, str. 68—73 i Nr 6, str. 86—89 oraz z 1954 r. Nr 12, str. 249—250).

46

USTAWA

(Wyciąg)

nr 14 z dnia 20 kwietnia 1954 r.

o zmianie ustawy z 1952 r. o patentach (i o innych sprawach)*)

1. — (1) Ustawę niniejszą można przytaczać jako ustawę z 1954 r. o patentach.
- (2) Ustawę z 1952 r. o patentach przytacza się w niniejszej ustawie jako ustawę główną.
- (3) Ustawę główną, zmienioną przez niniejszą ustawę, można przytaczać jako ustawę z 1952 r., 1954 r. o patentach.
2. — Ustawa niniejsza wchodzi w życie w dniu, w którym otrzyma zatwierdzenie królewskie.
3. — Uchyla się art. 159 ustawy głównej.
4. — Zmienia się art. 177 ustawy głównej przez uchylenie lit. a) i zamieszczenie liter następujących¹⁾:
 5. — Poprawki, dokonane lub uważane za dokonane zgodnie z art. 177 przepisów wykonawczych z 1912 r. o patentach, są uważane za prawidłowe teraz i poprzednio.
 6. — (1) Można wydać szczegółowe przepisy wykonawcze na podstawie ustawy z 1903 r./1950 r. o patentach w celu:

* Patrz *Wiadomości Urzędu Patentowego* z 1955 r. Nr 3, poz. 31 i Nr 4, poz. 45 — *Red.*

¹⁾ Przepisy te uwzględniono w ustawie głównej — *Red.*

a) ustanowienia norm prawnych dotyczących poprawek we wpisach dokonanych w rejestrze patentów, prowadzonym na mocy tej ustawy, lub w innych dokumentach lub aktach, złożonych w *Patent Office* na mocy tej ustawy, oraz

b) ustanowienia norm prawnych dotyczących odwołań, składanych do *High Court* przeciwko decyzjom w sprawie wniosków o dokonanie poprawek.

(2) *High Court* jest właściwy do rozpoznawania i rozstrzygania odwołań, złożonych zgodnie z normami prawnymi ustanowionymi na mocy ustępu poprzedzającego. Przepisy ustawy z 1903 r./1950 r. o patentach stosują się do tych odwołań tak samo, jak gdyby chodziło o odwołania do *High Court* złożone zgodnie z tą ustawą.

7. — (1) Komisarz patentowy lub Komisarz zastępca może wydawać decyzje, stwierdzające że zgłoszenie patentowe jest znów ważne:

a) jeżeli przed wejściem w życie niniejszej ustawy lub w ciągu trzech miesięcy po tym wejściu w życie dokonano zgłoszenia zgodnie z art. 147 przepisów wykonawczych (*Patents Regulations*) z 1912 r. w celu poprawienia zgłoszenia patentowego, opisu lub innego dokumentu lub aktu, złożonego w *Patent Office* zgodnie z ustawą z 1903 r./1950 r. o patentach (pod warunkiem, że nie chodzi o wniosek o dokonanie poprawki, stanowiący przedmiot decyzji, wydanej przed dniem 12 października 1953 r.), oraz

b) jeżeli zgłoszenie patentowe lub zgłoszenie patentowe dotyczące takiego opisu albo takiego dokumentu lub aktu stało się niemożliwe do przyjęcia po dniu 12 października 1933 r. lub po wejściu w życie niniejszej ustawy.

(2) W rozumieniu ustępu poprzedzającego wniosek o dokonanie poprawki, złożony w *Patent Office* po upływie terminów przedstawienia, jest jednak uważany za ważny wniosek o dokonanie poprawki mimo swego opóźnienia.

(3) Skoro zgłoszenie patentowe staje się ważne na mocy ust. (1) niniejszego artykułu:

a) dotyczące go reguły postępowania stosują się, jak gdyby zgłoszenie nie stało się niemożliwe do przyjęcia, oraz

b) Komisarz patentowy lub Komisarz zastępca może uwzględniając okoliczności przedłużyć na okres, jaki uzna za potrzebny, terminy ustanowione przez ustawę z 1903 r./1950 r. o patentach lub zgodnie z tą ustawą w celu umożliwienia dokonywania działań dotyczących tego zgłoszenia.

8. — Zawarte w niniejszej ustawie powołania się na ustawę z 1903 r./1950 r. o patentach obejmują powołanie się na tę ustawę, jaka obowiązywała na mocy art. 5 ustawy z 1953 r./1954 r. o patentach, a powołania się na *Patents Regulations* z 1912 r. obejmują powołania się na te przepisy wykonawcze, jakie obowiązywały i jakie zostały okresowo poprawione.

(„*La propriété industrielle*“ z 1954 r. Nr 12, str. 249—250).

ADMINISTRACJA WYDAWNICTW URZĘDU PATENTOWEGO PRL Warszawa, Al. Niepodległości 188 WYSYŁA NA ŻĄDANIE:

Przepisy o zgłaszaniu do Urzędu Patentowego wynalazków, wzorów i znaków towarowych	—80	Wykaz patentów, udzielonych przez Urząd Patentowy w roku 1952	15.—
Klasyfikacja patentowa	1.50	Wykaz patentów, udzielonych przez Urząd Patentowy w roku 1953	25.—
Wykaz patentów, udzielonych przez Urząd Patentowy w latach 1945—1948	12.—	Wykaz patentów, udzielonych przez Urząd Patentowy w roku 1954	25.—
Wykaz patentów, udzielonych przez Urząd Patentowy w roku 1949	15.—	Wykaz znaków towarowych słownych (1945—1949)	29.—
Wykaz patentów, udzielonych przez Urząd Patentowy w roku 1951	15.—	Wykaz wzorów użytkowych, zarejestrowanych przez Urząd Patentowy w latach 1945—1951	20.—

Należność za wydawnictwa należy wpłacać na rachunek Urzędu Patentowego PRL w Narodowym Banku Polskim VIII Oddział Miejski w Warszawie nr 1532-91-20 cz. 70, dz. 5, rozdz. 19.

C Z Ę Ś Ć I I

47

W Y N A L A Z K I

UDZIELENIE PATENTÓW

(Od nru 38692 do nru 38877)

Grubym drukiem są podane numery rejestru patentów. Liczby i litery przed tymi numerami oznaczają klasy, podklasy, grupy i podgrupy, do których zaliczono opatentowane wynalazki. Po numerach rejestru patentów są podane daty, od których rozpoczynają się okresy trwania patentów. Po skrócie „Pierwsz” są podane daty zgłoszeń zagranicznych, uzasadniających prawo pierwszeństwa, oraz w nawiasach nazwy krajów, w których dokonano tych zgłoszeń. Następnie są kolejno zamieszczone imiona i nazwiska lub nazwy, miejsca zamieszkania lub siedziby osób, na których rzecz opatentowano wynalazki oraz tytuły opatentowanych wynalazków. Na końcu są zamieszczone imiona i nazwiska twórców lub współtwórców opatentowanych wynalazków, jeżeli wynalazki te są wynalazkami pracowniczymi. Skrót „Pr.” oznacza, że opatentowane wynalazki są wynalazkami pracowniczymi.

5a, 28 **38804**. 28.3 1955. Zarząd Przedsiębiorstw Geologicznych Przemysłu Węglowego. Stalinogród, Polska. Świder rozbieralny do wiercenia z płuczką otworów wielkośrednicowych. Adam Radłowski. Pr.

5b, 21/01 **38720**. 24.4 1954. Akademia Górniczo-Hutnicza. Kraków, Polska. Sposób wiercenia otworów strzałowych w wyrobiskach górniczych oraz dłutą do wykonywania tego sposobu. Prof. dr inż. Zygmunt Kowalczyk. Pr.

5b, 23/30 **38830**. 24.12 1954. Główny Instytut Górnictwa. Stalinogród, Polska. Nóż do urządzeń wcinających lub ścinających, zwłaszcza do urządzeń wrębowych, stosowanych w górnictwie. Inż. mgr Eugeniusz Bojemski. Pr.

5b, 35/10 **38761**. 24.12 1954. Przedsiębiorstwo Energomontażowe Przemysłu Węglowego. Świętochłowice, Polska. Sposób hydraulicznego urabiania minerałów, zwłaszcza węgla kamiennego, oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. Inż. mgr Janusz Mordasewicz. Pr.

5c, 9/30 **38760**. 24.12 1954. Główny Instytut Górnictwa. Stalinogród, Polska. Kotwa do obudowy górniczej. Inż. mgr Jerzy Wyszomirski. Pr.

5c, 10/10 **38808**. 24.12 1954. Kopalnia Węgla Kamiennego „Rokitnica”. Zabrze-Rokitnica, Polska. Przyrząd do odmulania drewnianych stojaków kopalnianych. Inż. Tadeusz Dziubiński i inż. Witold Biłak. Pr.

5d, 1/01 **38727**. 11.1 1955. Zarząd Przedsiębiorstw Geologicznych Przemysłu Węglowego. Stalinogród, Polska. Sposób głębienia szybów górniczych. Inż. Józef Sztelak. Pr.

7c, 19 **38719**. 7.2 1955. Rejon Dróg Wodnych. Opole, Polska. Przyrząd do ręcznego przycinania od wewnątrz rur kotłowych. Józef Jelito. Pr.

10a, 12/04 **38797**. 4.3 1955. Zakłady Koksownicze „Zdzieszowice” Przedsiębiorstwo Państwowe. Zdzieszowice, Polska. Sposób obsadzania pieców koksowniczych z szyldem ruchomym. Inż. Bronisław Małecki, inż. Jerzy Iwanecki, Michał Janeczko i Jan Czajak. Pr.

10a, 22/07 **38709**. 9.8 1954. Alojzy Dobrzyński. Oświęcim, Polska. Sposób otrzymywania koksu.

10a, 28 **38749**. 6.4 1955. Przedsiębiorstwo Osuszania Budownictwa Miejskiego. Warszawa, Polska. Sposób ciągłego koksowania torfu oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. Dr Zdzisław Bąkowski, prof. dr Włodzimierz Skalmowski, Władysław Stypułkowski i inż. Ludwik Warwasiński. Pr.

11e, 19 **38823**. 31.3 1955. Edward Burzyński. Łódź, Polska. Segregator do dokumentów.

12d, 5/01 **38730**. 24.2 1955. Cukrownia „Żnin”. Żnin, Polska. Urządzenie filtracyjne, zwłaszcza do

soku z buraków cukrowych. Inż. mgr Roman Szarejko. Pr.

12d, 5/01 **38731**. 24.2 1955. Cukrownia „Nakło”. Nakło, Polska. Urządzenie filtracyjne, zwłaszcza do soku z buraków cukrowych. Patent dodatkowy do patentu Nr 38730. Inż. mgr Roman Szarejko. Pr.

12i, 31 **38840**. 29.4 1955. Łódzki Związek Spółdzielni Pracy. Łódź, Polska. Sposób oczyszczania technicznego kwasu fosforowego. Inż. Jeremiasz Jeszke, inż. Wiesław Józefowicz i inż. Jerzy Szerbiński. Pr.

12o, 6 **38796**. 21.2 1955. Instytut Włókien Sztucznych i Syntetycznych. Gorzów Wielkopolski, Polska. Sposób ciągłego odpowietrzania wiskozy. Inż. mgr Henryk Krzystek. Pr.

12o, 21 **38841**. 29.12 1953. Instytut Syntezy Chemicznej (Oddział w Oświęcimiu). Oświęcim, Polska. Sposób odwadniania etylenocyjanohydryny do akrylonitrylu. Maria Tokarzewska i Adam Grycz. Pr.

12o, 23/03 **38705**. 23.3 1954. Pierwsz. 8.4 1953 (Wielka Brytania). Société des Usines Chimiques Rhône-Poulenc. Paryż, Francja. Sposób wytwarzania siarczków dwufenylowych.

12o, 25/03 **38738**. 26.3 1955. Franciszek Przybyła. Gliwice, Polska. Edmund Agaciak. Gliwice, Polska. Sposób otrzymywania dezoksychołanu sodowego nadającego się do hodowli bakterii przy produkcji szczepionek.

12o, 25/04 **38752**. 15.1 1955. Jeleniogórskie Zakłady Farmaceutyczne Przedsiębiorstwo Państwowe. Jelenia Góra, Polska. Sposób wytwarzania octanu testosteronu. Mgr Edmund Kwiatkowski, mgr Przemysław Lenkowski, mgr Wojciech Łukasiewicz, mgr Mieczysław Medoń, Kazimierz Owsianik i mgr Zygmunt Zborucki. Pr.

12p, 1/01 **38746**. 16.10 1954. Instytut Farmaceutyczny. Warszawa, Polska. Sposób otrzymywania kwasów 4-hydroksynikotynowego i 4-hydroksydwunikotynowego. Dr Paweł Nantka-Namirski i dr Halina Bojarska-Dahlig. Pr.

12q, 6/02 **38754**. 31.3 1955. Włodzimierz Dąniewski. Warszawa, Polska. Sposób oczyszczania kwasu 5-aminosalicylowego i jego soli.

13a, 29 **38728**. 19.3 1955. Inż. Edward Wojciechowski. Warszawa, Polska. Przenośna przystawka kotłowa.

13b, 14/02 **38844**. 18.12 1947. Inż. mgr Tadeusz Janke. Gliwice, Polska. Urządzenie do otrzymywania destylatu z wody o dowolnej jakości.

15g, 45/04 **38839**. 20.4 1955. Jan Stec. Gdynia, Polska. Czcionka z kulką stalową do maszyny do pisania.

17c, 3/07 **38732**. 26.1 1955. Jan Beeger. Warszawa, Polska. Sposób chłodzenia stałym dwutlenkiem węgla z możliwością równoczesnego użytkowania gazu CO₂ oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu.

17f, 5/08 **38819**. 21.3 1955. Śląskie Zakłady Przetwórstwa Owocowo-Warzywnego Przedsiębiorstwo Państwowe. Nowy Sącz, Polska. Chłodnica powierzchniowa do przecierów. Józef Maciuszek. Pr.

18a, 6/07 **38806**. 29.4 1955. Przedsiębiorstwo Montażu Konstrukcji i Urządzeń Przemysłowych Budowy Huty im. Lenina „Mostostal”. Kraków-Nowa Huta, Polska. Sposób odfuszczenia elektrod elektrofiltrów do odpylania gazów wielkopieczowych. Tadeusz Ziemiański. Pr.

18b, 14/02 **38807**. 31.12 1954. Huta „Bobrek”. Przedsiębiorstwo Państwowe. Bobrek, Polska. Masa dolomitowo-magnezytowa do naprawy trzonów pieców martenowskich. Antoni Brodowicz, Wincenty Musiałek, Stanisław Tochowicz, Leopold Juszczak, Wacław Szymborski, Franciszek Nadachowski, Stanisław Pawłowski, Karol Elsner, Antoni Smolin, Paweł Kłaczka i Manfred Bernacisko. Pr.

18c, 9/01 **38803**. 23.3 1955. Biuro Projektów Urządzeń Przemysłu Hutniczego Przedsiębiorstwo Państwowe. Gliwice, Polska. Piec muflowy do wyżarzania przedmiotów metalowych. Inż. Tadeusz Dźwig i Tadeusz Rojek. Pr.

19c, 11/50 **38767**. 27.1 1955. Poznańskie Zjednoczenie Robót Ładowo-Inżynieryjnych Budownictwa Przemysłowego. Poznań, Polska. Grozdkownica mechaniczna do nawierzchni betonowych. Dymitr Stillbach, Bronisław Jułkowski, Stefan Galuba i Władysław Kędziora. Pr.

20a, 8 **38765**. 23.9 1954. Road Machines (Drayton) Limited. West Drayton, Middlesex, Wielka Brytania. William Muir Roob. West Drayton, Middlesex, Wielka Brytania. System z torem jednoszynowym i pojazd do jazdy po tym torze.

20a, 11 **38824**. 18.4 1955. Jerzy Osmólski. Zakopane, Polska. Kolej napowietrzna z indywidualnym napędem wagoników.

20a, 10 **38800**. 7.6 1954. Pierwsz. 8.6 1953 dla zastrz. 1, 2, 3, 6, 8, 10. (Wielka Brytania); 13.5 1954 dla zastrz. 4, 5, 7, 9 (Stany Zjednoczone Ameryki). National Malleable and Steel Castings Company. Ohio, Stany Zjednoczone Ameryki. Samoczynny sprzęg wagonowy.

20g, 1/03 **38822**. 14.2 1955. Biuro Projektów Kopalnictwa Rudy Żelaznej Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Częstochowa, Polska. Obrótka do obiegu wozów na nadszypi kopalni. Inż. Marian Bednarczyk, inż. Kazimierz Kłembowski i inż. Ireneusz Bociąga. Pr.

20i, 5/02 **38697**. 11.1 1955. Miejskie Przedsiębiorstwo Komunikacyjne. Kraków, Polska. Mechanizm nastawczy zwrotnicy jednoiglicowej do rozjazdów szynowych, zwłaszcza tramwajowych. Leon Niedźwiedzki, Tadeusz Moskwa, Władysław Foryszowski i Franciszek Marszałek. Pr.

20l, 6/02 **38729**. 19.3 1955. Instytut Elektrotechniki. Warszawa, Polska. Układ elektryczny akumulatorowo-sięciowej lokomotywy kopalnianej. Inż. mgr Janusz Czapla. Pr.

21a⁴, 48/02 **38692**. 17.3 1952. Inż. mgr Józef Plebański. Warszawa, Polska. Układ radiogoniometryczny.

21a⁴, 71 **38694**. 9.3 1955. Jan Hołownia. Wrocław, Polska. Miernik współbieżności obwodów strojonych.

21c, 37 **38696**. 27.1 1955. Władysław Banaszek. Jarocin, Polska. Maksymilian Moszyk. Jarocin, Polska. Wylącznik drzewiowy wewnętrznej instalacji elektrycznej dla obiektów mieszkalnych, biurowych, fabrycznych i tym podobnych.

21c, 54/03 **38718**. 22.12 1954. Romuald Nowakowski. Szczecin, Polska. Wysokosprawny dzielnik napięcia.

21c, 59/65 **38776**. 15.4 1955. Wrocławska Fabryka Urządzeń Mechanicznych Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Wrocław, Polska. Urządzenie do sterowania silnika elektrycznego, sprzęgła i hamulca dowolnej obrabiarki na lewe i prawe obroty. Inż. Władysław Smolnicki. Pr.

21c, 68/01 **38795**. 16.3 1955. Leon Such. Sulęcín, Polska. Urządzenie do zabezpieczania układów prądu stałego przed skutkami zwarć lub przeciążeń.

21c, 69 **38789**. 25.3 1955. Odlewnia Żeliwa M16 Przedsiębiorstwo Państwowe. Zory, Polska. Urządzenie do samoczynnego zwłocznego wyłączenia silnika elektrycznego w przypadku biegu jałowego. Mieczysław Broda. Pr.

21e, 11/10 **38700**. 9.12 1954. Politechnika Warszawska (Zakład Budowy Aparatów Elektromedycznych). Warszawa, Polska. Sposób sprzężonego rozjaśniania plamki oscyloskopowej i otwierania migawki aparatu fotograficznego oraz urządzenie do stosowania tego sposobu. Prof. inż. mgr Julian Keller. Pr.

21e, 29/01 **38695**. 9.3 1955. Jan Hołownia. Wrocław, Polska. Miernik oporności urojonych.

21f, 84/01 **38699**. 28.2. 1955. Biuro Projektów i Studiów Budownictwa Specjalnego Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Warszawa, Polska. Wylącznik do elektrycznych lamp świetlających oraz układ połączeń tego wylącznika z lampą świetlającą. Inż. Grzegorz Szpinak i Aleksander Szawlewski. Pr.

21g, 4/06 **38707**. 21.3 1955. Instytut Metalurgii im. Stanisława Staszica. Gliwice, Polska. Fotoelektryczne urządzenie przekaźnikowe o działaniu migowym do wytwarzania krótkotrwałych impulsów sterujących. Inż. mgr Tadeusz Osicki, Zbigniew Strucharczyk i Antoni Ryszka. Pr.

21g, 5 **38747**. 3.3 1955. Centralne Biuro Konstrukcyjne Telekomunikacji. Warszawa, Polska. Magneśnica impulsowa rdzeniowa. Inż. Ryszard Łappa i inż. Andrzej Pillich. Pr.

21g, 13/50 **38869**. 21.9 1954. Inż. Jerzy Wasilewski. Warszawa, Polska. Sposób uzyskiwania rodzin charakterystyk anodowych lamp elektronowych na ekranie lampy oscylograficznej oraz urządzenie do stosowania tego sposobu.

21h, 30/02 **38724**. 22.2 1955. Huta Ferrum Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Stalino-gród, Polska. Sposób żłobienia, ukosowania i cięcia przedmiotów metalowych łukiem elektrycznym oraz przyrząd do stosowania tego sposobu. Inż. mgr Alojzy Zawitniewicz. Pr.

21h, 30/16 **38745**. 3.5 1952. Pierwsz. 11.5 1951 (Niemcy Zachodnie). Gebr. Böhrer & Co Aktiengesellschaft. Wiedeń, Austria. Elektroda otulona.

22d, 6 **38708**. 28.5 1954. Skarb Państwa (Centralny Zarząd Przemysłu Rybnego — Laboratorium Centralne). Gdynia, Polska. Sposób wytwarzania barwnika siarkowego. Dr inż. Wiktor Skarżyński. Pr.

22g, 5/01 **38780**. 7.12 1954. Instytut Przemysłu Skórzanego. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania modyfikowanych kolodionowych lakierów i farb kryjących, nadających się do krycia skór z licem

i uszlachetniania mizdry skór futerkowych. Inż. mgr Wiktor Lasek i mgr Adolf Plesiński. Pr.

22g, 10/04 **38701**. 8.2 1955. Krakowskie Zakłady Graficzne Przedsiębiorstwo Państwowe. Kraków, Polska. Sposób otrzymywania barwnej introligatorskiej folii trójwarstwowej do tłoczeń na okładkach książek. Jan Dorociński, Władysław Sikora, Mieczysław Balicki i Władysław Szmyd. Pr.

22g, 10/04 **38702**. 8.2 1955. Krakowskie Zakłady Graficzne Przedsiębiorstwo Państwowe. Kraków, Polska. Sposób otrzymywania barwnej introligatorskiej folii trójwarstwowej do tłoczeń na okładkach książek. Jan Dorociński, Władysław Sikora, Mieczysław Balicki i Władysław Szmyd. Pr.

22g, 14 **38816**. 6.12 1954. Rzeszowskie Zakłady Przemysłu Terenowego. Rzeszów, Polska. Masa do polerowania szkła optycznego. Piotr Wojciechowski. Pr.

22h, 1/02 **38815**. 28.12 1953. Włocławska Fabryka Farb i Lakierów Przedsiębiorstwo Państwowe. Włocławek, Polska. Sposób plastyfikowania rezoli w wyrobach lakierowych. Dr Michał Taniewski. Pr.

-23b, 1/02 **38704**. 18.7 1954. Sanockie Kopalnictwo Naftowe Przedsiębiorstwo Państwowe. Sanok, Polska. Sposób wzbogacania gazu ziemnego węglowodorami i urządzenie do stosowania tego sposobu. Inż. Alfred Szczepański. Pr.

24g, 6/30 **38829**. 15.3 1955. Centralny Instytut Ochrony Pracy. Warszawa, Polska. Urządzenie do koagulacji i strącania aerozoli z gazów, zwłaszcza przemysłowych, przy użyciu fal dźwiękowych lub ultradźwiękowych. Aleksander Baczyński, Władysław Cieślak, Zbigniew Garbarczyk, Julian Horbaczewski, Tomasz Janiszewski, Marek Kwiek, Ignacy Malecki, Bohdan Mączewski-Rowiński, Kazimierz Piżuński, Bolesław Rosiak, Andrzej Składowski, Ludwik Taniewski, Wacław Twardowski, Tadeusz Wólf, Roman Wyrzykowski i Janusz Zajęczkowski. Pr.

26d, 9/23 **38871**. 31.1 1953. Zakłady Koksownicze „Zdzieszowice” Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Zdzieszowice, Polska. Sposób usuwania naftalenu z wody chłodzącej w chłodnikach końcowych koksowni. Inż. Bohdan Kalinowski, inż. Stefan Lipczyński, inż. Bronisław Małecki, inż. Józef Sauer. Pr.

28b, 3 **38723**. 13.12 1954. Śląskie Zakłady Wyrobów Rymarskich Przedsiębiorstwo Państwowe. Gliwice, Polska. Urządzenie do mechanicznego drapania skóry. Henryk Ermel. Pr.

28b, 28/06 **38753**. 26.6 1954. Instytut Przemysłu Skórzanego. Warszawa, Polska. Sposób otrzymywania skór podeszwowych z surowca odpadkowego. Mgr Mieczysław Topa. Pr.

29a, 6/06 **38779**. 9.3 1955. Instytut Włókien Sztucznych i Syntetycznych. Gorzów Wielkopolski, Polska. Sposób formowania sztucznych włókien. Otton Elsner. Pr.

29a, 6/07 **38870**. 24.2 1955. Instytut Włókien Sztucznych i Syntetycznych. Gorzów Wielkopolski, Polska. Urządzenie do płukania i powierzchniowej desulfuracji jedwabiu kordowego na maszynach ciągłego przędzenia. Inż. mgr Henryk Krzystek i Władysław Wróblewski. Pr.

29b, 3/28 **38838**. 2.3 1955. Inż. Zbigniew Rybicki. Łódź, Polska. Inż. Henryk Vogt. Oświęcim, Polska. Aparat do odgazowywania dwusiarczku węgla lub do płukania połączonych taśmy przy produkcji włókien sztucznych.

29b, 3/50 **38875**. 26.5 1955. Łódzkie Zakłady

Włókien Sztucznych. Łódź, Polska. Urządzenie do utrwalania włókna białkowego. Inż. Bronisław Bitner i inż. Kazimierz Musiafek. Pr.

29b, 3/65 **38834**. 18.1 1954. Instytut Włókien Sztucznych i Syntetycznych. Gorzów Wlkp., Polska. Sposób otrzymywania roztworów przedzalnicznych poliakrylonitrylu. Otto Elsner i inż. Andrzej Ziabicki. Pr.

29b, 5/04 **38864**. 5.8 1954. Stanisław Chrzczonowicz. Łódź, Polska. Sposób nadawania włóknom steelonowym matowego wyglądu i szorstkiej powierzchni.

29b, 5/04 **38865**. 18.1 1954. Instytut Włókien Sztucznych i Syntetycznych. Gorzów Wlkp., Polska. Sposób uszlachetniania włókien poliamidowych ciętych. Otto Elsner i Wacław Gołabek. Pr.

29b, 5/04 **38874**. 11.6 1954. Instytut Włókien Sztucznych i Syntetycznych. Gorzów Wlkp., Polska. Sposób nadawania włóknom poliamidowym cech wólnopodobnych. Jerzy Amsterdamski, Urszula Borowiecka, Tadeusz Drożdż, Lech Jordan i Marceli Łączkowski. Pr.

30b, 10 **38735**. 25.3 1955. Skarb Państwa (Ministerstwo Zdrowia). Warszawa, Polska. Pasta półplastyczna do wyciskania na łyżce szczęk w celach stomatologicznych. Dr Irena Szwojnicka i dr Aleksander Grabowski. Pr.

30b, 11 **38756**. 3.3 1955. Stanisław Finker. Wrocław, Polska. Leopold Meloch. Wrocław, Polska. Zgrzyzdło wieloruchome.

30b, 14/01 **38710**. 21.11 1954. Karol Ordower. Kraków, Polska. Kazimierz Jastrzębski. Kraków, Polska. Sztuczne zęby przednie z wgłębieniami i uchwytem u nasady zęba.

30d, 23/02 **38740**. 31.3 1955. Gustaw Klimsza. Bielsko-Biała, Polska. Spinacz opatrunkowy.

30d, 25/02 **38717**. 5.3 1955. Jerzy Woliński. Warszawa, Polska. Grzejnik przenośny.

30h, 2/02 **38743**. 21.12 1954. Uzdrowisko Jastrzębie Przedsiębiorstwo Państwowe. Jastrzębie-Zdrój, Polska. Sposób otrzymywania z solanek jodobromowych stałej soli o składzie odpowiadającym składowi soli w solance. Inż. Tadeusz Sobczak. Pr.

30h, 9/04 **38843**. 2.4 1955. Dr Henryk Mierzecki. Wrocław, Polska. Mgr Maria Szczęsna-Derkacz. Wrocław, Polska. Sposób wytwarzania maści leczniczych, kremów kosmetycznych i środków podobnych.

30k, 3/02 **38755**. 25.2 1955. Antoni Poniatowski. Podkowa Leśna, Polska. Przyrząd do zastrzyków.

31c, 16/02 **38805**. 11.3 1955. Huta im. M. Nowotki Przedsiębiorstwo Państwowe. Ostrowiec, Polska. Forma do odlewania żeliwnych walców bruzdowych. Stanisław Mazurkiewicz, Stanisław Kucharski, Tadeusz Kochański, Władysław Piatek, inż. Stanisław Kopystyński, Stanisław Kaczor, Romuald Zarzycki, Ignacy Ołownia, Izidor Łasak, Hieronim Starzewski i inż. Stanisław Maksymiak. Pr.

34b, 3/20 **38788**. 23.3 1955. Waldemar Janko. Lipiny, Polska. Maszynka do tarcia ziemniaków.

34i, 15/02 **38736**. 14.2 1955. Skarb Państwa (Ministerstwo Żeglugi — Centralny Zarząd Przemysłu Rybnego). Warszawa, Polska. Sposób odłuszczenia ryb pozwalający na uzyskanie półproduktu guaniny oraz nieuszkodzonych łusek. Tadeusz Polewski. Pr.

34i, 27/03 **38783**. 18.4 1955. Tadeusz Kikinger. Warszawa, Polska. Kazimierz Morvay. Warszawa, Polska. Zaczep do ozdób choinkowych.

- 34i, 29 **38764**. 9.11 1954. Cecylia Czochralska. Kcynia, Polska. Świecznik zwłaszcza choinkowy.
- 35a, 4 **38821**. 29.4 1955. Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego — Łódź. Łódź, Polska. Przyścienna winda towarowa. Zygmunt Rapczyński. Pr.
- 35c, 1/21 **38703**. 11.12 1954. Biuro Projektowania Urządzeń Przemysłu Hutniczego Przedsiębiorstwo Państwowe. Gliwice, Polska. Samoczynne urządzenie do uruchamiania hamulca w czerpaku mechanicznym. Inż. Janusz Chmielewski, inż. Józef Wilk i Paweł Holeczko. Pr.
- 36a, 2 **38855**. 6.9 1954. Zjednoczenie Nr 1 Budownictwa Miejskiego. Poznań, Polska. Piec betonowy, zwłaszcza mieszkaniowy. Inż. Apolinary Birszenk. Pr.
- 36a, 5/03 **38861**. 24.9 1954. Wojewódzki Zarząd Budowlanych Przedsiębiorstw Powiatowych w Warszawie. Warszawa, Polska. Palenisko o kilku strumieniach spalin. Paweł Domosław Binn. Pr.
- 36a, 10/07 **38713**. 17.2 1955. Lubomira Syrokomska-Margowska. Poznań, Polska. Urządzenie do wywoływania obiegu wody w instalacji grzejnej, pracującej przy pomocy gorącej wody z kotła.
- 36a, 16/02 **38852**. 11.5 1955. Cementownia „Groszowice”. Groszowice, Polska. Piec do suszenia piasku dla parowozów, ogrzewania parowozowni i grzania wody do mycia. Franciszek Pasoń. Pr.
- 36c, 10/02 **38757**. 16.3 1955. Józef Bońkowski. Lublin, Polska. Piec do wodnego ogrzewania centralnego.
- 36e, 6/13 **38850**. 9.5 1955. Metrobudowa Zjednoczenie Budownictwa Przemysłowego. Warszawa, Polska. Urządzenie do podgrzewania wody. Lucjan Ufnalski. Pr.
- 37a, 4 **38858**. 7.12 1954. „Miastoprojekt-Kraków”. Przedsiębiorstwo Budownictwa Miejskiego. Kraków, Polska. Mur z przenośnych bloków ceglanych. Witold Gawor i Antoni Tarczewski. Pr.
- 37b, 1/01 **38859**. 16.5 1955. „Miastoprojekt-Kraków”. Przedsiębiorstwo Projektowania Budownictwa Miejskiego. Kraków, Polska. Wentylacyjny element wielkoblokowy. Antoni Tarczewski, Jan Bitny-Szlachta, Stanisław Prejzner i Tadeusz Ptaszycki. Pr.
- 37b, 3/01 **38812**. 23.11 1954. Zakład Topienia Bazaltu. Starachowice, Polska. Element budowlany z bloków kamienia lanego oraz urządzenie do wykonywania tego elementu. Józef Doboszyński, Stanisław Pieniążek i Stanisław Sokołowski. Pr.
- 37f, 4 **38766**. 13.10 1954. Józef Thierry. Warszawa, Polska. Konstrukcja i montaż budynku, składającego się z części wykonywanych w stałych lub przenośnych zakładach produkcyjnych.
- 37f, 5 **38835**. 20.1 1955. Zdzisław Kollątaj. Nisko, Polska. Wkładowy komin ceglano-kamionkowy.
- 38g, 1/50 **38750**. 30.3 1955. Wojewódzki Związek Spółdzielni Pracy w Szczecinie. Szczecin, Polska. Obrabiarka wikliniarska. Władysław Psarski i Tadeusz Bobrowski. Pr.
- 38h, 3 **38763**. 31.3 1955. Bolesław Janowski. Warszawa, Polska. Leon Borkowski. Włochy, Polska: Tadeusz Janeczek. Warszawa, Polska. Józef Karbowski. Warszawa, Polska. Sposób otrzymywania środka impregnacyjnego i grzybobójczego do drewna oraz środek otrzymany tym sposobem.
- 38h, 6/01 **38825**. 1.2 1955. Tadeusz Grzeczynski. Poznań, Polska. Henryk Marciniak. Poznań, Polska. Sposób klejenia na gorąco kruszywa i odpadów korkowych.
- 38h, 6/01 **38826**. 1.2 1955. Tadeusz Grzeczynski. Poznań, Polska. Tadeusz Marganiec. Poznań, Polska. Sposób samosklejania kruszywa i odpadów korkowych z jednoczesną spandacją.
- 38k, 2/01 **38737**. 19.3 1955. Centralne Laboratorium Przemysłu Drzewnego. Warszawa, Polska. Sposób wyrobu deszczułki posadzkowej klejonej dębowo-sosnowej. Edward Pietruk. Pr.
- 38k, 4 **38773**. 9.4 1955. Inż. Andrzej Suski. Warszawa, Polska. Sposób leżociernej obróbki drewna.
- 38l, **38768**. 7.4 1955. Skarb Państwa (Ministerstwo Leśnictwa — Instytut Technologii Drewna). Poznań, Polska. Płyta, freza lub deszczułka posadzkowa. Lech Graj i Marian Wnuk. Pr.
- 39a, 19/01 **38744**. 29.1 1955. Jeleniogórskie Powiatowe Zakłady Przemysłu Terenowego Przedsiębiorstwo Państwowe. Jelenia Góra, Polska. Wtryskarka do mas plastycznych. Tadeusz Słotwiński. Pr.
- 39b, 9 **38781**. 14.1 1955. Łódzkie Zakłady Włókien Sztucznych. Łódź, Polska. Sposób wytwarzania gumy porowatej. Mgr Ryszard Zelechowski. Pr.
- 39b, 22/01 **38786**. 26.1 1955. Instytut Tworzyw Sztucznych. Warszawa, Polska. Sposób otrzymywania ekspandowanych tworzyw sztucznych. Inż. mgr Zbigniew Roszkowski. Pr.
- 39b, 22/06 **38872**. 25.6 1955. Instytut Syntezy Chemicznej. Gliwice, Polska. Plastyfikator do zmieszania polimerów winylowych, mieszanek kauczukowych i nitrocelulozy oraz sposób jego wytwarzania. mgr Alina Skiba, inż. Józef Obłój i Karol Kitel. Pr.
- 39c, 12/01 **38866**. 25.6 1955. Zakłady Przemysłu Azotowego. Kędzierzyn, Polska. Sposób otrzymywania żywic aminowych, nadających się do utrwalania wybarwień, wykonanych barwnikami bezpośrednimi i siarkowymi. Inż. Józef Obłój, mgr Edward Franczak, inż. Zygmunt Szczeciński, Henryk Slusarczyk i Hugon Nowak. Pr.
- 39c, 12/10 **38817**. 24.12 1954. Zakłady Przemysłu Azotowego. Kędzierzyn, Polska. Sposób wytwarzania sztucznej żywicy nadającej się do impregnowania papieru. Inż. Józef Obłój i mgr Edward Franczak. Pr.
- 39c, 18 **38777**. 21.1 1955. VEB Leuna-Werke „Walter Ulbricht”. Leuna, Niemiecka Republika Demokratyczna. Sposób wytwarzania żywic sztucznych dających się przerabiać z nitrocelulozą, polichlorkiem winylu, żywicą alkidową i olejami.
- 40b, 21 **38772**. 13.4 1954. Pierwsz. 27.4 1953 dla zastrz. 1 — 8; 10.6 1953 dla zastrz. 9 — 13 (Szwecja). Aktiebolaget Kanthal. Hollstahammar, Szwecja. Tworzywo odporne na działanie ciepła i na utlenianie oraz sposób jego wytwarzania.
- 42b, 12/06 **38853**. 12.5 1955. Miejskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Łodzi. Łódź, Polska. Sposób pomiaru odległości wpustów w kanałach nieprzełazowych oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. Inż. Roman Kuźnicki. Pr.
- 42b, 13 **38851**. 14.2 1955. Państwowa Centrala Drzewna Przedsiębiorstwo Państwowe Ekspozycja w Opolu. Opole, Polska. Przyrząd do pomiaru ścisłości ułożenia drewna stosowego i jego kurbatury. Inż. Józef Litarski. Pr.
- 42c, 30/10 **38725**. 24.3 1955. Morski Instytut Rybacki. Gdynia, Polska. Sposób zdalnego dokonywania pomiarów oceanograficznych oraz sonda głębinowa do wykonywania tego sposobu. Jerzy Filariski, mgr Andrzej Janko, mgr Stanisław Olszański, Henryk Politycki i dr Zbigniew Zagórski. Pr.

- 42d, 3/20 **38811**. 11.2 1955. Inż. Józef Busek, Stalinogród, Polska. Sposób rejestracji punktowej wskazań przyrządów pomiarowych i urządzenie do wykonywania tego sposobu.
- 42g, 16/03 **38849**. 6.5 1955. Warszawska Fabryka Płyt Gramofonowych. Warszawa, Polska. Sposób odkamieniania form do prasowania płyt gramofonowych i innych wyrobów z mas termoplastycznych. Józef Gonera. Pr.
- 42h, 23/12 **38775**. 11.11 1955. Warszawskie Okręgowe Przedsiębiorstwo Miernicze. Warszawa, Polska. Sposób opracowywania i sprawdzania styków przyległych planów i map oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. Inż. mgr Ryszard Warpechowski. Pr.
- 42h, 23/20 **38721**. 26.2 1955. Politechnika Warszawska (Zakład Konstrukcji Telekomunikacyjnych i Radiofonii). Sposób wytwarzania lub odtwarzania obrazów przestrzennych oraz urządzenie do stosowania tego sposobu. Antoni Kiliński i Januariusz Kossakowski. Pr. Pr.
- 42k, 46/06 **38820**. 2.5 1955. Instytut Metalurgii im. Stanisława Staszica. Gliwice, Polska. Czujniki oraz ich układ do ultradźwiękowego wykrywania wad leżących płytko pod powierzchnią tworzywa. Inż. mgr Józef Tabin, inż. Mieczysław Kurek. Pr.
- 42k, 46/06 **38827**. 4.5 1955. Polska Akademia Nauk (Instytut Podstawowych Problemów Techniki — Zakład Badania Drgań). Warszawa, Polska. Sposób wprowadzania fal ultradźwiękowych do ośrodków stałych, zwłaszcza o nierównej powierzchni. Inż. mgr Leszek Filipczyński. Pr.
- 42l, 4/13 **38856**. 24.5 1954. Zakłady Przemysłu Chemicznego „Pabianice” Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Pabianice, Polska. Kolorymetryczny sposób oznaczania dwinitrochlorobenzenu w powietrzu. Mgr Włodzimierz Grabowicz. Pr.
- 42l, 4/13 **38857**. 27.5 1954. Zakłady Przemysłu Chemicznego „Pabianice” Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Pabianice, Polska. Kolorymetryczny sposób oznaczania chlorobenzenu w powietrzu. Mgr Włodzimierz Grabowicz. Pr.
- 42n, 11/50 **38868**. 7.12 1954. Inż. mgr Henryk Działlik. Warszawa, Polska. Model elektryczny niestabilnego ruchu cieczy w otwartych łożyskach.
- 42s, **38714**. 4.2 1955. Inż. mgr Bohdan Maczewski — Rowiński. Podkowa Leśna, Polska. Urządzenia do mieszania i emulgowania cieczy.
- 42q, 2/05 **38854**. 3.3 1955. Przemysłowy Instytut Telekomunikacji. Warszawa, Polska. Sposób samoczynnego utrzymywania określonej różnicy temperatur w dwóch ośrodkach. Inż. mgr Andrzej Smolarski. Pr.
- 43a, 36 **38798**. 16.1 1955. Zakłady Koksoownicze „Mieszko” Przedsiębiorstwo Państwowe. Wałbrzych, Polska. Przyrząd do kontroli i rejestracji czasu ubijania wsadu węglowego dla pieców koksoowniczych. Dr. Kazimierz Wróbel. Pr.
- 45a, 54 **38787**. 14.1 1955. Instytut Hodowli i Aklimatyzacji Roślin. Warszawa, Polska. Rozcińczac redlin do obsypnika (wieloraka). Mgr Kazimierz Roguski. Pr.
- 45c, 18/50 **38785**. 30.4 1955. Skarb Państwa (Ministerstwo Rolnictwa — Centralny Zarząd Selekcji Roślin). Warszawa, Polska. Urządzenie do ręcznej selekcji nasion strączkowych. Waclaw Cegliński. Pr.
- 45e, 4/03 **38846**. 15.1 1954. Instytut Hodowli i Aklimatyzacji Roślin. Warszawa, Polska. Wykruszkarka nasion z pojedynczych roślin. Inż. mgr Tadeusz Derpa-Dzierzbicki. Pr.
- 45e, 41 **38847**. 14.1 1955. Instytut Hodowli i Aklimatyzacji Roślin. Warszawa, Polska. Bęben maszyny, służącej do cięcia, wydobywania i czyszczenia nasion dyni. Mgr Andrzej Fulara. Pr.
- 45g, 24/06 **38848**. 20.5 1955. Skarb Państwa (Ministerstwo Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego — Centralny Zarząd Przemysłu Mleczarskiego). Warszawa, Polska. Sposób osadzania masy serowej albumin względnie kazeiny oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. Inż. Stefan Sujak. Pr.
- 45h, 4 **38845**. 8.4 1955. Zielonogórskie Okręgowe Zakłady Tuczny Przemysłowego. Nowa Sól, Polska. Urządzenie do przygotowywania karmy dla trzody chlewnej. Stefan Humbla. Pr.
- 45l, 3 **38836**. 22.10 1954. Jan Karwowski. Milanówek, Polska. Środek do tępienia wszelkiego rodzaju insektów.
- 46c¹, 13 **38799**. 12.11 1954. Związek Branżowy Spółdzielni Drzewnych i Wytwórczości Różnej. Chorzów, Polska. Szczotka metalowa, zwłaszcza do czyszczenia przewodnic zavorowych w silnikach spalinowych. Inż. Marian Męclewski. Pr.
- 46c¹, 15/02 **38832**. 24.12 1954. Tarnowskie Zakłady Dolomitowe Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Tarnowskie Góry, Polska. Urządzenie do samoczynnego wyłączenia silnika spaliniowego w razie spadku ciśnienia w obiegu oleju smarującego. Paweł Graniczny i Eugeniusz Klein. Pr.
- 46c², 105 **38794**. 22.11 1954. Walter Straube. Karl-Marx-Stadt, Niemiecka Republika Demokratyczna. Pompa wtryskowa do paliwa.
- 46c⁵, 14 **38774**. 11.1 1955. Prof. dr Janusz Groszkowski. Warszawa, Polska. Prof. dr Stanisław Ikuhn. Warszawa, Polska. Układ elektrycznej instalacji samochodowej.
- 47g, 45/02 **38862**. 24.3 1955. Henryk Brauliński. Michalin pod Warszawą, Polska. Elektryczno-pneumatyczne urządzenie do zdalnego sterowania mechanizmu napędowego do włączania i wyłączania wszelkiego rodzaju wyłączników i odłączników wysokiego napięcia.
- 47g, 45/02 **38863**. 24.3 1955. Henryk Brauliński. Michalin pod Warszawą, Polska. Elektryczno-pneumatyczne urządzenie do zdalnego sterowania mechanizmu napędowego do włączania i wyłączania wszelkiego rodzaju wyłączników i odłączników wysokiego napięcia. Patent dodatkowy do patentu nr 38862.
- 48b, 11/01 **38833**. 9.5 1955. Instytut Metaloznawstwa i Aparatury Naukowo-Laboratoryjnej. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania ze stali niskowęglowej ogniotrwałych dyfuzyjnych powłok aluminiowych przez metalizowanie natryskowe. Inż. Józef Łapiński, inż. Tadeusz Drażkiewicz, inż. Stanisław Gębalski i inż. Janusz Kaniewski. Pr.
- 49c, 6 **38734**. 1.4 1955. Edward Sobianowski. Wołomin, Polska. Bolesław Zmarzły. Wołomin, Polska. Urządzenie do strugania w przód i w tył.
- 50c, 17/01 **38748**. 28.3 1955. Jan Jankowiak. Swarzędz, Polska. Urządzenie do mielenia ebonitu.

- 50c, 17/30 **38769**. 29.4 1955. Włodzimirz Stegawski. Poznań, Polska. Młyn pneumatyczny do mielenia rozdrobnionych materiałów.
- 51c,33 **38790**. 24.12 1954. Rudolf Kaiser. Gliwice, Polska. Instrument muzyczny.
- 53d,4 **38706**. 20.12 1954. Główny Instytut Przemysłu Rolniczego i Spożywczego. Warszawa, Polska. Namiastka ekstraktu kawowego. Inż. mgr Włodzimirz Daniewski, inż. mgr Aleksander Reinhercs i dr Antoni Rutkowski. Pr.
- 53k,1/30 **38813**. 12.4 1955. „Las“ Państwowa Centrala Leśnych Produktów Nieodrzwynych Przedsiębiorstwo Państwowe. Warszawa, Polska. Sposób otrzymywania półproduktów witaminowych ze świeżych owoców dzikiej róży. Inż. Jan Milewski, inż. Stefan Mrożewski, dr Stefan Kowalski i inż. Stefan Kowalewski. Pr.
- 54h,2/01 **38837**. 12.5 1955. Stefan Sukert, Łódź, Polska. Neonowa skrzynka reklamowa
- 55e, 7/07 **38758**. 13.12 1954. Fabryka Maszyn Papierniczych Przedsiębiorstwo Państwowe. Cieplice, Polska. Urządzenie do opuszczania ról papieru z przewijarko-krajarki. Inż. Stanisław Ester. Pr.
- 55f,16 **38801**. 26.1 1955. Anzelm Lewandowski. Poznań, Polska. Henryk Witkowski. Poznań, Polska. Sposób otrzymywania materiału chromatograficznego do analizy ilościowej.
- 56a,2 **38873**. 13.5 1955. Instytut Przemysłu Drobnoego i Rzemiosła. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania materiału do wyściełania wyrobów tapicerskich, tak zwanych kształtek tapicerskich, oraz urządzenie do stosowania tego sposobu. Janusz Krajewski i Janina Moszczeńska. Pr.
- 57a, 4/07 **38792**. 20.10 1954. Zbigniew Siwiński. Radom, Polska. Stereoskopowy odwracalnik optyczny, stanowiący jednocześnie rzutnik fotograficzny do stosowania technik bromowych w fotografii artystycznej.
- 59b,5/61 **38860**. 18.5 1955. Dzierżoniowskie Zakłady Przemysłu Bawełnianego im. 22 Lipca Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Dzierżoniów, Polska. Pompa głębinowa z hermetycznym wahliwym tocznym łożyskiem osiowym, którego kadłub jest zatopiony w wodzie. Marian Cichy i Stefan Wojnowicz. Pr.
- 59b,5/99 **38722**. 7.1 1955. Wrocławska Fabryka Pomp Przedsiębiorstwo Państwowe. Wrocław, Polska. Dwuopatkowa pompa obrotowa, zwłaszcza do gęstych cieczy. Roman Wojciechowski i inż. Herbert Müller. Pr.
- 61a,29/10 **38828**. 4.2 1955. Wytwórnia Wyrobów Gumowych Spółdzielni Inwalidów w Warszawie. Warszawa, Polska. Półmaski pyłochłonne, gąbczaste. Inż. Witold Jędrzejczyk, Kazimierz Rutkowski, Bolesław Ossowicz, Longin Sielicki i Jan Ubyszewski. Pr.
- 63c,39 **38867**. 12.2 1955. Szyja Fajngold. Łódź, Polska. Pojazd z podnośnikiem.
- 63c,41 **38818**. 7.1 1955. Nowohuckie Przedsiębiorstwo Transportowe Budownictwa Przemysłowego. Nowa-Huta, Polska. Resor pneumatyczny do pojazdów mechanicznych. Lucjan Wroniewicz. Pr.
- 63e,18/03 **38802**. 3.5 1955. Jan Szamałek. Bydgoszcz, Polska. Sposób naprawiania opon, zwłaszcza samochodowych.
- 63k,9 **38739**. 10.11 1954. Piotr Rącik. Krzeszowice, Polska. Józef Jaskólski. Krzeszowice, Polska. Sanki z napędem ręcznym.
- 66b,2/01 **38741**. 10.3 1955. Waldemar Janko. Lipiny, Polska. Połączenie korby z wałkiem łożyski do ręcznego mielenia mięsa.
- 66b,19 **38712**. 19.3 1955. Marian Onufrowicz. Warszawa, Polska. Zbigniew Ulatowski. Skolimów, Polska. Sposób wytwarzania jelit sztucznych.
- 70b,4/90 **38810**. 3.3 1955. Kazimierz Kochał. Kraków, Polska. Pióro wieczne.
- 70b,6/10 **38770**. 6.4 1955. Zygmunt Twardowski. Toruń, Polska. Naciśkowy mechanizm ssąco-tłoczący do dowolnych wiecznych piór.
- 70b,6/10 **38771**. 6.4 1955. Zygmunt Twardowski. Toruń, Polska. Mechanizm ssący do dowolnych wiecznych piór.
- 70e,4 **38716**. 28.11 1953. Stanisław Kotyński. Warszawa, Polska. Rysownica do wykonywania rysunków perspektywicznych.
- 70e,10/01 **38842**. 10.5 1955. Poznańskie Przedsiębiorstwo Robót Drogowych. Poznań, Polska. Obcinacz, zwłaszcza kreślarski. Leon Łuczak. Pr.
- 71b,13/02 **38733**. 29.3 1955. Wacław Zwołński. Poznań, Polska. Przyrząd, zapobiegający ślizganiu się obuwia po powierzchni lodu, np. podczas gołodzi.
- 71c,31/11 **38698**. 7.1 1955. Spółdzielnia Pracy „Model“ Zakłady Drzewne z odp. udz. Radom, Polska. Prasa do wyrobu glanków drewnianych do obuwia. Wincenty Warelius. Pr.
- 73,1/01 **38711**. 27.10 1954. Aleksander Pilczuk. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania linkowych wałków giętkich oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu.
- 74b,3 **38742**. 26.3 1955. Morski Instytut Rybacki. Gdynia, Polska. Urządzenie do zdalnego pomiaru temperatury wody morskiej. Jerzy Filarski, mgr Andrzej Janko, mgr Stanisław Olszański, Henryk Politycki i dr Zbigniew Zagórski. Pr.
- 74b,5/02 **38782**. 24.12 1954. Kopalnia Węgla Kamiennego „Rokitnica“. Zabrze-Rokitnica, Polska. Urządzenie do sygnalizowania przesypywania się uróbku na przenośnikach taśmowych. Wincenty Polczyk. Pr.
- 75c,19 **38715**. 13.1 1955. Aleksander Granke. Warszawa, Polska. Stół do celów stolarskich.
- 76b,8 **38778**. 18.12 1954. Justyn Siemienas. Zawisna, Polska. Zgrzeblarka.
- 77f,27 **38809**. 13.4 1955. Mieczysław Łopuski. Warszawa, Polska. Zabawka.
- 79b,19/50 **38793**. 17.1 1955. Pierwsza, 19.3 1954 (Czechosłowacja). Rudolf Fellman. Praga, Czechosłowacja. Urządzenie szlifierskie do ostrzenia noży segmentowych, przecinających pasmo papierosowe w maszynach do wyrobu papierosów.
- 80a,37 **38762**. 17.1 1955. Krośnieńskie Zakłady Ceramiki Budowlanej Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Polanka, Polska. Półsamoczynny ucinacz do wyrobów ceramicznych. Józef Podsiadło i Tadeusz Gałazka. Pr.
- 80a,39 **38751**. 28.3 1955. Łódzkie Zakłady Ceramiki Budowlanej w Andrespolu Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Andrespol. k. Łodzi, Polska. Urządzenie do obróbki powierzchni niewypalonych kafli. Mirosław Ksenik. Pr.
- 80b,6/09 **38693**. 1.6 1954. Tomasz Kluz. Warszawa, Polska. Sposób wytwarzania elementów

budowlanych i wszelkiego rodzaju przedmiotów ze zmielonego surowego kamienia gipsowego.

80b,8/02 **38814**. 28.3 1955. Skawińskie Zakłady Materiałów Ogniotrwałych Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Skawina, Polska. Sposób utrzymywania wyrobów dolomitowo-magnezytowych o niskiej porowatości, odpornych na nagłe zmiany temperatury. Karol Elsner, Franciszek Nadachowski i Tadeusz Ostrowski. Pr.

80c,3 **38877**. 26.3 1955. Biuro Projektów Urządzeń Przemysłu Hutniczego. Gliwice, Polska. Układ przewodów do odprowadzania spalin z ceramicznych pieców wielokomorowych o ruchu ciągłym. Inż. mgr Stanisław Mindak, inż. mgr Jan Latoszek i Franciszek Mazur. Pr.

80c,5 **38791**. 16.3 1955. Biuro Projektów Urządzeń Przemysłu Hutniczego Przedsiębiorstwo Państwowe. Gliwice, Polska. Piec do szybkościowego wypalania wyrobów ceramicznych. Inż. mgr Stanisław Mindak, inż. mgr Ryszard Francki. Pr.

80d,5 **38876**. 27.11 1954. Zjednoczenie Robót Kamieniarskich Budownictwa Miejskiego. Warszawa, Polska. Trak do kamienia. Inż. Stanisław Czeczot, inż. Gleb Augustyniak i Jan Sokolnicki. Pr.

84a,4/02 **38759**. 28.1 1955. Warszawskie Biuro Projektów Budownictwa Przemysłowego (Biuro Projektów Urządzeń Wodnych). Warszawa, Polska. Płaska zasuwa odciążona do zamykania przepływu wody w kanałach budowli wodnych. Inż. mgr Tadeusz Wleluński. Pr.

84c,1 **38784**. 23.3 1955. Centralny Urząd Geologii (Instytut Geologiczny). Warszawa, Polska. Urządzenie cementacyjne. Inż. mgr Witold Olendski i mgr Józef Bażyński. Pr.

85c,6/04 **38726**. 23.11 1954. Biuro Projektów Budownictwa Komunalnego. Stalinogród, Polska. Urządzenie do usuwania osadów z pochyłego zbiornika. Inż. mgr Witold Chramiec. Pr.

87a,22 **38831**. 24.3 1955. Zjednoczenie Instalacji Sanitarnych i Elektrycznych Budownictwa Miejskiego Poznań. Poznań, Polska. Przyrząd do rozbiegania kotłów centralnego ogrzewania. Zbigniew Majewski i Ignacy Barłóg. Pr.

ZMIANY W REJESTRZE

Grubym drukiem są podane numery rejestru patentów

35261. Dnia 10.5 1955 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

35405. Dnia 31.5 1955 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

35433. Dnia 7.6 1955 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

35478. Dnia 28.4 1955 r. wykreślono wpisy „International Alloys Limited (Aylesburg, Wielka Brytania)” oraz dokonano wpisów „Almin Patents Limited Londyn, Wielka Brytania”.

35520. Dnia 24.5 1955 r. wykreślono wpisy „Główny Instytut Włókiennictwa (Warszawa, Polska)” oraz dokonano wpisów „Zakłady Przemysłu Bawełnianego im. Józefa Stalina Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione Łódź, Polska”.

35617. Dnia 4.6 1955 r. dokonano wpisu „Kolegium Rzeczników Patentowych”.

35824. Dnia 28.4 1955 r. wykreślono wpisy „Karl Joel Aversten (Lidingö, Szwecja)” oraz dokonano wpisów „Svenska Aktiebolaget Gasaccumulator Lidingö, Szwecja”.

36012. Dnia 23.5 1955 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

36137. Dnia 7.6 1955 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

36234. Dnia 11.6 1955 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

36737. Dnia 28.4 1955 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

36793. Dnia 30.5 1955 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

36966. Dnia 28.4 1955 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

37059. Dnia 11.6 1955 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

37063. Dnia 10.5 1955 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

37162. Dnia 30.5 1955 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

37163. Dnia 11.6 1955 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

37209. Dnia 28.4 1955 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

37209. Dnia 2.5 1955 r. wykreślono wpisy „Związek Branżowy Spółdzielni Drzewnych i Wytwórczości Różnej (Kraków, Polska)” oraz dokonano wpisów „Wojewódzki Związek Spółdzielni Pracy Kraków, Polska”.

37221. Dnia 28.4 1955 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

37253. Dnia 28.4 1955 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

37268. Dnia 7.6 1955 r. wykreślono wpisy „Ruben Rausing Blentarp, Szwecja” oraz dokonano wpisów „Aktiebolaget Tetra Lund, Szwecja”.

37273. Dnia 23.5 1955 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

37486. Dnia 7.6 1955 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

37614. Dnia 11.6 1955 r. wykreślono wpis o wykreśleniu patentu.

38605. Dnia 31.5 1955 r. w rubryce A (właściciel patentu) dokonano wpisu „Bronisław Gort Pittsburg, Stany Zjednoczone Ameryki”.

WYKRESLENIA Z REJESTRU

Liczby oznaczają numery rejestru patentów. Patenty, wpisane do rejestru patentów pod tymi numerami, wygasły na podstawie art. 12 lit. a) lub b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.3 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. Nr 39, poz. 384) oraz zostały wykreślone z tego rejestru.

lit. a)

30093, 30101, 32227, 33348, 33518, 33534, 33537, 33883, 33889, 34005, 34091, 34344, 34358, 34400, 34629, 34639, 34736, 34783, 34899, 35107, 35240, 35411, 35486, 35493, 35531, 35582, 35664, 35688, 35735, 35859, 35914, 35952, 35966, 36028, 36132, 36188, 36390, 36391, 36456, 36472, 36536, 36584, 36700, 36722, 36793, 36874, 36980, 36985, 36995, 37060, 37109, 37141, 37163, 37204, 37210, 37227, 37269, 37310, 37379, 37479, 37486, 37500, 37510, 37538, 37539, 37540, 37570, 37571, 37575, 37590, 37591, 37598, 37602, 37605, 37606, 37612, 37613, 37614, 37637, 37664, 37670, 37689;

lit. b) 35103, 37156.

W Z O R Y

REJESTRACJA WZORÓW UŻYTKOWYCH I ZDOBNICZYCH

Grubym drukiem są podane numery rejestru wzorów użytkowych lub rejestru wzorów zdobniczych. Liczby i litery przed tymi numerami oznaczają klasy i podklasy, do których zaliczono zarejestrowane wzory. Po numerach rejestrów są zamieszczone daty zgłoszenia wzorów w Urzędzie Patentowym PRL i daty rejestracji tych wzorów. Następnie są kolejno zamieszczone imiona i nazwiska lub nazwy oraz miejsca zamieszkania lub siedziby osób, na których rzecz zarejestrowano wzory, a następnie tytuły zarejestrowanych wzorów. Na końcu są podane imiona i nazwiska twórców lub współtwórców zarejestrowanych wzorów, jeżeli wzory te są wzorami pracowniczymi. Skrót „Pr.” oznacza, że zarejestrowane wzory są wzorami pracowniczymi.

WZORY UŻYTKOWE

(Od nru 10289 do nru 10310)

9b **10310**. 30.12 1954. 2.6 1955. Jerzy Kalczyński. Warszawa, Polska. Szczotka do mycia samochodów.

11d **10300**. 22.4 1954. 20.5 1955. Inż. mgr. Wiesław Gorzechowski. Stalinogród, Polska. Okładka do oprawy książek i zeszytów.

20g **10290**. 16.11 1953. 7.5 1955. Przedsiębiorstwo Montażowe Urzędzeń Górniczych. Stalinogród, Polska. Żuraw obrotowy z czerpakiem zwłaszcza do wybierania wapna gaszonego z dołów. Tadeusz Lipiński. Pr.

21c **10295**. 26.10 1953. 16.5 1955. Zakład Sieci Elektrycznych Przedsiębiorstwo Państwowe. Legnica, Polska. Urządzenie do badania izolatorów łańcuchowych. Stanisław Andrzejczyk, Karol Luboś i Waldemar Młynek. Pr.

33d **10307**. 14.12 1954. 30.5 1955. Bronisław Przepiórkiewicz. Grodzisk Mazowiecki, Polska. Ramka do miesięcznych biletów kolejowych.

34g **10289**. 10.12 1953. 7.5 1955. Tadeusz Lipiński. Stalinogród, Polska. Przegubowy stojak siodełkowy.

37b **10303**. 3.9 1953. 23.5 1955. Krakowskie Zakłady Betoniarskie i Żelbetowe Budownictwa Przemysłowego. Czyżyny, Polska. Żelbetowy słupek ogrodzeniowy. Adam Drecki. Pr.

42a **10293**. 6.4 1954. 13.5 1955. Metrobudowa Zjednoczenie Budownictwa Przemysłowego Biuro Projektowania „Metroprojekt”. Warszawa, Polska. Przyrząd do czyszczenia grafionów. Leon Jagielnicki. Pr.

42c **10298**. 26.10 1953. 16.5 1955. Zakład Sieci Elektrycznych Przedsiębiorstwo Państwowe. Legnica, Polska. Przyrząd do mierzenia zbieżności kół przednich w samochodach. Józef Gołębiowski. Pr.

42k **10297**. 26.10 1953. 16.5 1955. Zakład Sieci Elektrycznych Przedsiębiorstwo Państwowe. Legnica, Polska. Urządzenie do badania pasów bezpieczeństwa i linek za zerwanie. Władysław Mielczarz. Pr.

42m **10304**. 3.3 1953. 24.5 1955. Marian Poczęsny. Tarnowskie Góry, Polska. Suwak do obliczania czasu trwania delegacji służbowych.

45a **10299**. 2.2 1953. 16.5 1955. Inż. mgr. Witold Kwiatkowski. Burzyn, Polska. Motyczka do plewienia lnu i roślin okopowych.

45f **10292**. 12.9 1953. 10.5 1955. Bydgoskie Zjednoczenie Robót Ładowo-Inżynierskich Budownictwa Przemysłowego. Bydgoszcz, Polska. Przyrząd do karczowania pni. Józef Siczewski. Pr.

45h **10291**. 28.1 1953. 9.5 1955. Zeli-

sław Kwiatkowski. Pabianice, Polska. Urządzenie do obracania koryt w chlewni.

47d **10294**. 26.3 1954. 13.5 1955. Przedsiębiorstwo Montażowe Urzędzeń Górniczych. Stalinogród, Polska. Uchwyt-zaciskowy do lin stalowych. Tadeusz Lipiński. Pr.

47f **10296**. 26.10 1953. 16.5 1955. Zakład Sieci Elektrycznych Przedsiębiorstwo Państwowe. Legnica, Polska. Przyrząd do wygniatania otworów w uszczelkach pokrywy transformatora. Kazimierz Jurkiewicz. Pr.

54k **10308**. 23.8 1954. 30.5 1955. Kazimierz Miński. Kraków, Polska. Miotelka do tępienia owadów.

59c **10302**. 2.4 1955. 21.5 1955. Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego Warszawa 7 — Praga. Warszawa, Polska. Eliminator pulsacji. Jan Woźniak, Ryszard Wolman, Kazimierz Kołakowski i Wacław Poręcki. Pr.

71c **10305**. 23.12 1953. 28.5 1955. Przemysłowa Spółdzielnia Pracy „Racjonalizator” Przerób Odpadków Użytkowych. Gniewkowo, Polska. Uchwyt do szpilorków szewskich. Józef Chojnacki. Pr.

75a **10301**. 1.4 1955. 21.5 1955. Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego Warszawa 7 — Praga. Warszawa, Polska. Agregat malarski. Stanisław Rogulski. Pr.

81c **10306**. 15.7 1954. 28.5 1955. Instytut Handlu i Żywnienia Zbiorowego. Warszawa, Polska. Skrzynia składana. Franciszek Kotulecki i Józef Karpiński. Pr.

87a **10309**. 26.2 1954. 31.5 1955. Zjednoczenie Budownictwa Miejskiego. Kraków, Polska. Klucz do śrub. Władysław Kuras. Pr.

WZORY ZDOBNICZE

(Od nru 7177 do nru 7181)

2 **7177**. 27.5 1954. 13.5 1955. „Uroda” Fabryka Kosmetyków Przedsiębiorstwo Państwowe. Warszawa, Polska. Flakon do wód kwiatowych.

2 **7178**. 6.11 1954. 24.5 1955. Fabryka Kosmetyków „Ewa” Przedsiębiorstwo Państwowe. Łódź, Polska. Butelki do wody kwiatowej i śmigusówki.

2 **7180**. 6.11 1954. 28.5 1955. Fabryka Kosmetyków „Viola” Przedsiębiorstwo Państwowe. Gliwice, Polska. Flakon do wód kolońskich.

2 **7181**. 12.11 1954. 30.5 1955. Fabryka Kosmetyków „Miraculum”. Kraków, Polska. Flakon na wodę do włosów.

9 **7179**. 9.11 1954. 28.5 1955. Stanisław Lipka. Kraków, Polska. Zabawka w postaci samochodu sporządzonego z gumy prasowanej.

UDOSKONALENIA TECHNICZNE

SWIADECTWA O DOKONANIU UDOSKONALEŃ TECHNICZNYCH

(Od nru 7209 do nru 7539)

- Grubym drukiem są podane numery świadectw o dokonaniu udoskonaleń technicznych. Liczby i litery przed tymi numerami oznaczają klasy i podklasy, do których zaliczono udoskonaleń technicznych. Po numerach świadectw o dokonaniu udoskonaleń technicznych są kolejno zamieszczone daty wystawienia tych świadectw, imiona i nazwiska twórców lub współtwórców udoskonaleń technicznych oraz tytuły tych udoskonaleń.
- 1a 7209—7214. 25.3 1955. Inż. Zygfryd Labus, inż. Józef Sucker, inż. Stanisław Dudek, Wiktor Krawiec, Henryk Nitka i Gerhard Barczyk. Sposób odzyskiwania mialu węgla gazowego z wody odpływowej przesiewacza odwadniającego.
- 5a 7469, 7470. 21.4 1955. Inż. Juliusz Kaczorowski i inż. Władysław Kołodziej. Podziemne magazynowanie letnich nadwyżek gazu ziemnego w złożu Roztoki celem pokrywania szczytowych zapotrzebowań zimowych.
- 5b 7163. 21.3 1955. Inż. Eugeniusz Bojemski. Łańcuch wrebrowy z członami dwunożowymi.
- 5b 7237—7239. 31.3 1955. Stanisław Marks, Franciszek Pokorski i Ernest Leśnik. Hamulec dźwigniowy do pomiaru momentu obrotowego wiertła wiertarek udarowych.
- 5b 7356. 16.4 1955. Inż. Jan Kulpiński. Zastosowanie systemu odwadniania połowego na poziomie 575.
- 5b 7373—7380. 16.4 1955. Henryk Zieliński, Bogusław Budny, Marian Brędel, Stanisław Pałuba, Roman Najniger, Roman Wieczorek, inż. Leon Szczepka i Władysław Pietrzyk. Swider do mechanicznego wiercenia otworów strzałowych w ilach.
- 5d 7170—7172. 21.3 1955. Inż. Edward Kulaga, Wincenty Zegadło i Henryk Zieliński. Zwalowanie skały płonnej przenośnikami taśmowymi.
- 5d 7206. 25.3 1955. Tadeusz Terka. Klin metalowy do zatrzymywania wagonów na torach sortowni kopalnianej.
- 5d 7217. 26.3 1955. Inż. Edward Furas. Ulepszony sposób transportowania kamienia z szybu II (skipem) na powierzchnię zwalów kamienia.
- 5d 7273, 7274. 31.3 1955. Jerzy Król i Józef Kretek. Blaszane wkładki na zgrzebła przenośnika łańcuchowego do przenoszenia słupów drewnianych w kopalni.
- 5d 7280. 31.3 1955. Józef Wilczek. Ściągacz ręczny do ściągania łańcuchą w przenośniku pancernym.
- 5d 7428. 19.3 1955. Wojciech Gładki. Urządzenie zabezpieczające przed ruchem wstecznym taśmę przenośnika pochylego w przypadku nagłej przerwy w pracy.
- 5d 7514, 7515. 30.4 1955. Inż. Jan Bard i inż. Ernest Nowak. Ulepszenie konstrukcji i urządzeń typowego budynku zmywczego podsadzki górniczej.
- 6b 7457. 20.4 1955. Inż. Andrzej Czerkawski. Regeneracja alkoholu etylowego z roztworu „X”.
- 7b 7169. 21.3 1955. Antoni Langfort. Walcowanie rur bez szwu ze stali kwasoodpornej KNR-2 z pełnych kęsów walcowanych o przekroju kwadratowym.
- 7b 7148, 7149. 19.3 1955. Paweł Rykiert i Józef Maniurka. Uniwersalna płyta nastawna do mocowania szczęk ciągnących.
- 7c 7431, 7432. 19.4 1955. Jan Borecki i Stanisław Kąlela. Przyrząd do sprawdzania rur na ciśnienie.
- 7e 7423, 7424. 18.4 1955. Tadeusz Soboniak i Jerzy Kępiński. Przyrząd do produkcji nitów półpełnych.
- 8a 7507—7511. 30.4 1955. Edmund Zieliński, Mieczysław Chodorowski, Kazimierz Zajac, Franciszek Michalak i Jerzy Machajski. Automatyzacja otwierania klap wentylacyjnych i zamykania zaworów parowych przy krochmalarce.
- 8b 7393. 16.4 1955. Wacław Kamać. Przyrząd przeciwpożarowy na opalarnie gazowej.
- 10a 7240. 31.3 1955. Eugeniusz Czerniak. Samoczynne urządzenie do gaszenia koksu pod wieżą gaśniczą.
- 12a 7471. 21.4 1955. Inż. Kazimierz Szukiel. Otrzymywanie benzyny lakowej odpowiadającej normom PN/C/96023.
- 12c 7340, 7341. 15.4 1955. Mgr Tadeusz Zaba i inż. Tadeusz Kasal. Zmiana procesu technologicznego produkcji cholezolu.
- 12d 7136, 7137. 11.3 1955. Józef Grzegorzewicz i inż. Konstanty Pędowski. Oddzielanie alkoholu od acetonu i skierowywanie go bezpośrednio do produkcji acetonu.
- 12d 7339. 15.4 1955. Jan Dudziński. Przekonstruowanie prasy filtracyjnej typu blotniarka.
- 12d 7506. 30.4 1955. Kazimierz Godlewski. Ulepszenie mechanizmu transportu brudnego piasku z filtrów do mechanicznej płuczki.
- 12e 7175—7177. 22.3 1955. Dr inż. Tadeusz Stobiecki, dr inż. Witold Mazgaj i mgr Józef Kwiecień. Sposób konwersji saletry wapniowej otrzymywanej przy produkcji precypitatu na CaCO_3 i NH_4NO_3 .
- 12g 7266, 7267. 31.3 1955. Marian Gorianowicz i Romuald Kulikowski. Aparat do kondensacji fluoresceiny.
- 12g 7268—7271. 31.3 1955. Dr Tadeusz Burchaciński, Klaus Kuchta, Leon Rzepka i Józef Waniczek. Sposób otrzymywania węglanów baru, wapnia i magnezu o wysokiej czystości.
- 12g 7290, 7291. 31.3 1955. Mgr Józef Panas i Aleksander Kuziński. Zamknięcie do reaktora umożliwiające łatwy spust cieczy gęstych i szybko krzepnących.
- 12g 7369, 7370. 16.4 1955. Jerzy Sznajder i Bohdan Więckiewicz. Ulepszenie konstrukcji przegrzewacza par.
- 12g 7454, 7455. 20.4 1955. Inż. Olgierd Biskupski i inż. Roman Rewilak. Mieszadło turbinowe do ciągłego strącania osadów z zachowaniem stałego stosunku reagentów.
- 12g 7522, 7523. 30.4 1955. Inż. Olgierd Biskupski i inż. Roman Rewilak. Cedzidło próżniowe, umożliwiające odcinanie próżni w czasie przemywania osadów.
- 12g 7524, 7525. 30.4 1955. Inż. Olgierd Biskupski i inż. Roman Rewilak. Przerobienie wirnika do mieszadła celem dokładnego wymieszania reagentów w czasie strącania osadów.
- 12h 7350. 15.4 1955. Mgr Aleksandra Pęta. Oznaczenie kadmu w cynku H i w cynku rafinacyjnym na polarografie.
- 12n 7255, 7256. 31.3 1955. Mgr Janina Siekierska i Maria Białończyk. Oznaczenie ołowiu w obecności manganu dla stopów nisko miedziowych.
- 12n 7258. 31.3 1955. Inż. Janusz Chrzanowski. Zmiana metody produkcji azotanu manganu.
- 12n 7560, 7561. 30.4 1955. Mgr Janina Siekierska i Maria Białończyk. Szybka metoda oznaczania magnezu w zaprawie Mg-Al-Si.
- 12n 7562, 7563. 30.4 1955. Mgr Janina Siekierska i Maria Białończyk. Szybka metoda oznaczania miedzi w zaprawach Cu-Mn-Zn, Cu-Mn-Al, Cu-Mn-Fe.
- 12o 7144. 12.3 1955. Inż. Zygmunt Kowalewski. Oznaczenie inwertu w roztworach cukrowych według ulepszonej metody Luff-Schoorla.
- 12o 7145, 7146. 12.3 1955. Inż. Jerzy Pruffer i inż. Stanisław Nikiel. Prosta i szybka kalorymetryczna metoda oznaczania inwertu w kryształach i rafinadzie.
- 12o 7164. 21.3 1955. Karol Książek. Skraplacz wyziewów alkoholu i kwasu octowego.
- 12o 7173, 7174. 22.3 1955. Tadeusz Snieżek i Maria Klama. Sposób oczyszczania kwasu benzoowego.
- 12o 7259—7263. 31.3 1955. Inż. Jarosław Krzysztofowicz, mgr inż. Andrzej Kowalew, Henryk Hawlicki, Klaus Kuchta i Ginter Paszenda. Metoda otrzymywania kwasu mrówkowego cz. d, a i cz. przy zastosowaniu trójtlenku baru.
- 12o 7342, 7343. 15.4 1955. Inż. Teodor Czech i mgr inż. Helena Woik-Laniewska. Szybka metoda oznaczania małych ilości benzolu w powietrzu.
- 12p 7257. 31.3 1955. Inż. Henryk Szymura. Zmiana metody produkcji oranżu metylowego.
- 13a 7353, 7354. 16.4 1955. Mgr inż. Zdzisław Gołosiński i Jan Szkaradek. Zmiana kotw ruchomych na zespórki podniebienné stałe przy wymianie skrzyni paleniskowej miedzianej na stalową.
- 14c 7185—7187. 25.3 1955. Egon Dembek, Henryk Ringwelski i Zygmunt Szamocki. Zastosowanie turbozespołu „Skoda” jako kompensatora mocy bezwzględnej przy utrzymaniu próżni w kondensatorze bez przepływu pary na turbinę.
- 14e 7467, 7468. 21.4 1955. Piotr Gunia i Józef Piłat. Przerobienie regulacji i umożliwienie zsynchronizowania pracy turbiny „Zöilly” 2,5 MW z innymi zespołami.
- 15g 7512, 7513. 30.4 1955. Czesław Zalesny i Piotr Książek. Urządzenie podręczne do nasycania taśm farbujących do dalekopisów, maszyn do pisania itp.
- 18a 7207, 7208. 25.3 1955. Zbigniew Makarewicz i Ta-

deusz Styla. Zmiana konstrukcji zasuw kominkowych w piecach hutniczych.

18c 7426. 19.4 1955. Stanisław Hefner. Skrócenie czasu homogenizacji wlewków stali żelazkowej.

19c 7139. 11.3 1955. Henryk Kalbarczyk. Wózek do grzania jezdni podczas zimowych robót drogowych.

20f 7474. 21.4 1955. Tadeusz Lipiński. Hamulec mimośrodowy do wózków stalych i wywrotek.

20k 7202. 25.3 1955. Antoni Olek. Odbierak prądu do przesuwnicy.

20k 7195. 24.3 1955. Jan Wróblewski. Wieszak izolacyjny długoramienny do sieci tramwajowej.

21a 7167, 7168. 21.3 1955. Mgr inż. Kazimierz Lipiński i Jan Jahyra. Zdalne wybieranie w układach telefonii nośnej jednokrotnej przy pomocy translacji indukcyjnej.

21a 7305—7307. 31.3 1955. Marian Nowak, Zygfryd Świątkowski i inż. Kazimierz Lipiński. Dostosowanie płyty liniowej typu ET b Siemens-Halske do bezpośredniej pracy na łącznicy.

21a 7322. 14.4 1955. Władysław Staniukiewicz. Urządzenie do włączania aparatury radiofonii przewodowej za pomocą fali modulowanej wysoką częstotliwością.

21a 7485. 26.4 1955. Franciszek Maciak. Jednokierunkowa przenośnią impulsów z zaliczaniem rozmów strefowozasowych.

21c 7192, 7193. 24.3 1955. Zbigniew Gontarczyk i Edward Witkowski. Sposób łączenia kabla o izolacji polichlorowinyłowej.

21c 7205. 25.3 1955. Inż. Rafał Kurzak. Sposób stosowania kabla pięćżyłowego zamiast sześćżyłowego do układu sterującego napęd elektryczny wrębiarki.

21c 7297. 31.3 1955. Zbigniew Slesicki. Przelącznik wtyczkowy do badania zespołu przekładników podczas normalnej pracy urządzeń elektroenergetycznych.

21c 7298. 31.3 1955. Inż. Lubomir Strużek. Mufa kablowa końcowa odporna na różnicę ciśnienia oleju w kablu.

21c 7309—7313. 14.4 1955. Józef Hałatek, inż. Mieczysław Sałuba, Mieczysław Luszyk, dyr. Mieczysław Kosień i Władysław Zyguła. Sposób izolowania drutów nawojowych do maszyn elektrycznych oprzędem szklanym z jednoczesną impregnacją specjalnie opracowanym lakierem, odpornym na wysoką temperaturę.

21c 7321. 14.4 1955. Maksymilian Jonczy. Oprzędzarka do izolowania bawełną drutów nawojowych.

21c 7324. 14.4 1955. Stanisław Froń. Urządzenie do oczyszczania z izolacji drutów nawojowych z uszkodzonych maszyn elektrycznych.

21c 7329, 7330. 14.4 1955. Władysław Mielczarek i Jan Magiera. Sygnalizacja ziemnozwarciowa do obwodów prądu stałego.

21c 7486. 27.4 1955. Gerard Hoenisz. Układ styczników do opóźnionego załączania silnika głównego przenośnika zgrzeblowego typu „Panzer“.

21d 7188. 24.3 1955. Franciszek Mańkowski. Przyrząd do wycinania zamków w uszczelnieniu klingerytowym do skrzyń transformatorowych.

21d 7318—7320. 14.4 1955. Mgr inż. Jerzy Szmit, mgr inż. Czesław Sapała i Franciszek Sopczyk. Maszyna wysokiej częstotliwości typu wielobiegunowego do zasilania pieców indukcyjnych.

21d 7323. 14.4 1955. Jerzy Koczot. Izolator do trzymania szczotkowych silników elektrowozowych.

21d 7325—7328. 14.4 1955. Inż. Lucjan Socha, Tadeusz Jaworski, Franciszek Matuszewski i Stefan Mielczarek. Przelącznik zaczerwów do transformatora olejowego 15 kVA.

21e 7194. 24.3 1955. Czesław Witecki. Przyrząd do pomiaru prądu elektrycznego na szynach wysokiego napięcia.

21e 7299—7304. 31.3 1955. Inż. Zdzisław Stolarski, Jan Bula, Mieczysław Marczyński, Józef Szaciło, Michał Wiliński i Adolf Tudzierz. Urządzenie pomiarowe sumujące moc czynną generatorów elektrowni oraz urządzenie nadawczo-odbiorcze do przesyłania pomiaru sumy mocy na odległość do 30 km.

21f 7189. 24.3 1955. Inż. Edward Mojżuk. Zaczep do zawieszania reflektorów na uchwytach sufitowych.

21f 7197, 7198. 24.3 1955. Mgr inż. Tadeusz Klukowski i Henryk Kończykowski. Zapłonnik elektromagnetyczny do rur fluoryzujących.

21f 7352. 16.4 1955. Stanisław Bogusz. Celowe zmiany dopływu pary do turbin elektrycznych parowozów.

21f 7461. 20.4 1955. Maksymilian Hałama. Urządzenie do podnoszenia i opuszczania lamp ulicznych.

21h 7294—7296. 31.3 1955. Inż. Ryszard Chmielowicz, Henryk Zmuda i inż. Józef Gawron. Elektryczna zapalarka łukowa do zapalania mieszanek metalotermicznych.

22b 7179, 7180. 23.3 1955. Maurycy Miller i Antoni Ornał. Brunat chromowy trwały na półwielną BAP.

22b 7181—7183. 23.3 1955. Maurycy Miller, Wiesław Cieślak i Antoni Ornał. Błękit chromowy trwały na półwielną 4 B i zieleń chromowa trwała na półwielną 2 B.

22h 7557. 30.4 1955. Tymoteusz Kowalewicz. Lakier nitro bezbarwny nieprzyżółtający drewna.

22h 7558. 30.4 1955. Tymoteusz Kowalewicz. Pasta do usuwania resztek oleju używanego przy politurowaniu.

22h 7559. 30.4 1955. Tymoteusz Kowalewicz. Lakier nitro bezbarwny dający jednocześnie połysk.

22h 7140—7142. 11.3 1955. Włodzimierz Nalewajko, Tadeusz Błażejewski i Ksawery Borodziński. Żywica melaminowa z melaminy II gatunku.

22i 7248, 7249. 31.3 1955. Inż. Ludwik Kossowicz i inż. Jan Cieślacki. Produkcja specjalnej masy asfaltowej tzw. „bakosbit“.

22i 7456. 20.4 1955. Inż. Janusz Montwiłł. Zmiana składu chemicznego kleju kazeinowego — extra.

23a 7246, 7247. 31.3 1955. Zofia Andruszkiewicz i mgr Kazimierz Kubiczek. Kompozycje perfumeryjne do wód kwiatowych.

24a 7465. 21.4 1955. Józef Kuczewski. Przeróbka paleńska kotła niskoprężnego.

24a 7466. 21.4 1955. Piotr Godusławski. Ruchomy piec do podgrzewania kruszywa i piasku w okresie zimowym.

24a 7395. 16.4 1955. Inż. Zbigniew Litwin. Kocioł przełożony do przygotowywania masy asfaltowej z dozatorem-suszarką.

24c 7150—7159. 19.3 1955. Inż. Kazimierz Godyń, inż. Stanisław Gebicz, inż. Stanisław Wiazowski, inż. Witold Rozner, inż. Jarosław Kucharski, inż. Mieczysław Okołowicz, Rudolf Kala, Stanisław Skrzypiec, Norbert Wieczorek i Walenty Fabisz. Przeróbka palników gazu wielkopieczowego przy kotłach parowych dla podniesienia ich wydajności.

24c 7334, 7335. 14.4 1955. Inż. Tadeusz Dźwig i Tadeusz Rojek. Zastosowanie bocznego grzania w piecach muflowych.

24f 7178. 23.3 1955. Błażej Jedrysiak. Ulepszenie napędu łańcuchowego rusztów typu „SUSKY“.

27b 7130, 7131. 11.3 1955. Władysław Jaremkiewicz i Czesław Brzeziński. Przyrząd pneumatyczny do samoczynnej regulacji dawki paliwa i obrotów silnika sprężarki napędzanej silnikiem spalinowym.

29a 7530. 30.4 1955. Henryk Bytnerowicz. Skrócony proces moczenia słomy lianej w basenach.

30a 7348, 7349. 15.4 1955. Jerzy Molka i Jerzy Rozmus. Modyfikacja kranika aparatu Wilhelmi.

30h 7344—7347. 15.4 1955. Inż. Ryszard Kafłowski, Barbara Treła, inż. Felicjan Mozołowski i Teodozja Bogacz. Modyfikacja ekstrakcji acetonowej i zwiększenie wydajności proszku A. C. T. H.

31c 7224—7230. 30.3 1955. Józef Grzybowski, Paweł Gałek, Gerard Głabek, Jerzy Burek, Ryszard Miczka, Jan Sciborski i Jan Matlok. Hydrauliczna wyciskarka wlewków z wlewnic.

32a 7218. 26.3 1955. Franciszek Rosa. Sposób reperacji bloków szklarskich bez przerywania produkcji.

32a 7222, 7223. 30.3 1955. Ryszard Stäche i Bernard Heidenreich. Ulepszenie konstrukcji maszyny do opękania szkła kapowego.

32a 7231. 30.3 1955. Jan Oleśniński. Ulepszenie konstrukcji foremki kształtującej główki butelek.

34g 7410. 18.4 1955. Zygmunt Hainca. Stół szablonowy do montażu krzesel.

35a 7501—7502. 30.4 1955. Gustaw Puchała i Stanisław Jagiełło. Dźwignia łańcuchowa do ściągania ładunku drewna okrągłego z wagonów normalnotorowych.

35b 7293. 31.3 1955. Inż. Kazimierz Jeleń. Nowy typ konstrukcji nośnej suwnicy.

35d 7184. 23.3 1955. Inż. Władysław Głownia. Stacja dolna rynny zsypowej.

35d 7281—7285. 31.3 1955. Wacław Mądry, Jan Talaga, Czesław Szyńska, Jan Krzysztof i Zygmunt Łukasiewicz. Przerobienie napędu ręcznego podnośników wagonowych Beckera na napęd mechaniczny.

36a 7472. 21.4 1955. Paweł Skwierawski. Piec komorowy akumulacyjny z komorą cyrkulacyjną.

36c 7372. 16.4 1955. Inż. Władysław Zołubowski. Przerobienie paleniska celem zwiększenia wydajności kotła c.o.80.

36c 7518—7521. 30.4 1955. Inż. Zbigniew Grosse, inż. Jan Myśliński, inż. Adam Indyka i inż. Bogusław Rogulski. Urządzenie kotłowni centralnego ogrzewania w budynku łaźni miasteczka barakowego.

36d 7278, 7279. 31.3 1955. Marian Łęcki i Julian Jurkin. Przerobienie aparatów nagrzewczych typu „Lux“ II i III.

37a 7404—7408. 18.4 1955. Tadeusz Kania, Stanisław Szymaniak, Ignacy Szymański, Edward Pawlak i Bolesław Eberle. Przewoźny agregat do mechanicznego tynkowania.

- 37a 7409. 18.4.1955. Inż. Bolesław Paszkowski. Element budowlany „DSW” do przewodów dymowych, spalinowych i wentylacyjnych.
- 37a 7528. 30.4.1955. Inż. Roman Doroszkiewicz. Prefabrykowana żelbetowa konstrukcja dachowa ze świetlikami.
- 37b 7462. 20.4.1955. Kazimierz Kastorski. Izolacyjna płyta budowlana.
- 37b 7487—7495. 27.4.1955. Inż. Władysław Muszyński, inż. Sylwester Oleszkiewicz, inż. Zbigniew Parzniewski, inż. Wiesław Nowara, inż. Andrzej Florek, inż. Andrzej Ząbek, Antoni Ochoński, Stefan Gądek i Wiesław Wojsa. Urządzenie zabezpieczające przed wyskakiwaniem klina z pękniętej tulei w czasie produkcji elementów strunowych.
- 37c 7547—7551. 30.4.1955. Inż. Jan Kuśmierz, Bogdan Lalacz, Stanisław Dąbrowski, Stanisław Nowak i Wincenty Niemiec. Urządzenie do demontażu krążyn z pod luków mostu.
- 37e 7286—7289. 31.3.1955. Inż. Ładysław Kukliński, Stefan Szostak, Stefan Szybkowski i Stefan Madejski. Wózki do rusztowań rurowych.
- 37f 7264. 31.3.1955. Inż. Stanisław Miłoszewski. Unowocześnienie konstrukcji i organizacji budowy magazynu trymerskiego.
- 38a 7265. 31.3.1955. Inż. Ignacy Bursztyn. Ulepszenie płyt pilśniowych za pomocą wodnych roztworów żywic moczniowych.
- 38a 7398. 16.4.1955. Aleksander Szczerkowski. Urządzenie do ostrzenia pil traktorowych.
- 38a 7399. 16.4.1955. Adam Płoszek. Ulepszenie konstrukcji obrzynaczki twardych płyt pilśniowych.
- 38a 7533. 30.4.1955. Inż. Bronisław Świerzewski. Urządzenie samocentrujące przedniego wózka podawczego przy traku.
- 38a 7536. 30.4.1955. Zygmunt Wyległy. Pila do obcinania desek równocześnie na obu końcach.
- 38a 7534. 30.4.1955. Inż. Bronisław Świerzewski. Urządzenie zastępujące wózki odbiorcze przy traku.
- 38b 7272. 31.3.1955. Konrad Gunther. Ulepszona głowica do parkieciarki poprzecznej.
- 38b 7411—7414. 18.4.1955. Teofil Grzelazka, Józef Gorzkiewicz, Stanisław Jaskólski i Józef Kamiński. Zmiana zamocowania łańcucha pociągowego w maszynie stolarskiej (podługowce).
- 38b 7504—7505. 30.4.1955. Adam Kiernik i inż. Alfred Dobrzański. Maszynka przenośna do cięcia i frezowania klepek podługowej.
- 38h 7503. 30.4.1955. Inż. Irena Koszorek. Zastosowanie czerwieni koszenilowej A do barwienia drewna impregnowanego zamiast zieleni malachitowej.
- 39a 7541—7546. 30.4.1955. Paweł Masek, Edmund Lipski, Gerard Rozmús, Ryszard Łukaszczyk, Maciej Tarasiewicz i Jerzy Goj. Opracowanie nowego procesu technologicznego produkcji płyt ebonitowych.
- 39b 7125. 11.3.1955. Tadeusz Zdunek. Ulepszenie konstrukcji urządzenia transportowego przy walcarkach „Vogeler” służących do zwijania regeneratu.
- 39c 7245. 31.3.1955. Kazimierz Rutkowski. Ulepszona metoda produkcji pieluszek gumowych z latexu.
- 40a 7250—7252. 31.3.1955. Dyr. Emil Nalepa, inż. Stefan Kodroń i Jan Niedbala. Zmiana procesu mielenia żużli ołowianych z pieca Dörschla przeznaczonych do przeróbki w hucie tlenku cynku.
- 40a 7357—7364. 16.4.1955. Inż. Zygmunt Martynowski, inż. Tadeusz Bitka, inż. Walerian Jatkowski, inż. Stanisław Woszczyzna-Skowronek, inż. Zdzisław Kwiek, Józef Blacheta, Franciszek Szweda i Augustyn Kalarus. Topienie miedzi i brązu w piecach indukcyjnych o wyprawie kwaśnej.
- 42i 7365—7368. 16.4.1955. Władysław Gebaur, Józef Libersbach, Leon Sokołowski i Wincenty Kopaszewski. Samoczynna waga do ważenia węgla zużywanego w kotłowni.
- 42k 7473. 21.4.1955. Janusz Jankowski. Sposób pomiaru kąta i promienia zaokrąglenia penetratorów diamentowych do badania twardości.
- 42l 7133—7135. 11.3.1955. Inż. Franciszek Nadachowski, inż. Karol Elsner i inż. Ryszard Francki. Metoda szybkiej kontroli produkcji dolomitu stabilizowanego.
- 42l 7308. 14.4.1955. Jan Hibner. Urządzenie do wykrywania dostawania się solanki do kondensatu i zamykające samoczynnie dopływ zanieczyszczonego solanką kondensatu do zbiornika z wodą zasilającą kotły.
- 45f 7400. 18.4.1955. Franciszek Wachowiak. Szklarnia do hodowli roślin ze ścisłą izolacją poszczególnych rodów.
- 45f 7500. 30.4.1955. Wojciech Sawa. Przyrząd do zrywania szyszek modrzewia.
- 46c 7446. 19.4.1955. Henryk Karkowski. Sposób wykonywania uszczelnień miedzianych do głowic silników wysokoprężnych.
- 47b 7276, 7277. 31.3.1955. Antoni Ciesielski i Stanisław Komar. Mechaniczna mieszalka laboratoryjna do mieszania próbek z kazeiną przy badaniu ich zawartości.
- 47b 7442, 7443. 19.4.1955. Zygmunt Bujakowski i Piotr Kampa. Tablice do obliczeń przekładni zębatych normalnych.
- 47c 7126. 11.3.1955. Stefan Rączkiewicz. Nożny hamulec do wciągarki S-60.
- 47c 7196. 24.3.1955. Wilhelm Nowrot. Sprzęgło elektromagnetyczne do wyważarki dynamicznej.
- 47c 7484. 26.4.1955. Jan Sabatowicz. Mechanizm wyłączający napęd wałka giętkiego wibratora pogrązalnego przy niewłaściwym kierunku obrotów silnika.
- 47c 7556. 30.4.1955. Alfred Kurpas. Ulepszenie konstrukcji skrzyni biegów zwijarki sprężyn.
- 47d 7190—7191. 24.3.1955. Antoni Ochoński i Stanisław Zyrardo. Stojak do niezależnego zawieszenia silnika elektrycznego napędzającego wibrator przyczepny typu Brock.
- 47e 7441. 19.4.1955. Jan Hanuszkiewicz. Ulepszenie sposobu smarowania kółek nośnych kół w transporterze.
- 47f 7132. 11.3.1955. Inż. Julian Łopaszyński. Prefabrykowane łupki betonowe do układania kanałów dla ocieplonych przewodów centralnego ogrzewania.
- 47f 7138. 11.3.1955. Włodzimierz Ulanowicz. Sposób podnoszenia i montażu scalonego rurociągu gazowego w odcinkach o długości do 75 mb.
- 47f 7336. 15.4.1955. Inż. Juliusz Kaczorowski. Zwiększenie przepływności gazociągu strachocińskiego na odcinku Krosno—Gliniczek.
- 47g 7234—7236. 31.3.1955. Bronisław Czerniawski, Leon Skrzypkowski i Zygmunt Rynkowski. Wykonywanie pierścieni tłokowych i suwakowych do lokomotyw w sposób jednorazowego toczenia i obróbki cieplnej.
- 47h 7337, 7338. 15.4.1955. Roman Elznic i Franciszek Małotki. Sposób napędu dwóch przenośników ślimakowych umieszczonych pod kątem prostym od reduktora obrotów.
- 48d 7220. 30.3.1955. Waldemar Gola. Sposób i receptura roztworu do odtuszczania rur aluminiowych w czasie ich przeciągania.
- 49a 7160, 7161. 19.3.1955. Józef Domagała i Stanisław Książek. Napęd indywidualny na ruchomej płycie do tokarki typu ciężkiego.
- 49a 7371. 16.4.1955. Paweł Przewoźnik. Przyrząd do toczenia czopów zestawów kołowych lokomotyw piaskowych.
- 49a 7425. 18.4.1955. Bernard Draschoff. Przyrząd do wylewania i toczenia klocków do łożysk oporowych „Michella”.
- 49a 7427. 19.4.1955. Alojzy Gromke. Przyrząd do rozszczepiania otworów izolatorowych w kadzi transformatorów nietypowych.
- 49b 7429, 7430. 19.4.1955. Franciszek Rączkowski i Jan Faber. Ulepszenie konstrukcji frezarki do obróbki cylindrów pomp węglanych.
- 49c 7199. 24.3.1955. Stanisław Kujawski. Nożyce do cięcia blach napędzane za pomocą elektrycznej wiertarki przenośnej.
- 49c 7381—7392. 16.4.1955. Inż. Lucjan Mazur, inż. Maksymilian Podkowa, Henryk Woźniak, Marian Pecka, Stefan Kamieński, Gerard Szuster, Alfred Smolarski, Jan Krzyżewski, Bernard Górnik, Henryk Szepe, Ryszard Swinka i Jan Nikolin. Przegięgarka C-15-T do blaszanych łopatek turbinowych.
- 49c 7517. 30.4.1955. Inż. Edmund Bryjak. Ulepszony sposób wykonywania narzędzi do ciągarek profilowych.
- 49g 7449—7453. 20.4.1955. Leonard Dunicz, Franciszek Kaczmarek, Franciszek Piotrowski, Marian Patz i Zygfryd Suchorski. Skonstruowanie młota sprężynowego o napędzie mechanicznym.
- 49h 7314—7317. 14.4.1955. Inż. Walenty Czyrski, Teodor Ryrko, inż. Julian Pilch i Zygmunt Wagner. Opracowanie elektrody do spawania ze stali szybkoznającej oraz sposobu produkcji noży i frezów napawanych tą elektrodą.
- 49h 7433—7439. 19.4.1955. Tadeusz Kowalczyński, Bronisław Kukulka, Kazimierz Kozłowski, Jan Sliwiński, Błażej Balmas, Leon Wieczorkiewicz i Stanisław Stala. Proces technologiczny i przyrząd do wykonywania sprężyn płaskich.
- 49h 7440. 19.4.1955. Inż. Józef Ballaban. Przyrząd do gięcia klinów i opasek blaszanych na łącza do lutni wentylacyjnych.
- 49h 7564. 30.4.1955. Inż. Józef Bobjéc. Przyrząd do wykonywania elektrod kieszonkowych do elektrofiltrów.
- 50d 7498, 7499. 29.4.1955. Bronisław Rau i Stanisław Woroch. Pneumatyczna trzepaczka worków.
- 52a 7565. 30.4.1955. Edmund Pawłowicz. Przyrząd do stębnowania.
- 53c 7275. 31.3.1955. Józef Stępień. Mechaniczne urządzenie do taśmowego marynowania grzybów.
- 53c 7396, 7397. 16.4.1955. Henryk Ligocki i Feliks Ksyk. Mrożenie gotowanych luskanych szyszek rakowych.

53e 7463. 20.4 1955. Edward Jasiński. Sposób przygotowywania nowej konserwy rybnej z leszcza.

53e 7464. 20.4 1955. Edward Jasiński. Sposób przygotowywania konserwy rybnej z dorsza.

54f 7531, 7532. 30.4 1955. Aleksander Bojanowicz i Lucjan Woźniczko. Nowy asortyment tektury matrycowej do wyrobów szczotkarskich.

55a 7526, 7527. 30.4 1955. Leon Sokołowski i Wincenty Kopaszewski. Zmechanizowanie pracy przy obsłudze holendrów maszyny papierniczej.

55a 7162. 19.3 1955. Alfons Dolny. Dodatkowe ułożyskowanie wolnego końca wału ślimakowego wewnętrznego w termorozwłókniaczu.

57c 7215, 7216. 26.3 1955. Mgr Michał Urban i Julian Szczepański. Przystosowanie koparki produkcyjnej — Kinap UK — do testowania kontrnegatywów i negatywów.

57c 7535. 30.4 1955. Roman Pietrek. Ulepszenie sposobu klinowania klisz wielobarwnych.

58a 7355. 16.4 1955. Stanisław Ziarko. Przerobienie jednolitego przepychacza bloków z prasy 1200 t na wypychacz z wymienną przednią częścią.

61a 7351. 15.4 1955. Stanisław Gasek. Zastosowanie szybko zamykającego urządzenia zaworowego do instalacji przeciwpożarowej z możliwością otwierania z kilku miejsc.

63b 7537, 7538. 30.4 1955. Marian Burman i Edward Offen. Składany dziecienny wózek spacerowy.

63b 7481. 21.4 1955. Piotr Ładziński. Wózek do przewożenia i mechanicznego podnoszenia wałków z nawiniętą osnową.

63c 7200, 7201. 25.3 1955. Alfons Kaczmarek i Teodor Pykus. Sposób bezpiecznego przewożenia za pomocą samochodu ciężarowego słupów energetycznych razem z robotnikami.

63c 7221. 30.3 1955. Bolesław Sosnowski. Ulepszenie konstrukcji układu hamulcowego samochodu Star-20.

63c 7445. 19.4 1955. Eugeniusz Algert. Zmiana konstrukcji pierścienia dywansowego w mechanizmie różnicowym samochodu Skoda 706.

63h 7444. 19.4 1955. Jerzy Jankowski. Element konstrukcyjny do budowy ram rowerowych i motocyklowych.

64b 7124. 11.3 1955. Mgr Jan Paygert. Stół samoobrotowy do transportu międzyoperacyjnego przy butelkowaniu płynów.

64b 7331—7333. 14.4 1955. Antoni Pysz, Waclaw Lazar i Andrzej Sanetra. Przerobienie ręcznej korkownicy do butelek na napęd pneumatyczny.

66b 7127. 11.3 1955. Kazimierz Schopp. Mechaniczne urządzenie do ściągania rapetek wołowych i cielęcych.

67a 7540. 30.4 1955. Stefan Hoffman. Dwutarczowa szlifierka o napędzie elektrycznym do szlifowania powierzchni granitowych, marmurowych, mozaikowych lastrico i innych sztucznych kamieni okładzinowych.

67a 7552—7554. 30.4 1955. Stanisław Neska, inż. Marian Węglarz i Edward Dobija. Szlifierka czterotarczowa do lastrico o napędzie elektrycznym.

71b 7458—7460. 20.4 1955. Jan Rukawiczka, Tadeusz Kucharczyk i Józef Czyżowski. Zmiana mieszanki manipulacyjnej do obsady spodów przy botkach wulkanizowanych.

72g 7143. 12.3 1955. Emil Czempiel. Nowa receptura mieszanki pirotechnicznej w kolorze zielonym do rakiet sygnalizacyjnych bomb „meteor” i „włoskich”.

74b 7415—7422. 18.4 1955. Stefan Tomaszewski, Jan Wóciak, Edmund Kozłowski, Edward Wojciechowski, Ksawery Fijałkowski, Andrzej Kubiak, Franciszek Dvkiński i Franciszek Kozłowski. Urządzenie kontrolne załadowania pieca wapiennego.

75c 7219. 26.3 1955. Stanisław Spyrzyński. Urządzenie do mechanicznego skrapiania wapnem wagonów załadowanych węglem.

75c 7242—7244. 31.3 1955. Inż. Stanisław Kulig, Jan Kubica i Władysław Gluza. Zmiana procesu technologicznego wykańczania powierzchni mebli giętych krajowych.

78d 7253, 7254. 31.3 1955. Inż. Marian Król i Leon Nowak. Zmiana receptury mieszanki do zimnych ogni na choinkę.

80a 7394. 16.4 1955. Aleksander Jabłoński. Urządzenie do betonowania ścian studni przez silos i przenośnik obracalny o 360° („Karuzela”).

80a 7401—7403. 18.4 1955. Mgr inż. Andrzej Stanisławski, mgr inż. Antoni Jagielski i mgr Janina Lunkiewicz. Zastosowanie tzw. „syntezy” jako środka grzybobójczego do produkcji impregnatów chroniących drewno przed niszczącym działaniem grzybów.

80b 7147. 18.3 1955. Inż. Stanisław Panek. Zastosowanie prefabrykowanych płyt wióro-glinowo-cementowych zamiast polepy i wsuwanek przy wymianie stropów drewnianych.

80c 7165—7166. 21.3 1955. Inż. Kazimierz Dybał i Marian Tomiak. Piec do wypalania wyrobów emaliowanych.

80c 7497. 28.4 1955. Aleksander Frydryszak. Przerobienie wyciągu gorącego powietrza odlotowego tunelowego w celu wykorzystywania go do suszenia kapsli i korków na oddziale kapslowym.

81a 7128, 7129. 11.3 1955. Józef Grylewicz i Aleksander Subzda. Urządzenie wagonowe służące do przewożenia owoców leśnych w łubiankach.

81c 7496. 27.4 1955. Edward Tomczyk. Urządzenie do przewożenia gąsek aluminiowych.

81e 7292. 31.3 1955. Kazimierz Błakala. Przenośnik taśmowy ulepszonej konstrukcji.

83d 7203, 7204. 25.3 1955. Stefan Brylski i Feliks Rajski. Urządzenie elektronowe do regulacji zespołu kółka zamachowego zegara.

85d 7555. 30.4 1955. Stanisław Palacz. Zmiana procesu technologicznego wyrobu syfonu do saturatora bufetowego.

86g 7482, 7483. 21.4 1955. Ludwik Pawłowski i Jan Czerwiński. Wrzeczono przewijarkowe do maszyn „Wi-fa-ma”.

87a 7516. 30.4 1955. Zygmunt Jarmulowski. Wkrętak z uchwytem przytrzymującym śrubę.

87a 7447, 7448. 19.4 1955. Zbigniew Majewski i Ignacy Barłóg. Imadło ze zmiennym kątem szczęk do piły mechanicznej.

87a 7480. 21.4 1955. Stanisław Grzytka. Samozaciskowa żabka do naciągania przewodów drutowych.

87b 7232, 7233. 30.4 1955. Juliusz Postulka i Leon Klimsk. Przynrząd do prostowania wałków i drażków na tokarce.

89a 7529. 30.4 1955. Mgr inż. Aleksander Żelazny. Nomogram do określania ilości przerobu dobowego buraków i wysokości strat cukru na baterii dyfuzyjnej.

89e 7241. 31.3 1955. Jerzy Zalewski. Oznaczanie cukru w burakach metoda zimnej dygestii w ruchu oraz zastosowanie mieszadła obrotowego do naczyn dygestyjnych.

89e 7475—7479. 21.4 1955. Ludwar Cichowski, inż. Jan Kurzewski, Stanisław Czerwiński, Piotr Dolinkiewicz i Bogdan Szlaski. Przebudowa przekłapiacza ciśnieniowego na próżniowy przekłapiacz oraz koncentrator.

89h 7539. 30.4 1955. Mgr inż. Tadeusz Jaworowski. Ulepszenie procesu technologicznego rafinacji maczki III rzutu i przystosowanie tej technologii do istniejących urządzeń cukrowni.

WPLATY NA PRENUMERATĘ

„Wiadomości Urzędu Patentowego” i „Przeglądu Wynalazczości” na rok 1955 należy przekazywać

na rachunek Urzędu Patentowego PRL w Narodowym Banku Polskim
VIII Oddział Miejski w Warszawie nr 1532-91-20 cz. 70, dz. 5, rozdz. 19

USPRAWNIENIA Z ZAKRESU TECHNIKI

ZASWIADCZENIA O DOKONANIU USPRAWNIEN

(Od nru 120000 do nru 124999)

Grubym drukiem są podane numery zaświadczeń o dokonaniu usprawnień. Po numerach zaświadczeń o dokonaniu usprawnień są kolejno zamieszczone daty wystawienia tych zaświadczeń, imiona i nazwiska twórców lub współtwórców usprawnień oraz tytuły tych usprawnień.

SERIA I: PRZEMYSŁ METALOWY, OBRÓBKA METALI, ODLEWNICTWO

120031. 28.10 1954. Norbert Danek. Zmiana sposobu obróbki sworzni do gąsienic wrębiarki.
120034. 28.10 1954. Maksymilian Gawęda. Urządzenie do renowacji łańcucha przenośnika pancernego.
120054. 28.10 1954. Leon Jaworski. Przyrząd do obróbki łożysk talerzowych.
120058. 2.6 1954. Jan Nowak. Sposób odprowadzenia ciepła ze zbiornika roztopionego żeliwa, z powrotem do żeliwiaka.
120076. 28.10 1954. Paweł Mrozek. Zmiana sposobu wykonywania ogniów do sprzętów wozów kopalnianych różnych typów.
120077. 28.10 1954. Franciszek Dyla. Uchwyt do matryc zabezpieczający przed samoczynnym ich otwieraniem się w czasie kucia.
120079. 3.9 1954. Władysław Zembok. Przyrząd do gwintowania na wiertarce otworów przelotowych i nieprzelotowych.
120082. 28.10 1954. Tadeusz Wronowski. Uniwersalny sprawdzian nastawny do sprawdzania sprężyn.
120085. 28.10 1954. Tomasz Głogowski. Zastosowanie miodu do centrowania wału głównego.
120087. 25.10 1954. Henryk Rutkowski. Przecinak o specjalnym kształcie do kucia rowków w murze.
120099. 26.10 1954. Roman Szczepko. Matryca do kucia trzonów noży, zaopatrzonych w ostrza z węglików spieanych.
120113. 29.10 1954. Stanisław Lackurzyński. Zastosowanie freza nasadowego z płytkami wymiennymi z węglików spiekanych do obróbki części żeliwnych.
120122. 29.10 1954. Henryk Tebusiewicz. Zastosowanie przyrządu do wciskania piast samochodowych marki „Skoda 706 R i RO”.
120129. 29.10 1954. Józef Kosiński. Zabezpieczenie przewodów syfonowych przed korozją.
120134. 29.10 1954. Karol Korzeński. Renowacja grzybków zaworów bezpieczeństwa kotłów parowych.
120143. 29.10 1954. Helmut Cieślak. Urządzenie do określania objętości nieregularnych części maszyn.
- 120148, 120149. 29.10 1954. Wilhelm Widuch i Józef Imiołczyk. Zmiana konstrukcji wsporników krążkowych przenośników taśmowych.
120176. 29.10 1954. Antoni Borski. Zmiana konstrukcji wału ślimaka pompy „Fullera”.
120193. 29.10 1954. Stanisław Pożoga. Przyrząd do szlifowania wiertel.
120194. 29.10 1954. Ignacy Zaborski. Zastosowanie wymiennych elektrod do pieca solnego.
120195. 29.10 1954. Józef Czajkowski. Przyrząd do mocowania pudełek podczas lutowania.
120196. 29.10 1954. Stanisław Pożoga. Przyrząd do jednoczesnego mocowania 10 sztuk punktaków przy szlifowaniu.
120197. 29.10 1954. Tadeusz Kirchoff. Uniwersalne wiertło nastawne do wiercenia otworów w drewnie o różnych średnicach.
120198. 7.10 1954. Zygmunt Deptuła. Przyrząd do prostowania wybrakowanych pierścieni ołowianych.
120213. 7.10 1954. Stefan Stolarski. Zmiana konstrukcji urządzenia hamulcowego kubelkowego przenośnika pionowego.
120216. 7.10 1954. Lucjan Gasyna. Urządzenie do frezarki obwodniowej, umożliwiające frezowanie tarcz do krajarek włókien ciętych.
120228. 7.10 1954. Władysław Jabłoński. Prasa hydrauliczna do prostowania wałków.
120256. 29.10 1954. Roman Karpiński. Zmiana konstrukcji napędu stołu frezarki.
120261. 29.10 1954. Wacław Czembrowski. Zmiana konstrukcji nakrętki do uchwytu wiertarskiego.
120267. 7.10 1954. Janina Kłosińska. Ochroniacz nóg dla spawaczy.
- 120271, 120272. 7.10 1954. Edward Suszyński i Józef Wróblewski. Zabezpieczenie przed przesuwaniem się resoru w razie pęknięcia resorowej szpilki głównej w samochodzie osobowym marki D.K.W.
120276. 7.10 1954. Poncjian Kosiński. Ulepszenie konstrukcji wózka na podroby wieprzowe.
- 120281, 120282. 7.10 1954. Stanisław Mochul i Józef Zelek. Przekonstruowanie silnika elektrycznego na szlifierkę do szlifowania łoż tokarek na strugarce wzdłużnej.
120192. 29.10 1954. Władysław Rozdziałowski. Urządzenie do płukania kotła parowego gorącą wodą.
120300. 29.10 1954. Jan Janas. Zastosowanie dyszy do wanny hartowniczej.
120301. 29.10 1954. Paweł Słosecki. Zastosowanie obróbki elektroiskrowej do ostrzenia noży.
120311. 29.10 1954. Jan Bułok. Zastosowanie wskaźnika oleju przy frezarkach pionowych typu IFRA.
120314. 29.10 1954. Rudolf Demel. Przyrząd do gradowania śrub noskowych do imadeł ręcznych „PJFA”.
120315. 29.10 1954. Franciszek Błażek. Celowe przedłużenie uchwytu do piłek piłkarki „Thiel”.
120316. 29.10 1954. Alfons Pierchała. Zastosowanie noża profilowego do wykonywania ząbków na szablonach do frezów kształtowych.
120317. 20.10 1954. Tadeusz Franek. Zastosowanie przyrządu do frezowania ukosów szczyplec płaskich „RSPa”.
- 120318, 120319. 29.10 1954. Paweł Lorek i Alfons Pierchała. Podzielnica do szlifowania przeciągaczy i frezów.
120325. 7.10 1954. Józef Gąszcz. Zmiana konstrukcji prowadnic do zaworów wydechowych silnika samochodu „Star 20”.
120356. 24.5 1954. Paweł Schendel. Kleszcze do gięcia rurek mosiężnych.
120370. 7.10 1954. Józef Cembrzyński. Ruchomy stół spawalniczy, zaopatrzony w szafkę na narzędzia i w osłony, zabezpieczające przed promieniowaniem.
120379. 28.8 1954. Aleksander Kubiak. Przyrząd do wiercenia otworów w ogniach łańcucha kopaczki.
120380. 28.8 1954. Zbigniew Koptas. Zastosowanie podziałki dziesiętnej na suporcie tarczy obrotowej wytaczarki.
120390. 29.10 1954. Józef Maciejewski. Specjalny młotek do odbijania żużla ze spoiny spawalniczej.
120397. 29.10 1954. Wiktor Antkiewicz. Samoczynny wyłącznik maszyny do szycia drutem.
120402. 29.10 1954. Ryszard Zelis. Przyrząd do frezowania zębatek do rewolwerówek.
- 120435, 120436. 31.8 1954. Władysław Janasz i Eugeniusz Nędza. Sposób naprawy pękniętych głowic silników gazowych.
120468. 8.10 1954. Leon Greszła. Ulepszenie prowadnika łańcuchowego kolejek łańcuchowych.
120474. 31.8 1954. Ludwik Tomczak. Przyrząd do mocowania czujnika na wytaczarce.
120475. 31.8 1954. Paweł Hanus. Uchwyt do obróbki wałów korbowych.
120476. 31.8 1954. Józef Górka. Projekt podstawy i sposobu wykonania otworu o średnicy 150 mm w dnie przegrzewacza kotła „Guillaume”.
120477. 31.8 1954. Ewald Markiewka. Przyrząd do wyciągania rur płomieniowych z kotłów parowych wąskotorowych.
120479. 9.10 1954. Alojzy Walasz. Przyrząd do wytaczania symetrycznych wyłobień w talerzach podporowych rzęszot płuczek węglowych.
120500. 8.10 1954. Stanisław Bloch. Sposób zwiększenia średnicy koronki wiertła górniczego.
120506. 8.10 1954. Stanisław Kyzioł. Wykonanie noży do cięcia buni.
- 120514, 120515. 8.10 1954. Kazimierz Zurkowski i Henryk Nowak. Maszynka do zwijania bandaży.
120544. 29.10 1954. Paweł Marzec. Zastosowanie zamiast

- plaskowników szyn kolejowych pod ruszty kotłów parowych systemu Babcock-Zieleniewski.
120553. 29.10 1954. Józef Kęsy. Zastosowanie tłumika hałasu, powstałego podczas wirowania części rowerowych w bębnie.
120556. 29.10 1954. Kazimierz Ziółkowski. Zastosowanie wyłącznika nożowego z ruchomą podpórką do pras mimosładowych.
120573. 8.10 1954. Feliks Zieliński. Przyrząd do obróbki nakrętki sterowej roweru.
- 120597—120599. 9.10 1954. Marian Gruszczyński, Tadeusz Miłan i Czesław Czajkowski. Sposób odmagnesowywania noży do nożyc mechanicznych
120606. 9.10 1954. Czesław Czajkowski. Sposób ostrzenia noży do nożyc mechanicznych.
120607. 9.10 1954. Albin Imiela. Sposób gięcia na zimno kolanek z rur.
- 120608, 120609. 9.10 1954. Lucjan Aniołek i Jerzy Zaliński. Sposób cięcia rur cienkościennych za pomocą pił tarczowych.
- 120633, 120634. 9.10 1954. Stanisław Skurczyński i Jan Bańka. Ręczna wsadzarka do układania odlewów w piecu.
120635. 9.10 1954. Wacław Konieczko. Urządzenie do wyciągania odlewów manganowych z pieca hartowniczego.
120639. 9.10 1954. Stanisław Orman i Józef Klimek. Przyrząd do wyginania uchwytów do liczników do krosien.
120646. 9.10 1954. Jerzy Jędraszczyk. Sześciostykowy zderzak do tokarki.
- 120730—120732. 31.8 1954. Jan Spychała, Alfred Preisner i Stanisław Majcher. Zastosowanie narzynki do mechanicznego nacinania gwintów na śrubach i wkrętach.
- 120733, 120734. 31.8 1954. Julian Wilk i Józef Cieśla. Przyrząd ułatwiający cięcie metalu piłą mechaniczną na požądaną długość.
120795. 3.9 1954. Andrzej Książek. Zmiana konstrukcji ułożyskowania pompy „Jäger“.
120796. 3.9 1954. Augustyn Matejczyk. Kleszcze do przeciągania drutu.
120798. 3.9 1954. Wilhelm Tomala. Przyrząd do ściągania ślimaka z głównego wału turbodmuchawy.
120799. 3.9 1954. Wilhelm Tomala. Zbiornik do kontrolowania szczelności chłodnicy olejowej turbodmuchawy.
120802. 3.9 1954. Paweł Lubos. Nakładki na szczęki imadła do obróbki części okrągłych.
120804. 3.9 1954. Franciszek Porada. Prowadnica piły taśmowej.
120812. 3.9 1954. Szczepan Respondek. Uchwyt z regulacją przekroju otworu przeciągadła do przeciągania drutu cynkowego.
120817. 3.9 1954. Stefan Niemczyk. Skonstruowanie wyciągarki przewoźnej do ładowania ciężkich przedmiotów.
- 120818, 120819. 3.9 1954. Czesław Krupa i Tadeusz Malczyk. Przyrząd do wyginania korwów ślimakowych z blachy.
120823. 3.9 1954. Jan Szulc. Okular z waleczkami tocznymi mocowany na wrzecionach.
120831. 3.9 1954. Jan Król. Przyrząd do gięcia zamknięć kłap wagonowych.
120832. 3.9 1954. Jan Król. Przyrząd do gięcia prowadnic kłap wagonowych.
120833. 3.9 1954. Mieczysław Proboszcz. Sposób wykonywania osłony łańcucha napędowego i osłony sprzęgła przenośnika zgrzeblowego „PZL4-25“.
120838. 3.9 1954. Jan Suchomski. Przyrząd do gięcia blachy falistej.
120839. 9.10 1954. Maksymilian Faber. Zbiornik kondensacyjny do instalacji przewodów parowych.
120844. 9.10 1954. Maksymilian Kalus. Przyrząd do wlewania stopem łożysk.
120871. 3.9 1954. Zygmunt Rapaacki. Wanna do mycia zanieczyszczonych olejem wymiennych części maszyn.
- 120876, 120877. 3.9 1954. Marian Nowak i Wincenty Barski. Ruchomy stół do szlifowania kółek zębatych i płytek do pompek przedzących.
120882. 3.9 1954. Mieczysław Kuta. Matryca do wytłaczania końcówek zaczepów skrzyni ciężarowego samochodu „Praga“.
120884. 3.9 1954. Mieczysław Jabłoński. Przyrząd do badania hamulcowych pompek samochodowych.
120911. 3.9 1954. Stanisław Pawłowski. Przystawka przekładni pasowej do napędu tokarki.
- 120963, 141351, 141352. 3.9 1954. Jan Maciuszonek, Jan Nowak i Leopold Perliński. Nóż obrotowy do wycinania elementów okrągłych z płyt metalowych.
120967. 3.9 1954. Włodzimierz Skoraszewski. Zastosowanie frezów podwójnych do nacinania zębów w rurach przy spawaniu elektrycznym systemem „Nazarowa“.
120971. 3.9 1954. Tadeusz Łekawski. Urządzenie do przetłotowego wyżarzenia taśm w atmosferze pary alkoholu metylowego.
120985. 3.9 1954. Bolesław Król. Urządzenie zabezpieczające przed odkręceniem się tarcz ściernych w szlifierniach.
- 120988, 120989. 3.9 1954. Ferdynand Będkowski i Edward Rak. Przyrząd do prostowania odlewów.
- 120991, 120992. 10.9 1954. Ludwik Blachnik i Stanisław Trybuszewski. Samoczynny wyłącznik pompy wodnej.
- 120996, 120997. 3.9 1954. Kazimierz Olesiński i Zygmunt Derda. Zmiana sposobu odlewania łopatek do imieszadeł.
120998. 3.9 1954. Marian Wróbel. Zabezpieczenie rur wyciążu pyłu przy szlifierniach przed dostawaniem się zanieczyszczeń.
120999. 3.9 1954. Kazimierz Mucha. Zastosowanie do windy przycisków fibrowych zamiast metalowych.
121000. 3.9 1954. Bronisław Zieliński. Zastosowanie specjalnej szafki do kontrolowania szablonów i sprawdzianów.
- 121001, 121002. 3.9 1954. Edward Rak i Tadeusz Gol. Stół z wentylatorem, pochłaniającym gazy podczas spawania.
- 121009, 121010. 3.9 1954. Bronisław Zieliński i Jan Rudny. Przyrząd do szlifowania tulejek kadłuba młotka pneumatycznego.
121011. 3.9 1954. Władysław Bubeł. Przyrząd do obróbki zapadek na wytaczarce.
121014. 8.9 1954. Mieczysław Miszczyński. Dwudzielna rama górna rusztów czadnic.
121029. 17.9 1954. Władysław Mróz. Zmiana kształtu otworów w rusztach kotła parowego.
121035. 15.9 1954. Franciszek Gość. Zastosowanie pierścienia uszczelniającego, umocowanego na stałe przy smoczkach turbin.
121036. 15.9 1954. Władysław Stasiuk. Przyrząd do obróbki zębów klinowych kierowniczych kół turbin parowych.
121084. 17.9 1954. Alfred Pasterczyk. Zmiana konstrukcji wyłącznika tokarki.
- 121095, 121096. 18.9 1954. Józef Kotuła i Witold Wróblewski. Aparat do badania temperatury mięknięcia asfaltów metodą „Kramera-Sarnowa“.
- 121098, 121099. 17.9 1954. Edmund Słomski i Jan Janowski. Trójkołowe wózki transportowe do przewozu półfabrykatów wewnątrz zakładu.
121100. 17.9 1954. Konrad Wiśniewski. Przyrząd do wytłaczania końcówek kłapy do regulowania ciągu kuchen kombinowanych.
- 121105, 121106. 17.9 1954. Józef Wolf i Zygmunt Błaszczak. Zastosowanie przyrządu do wykonywania kołnierzy na rurach.
- 121107, 137742—137745. 20.9 1954. Mieczysław Gałązka, Stanisław Kralewski, Aleksander Michalski, Kazimierz Urbanik i Mieczysław Maj. Przyrząd do gięcia kolan ostrołukowych.
121109. 17.9 1954. Ryszard Adamski. Zastosowanie oprzyrządowania do mechanicznej obróbki narzynek do gwintownic.
- 121110, 121111. 15.9 1954. Bolesław Groniek i Edward Boniecki. Przyrząd do zawijania blach przy produkcji kolan dymowych.
121112. 17.9 1954. Józef Wolf. Przyrząd do przeciągania plaskowników miedzianych.
121115. 15.9 1954. Józef Wolf. Wykonanie zaworów zasłon wodnych z materiałów odpadkowych.
121118. 17.9 1954. Stefan Jeziorański. Nastawny klucz do dokręcania armatury wodociągowej.
121122. 17.9 1954. Zygmunt Błaszczak. Przyrząd do wywijania kołnierzy rur kanalizacyjnych.
121123. 17.9 1954. Mieczysław Kot. Przyrząd do wyginania rączek do skrzyń.
121126. 17.9 1954. Czesław Przybylski. Przyrząd do ostrzenia na tokarce noży strugarek.
121156. 3.9 1954. Mieczysław Ogar. Przyrząd do toczenia śrub uszakowych.
121164. 14.9 1954. Władysław Gacek. Przyrząd z głowicą wsuwaną do wytłaczania półpływaków.
121178. 14.9 1954. Eugeniusz Głód. Uchwyt nastawny z rozsuwanymi nożami.
- 121190—121192. 14.9 1954. Zygmunt Adamski, Józef Kutyla i Józef Radwański. Przyrząd do wiercenia długich otworów na tokarkach.
121197. 17.9 1954. Henryk Marud. Przyrząd do zdejmowania wskazówek czujnika.
121228. 3.9 1954. Józef Ogonowski. Przyrząd do szlifowania

- wania otworów frezów tarczowych, gwintowanych oraz tulejek cienkościennych.
121234. 3.9 1954. Franciszek Wojtak. Przyrząd do wiercenia i gwintowania noży „Gleasona“.
- 121273, 121274. 15.9 1954. Jan Bułdyś i Stanisław Polak. Przyrząd do wyginania sprężyn płaskich.
121351. 18.9 1954. Kurt Hahn. Przyrząd do formowania szablonego.
121359. 18.9 1954. Zbigniew Kowalczyk. Ściągacz do wewnętrznych łożysk tocznych.
121360. 18.9 1954. Zbigniew Kowalczyk. Ściągacz do zewnętrznych łożysk tocznych.
121366. 15.9 1954. Kazimierz Janosik. Przyrząd do badania cylinderek hamulców samochodowych.
121380. 15.9 1954. Kazimierz Kernstein. Przyrząd do obróbki wirników do pomp D-100, 200 i 400.
121430. 18.9 1954. Antoni Majkowski. Przyrząd „S“ do uszczelniania dławików pomp parowych.
121432. 18.9 1954. Adolf Wójcik. Urządzenie do wytłaczania uszczeltek do pras hydraulicznych.
121467. 18.9 1954. Emanuel Paliga. Uniwersalny ściągacz do ściągania z wałów części o bardzo różniących się średnicach.
121471. 18.9 1954. Antoni Kalański. Matryca do wyrobu oślon zderzaków do wozów kopalnianych.
- 121474, 121475. 18.9 1954. Tadeusz Zołądek i Józef Grzeszczyk. Przyrząd do renowacji gwintu.
121484. 6.9 1954. Stefan Skolbania. Przeciwspawdzian do kontroli określonego skosu.
121492. 6.9 1954. Wacław Pietrzyk. Przyrząd do nacięcia gwintu płaskiego na stołach frezarek.
121493. 6.9 1954. Wacław Pietrzyk. Uchwyt do wykonywania tulei z otworem owalnym.
121496. 6.9 1954. Władysław Garason. Przyrząd do ściągania sprzęgieł kłowych z wału pompy olejowej.
121531. 18.9 1954. Antoni Turzański. Przyrząd do przecinania korbowodów.
121532. 18.9 1954. Antoni Turzański. Uchwyt tokarski do wiercenia otworów w tłokach.
121543. 18.9 1954. Stanisław Gajewski. Przyrząd do wypychania sworzni resorowych samochodu marki „Skoda“.
121544. 18.9 1954. Jerzy Luczyński. Ściągacz piast tylnych do samochodu marki „Skoda“.
121545. 18.9 1954. Stefan Lewandowski. Przyrząd do wbijania tulei zwrotniczych w samodzię marki „Skoda“.
121546. 18.9 1954. Kazimierz Ciechowski. Przyrząd do wybijania tulei cylindrycznych w silniku samochodowym marki „Skoda“.
121548. 18.9 1954. Lucjan Kasprzykowski. Przyrząd do prostowania korbowodów.
121549. 18.9 1954. Franciszek Soltys. Przyrząd do frezowania w sworzniach kanałów klinowych.
121552. 18.9 1954. Jerzy Zan. Przyrząd do polerowania kólek pasowych z nasadkami aluminiowymi do wrzecion angielskich.
121554. 18.9 1954. Jan Barański. Przyrząd do osadzania kół pasowych.
121555. 18.9 1954. Eugeniusz Biela. Przyrząd do frezowania wrzecion za pomocą freza palcowego.
121565. 18.9 1954. Władysław Marszałek. Sposób renowacji tylnego amortyzatora silnika.
121573. 18.9 1954. Czesław Kołpak. Renowacja chłodnicy samochodu.
121574. 18.9 1954. Franciszek Kalinowski. Renowacja górnego kadłuba aluminiowego gaźnika samochodu.
121577. 18.9 1954. Mieczysław Górski. Przerobienie tłoczka „Serve“ samochodu.
121578. 18.9 1954. Bronisław Małycki. Przyrząd do wyrobu nakrętek do kół pasowych samochodu.
121579. 17.9 1954. Ludwik Dziurzyński. Sposób naprawy drążków reakcyjnych tylnego mostu samochodu.
121584. 17.9 1954. Czesław Nalewany. Przyrząd do wyśląbiania miseczek kulistych.
121596. 17.9 1954. Józef Lewandowski. Sposób oczyszczania zanieczyszczonego olejem włókna konopnego w celu uzyskania surowca pomocniczego.
121608. 17.9 1954. Bogusław Janiszewski. Tarcza do szybkiego umocowania w uchwycie cienkich przedmiotów.
121609. 17.9 1954. Bogusław Janiszewski. Zainstalowanie czujnika do kadłuba konika tokarki w celu łatwiejszego jego ustawienia.
121610. 17.9 1954. Jan Grzelak. Sposób chromowania matryc do wyrobu bruzdowników oraz chromowania bruzdowników.
121611. 17.9 1954. Tadeusz Okoń. Urządzenie do napełniania oliwiarek.
- 121628, 121629. 17.9 1954. Franciszek Mączyński i Stanisław Paszkowiak. Renowacja zużytych kopiałów.
- 121632, 121633. 17.9 1954. Jan Kołasiński i Stanisław Kraśkiewicz. Specjalna tulejka do dokładnego wykonywania otworów w krążkach filcowych do polerowania.
121635. 17.9 1954. Telesfor Wysocki. Przyrząd eliminujący braki przy produkcji sprężyn.
121646. 18.9 1954. Walenty Toporowicz. Sposób płukania kotła parowozu bez wygaszania paleniska.
121651. 17.9 1954. Teodor Kunert. Przyrząd do wyrobu łopatek do tarcz wirnikowych turbosprężarki.
121653. 17.9 1954. Bolesław Suchorowski. Przerobienie tulei końcówki młota do nitowania.
121654. 17.9 1954. Piotr Gunia. Specjalny przyrząd z czujnikiem do nastawiania promieniowo wałów wirników.
- 121682, 121683. 17.9 1954. Inż. Kazimierz Pogórecki i inż. Mieczysław Białecki. Uniwersalna maszyna do utwardzania powierzchniowej części maszyn metodą indukcyjną lub płomieniową.
121687. 18.9 1954. Władysław Jadamus. Przyrząd do pomiaru współosiowości frezów.
121702. 18.9 1954. Leszek Goliński. Zastosowanie w chłodnicach rusztowań rozbiernych konstrukcji stalowej.
121746. 18.9 1954. Tomasz Głogowski. Zmiana konstrukcji wrzeciona frezarki PFJ-3 służącej do produkcji igieł dziewiarskich.
- 121750, 121751. 17.9 1954. Alfons Hahn i Stefan Paluch. Zmiana konstrukcji rusztów kotłów parowych.
- 121759, 138080. 30.9 1954. Augustyn Strokosz i Władysław Dębowski. Urządzenie do przeciągania przewodów miedzianych do nawijania spawarek elektrycznych.
121762. 15.9 1954. Władysław Dębowski. Przyrząd do obcinania końców sprężyn stożkowych.
121767. 15.9 1954. Leon Godula. Przyrząd do wycinania jednocześnie dwóch podkładek o różnych wymiarach.
121775. 15.9 1954. Henryk Drożdż. Przyrząd do ściągania łożysk kulkowych o różnych wymiarach.
121777. 15.9 1954. Ryszard Kała. Wykorzystanie wybrakowanych obręczy wagonowych do wykonywania nakuwek do młotków pneumatycznych.
121784. 15.9 1954. Paweł Dembiński. Przyrząd do gięcia blach na walcarce.
121785. 15.9 1954. Józef Kempa. Przyrząd do frezowania zębów kół stożkowych powyżej 30°.
121823. 16.9 1954. Andrzej Walicki. Przyrząd do gięcia rur kotłowych.
- 121852, 121853. 16.9 1954. Jan Lamparski i Kazimierz Dziaczek. Przyrząd do wykonywania nakrętek i podkładek do grzałek w maszynach „Nelson“.
121860. 16.9 1954. Stanisław Lesiak. Przyrząd do nawiercania przewodów rurowych.
121867. 16.9 1954. Czesław Prolicz. Przyrząd do frezowania rowków w panewkach parowozowych.
121868. 16.9 1954. Izidor Warczak. Urządzenie do zdejmowania i zakładania zbiorników pary na parowozie.
- 121869—121871. 16.9 1954. Bernard Hinz, Franciszek Kopeccki i Józef Garstecki. Podnośnik pneumatyczny do zakładania i zdejmowania belki nośnej podnośników „Beckera“.
- 121876, 121877, 138183. 30.9 1954. Alojzy Górecki, Ignacy Szmagliński i Władysław Głiszczyński. Urządzenie do mycia gorącą wodą panewek parowozowych przed wylaniem ich białym metalem.
121878. 16.9 1954. Stanisław Fortuński. Przyrząd do wycinania kolanek w rurkach izolacyjnych stalowo-pancernych.
121879. 16.9 1954. Franciszek Andruskiewicz. Przyrząd do przytrzymywaczy ślizgaczy łożyskowych na czopach osi wagonowych.
121882. 16.9 1954. Jan Wierzbowski. Przyrząd do wyjmowania sworzni.
121901. 16.9 1954. Zygmunt Jezierski. Przyrząd do gięcia listew zaciskowych do wyrobu zacisków typu „Czarneckiego“.
121902. 16.9 1954. Bolesław Setkiewicz. Wykrojnik do wycinania otworów w blachach do produkcji tablic nastawczych, przekaźnikowych i szafek kablowych.
121904. 16.9 1954. Bolesław Setkiewicz. Przystawka do cięcia blach na nożycach do produkcji tablic przekaźnikowych.
121941. 15.9 1954. Jan Zieliński. Przyrząd do ściągania z wałów kół pasowych, łożysk itd.

121944. 18.9 1954. Antoni Bończyk. Zmiana konstrukcji chłodnicy oleju, służącego do smarowania sprzężarek amoniakalnych.
121952. 15.9 1954. Bronisław Kowalczyk. Punktak centrujący z wkrętem zabezpieczającym.
- 121960, 121961. 13.9 1954. Edmund Jeszke i Jan Szykana. Zastosowanie pompki na sprężone powietrze przy chłodzeniu emulsją podczas obróbki mechanicznej zamiast pompki napędzanych silnikiem elektrycznym.
121976. 18.9 1954. Kazimierz Kierach. Przyrząd do wycinania rur.
121993. 14.9 1954. Henryk Kowalski. Dostosowanie kłowej tokarki pociągowej do nacinania kanałów klinowych w piastach kół.
121995. 14.9 1954. Edmund Szmidt. Sposób znakowania kadłuba jednostek pływających farbą białą, aluminiową lub fosforową.
121996. 14.9 1954. Wilhelm Szmidt. Ułatwienie przy naprawie dźwigu.
121999. 14.9 1954. Jan Wilczek. Składany tłok do pompy zasilającej „Wojera”.
122007. 14.9 1954. Franciszek Olczok. Przystosowanie walcarki blachy do gięcia kątowników, używanych do wyrobu bębnow sitowych.
- 122013, 122014. 14.9 1954. Wacław Góralski i Władysław Niemczyk. Obcinanie półek okiennych w matrycy.
122016. 14.9 1954. Rafał Wieszołek. Zastosowanie bębna do przeciągania tworzyw spiekanych na przeciągarce ławowej.
122018. 17.9 1954. Paweł Bolik. Ulepszenie sposobu wykonania sprawdzianów szablonów i naprawy suwmiarek.
122019. 17.9 1954. Wilhelm Czempiel. Przyrząd do wycinania pierścieni.
122020. 17.9 1954. Wilhelm Czempiel. Szablon i sprawdzian do trasowania otworów w piłach tarczowych.
- 122022, 122023. 17.9 1954. Marian Godzina i Karol Szlachta. Ulepszenie sposobu malowania wozów kopalniowych.
- 122025—122027. 17.9 1954. Tadeusz Bijak, Józef Nowak i Waldemar Zemela. Wlewnica do odlewania tulei z wałków brązowych.
122033. 17.9 1954. Norbert Glogaza. Przyrząd do gwintowania śrub.
122034. 17.9 1954. Klemens Jarczyk. Przyrząd do cięcia klinów.
122045. 17.9 1954. Zygmunt Gołębiowski. Zmiana konstrukcji ogniwa łańcucha gaśnicowego piły tarczowej marki „John”.
122046. 17.9 1954. Aleksander Sikora. Zmiana konstrukcji zaworu odpowietrzającego pompy zasilające nr 1—12.
122049. 17.9 1954. Karol Hick. Przyrząd do trasowania otworów w blachach nakładanych przy starych konstrukcjach mostowych, posiadających już otwory do nitów.
122054. 4.10 1954. Rudolf Krol. Urządzenie do badania ciągłości na zerwanie.
- 122067, 122068. 4.10 1954. Tadeusz Koperek i Henryk Zagdan. Zwiększenie stopnia wykorzystania wody mydlanej do chłodzenia wiertel w wiertarkach K-10 i K-69.
- 122071—122073. 2.10 1954. Michał Zadura, Władysław Najder i Czesław Rozbicki. Przyrząd do zaformowywania ogrzanych wlewków przed tłoczeniem.
- 122078, 122079. 4.10 1954. Bolesław Widłak i Bolesław Kaniowski. Przyrząd do oznaczania średnicy kreską pionową w kadłubach łapacza wlosia oraz uchwyt do frezowania kadłubów łapacza na tokarce.
- 122122, 122123. 4.10 1954. Stanisław Zasada i Jan Kolczyński. Okular ruchomy do tokarek.
122131. 4.10 1954. Jan Kolczyński. Przyrząd do strugania kołnierza pochewek wrzecionowych do wrzeciennic firmy „Platt”.
122144. 7.10 1954. Edward Marzecki. Samocentrujący uchwyt jednokalibrowy do toczenia „pach” używanych przy produkcji butelek.
122145. 4.10 1954. Marian Głos. Przyrząd do nitowania nakładek szcęk hamulcowych.
122147. 4.10 1954. Józef Zajac. Przyrząd do nawijania sprężyn śrubowych cięgła gaźnika.
- 122151—122158. 4.10 1954. Jan Wojcik, Edward Wojciechowski, Edmund Kozłowski, Henryk Nowak, Andrzej Kubiak, Henryk Kujawa, Antoni Piotrowski i Stanisław Sasadowski. Hydrauliczne zamknięcie zasuw do pompy „Mamut”.
122172. 5.10 1954. Stefan Gumieniak. Krzyżak zabezpieczający pierścień mocujący przed wyskoczeniem w czasie pompowania kół samochodowych.
- 122173, 122174. 5.10 1954. Bronisław Nowak i Jan Sikora. Narzędzie do wycinania jednocześnie dwóch łapek do łyżew.
122185. 5.10 1954. Lucjan Stajgli. Samoczynny zawór powietrzny do przedmuchiwania odlewów.
122187. 5.10 1954. Jan Iskierka. Przyrząd do hartowania stali.
122189. 5.10 1954. Paweł Piszczek. Zastosowanie wkładki tekturowych przy nitowaniu łańcucha do elewatora.
122190. 5.10 1954. Paweł Piszczek. Zmiana sposobu nitowania łańcuchów do elewatorów.
122240. 23.9 1954. Jan Toman. Hamulec do wywrotki.
122299. 22.9 1954. Stefan Sadlej. Uchwyt do mechanicznego opływowywania rur.
122301. 22.9 1954. Józef Ziejka. Szablon do wyrobu noży do główkowania buraków.
122312. 22.9 1954. Wincenty Bursztyński. Zastosowanie magneta samochodowego jako zapalniczki dla spawaczy.
122316. 22.9 1954. Stanisław Korsak. Matryca do wycinania zębów w piłach tarczowych parkieciarki poprzecznej.
- 122342, 122343. 29.4 1954. Franciszek Machnik i Edward Dziurzyński. Przyrząd do podtaczania gniazd grzybków eliptycznych w komorach sekcyjnych kotłów parowych.
- 122348, 122349. 29.4 1954. Czesław Nazdrowicz i Aleksander Szczygłowski. Uproszczenie sposobu obróbki krzyżaka do maszyn pończosznicy „Invincible”.
122355. 29.4 1954. Stanisław Chmielewski. Zastosowanie wspornika do stołu strugarki poprzecznej.
122356. 29.4 1954. Stanisław Skalski. Szablon do wykonywania otworów na frezarce.
- 122359, 122360. 29.4 1954. Stanisław Kraus i Alfons Netzel. Przyrząd do zdejmowania i zakładania pierścieni tłokowych.
122361. 29.4 1954. Marian Kuliński. Zastosowanie kół zmianowych do tokarki.
122508. 25.9 1954. Wiktor Duda. Zmiana konstrukcji wałka silnika RAE-15.
122513. 25.9 1954. Józef Słodczyk. Nóż do wycinania tarcz izolacyjnych na wiertarce.
- 122517, 122518. 25.9 1954. Ryszard Franik i Jan Nazarkiewicz. Przyrząd do wypychania odlewów z formy odlewniczej.
- 122525, 122526. 30.9 1954. Mieczysław Kusiak i Władysław Przybyłek. Przerobienie i dostosowanie formy do odlewania kształtek do dziewiarki osnowowej „Schubert”.
122527. 30.9 1954. Władysław Przybyłek. Zmiana konstrukcji formy do odlewania grzebleni podziałowych do snowadeł samoczynnych z wykorzystaniem starych zużytych igieł.
122556. 6.5 1954. Juliusz Nowak. Wykrojniki do wykonywania uszczelki na wiertarce mechanicznej.
- 122557, 122558. 28.9 1954. Seweryn Podlewski i Jerzy Chodakowski. Zmiana konstrukcji filtra do silnika rowerowego typu „Lohman”.
- 122563, 122564. 28.9 1954. Marian Ludwiczak i Zygmunt Schmit. Przyrząd pomocniczy do wyrobu ramek chłodnicy samochodu „Fiat 1100”.
- 122565, 122566. 28.9 1954. Marian Ludwiczak i Bronisław Nowicki. Przyrząd pomocniczy do wyrobu wsporników przedniego błotnika samochodu „Fiat 1100”.
- 122567, 122568. 28.9 1954. Marian Ludwiczak i Stanisław Nowakowski. Przyrząd pomocniczy do wyrobu wsporników tylnego błotnika samochodu „Fiat 1100”.
122580. 28.9 1954. Franciszek Sobolewski. Zastosowanie wiertarki dwuwrzecionowej do wiercenia otworów w elementach wycieraczkowych.
122585. 8.5 1954. Stanisław Klein. Przyrząd pomocniczy do obracania spawanych osi i wałów.
122586. 8.5 1954. Edmund Sosin. Przyrząd do wyjmowania i zakładania sworzni tłokowych.
122589. 22.9 1954. Antoni Kalański. Zastosowanie matrycy do prostowania ogniwa zużytych łańcuchów przenośników STR 30.
122596. 22.9 1954. Emanuel Paliga. Przystosowanie szlifierki do pracy jako tokarki do drewna w warsztatach kopalniowych na dole.
122621. 26.4 1954. Jan Hajduk. Zastosowanie osłony noża tokarskiego, zapobiegającej rozrzutowi wiórów.
122624. 4.5 1954. Henryk Iciašek. Zmiana konstrukcji napędu tokarki.
- 122628, 122629. 22.9 1954. Inż. Paweł Kielski i Wilhelm Mrozek. Zmiana sposobu wybijania silnie zakleszczonych wlewków z wlewnic „W25”.
122827. 29.9 1954. Jan Kluczewski. Ulepszenie suwaka rozrządczego wiertarki udarowo-obrotowej typu „Moj”.

122836. 29.9 1954. Ignacy Fiołka. Przyrząd do hartowania noży do nożyc gilotynowych.
122874. 29.9 1954. Władysław Orszula. Uchwyt do ściągania pierścienia wewnętrznego łożysk tocznych przy prądnicach wagonowych i turbozespołach parowozowych.
123018. 29.9 1954. Witold Sikorski. Przyrząd do hartowania kół zębatach.
123082. 25.9 1954. Józef Pac. Przyrząd do docierania zaworów maszyn.
123197. 29.4 1954. Inż. Stefan Święcki. Sposób frezowania szczęk fibrowych do szczotek odsiewacza.
123214. 25.9 1954. Jan Podwysocki. Elektryczna wiertarka ręczna do wiercenia otworów w szkło.
123215. 25.9 1954. Reinhold Muszalik. Przyrząd do zakładania drutu ślizgowego.
123216. 25.9 1954. Paweł Skowronek. Osłona do drutu ślizgowego.
- 123217, 123218. 25.9 1954. Kazimierz Mazurkiewicz i Stanisław Wrzesiński. Przyrząd do wykonywania rowków teowych na strugarce podłużnej.
123287. 25.9 1954. Wacław Kaźmierczak. Sposób renowacji zaworów parowych.
123307. 25.9 1954. Franciszek Gołębiowski. Przyrząd do gwintowania nakrętek.
123308. 30.9 1954. Ernest Szczepan. Przyrząd do wyginania strzemion do kafara.
123309. 30.9 1954. Stanisław Pawełski. Przyrząd do szlifowania stożków.
123310. 30.9 1954. Aleksander Kosowski. Przyrząd do nitowania łańcucha elewatora.
123311. 30.9 1954. Franciszek Ryszka. Przyrząd do wycinania podkładek skórzanych.
123312. 30.9 1954. Aleksander Kosowski. Przyrząd do wiercenia otworów w płytkach łańcucha elewatora.
123313. 30.9 1954. Józef Kowalczyk. Zmiana sposobu wykonywania ucha do żurawia budowlanego 5—108.
123318. 16.8 1954. Czesław Aleksiański. Zastosowanie pierścienia zabezpieczającego szczęki hamulcowe samochodu „Star 20“ przed zanieczyszczeniem.
- 123323—123325. 5.10 1954. Władysław Jabłoński, Karol Olszyk i Ryszard Chmielowicz. Zastosowanie uchwytów zabezpieczających dźwignię kolejki wiszącej przed spadnięciem z szyny jezdnej.
- 123326, 123327. 5.10 1954. Władysław Jabłoński i Rudolf Wycisło. Zmiana sposobu wykonywania izolatorów do podtrzymywania szyn ślizgowych kolejki linowej.
- 123334, 123335. 30.9 1954. Lucjan Gębski i Maksymilian Klos. Przyrząd do gięcia haków do izolatorów.
123347. 30.9 1954. Alfons Simionkowski. Zmiana sposobu kształtowania koszyków do pomp COL i Z2K.
- 123348, 123349. 30.9 1954. Paweł Gołębiowski i Kazimierz Gołębiowski. Wyeliminowanie jednego wlewu w formach do odlewania płyt fundamentowych.
- 123350, 123351. 30.9 1954. Stefan Sendal i Bolesław Sendal. Zmiana sposobu formowania rdzeni do odlewania króćców ssących pomp głębinowych.
- 123352, 123353. 30.9 1954. Bronisław Sendal i Stefan Sendal. Wyeliminowanie żeber usztywniających przy formowaniu rdzeni do korpusów łożyskowych pomp.
123374. 25.9 1954. Augustyn Przewoźnik. Zastosowanie uszczelki ołowianej do uszczelniania otworów w kotle parowozowym.
- 123376, 123377. 25.9 1954. Wilhelm Szeiter i Alfons Zymła. Zmiana konstrukcji przesyłu taśmowego sprężynującego.
123381. 25.9 1954. Zygmunt Kijewski. Zmiana konstrukcji uchwytu piły do cięcia metalu.
123388. 25.9 1954. Marian Maro. Przyrząd do wytłaczania otworów okrągłych.
123482. 28.9 1954. Aleksander Kowalczyk. Zmiana konstrukcji uchwytu liny do kombajnu.
123505. 2.10 1954. Franciszek Zok. Zmiana sposobu konstrukcji rusztów w kotłowni w celu zapobieżenia przedostania się żelaza do młynów węglowych.
- 123553, 123554. 2.10 1954. Jan Moskal i Henryk Michaś. Zastosowanie sprężyny zamiast szczęk hamulcowych do sprzęgła betoniarki typu „Omar“.
123539. 28.9 1954. Robert Borkowski. Przyrząd do oglądania krawędzi otworów.
- 123559, 123560. 28.9 1954. Tadeusz Kobielski i Zbigniew Adamczyk. Przyrząd do mierzenia owalu szyjek korbowych wału.
123566. 28.9 1954. Alojzy Szyma. Zmiana konstrukcji rolek prowadniczych taśm gumowych.
123689. 30.9 1954. Stefan Sałski. Zastosowanie dźwigni jednoramiennej do pompy ssąco-tłoczącej, służącej do przeprowadzania próby wodnej kołła.
123690. 29.9 1954. Józef Sadurski. Zastosowanie pierścieni samoczyszczących do wałów transmisyjnych w celu zabezpieczenia ich przed korozją.
123693. 29.9 1954. Alojzy Stančík. Zmiana sposobu obróbki cieplnej gwintowników w celu przedłużenia czasu ich pracy.
123771. 28.9 1954. Stanisław Zydrón. Przyrząd do szlifowania noży stolarskich.
123773. 28.9 1954. Ludwik Nowicki. Przyrząd do obróbki zwrotnic samochodu marki „Fiat 666“.
123774. 30.9 1954. Władysław Węcisko. Sposób renowacji szczęk hamulcowych samochodu marki „Fiat“.
123775. 30.9 1954. Władysław Ziemiński. Sposób renowacji wałka korbowodowego i łożyska korbowodowego sprężarki silnika samochodowego marki „Fiat 666“.
- 123778, 123779. 30.9 1954. Narcyz Hajman i Zenon Ambroziak. Zastosowanie sprężyn okrągłych zamiast płaskich w silnikach repulsyjnych.
123807. 1.10 1954. Kazimierz Noga. Zmiana konstrukcji łapek podajników samoczynnych obtaczarek wkrętów do drewna.
123809. 1.10 1954. Zygmunt Głęb. Zmiana procesu technologicznego wytłaczania śrub na gorąco.
- 123840, 123841. 30.9 1954. Stanisław Franczak i Jakub Sosnowski. Przerobienie zwijarki puszek konserwowych o kształcie cylindrycznym i podobnym.
123842. 30.9 1954. Czesław Hubacki. Trzpień samocentrujący do otworów o różnych średnicach.
123852. 30.9 1954. Zenon Beciuk. Przyrząd do sprawdzania równoległości prowadnic stołów i roboczych łóż obrabiarek.
123856. 30.9 1954. Wiktor Dylus. Przyrząd do frezowania sześciokątnych łbów śrub.
- 123858, 123859. 30.9 1954. Józef Kandzióra i Jan Homala. Zbiornik oleju z filtrem do sprężarki „KT-30“.
123860. 30.9 1954. Marian Magiera. Podstawka do narzędzi precyzyjnych.
123861. 30.9 1954. Wiktor Bramowski. Przyrząd do szlifowania taśm o wym. 0,02 mm.
123888. 30.9 1954. Kazimierz Fabisiak. Przystosowanie szlifiarki do toczenia wałków.
123900. 30.9 1954. Henryk Kocur. Sposób renowacji głowicy wiertarki typu „Böhler“.
123904. 30.9 1954. Edward Gemza. Sposób renowacji tłoka sprężarki powietrznej typu „Knorr“.
123909. 2.10 1954. Edward Strzelec. Zmiana konstrukcji tubek podnośnika nadawczego.
123926. 2.10 1954. Józef Szost. Oprawa nożowa do automatów „Skoda“.
123931. 2.10 1954. Karol Miziołek. Przyrząd pomocniczy do spawania taśm kompensacyjnych.
123932. 2.10 1954. Konrad Odzienkowski. Uchwyt zbiornicy do rur stalowo-pancernych.
123947. 2.10 1954. Stanisław Brzozowski. Przyrząd do określania stopnia zużycia ogniw.
123968. 1.10 1954. Karol Wieczorek. Przyrząd do cięcia blach płomieniem acetylenowym.
123986. 2.10 1954. Zygfryd Babski. Przyrząd do toczenia pierścieni klinowych.
123988. 2.10 1954. Augustyn Przewoźnik. Zmiana układu hamulców parowozowych, w celu uproszczenia ich regulacji.
124001. 2.10 1954. Władysław Groniek. Przyrząd do wiercenia otworów w członach gąsienicy ładowarki S-153.
124005. 2.10 1954. Tadeusz Dmytryszyn. Kolba lutownicza nagrzewana gazem świetlnym.
- 124026, 124027. 2.10 1954. Bronisław Dumka i Tadeusz Sadurski. Przyrząd do badania szczelności kurków i zaworów przed ich zamontowaniem.
- 124028, 124029. 2.10 1954. Ireneusz Boczkowski i Marian Mielczarek. Skonstruowanie i wykonanie brakujących części do drukarki laboratoryjnej.
- 124035, 134036. 2.10 1954. Ryszard Schöntag i Edward Jabłoński. Zastosowanie tulejki ze sprężyną jako hamulca w celu zapobieżenia wpadaniu arkuszy do walców maszyny typu „Victoria Front“.
124066. 4.10 1954. Edward Dziedzic. Przyrząd do szlifowania czoł rozwiertaków pod żądanym kątem.
- 124067, 123923. 4.10 1954. Zenon Sulecki i Wacław Budyń. Przeróbka przyrządu do frezowania płaszczyzn części MS 13-14 na frezarce pionowej.

124078. 4.10 1954. Adolf Olszewski. Nóż obrotowy do wycinania otworów o różnych wymiarach.

124080. 4.10 1954. Karol Swoboda. Przyrząd sygnalizacyjny hydrauliczno-elektryczny do silnika Diesla 530 KM.

124082—124086. 5.10 1954. Józef Piątkowski, Stefan Łukasiewicz, Waclaw Matjako, Henryk Michalec i Zenon Krysiak. Przyrząd do wycinania uszczelek pierścieniowych.

124087—124089. 4.10 1954. Stanisław Kowalski, Wiesław Brzeski i Marian Sajpelt. Urządzenie do cięcia pasków gambitowych.

124091, 124092. 2.10 1954. Henryk Michalec i Waclaw Matjako. Nożyce gilotynowe do wycinania próbek laboratoryjnych.

124093, 124094. 2.10 1954. Henryk Michalec i Waclaw Matjako. Specjalna głowica do frezarki poziomej.

124097, 124098. 2.10 1954. Jan Sadowski i Wincenty Gajda. Opracowanie technologii i zastosowanie w produkcji azbestowych płyt kwasoodpornych.

124099, 124100. 2.10 1954. Wiktor Woldanowski i Mieczysław Stanek. Ulepszenie sposobu obróbki uszczelek gambitowych.

124103. 2.10 1954. Edward Zawisza. Tarcza do szlifowania frezów sztabnych.

124115, 124116. 2.10 1954. Bronisław Egierski i Kazimierz Baczyński. Zastosowanie wykładania wanien do cynkowania drutów płytkami kwasoodpornymi.

124119. 2.10 1954. Jan Pięta. Zabezpieczenie obudowy przeciagaćdra drutu przed działaniem kwasu siarkowego.

124143. 2.10 1954. Zygmunt Zieliński. Sprzęt elastyczne z poślizgiem przeciwwuderzeniowym.

124184. 4.10 1954. Willi Garbe. Urządzenie do wyginania blachy przy wyrobie kubełków do przenośnika.

124200. 4.10 1954. Antoni Januszewski. Zaprojektowanie freza do wyrobu złączy na jaskółczy ogon.

124237, 124238. 13.10 1954. Józef Szymański i Ludwik Slezia. Żuraw przysięenny o ramieniu ruchomym i o nośności 1000 kG.

124239. 13.10 1954. Henryk Maliszewski. Przyrząd do wypychania trzonu tłokowego z krzyżulca maszyny parowej.

124240, 124241. 13.10 1954. Józef Naturalny i Michał Banaszczyk. Urządzenie zmontowane na samochodzie do podnoszenia w czasie jazdy pługą zgarniającego śnieg.

124257. 13.10 1954. Edmund Czech. Przyrząd do gięcia opancerzających rurek stalowych.

124269. 13.10 1954. Klemens Mazur. Przyrząd ułatwiający spawanie.

124272. 13.10 1954. Marian Baran. Zmiana wyrobu noża przecinaka.

124279. 13.10 1954. Stanisław Huptyś. Ulepszenie sposobu wyrobu kolektora o małych wymiarach.

124281. 13.10 1954. Antoni Bagiński. Zmiana konstrukcji sprzęgła nawijarki drutu.

124286, 124287. 13.10 1954. Jerzy Gawlik i Maurycy Siwczyk. Przyrząd pomocniczy do obcinania naroży blach pokrywowych.

124293. 13.10 1954. Erwin Hajduk. Przyrząd samocentrujący do obrabiania panewek łożyskowych.

124329. 13.10 1954. Franciszek Radziejowski. Przyrząd ułatwiający cięcie prętów za pomocą piłki mechanicznej.

124377. 12.10 1954. Zygmunt Denel. Specjalne klezcze kowalskie do utwardzania bardzo cienkich przedmiotów.

124383, 124384. 12.10 1954. Stefan Fortak i Aleksander Frickert. Sposób renowacji zużytych pompek zagranicznych do pompowania łągu.

124391. 12.10 1954. Zenon Pawlik. Specjalny przyrząd do zaginania ramek do parasolek.

124392—124395. 12.10 1954. Tadeusz Napieralski, Józef Serbej, Jerzy Durys i Józef Balcerski. Stół spawalniczy zaopatrzone w urządzenie wentylacyjne.

124401. 12.10 1954. Eugeniusz Roll. Ulepszenie urządzenia do wyrobu plomb.

124407. 12.10 1954. Mieczysław Eski. Oprawka do rozwiertaków.

124420. 13.10 1954. Stanisław Kruk. Hak z osłoną na rękę do usuwania wiórów z tokarki.

124424, 124425. 13.10 1954. Bronisław Szczęsny i Bernard Trzebiatowski. Przyrząd do wylewania białym metalem i obróbki panewek łożyskowych.

124428—124430. 7.12 1954. Bernard Trzebiatowski, Alfred Pytlewicz i Bronisław Szczęsny. Przerobienie gniazda zaworu grzybkowego.

124556. 15.10 1954. Jan Kołodziejczyk. Zastosowanie rdzeni żeliwnych zamiast piaskowych do odlewania tarcz łożyskowych.

124562, 124563. 14.10 1954. Jan Roter i Franciszek Mańka. Zmiana konstrukcji łańcucha łubkowego do kolejki łańcuchowej.

124572, 124573. 14.10 1954. Alfred Kuś i Franciszek Fukas. Ulepszenie łańcucha Galla do przenośników zgrzeblowych.

124597, 124598. 14.10 1954. Ernest Cholewa i Franciszek Szurek. Tuleje ochronne przewodnicy liny żurawia.

124599, 124600. 14.10 1954. Ernest Cholewa i Franciszek Szurek. Ulepszenie kół zębatach napędu żurawia.

124602. 14.10 1954. Władysław Korzeń. Matryca do wyrobu łopat.

124608. 14.10 1954. Konstanty Marcinkowski. Przyrząd ułatwiający gwintowanie na tokarce przedmiotów metalowych.

124610. 14.10 1954. Aleksander Pietrzko. Przyrząd do ustawiania nóg bideł tkackich do wiercenia otworów.

124611. 14.10 1954. Aleksander Pietrzko. Przyrząd do ustawiania do wiercenia klamerek do bideł tkackich.

124612. 14.10 1954. Aleksander Pietrzko. Przyrząd do ustawiania do wiercenia piast do krosien.

124617. 14.10 1954. Lubomir Kulesza. Przyrząd do wypychania sworzni z łożyska krzyżulcowego sprzężarki „Demag”.

124627. 14.10 1954. Edward Piechnik. Wykrojnik do wyrobu podkładek fibrowych lub metalowych.

124628, 124630—124632. 14.10 1954. Kazimierz Stróżyński, Wiesław Ryk, Mieczysław Głowacz i Bolesław Poźniak. Przyrząd do toczenia tulei cylindrycznych do samochodu „Star”.

124629. 14.10 1954. Edward Suchnik. Wykrojnik do wyrobu podkładek fibrowych sprzęgła samochodu „Star”.

124633. 14.10 1954. Alojzy Wojtowicz. Przyrząd do dowolnego rozmieszczania noży podczas skrawania.

124660. 14.10 1954. Józef Sobota. Przyrząd ułatwiający ściąganie krzyżulców.

124665. 14.10 1954. Stanisław Szenkiel. Przyrząd do umocowania blach w dnie barki.

124688. 19.10 1954. Edward Banasiewicz. Uchwyt do szczotek silników elektrycznych.

124774. 14.10 1954. Józef Stróżyk. Podkładka dziurkowana pod skrzynkę z wirami przy pile typu Cegielskiego.

124802. 14.10 1954. Jan Białczak. Przyrząd do wyjmowania sworzni resorowych przedniego i tylnego mostu samochodu marki „Star 20”.

124821, 138607, 138608. 15.10 1954. Stefan Łuczak, Zenon Grzegorzczak i Zenon Jackowski. Suport frezarki do obróbki kół stożkowych.

124822—124825. 15.10 1954. Stefan Pawezowski, Władysław Bartosik, Stanisław Chrzanowski i Eugeniusz Supernak. Wykonanie z dwóch części śrub podwieszonych do przednich komór i sekcji kotłów wodnorurkowych.

124827, 124828. 15.10 1954. Piotr Rodor i Henryk Łakomski. Urządzenie do jednoczesnego ogrzewania 24 rur kotłowych przy ich gięciu.

124832. 15.10 1954. Piotr Woźniak. Zmiana sposobu umocowania króćców w komorach kotłów wodnorurkowych.

124834. 15.10 1954. Edward Szlachta. Przyrząd do montowania płaszcz, stojaka i skrzyni ogniowej kotłów parowozowych.

124837. 15.10 1954. Bolesław Dedak. Przyrząd do umocowania przewodnic w rewolwerówkach w celu przekalibrowania zwoju.

124840. 15.10 1954. Roman Guzik. Przyrząd do pomiaru szerokości blach do wyrobu płomienic kotłów parowych.

124841. 15.10 1954. Ludwik Skórski. Sposób cięcia prętów do wyrobu uchwytów do cegieł szamotowych.

124844. 15.10 1954. Kazimierz Kamiński. Sposób wyciągania gazów spawalniczych z zamkniętych zbiorników.

124847. 14.10 1954. Kazimierz Nykowski. Zmiana sposobu wykonania kapturków do rurek używanych do analizy gazów.

124848. 15.10 1954. Piotr Szczepanik. Zastosowanie spawania zamiast wyginania przy wyrobie łap do płaszcz generatora.

124852, 124853. 15.10 1954. Henryk Łakomski i Piotr Hodor. Przyrząd do gięcia kolan węzownic przegrzewacza pary kotłów wodnorurkowych.

124854. 15.10 1954. Józef Srokosz. Zmiana sposobu wyrobu bezpieczników do spawarki.

124859. 15.10 1954. Władysław Janiszewski. Urządzenie do podnoszenia magnezu w wypalarkach.

124865. 15.10 1954. Władysław Bartosik. Zmiana wykonania kołnierzy do zdmuchiwalnych sadzy w kotłach wodnorurkowych.

124866. 15.10 1954. Władysław Marzec. Przyrząd do wiercenia otworów w śrubach dławikowych do zaworów.
124867. 15.10 1954. Edward Postul. Przyrząd do wiercenia otworów w pokrywach zaworów.
124868. 15.10 1954. Stanisław Pytliński. Wytłaczanie otworów w kółkach do otwierania i zamykania zaworów.
- 124869, 138618—138621. 16.10 1954. Jan Majczyzna, Stefan Urbański, Kazimierz Zan, Zenon Skwarczyński i Czesław Wachowicz. Zabezpieczenie przed wyłamywaniem się zębów kół zębatach oraz przed wykruszaniem się łożysk tocznych w reduktorach spycharek.
124875. 16.10 1954. Eugeniusz Gąsiorowski. Zmiany dźwigni do uszkodzonych kadłubów pomp benzynowych samochodów.
124909. 16.10 1954. Walenty Klak. Specjalny nóż do toczenia wirów do filtrów wentylacyjnych.
124970. 19.10 1954. Jan Cieślak. Przyrząd do ostrzenia narzynek.
124971. 19.10 1954. Jan Karlicki. Przyrząd do wymierzania szczęk gwintowników.
124972. 19.10 1954. Czesław Gorzkowski. Zastosowanie sprężyn dociskowych do rolek jezdnych suwnicy bramiasiej.
124984. 22.10 1954. Stefan Haftek. Nożyce do obcinania piór resorowych samochodu.
124996. 23.10 1954. Stefan Galon. Imak nożowy do toczenia stopniowego.

SERIA 2: METALURGIA

120164. 29.10 1954. Franciszek Studnicki. Zmiana sposobu napędu ślimaka dozującego pył węglowy do pieców obrotowych.
120647. 9.10 1954. Bolesław Jarzabek. Wsadzarka do obsługi elektrycznych pieców hartowniczych
120776. 31.8 1954. Antoni Grot. Przyrząd do czyszczenia wlewnic za pomocą sprężonego powietrza.
120842. 9.10 1954. Eryk Rakoczy. Sposób usuwania bloków magnezytowo-węglowych z wielkiego pieca podczas remontu.
121015. 3.9 1954. Józef Lydek. Zmiana sposobu załadunku złomu do koryt ładowarki.
121030. 17.9 1954. Jan Ołędzki. Narzędzie pomocnicze do wyładowywania odpadów walcówki miedzianej.
121097. 17.9 1954. Aleksander Lewandowski. Zastosowanie szufelki do okopania wlewnic.
121661. 17.9 1954. Aleksander Lewandowski. Sposób ogrzewania wlewnic płynnym żeliwem przed odlewaniem.
122486. 23.9 1954. Jan Piomecki. Zmiana sposobu wymiany liny napędu leja obrotowego.
122487. 23.9 1954. Józef Sojka. Zmiana sposobu rozprzodzenia świeżego powietrza do stanowisk w walcowni.
122497. 23.9 1954. Edward Dudek. Zastosowanie pokrywy z blachy dziurkowanej do elektrycznych pieców żarzalnych.
122501. 25.9 1954. Edmund Kendziora. Zastosowanie zamiast okularów ruchomej szyby ochronnej w suwnicy do wymiowania wlewków.
- 122611—122613. 22.9 1954. Stefan Kmiecik, Kazimierz Elias i Antoni Jabłoński. Zmiana konstrukcji podtrzymującej palniki typu „Terri“ pieców martenowskich.
123697. 29.9 1954. Kazimierz Michałowski. Zastosowanie trzech rolek jako prowadnic w walcierce do walcowania bednarki.
124773. 14.10 1954. Antoni Gnacy. Zastosowanie przy budowie pieców hutniczych zaprawy suchej zamiast mokrej.

SERIA 3: GÓRNICTWO I KOPALNICTWO

120001. 28.10 1954. Herbert Pniok. Zapory bezpieczeństwa na pochylniach.
120004. 28.10 1954. Ewald Lip. Celowa przeróbka trzona suwaka silnika powietrznego.
120005. 28.10 1954. Józef Dziony. Przyrząd do mocowania okrągłaków do piły do ołowania.
120012. 28.10 1954. Wilhelm Juranek. Ulepszenie smarowania stacji zwrotnej przenośnika pancernego.
- 120021, 120022. 28.10 1954. Paweł Ritter i Kurt Haberla. Zmiana konstrukcji przenośnika zgrzeblowego.
120040. 28.10 1954. Henryk Mzyk. Osłona końca przenośnika zgrzeblowego.
120081. 28.10 1954. Stanisław Kuc. Wyeliminowanie płytek ustalających w kadłubach wrębiarek.
120142. 29.10 1954. Konrad Szafarczyk. Zastosowanie odbojnicy do przenośnika wstrząsowego.
120150. 29.10 1954. Józef Imiołczyk. Zastosowanie flu-

- mika do głowicy zapychaka „Cyklop“ w celu zapobiegnięcia przedostawaniu się zanieczyszczeń do cylindra sterującego.
120152. 29.10 1954. Józef Wilczek. Zastosowanie łapki pomocniczej do zapychaka „Cyklop“.
- 120415, 120416. 29.10 1954. Bolesław Pławiński i Edmund Owsiak. Maszyna do ołowania o napędzie elektrycznym.
120469. 8.10 1954. Józef Wodniok. Zastąpienie łożyska tocznego łożyskiem ślizgowym o panewce z brązu do ułożyskowania wałka prowadniczego „Kaczego Dzioba“.
- 120470, 120471. 31.8 1954. Edward Natora i Józef Wolny. Sposób wyciągania złamanych części kółka zębatego z wałka wirnika wiertarki „Moj“.
- 120480, 120481. 29.10 1954. Franciszek Nowak i Teofil Froncek. Sposób wyciągania wózków kopalnianych w razie zacięcia się hamulca pneumatycznego.
120482. 29.10 1954. Wilhelm Peszke. Renowacja gniotownika do przygotowywania podsadzki.
120941. 3.9 1954. Paweł Markowski. Zastosowanie przyrządu do ściągania głównego ramienia dźwigni hamulca manewrowego maszyny wyciągowej.
121344. 18.9 1954. Henryk Salonek. Zastosowanie dodatkowego przenośnika taśmowego do transportu odpadków węgla z torowiska.
121657. 17.9 1954. Alojzy Bunczek. Zastosowanie osłon drewnianych do pancernych przenośników zgrzeblowych.
121977. 18.9 1954. Bolesław Drożdż. Wieża rozbierana do pogłębiania szybu.
121978. 18.9 1954. Teofil Gębuś. Przyrząd do wstawiania na tor wykojeonych lokomotyw i koleb.
- 121983—121985. 18.9 1954. Zygmunt Wolny, Walenty Ciuk i Walenty Gromadzki. Zawieszanie w kopalni pomp odśrodkowych na linach.
121988. 18.9 1954. Edmund Szotek. Zastosowanie studzienek do osuszania kurzawek w szybach kopalnianych.
122028. 17.9 1954. Tomasz Rybarski. Klamra zabezpieczająca kółka wózków kopalnianych przed spadnięciem z osi.
122029. 17.9 1954. Tomasz Rybarski. Przyrząd do transportu wózków kopalnianych z urwaną osią.
- 122030, 122031. 17.9 1954. Eryk Dylong i Józef Tabaka. Zabezpieczenie przełączeń biegu z roboczego na jałowy w windzie wrębiarki.
122036. 18.9 1954. Ryszard Nowak. Uskokowy system odbudowy ścianowej pokładów węglowych.
122094. 4.10 1954. Paweł Szczerba. Ulepszenie wybijania krążków z wału skipowego.
- 122095, 122096. 4.10 1954. Edward Syska i Jan Romański. Ulepszenie hermetycznych osłon cylindrycznych na materiały wybuchowe, stosowanych przy robotach wyburzeniowych w wodzie.
122344. 29.4 1954. Ryszard Wirski. Zastosowanie ulepszonego wysypu mialu węglowego.
- 122357, 122358. 29.4 1954. Wojciech Kruczek i Oskar Wójcik. Zabezpieczenie przekładni i silnika do napędu przenośnika pancernego przed przesunięciem.
122515. 25.9 1954. Gerard Buk. Specjalna dźwignia do podciągania stojaków kopalnianych pod stropnice.
122591. 22.9 1954. Tadeusz Sadowski. Ulepszenie sposobu przesuwania stycznika instalacji elektrycznej wrębiarek.
122592. 22.9 1954. Stanisław Gajda. Zabezpieczenie łańcuchów przenośników zgrzeblowych przed spadaniem z nich napędowych kół łańcuchowych.
122594. 22.9 1954. Jan Krogulec. Przystosowanie wiertarek górniczych „Bohlero“ do wyciągania uszkodzonych świrdrów z otworów.
122597. 28.9 1954. Wiktor Cuber. Zastosowanie wkładek wymiennych do widełek żerdzi wiertniczych.
- 122598, 122599. 28.9 1954. Ignacy Czajka i Stanisław Cholewiński. Zastosowanie głowic sześciokrzydełkowych do wiercenia rotacyjnego, zamiast używanych dotychczas głowic trzyskrzydełkowych.
- 123135, 123136. 25.9 1954. Paweł Heiduk i Jerzy Grzywocz. Zastosowanie sworzni o średnicy 8 mm na obwodzie koła łańcuchowego podnośnika mialu w celu zabezpieczenia przed uszkodzeniem.
123140. 22.9 1954. Ignacy Mrozek. Zabezpieczenie śrub mocujących ramię głowicy wrębiarki „WLE 40 S“.
- 123151—123154. 22.9 1954. Jerzy Brinner, Zenon Kamionka, Wojciech Szeliga i Wilhelm Sosinka. Zmiana konstrukcji dławic głównych zasuw kotłowni parowych.
- 123155, 123156. 22.9 1954. Eryk Posmyk i Michał Helios. Zastosowanie sygnalizacji między kotłownią a maszynami wyciągowymi.
123165. 22.9 1954. Karol Żurek. Przyrząd do wymiany krążków prowadzących napędu przenośnika taśmowego.

123235. 25.9 1954. Alojzy Uplawski. Ulepszenie śruby dociskowej łańcucha wrębiarki „SEKE 40“.
123242. 25.9 1954. Henryk Klimek. Wzmocnienie konstrukcji pomostów wahadłowych w podszybiu.
123372. 25.9 1954. Józef Karwat. Ulepszenie zderzaka głowicy zapychaka pneumatycznego.
123379. 25.9 1954. Józef Waleczek. Aparat kontrolny do doraźnego badania zapalarek elektrycznych przy robotach strzałowych w kopalni.
123380. 25.9 1954. Emanuel Gruszka. Zastosowanie pomostu przenośnego do bezpiecznego usuwania z wagonów zmarzniętego piasku podsadzkowego.
123495. 28.9 1954. Henryk Janik. Urządzenie do wywracania wózków kopalnianych.
123497. 28.9 1954. Henryk Bytomski. Sposób wzmocnienia bębna stacji zwrotnej pancernego przenośnika zgrzeblowego.
- 123498, 123499. 28.9 1954. Wiktor Krawiec i Henryk Nitka. Zmiana konstrukcji łożysk wózków kopalnianych.
123891. 30.9 1954. Stanisław Grząba. Zmiana sposobu mocowania rolek do zatrzymywania wózków w klatce wyciągowej.
123895. 30.9 1954. Karol Ślusarek. Zastosowanie pomostu zapobiegającego spadaniu skał na przenośnik taśmowy przy odbudowie chodników górniczych.
123896. 30.9 1954. Jan Segietz. Zastosowanie stojaków do lamp elektrycznych ostrzegawczych przy pociągach w kopalni.
123898. 30.9 1954. Antoni Skorupka. Zastosowanie pomocniczej śruby przy rynnach przenośnika wstrząsowego.
123899. 30.9 1954. Teodor Dworski. Zastosowanie bębna przenośnego do przewodów elektrycznych do prac strzałowych.
123906. 30.9 1954. Augustyn Wisianowski. Zmiana sposobu ułożyskowania bębna zwrotnego przenośnika gumowego.
123969. 1.10 1954. Jan Bugajczyk. Zmiana konstrukcji podstawek rynien wstrząsowych.
124270. 13.10 1954. Stanisław Kucz. Zastosowanie wkładki dystansowej do regulacji sprężel wrębiarki zabierkowej.
124288. 13.10 1954. Antoni Krzyżowski. Ulepszenie sposobu zabezpieczenia cięgła wozów kopalnianych.
124415. 31.8 1954. Inż. Romuald Piekarewicz. Przyrząd do określania temperatury w hałdach węglowych.
120846. 3.9 1954. Inż. Jerzy Szczepański. Zastosowanie oleju sojowego do wyrobu sykatyw.
120864. 3.9 1954. Józef Wołos. Zastosowanie w kadzi drewnianej spływowego fartucha z blachy ołowianej.
- 120889, 120890. 3.9 1954. Elżbieta Wegener i Maria Dąbrowska. Statyw do podwójnego sączenia.
120891. 3.9 1954. Helmut Czeszowicz. Urządzenie do ochrony elektrod szklanych używanych w PH-metrze.
120892. 3.9 1954. Eryk Szpyrka. Przerobienie urządzenia do prażenia azotanu srebra.
120893. 3.9 1954. Jan Sobel. Ulepszenie sposobu odzyskiwania srebra wydzielonego podczas elektrolizy.
120895. 3.9 1954. Emil Wiśniewski. Naczynko wagowe do substancji stałych.
121063. 14.9 1954. Jan Mastej. Przerobienie zbiorników analizatora spalin w celu wyeliminowania wylewania się oleju.
121791. 15.9 1954. Józef Kazanecki. Podkładka gumowa zabezpieczająca przed łamaniem się sprężyn siła bębna „Micum“.
- 121798, 121799. 16.9 1954. Inżynier Stanisław Wydrzycki i Czesław Błaszczuk. Uproszczony sposób gotowania mydła do obróbki ciętych włókien.
121846. 16.9 1954. Antoni Florkowski. Zmiana sposobu umocowywania pokrywek wałków oliwających przedzę w maszynach „Nelson“.
121849. 16.9 1954. Tadeusz Szendel. Zastosowanie kłoczków z nawierconymi czterema otworami w celu wymiany bagietek w maszynach ciągłego przedzenia typu „Nelson“.
121851. 16.9 1954. Marian Geralt. Zastosowanie manometru membranowego do pomiaru ciśnienia wiskozy.
- 121893—121898. 16.9 1954. Mgr Tadeusz Kulpiński, Leon Głogowski, Stefan Wentry, Stanisław Głowacki, mgr Maria Czekańska i mgr Irena Spyra. Zmiana procesu technologicznego w neutralizatorze w celu uzyskania oleju neutralnego z mydeł porafinacyjnych.
122008. 14.9 1954. Piotr Wyleżałek. Oczyszczanie przed skierowaniem na wyparki ługów czarnych (podyfuzorowych) z włókien.
- 122055, 122056. 4.10 1954. Robert Buchta i Jan Bębnowicz. Zastosowanie elektrycznej instalacji sygnalizacyjnej między halą fermentacyjną a halą mierników zacieru.
122057. 4.10 1954. Ryszard Białas. Zastosowanie lewaru przy rozlewaniu i rozprowadzaniu kultur w celu osiągnięcia lepszej sterylności.
122092. 4.10 1954. Mieczysław Jankowski. Laboratorijna suszarka do suszenia mączek kostnych, stearynianów i srułu kostnego.
122093. 4.10 1954. Bronisław Robak. Sposób chwywania i odprowadzania gazów z rozszczepialni tłuszczów.
122164. 4.10 1954. Maria Skalska. Zastosowanie stołu ściękowego przy lakowaniu butów gumowych.
- 122165, 122166. 4.10 1954. Bolesław Bujak i Józef Grzycki. Sposób wyrobu dętek gumowych (poduszek) do pras pneumatycznych „Ago“.
122297. 22.9 1954. Bronisław Czensz. Nawilżacz pary.
- 123057, 123058. 25.9 1954. Adam Miciński i Adam Madeja. Sposób ponownego wykorzystania emalii odpadkowej.
123342. 30.9 1954. Tadeusz Krawczyk. Wykorzystanie odpadów kauczuku do produkcji lakieru odpornego na działanie temperatury i kwasów.
123355. 30.9 1954. Jan Góralczyk. Zastosowanie do wkładania odkwaszalników chlorobenzenu kitu K-100 krajowej produkcji zamiast importowanego cementu kwasoodpornego.
- 123356—123358. 30.9 1954. Władysław Wrona, mgr Jerzy Banaś i Marina Nowak. Zastosowanie rurociągu do przepompowywania trójchloro-etylenu.
- 123359—123362. 30.9 1954. Marian Bogacz, mgr Jacek Szymaszkiwicz, Mieczysław Lichnowski i Ignacy Tura. Zmiana sposobu napełniania chloratorów alkoholem.
- 123363—123365. 5.10 1954. Władysław Wrona, mgr Jerzy Banaś i Marian Nowak. Ulepszenie sposobu dozowania kwasu siarkowego przy osuszaniu chloru.
123366. 5.10 1954. Józef Kulawik. Zmiana procesu technologicznego produkcji zieleni i tlenochloru.
123367. 5.10 1954. Mieczysław Janik. Zastosowanie kitu kaolinowego zamiast asfaltu do uszczelniania wanien elektrolizerów.
123368. 5.10 1954. Karol Bigosiński. Zastosowanie kanału do zbierania ługu rozlewanego przy napełnianiu bębnow.
123369. 5.10 1954. Roman Koziarz. Zastosowanie deflegmatora zamiast chłodnicy ołowianej przy produkcji gazu „BF“.

SERIA 4: CHEMIA, TECHNOLOGIA CHEMICZNA

123370. 5.10 1954. Henryk Bielski. Zastosowanie syfonu zamiast kranu do odbieralnika chlorobenzenu.

123416, 123417. 24.8 1954. Janusz Garbacz i Leszek Białek. Ulepszenie sposobu odzyskiwania srebra z zużytego utrwalacza.

123478. 28.9 1954. Stefan Łojek. Mieszanina o podstawie kałafonii do gruntowania drewna.

123783—123785. 28.9 1954. Teresa Małczyńska, Jadwiga Lutrosińska i Irena Hornung. Ulepszenie procesu kadziowania barwników kadziowych w paście.

123789, 123790. 1.10 1954. Gerard Krum i Karol Pawlik. Zastosowanie wapna hydratyzowanego zamiast glejty do odbiałczania lnianego oleju surowego.

124386. 12.10 1954. Włodzimierz Garbaczewski. Destylator tłuszczu kostnego.

124595. 14.10 1954. Aleksander Janusz. Zastosowanie zastępczego zaworu pneumatycznego do aparatu „Foxboro”.

124670—124678. 19.10 1954. Inż. Jerzy Unrug, Tadeusz Siennicki, Józef Tyloch, Roman Grabowski, Bronisław Buczkowski, Kazimierz Szymkowski, Franciszek Pilichowski, Józef Drabina i Michał Sterna. Przystosowanie kotła wulkanizacyjnego do wulkanizacji przewodów w izolacji tiokolowej.

124691. 19.10 1954. Stanisław Kudła. Wykorzystanie bezużytecznego kleju celulozowego do wyrobów płyt korkowych.

124809, 124810. 15.10 1954. Anastazy Chmielewski i Michał Baclawski. Sposób odzyskiwania dwutlenku manganu z ługów po utlenieniu.

SERIA 5. ELEKTRO- I TELETECHNIKA, ELEKTROENERGETYKA

120023. 28.10 1954. Piotr Chruszcz. Ulepszenie przełącznika wiertarki elektrycznej typu WF-f.

120025, 120026. 28.10 1954. Józef Piecza i Wilhelm Jadwiszczok. Wózek do układania kabla.

120032. 28.10 1954. Piotr Chruszcz. Szczotki do rozruszników elektrycznych.

120036. 28.10 1954. Leopold Kuczera. Ulepszenie uchwytów szczotek lokomotyw elektrycznych.

120053. 25.5 1954. Fryderyk Steuer. Przyrząd do wykrywania błędów i zwarć w uzwojeniach silników trójfazowych.

120055. 28.10 1954. Wiktor Wańczyk. Urządzenie do wyciągania uszkadzonych uzwojeń ze stojanów.

120066. 28.10 1954. Paweł Kobienia. Przyrząd do wykonywania uzwojenia silników.

120067, 120068. 28.10 1954. Inż. Andrzej Sosnkowski i Emil Nizianty. Szczotka do czyszczenia urządzeń elektrycznych pod napięciem.

120069. 28.10 1954. Inż. Andrzej Sosnkowski. Sposób stawiania sztudef bez wyłączania linii.

120119. 29.10 1954. Tadeusz Budzyński. Zmiana konstrukcji osady kontaktu w żelazku elektrycznym.

120141. 29.10 1954. Paweł Wydra. Podwójne zabezpieczenie odbieraka prądu maszyny wypychowej.

120167. 29.10 1954. Bernard Stefanowski. Nosze ręczne do przenoszenia akumulatorów.

120265. 28.8 1954. Wiktor Bilso. Urządzenie do chłodzenia prądnicy, za pomocą jej silnika napędowego.

120266. 29.10 1954. Antoni Zalewski. Przyrząd do wyciągania z dołu słupów przelotowych drewnianych przy ich demontażu.

120273, 120274. 7.10 1954. Jerzy Zajac i Adam Żurek. Pokrowiec brezentowy z uchwytami do nawijania linki uzmięającej uziemiacza przenośnego.

120303. 26.10 1954. Marian Buczyński. Przyrząd do ściągania łożysk i kół z silników elektrycznych.

120371—120378. 8.10 1954. Mieczysław Kopacz, Janusz Radecki, Jan Milewski, Marian Kosmała, Józef Paweła, Henryk Łakota, Stanisław Szewczyk i Stefan Król. Sposób samoczynnego włączania rezerw w elektrowni.

120428. 31.8 1954. Jan Nosek. Sposób sygnalizowania zmniejszenia częstotliwości w sieci energetycznej.

120472, 120473. 31.8 1954. Zygmunt Hachufa i Maksymilian Zawadzki. Sposób chłodzenia łożysk silnika elektrycznego.

120651. 31.5 1954. Stachiusz Szuszlak. Próbnik do sprawdzania magnesów w słuchawkach telefonicznych.

120858. 3.9 1954. Tadeusz Guzc. Sposób wykorzystania drutu uzwojenia spalonych silników elektrycznych.

120887. 3.9 1954. Ludwik Lik. Przyrząd do wkręcania żarówek na dużej wysokości.

120923. 7.10 1954. Stefan Rasiński. Urządzenie do sprawdzania działania numerowych tarcz telefonicznych.

120924, 120925. 3.9 1954. Bogdan Hanke i Adam Furmański. Urządzenie alarmujące spadek napięcia w baterii akumulatorów, zasilających centralę telefoniczną.

120945. 3.9 1954. Eugeniusz Kosonocki. Urządzenie do sprawdzania stanu izolacji induktorów karbowych i baterijnych.

120947. 3.9 1954. Paweł Machura. Przyrząd do wyrobu mostków do listew zaciskowych rozdzielni.

121007. 3.9 1954. Kazimierz Mucha. Przeróbka rozruszników silników elektrycznych.

121016. 3.9 1954. Józef Lorenc. Przeróbka konsoli odbieraków prądu suwnicy „Stripper”.

121018. 3.9 1954. Tadeusz Kasprzyk. Przeróbka krążków do odbierania prądu.

121028. 18.9 1954. Mieczysław Drobiński. Zastosowanie instalacji elektrycznej na każdym agregacie izolarki poziomej.

121039, 121040. 14.9 1954. Stefan Legumiński i Henryk Fleischer. Klucz z przegubem do ręcznego włączania lub wyłączania odłączników kablowych.

121046, 121047. 14.9 1954. Karol Pawlik i Zygmunt Fiala. Zastosowanie uszczelki aluminiowych, zamiast aluminiowo-azbestowych do wyłączników powietrznych.

121101. 17.9 1954. Wincenty Kornacki. Przyrząd do dziurkowania przekładek izolacyjnych do węgielków odgromnikowych.

121124. 17.9 1954. Zdzisław Orłowski. Ulepszony przyrząd do wykonywania bocznych otworów w puszkach „Bergmana”.

121141. 3.9 1954. Tadeusz Kozak. Przyrząd do wykrywania zwarć uzwojeń silników.

121332, 121333. 15.9 1954. Jan Sanecki i Henryk Wójcik. Przyrząd do naciągania przewodów elektrycznych.

121334, 121335. 15.9 1954. Jerzy Korowicz i Henryk Linkiewicz. Przyrząd do jednoczesnego uziemiania trzech przewodów.

121336. 18.9 1954. Henryk Kieliszek. Uchwyt do umocowania uziemienia do konstrukcji w rozdzielniach.

121337. 18.9 1954. Inż. Antoni Marcelewicz. Nowy typ tablicowej lampki sygnalizacyjnej.

121345. 18.9 1954. Helena Rupocińska. Sposób łączenia pękniętych silnikowych prętów oporowych.

121388. 15.9 1954. Władysław Gala. Wieżyczka do zawieszania linek odgromnikowych.

121389. 15.9 1954. Henryk Ziemiński. Maszt drewniany do ochrony odgromników.

121706. 18.9 1954. Tadeusz Kruszyński. Zmiana sposobu lutowania szczotek węglowych i węglowo-brązowych z końcówkami przewodów elektrycznych.

121720, 121721. 18.9 1954. Józef Błaszczyński i Roman Gogolewski. Przerobienie automatu samoczynnego z wyzwaczami na wyłącznik przyciskowy z mostkiem.

121741—121743. 15.9 1954. Zbigniew Fiałek, Marian Małowiejski i Eugeniusz Warkiewicz. Urządzenie do badania silników elektrycznych po ich naprawie.

121780. 15.9 1954. Brunon Radek. Specjalny klucz do rozkręcania wkładek telefonicznych.

121817. 16.9 1954. Jerzy Czarnecki. Hermetyczne skrzynki rozdzielcze do instalacji świetlnych.

121837—121839. 16.9 1954. Czesław Stachlewski, inż. Marian Jabłoński i Kazimierz Kosterkiewicz. Zastosowanie urządzenia do wzbudzania generatora 5625 kVA.

121899. 16.9 1954. Władysław Siemek. Zmiana konstrukcji szczotek ślizgowych rozruszników prądu zmiennego.

121913, 121914. 16.9 1954. Józef Szeleźnik i Wojciech Brońka. Zastosowanie ogranicznika jazdy windy w celu zapobieżenia zerwaniu się liny.

121940. 15.9 1954. Władysław Gołębiowski. Przyrząd do liczenia zwojów przy nawijaniu cewek elektrycznych.

121948. 13.9 1954. Tadeusz Adamczyk. Zastosowania spawania drutów uzwojeniowych w silnikach elektrycznych zamiast dotychczasowego lutowania ich cyną.

121979. 18.9 1954. Zygmunt Sciublecki. Zastosowanie dwóch wyłączników nożowych do włączania silników z gwiazdą w trójkąt.

121980. 18.9 1954. Zygmunt Kurzątkowski. Pływak do mierzenia gęstości kwasu akumulatorowego w celu zastąpienia areometru.

121987. 17.9 1954. Andrzej Słusarczyk. Zastosowanie regulatora napięcia do osuszania kabli po odwodnieniu kopalni.

121992. 14.9 1954. Czesław Boratyński. Elektryczny zacisk typu „Phoenix” o zmienionym sposobie mocowania.

122000. 14.9 1954. Kazimierz Zbyrowski. Wkładki do sprzęgła krążkowego dźwigowych silników elektrycznych.

122001. 14.9 1954. Jerzy Raszka. Zastosowanie odciągu w elektrycznej linii trolejowej do zasilania dźwigu.

122017. 14.9 1954. Antoni Stencel. Elektryczną nawijką do nawijania uzwojeń małych transformatorów i dławików.

122062. 4.10 1954. Bogdan Hince. Oprzędzarka do owijania bawełną (izolowania) przewodów elektrycznych.

122178, 122179. 5.10 1954. Zdzisław Trebisz i Janusz Olszowski. Zastosowanie przekątnika ręcznego do elektrycznego pieca oporowego do nagrzewania narzędzi produkcyjnych przed utwardzaniem i odpuszczaniem.

122194, 122195. 5.10 1954. Jerzy Golec i Maksymilian Mol. Urządzenie do ryglowania przerywaczy obwodu prądu.

122512. 28.9 1954. Józef Wiczorek. Ulepszenie sposobu opuszczania rur do szybu.

122588. 22.9 1954. Jerzy Suliga. Przeróbka przyrządu do wycinania miki między podziałkami kolektora maszyn elektrycznych.

122593. 22.9 1954. Józef Dyszy. Wzmocnienie elektrycznego przewodu ślizgowego w miejscach podwieszenia.

122608. 22.9 1954. Anna Bracik. Podstawka do silników ułatwiająca wykonywanie ich uzwojeń.

123113. 22.9 1954. Leon Fröhlich. Celowa przeróbka ogumowania kół wózka akumulatorowego PWA 3.

123188. 22.9 1954. Herbert Holewa. Przyciskowy łącznik sterowniczy wraz z oprawą do wprowadzania przewodów sterowniczych.

123192. 22.9 1954. Bronisław Łaszczyk. Przyrząd do spawania drutu uzwojenia silników elektrycznych.

123257, 123258. 25.9 1954. Wilhelm Palica i Józef Mrochem. Urządzenie do badania silników elektrycznych na obciążenie.

123320—123322. 25.9 1954. Alfred Gasz, Antoni Nowak i Wiktor Kołodziejczyk. Zastosowanie jednolitej pokrywy z zaczepami do akumulatorów w wózkach transportowych.

123332, 123333. 30.9 1954. Eryk Donnerstag i Rufin Gizdoń. Zabezpieczenie wyłączników sprzęgłowych przed równoczesnym włączeniem dwóch źródeł elektrycznych rozdzielni 500V.

123346. 30.9 1954. Jan Skoczek. Zainstalowanie przystawki pomiarowej typu NT do badania przewodów teletechnicznych.

123354. 30.9 1954. Franciszek Mikłasz. Zastosowanie specjalnego narzędzia do regulacji przekątników i wybieraków CA.

123386. 13.9 1954. Jan Kaczor. Lutownicza lampa benzynowa do lutowania żył kablowych i przewodów napowietrznych.

123387. 25.9 1954. Alojzy Kopras. Przystawka do połączenia na jednej linii dwóch abonentów o różnych numerach.

123461, 123462. 25.9 1954. Aleksander Lach i Bolesław Podbielski. Zastosowanie wentylatorów z blachy żelaznej do silników elektrycznych.

123496. 28.9 1954. Maksymilian Myśliwiec. Zmiana sposobu przełączania prądu do wyłączników OKG.

123502. 28.9 1954. Augustyn Brylka. Zmiana konstrukcji zamka bezpieczeństwa do wyłączników sieci elektrycznej trakcji dolowej.

123702. 29.9 1954. Irena Zarzycka. Sposób umocowania listew pod wyłącznikami.

123892. 30.9 1954. Józef Szewczyk. Mikrotelefon probierczy z tarczą numerową do wykrywania uszkodzeń w linii telefonicznej.

123934. 2.10 1954. Tadeusz Stachnik. Urządzenie do ładowania akumulatorów samochodowych.

123941. 2.10 1954. Aleksander Chwieduk. Uchwyt z uchem ruchomym do obracania słupów teletechnicznych.

123954—123956. 2.10 1954. Wacław Świętek, Kazimierz Pawlak i Wincenty Lenczewski. Przyrząd do wyważania wirników elektrycznych.

123997—123999. 2.10 1954. Ludwik Macioszek, Jan Synowiec i Wojciech Krawczyk. Zmiana konstrukcji przekątnika do dodatkowej syreny wywoławczej w telefonach.

124074. 4.10 1954. Jan Zygmuntowicz. Sposób badania baterii elektrycznych przewodów połączeniowych.

124114. 2.10 1954. Zygmunt Lusik. Uchwyt do elektrod.

124126, 124127. 2.10 1954. Zenon Ambroziak i Narcyz Hajman. Zapalniczka elektryczna na 120 i 220 V do zapalania palników acetylenowych.

124256. 13.10 1954. Stefan Wolarek. Przyrząd do wykrywania zwarć w silnikach.

124259. 13.10 1954. Andrzej Bander. Zmiana konstrukcji uchwytu żabkowego do naciągania drutu.

124332—124335. 13.10 1954. Kazimierz Konofał, Władysław Talar, Stanisław Lachowski i Józef Wydra. Wykonanie

suszarki elektrycznej do suszenia nowo uzwojowych urządzeń elektrycznych.

124432. 13.10 1954. Filip Hamelak. Urządzenie do wciągania przewodów na słupy bliźniacze.

124634. 14.10 1954. Franciszek Kulas. Zastosowanie wyłącznika nożnego do wiertarki elektrycznej.

124729, 124730. 19.10 1954. Maciej Grosicki i Andrzej Łuszczynski. Specjalna przenośna szafa pomiarowa do kontrolowania przeciążonych silników elektrycznych.

124775. 14.10 1954. Tadeusz Dziwak. Wyrób z metalu zamiast z bakelitu dźwigiemek mechanizmu wyłączników samoczynnych.

124787. 14.10 1954. Jan Budniarz. Przyrząd do badania pola wielokrotnego przy łącznikach ręcznych.

124788. 14.10 1954. Jerzy Krzeja. Układ sygnalizujący uszkodzenia relacji telegraficznej.

124791, 138533, 138527. 14.10 1954. Wacław Wasiński, Roman Lech i Józef Czechowski. Stojak do sprawdzania szukaczy liniowych zespołów kontrolnych i wybieraków grupowych.

124845. 15.10 1954. Jan Drażkiewicz. Ochrona uchwytów do zakładania lub wyjmowania bezpieczników.

124942. 16.10 1954. Stanisław Kaszewski. Urządzenie sygnalizujące spadek okresów w sieci.

124944. 16.10 1954. Kazimierz Kawecki. Wykorzystanie lampki z kontrolującego urządzenia sterowniczego do sprawdzania napięcia w obwodzie sygnalizacyjnym.

124946. 16.10 1954. Jan Korabiowski. Uchwyt kleszczy do elektrod spawalniczych.

124960—124962. 19.10 1954. Roland Korzeniowski, Władysław Kołodziejcki i Kazimierz Bujalski. Suchy transformator wielozaczepowy 380/220 V o mocy 5 kVA dla laboratorium.

SERIA 6: TECHNOLOGIA MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH I CERAMICZNYCH

120157. 29.10 1954. Konstanty Kriebel. Celowa przeróbka sita wstrząsowego do sortowania klinkru w piecu rusztowym.

121807. 15.9 1954. Stanisław Perka. Aparat zastępczy do formowania szkła.

121909. 16.9 1954. Jan Wałach. Przyrząd do obcinania cięgieł.

122139. 4.10 1954. Tadeusz Izdebski. Zastosowanie zamkniętego obiegu wody chłodzącej w ekranach wodnych wanny produkcyjnej w hucie szkła.

122141. 4.10 1954. Tadeusz Izdebski. Ulepszenie wrzeciona w półautomacie szklarskim.

SERIA 7: TECHNOLOGIA DREWNA I PAPIERU

120175. 29.10 1954. Jan Staręga. Zastosowanie osłony do noży strugarki do drewna.

120304. 29.10 1954. Bogusław Leder. Przyrząd do obrabiania nóg szaf typu 1106 i kredensów typu 508.

120632. 9.10 1954. Jan Rusek. Sposób żłobkowania desek podłogowych.

121064. 14.9 1954. Jan Brosz. Przyrząd do zamocowywania pił tarczowych na tulei szczytniczki podwójnej.

121137. 14.6 1954. Henryk Szymanowski. Narzędzie specjalne do wybierania wgłębienia w ramach okiennych i drzwiowych do osądzenia zawias francuskich.

121399, 121400. 15.9 1954. Kazimierz Korach i Stefan Gaszak. Przyrząd do oklejania listów profilowych przy wieńcach do szaf.

121428. 15.9 1954. Bolesław Jachimowski. Model do profilowania drzwi górnych kredensu.

121431. 18.9 1954. Henryk Łuczyk. Sposób strugania drzwi i przegród szaf po oklejeniu.

121436. 18.9 1954. Franciszek Franczok. Przyrząd do obcinania na frezarce okleiny z krawędzi stołu okrągłego.

121668. 17.9 1954. Antoni Cieplik. Zastosowanie składanych daszków do nakrywania stosów tarcicy.

122041. 17.9 1954. Jan Wilczyński. Zastosowanie stojaka do podpierania tarcicy.

122058. 4.10 1954. Konstantyn Stawinoga. Prasa stolarska.

122100. 4.10 1954. Wojciech Cwiertnia. Ulepszenie sposobu parafinowania beczek aparatem odrzutowym.

122296. 22.9 1954. Tadeusz Biazik. Tarczowa wahadłowa piła przenośna do drewna.

122362. 29.4 1954. Stanisław Skalski. Zastosowanie złącz wpustowych do foteli teatralnych.

122363. 29.4 1954. Roman Starczyk. Jednocześnie prasowanie dwóch deseczek oparcyjnych.

122858. 29.9 1954. Kazimierz Rogowski. Przyrząd ochronny pił tarczowych do cięcia desek.

123004. 29.9 1954. Antoni Duda. Uchwyt do przenoszenia podkładów na stół wibracyjny przy produkcji płyt panelowych.

123125. 22.9 1954. Jerzy Kowalczyk. Strug metalowy do wykończania okien, drzwi i skrzynek.

123396. 25.9 1954. Kazimierz Mierzwiczak. Szablon do nacinania grzebieli w elementach składowych skrzyni za pomocą piły taśmowej.

123399. 25.9 1954. Maksymilian Bruch. Korby do wkręcania wkrętów podczas montażu skrzyń.

123405, 123406. 25.9 1954. Kazimierz Mierzwiczak i Ludwik Kromolicki. Urządzenie do wykonywania równocześnie 10 sztuk piór do skrzyń cytrusowych.

123407, 123408. 25.9 1954. Ludwik Kromolicki i Kazimierz Mierzwiczak. Szablon ochronny do frezarki stołowej do obróbki drewna.

123411, 123412. 25.9 1954. Kazimierz Mierzwiczak i Ludwik Kromolicki. Przyrząd do obróbki krótkich przedmiotów drewnianych na frezarce.

123456. 25.9 1954. Jan Kudaj. Naprężacz łańcucha napędowego tekturówki.

123457. 25.9 1954. Stanisław Kruczek. Produkcja kijów farbiarskich z drewna mokrego.

123458. 25.9 1954. Antoni Perzyna. Frez do frezowania i jednoczesnej obróbki brzegów otworów w cewkach prząśnicowych.

123479. 28.9 1954. Jerzy Pestka. Przyrząd do przycinania drewna na pile tarczowej z dokładnością do 0,3 mm.

123698. 29.9 1954. Bolesław Kaczorowski. Przyrząd do fugowania klepek.

124077. 4.10 1954. Eugeniusz Woszczenko. Zastosowanie zderzaka nastawnego do cięcia drewna na pile wahadłowej.

124204. 4.10 1954. Antoni Janiszewski. Przyrząd do wyrobu gniazd do zamków meblowych.

124208, 124209. 13.10 1954. Józef Mucha. Zastosowanie specjalnych frezów do wykonywania czopów okiennych i dziwowych.

124622, 124623. 14.10 1954. Aleksander Sochacki i Mieczysław Klarecki. Przyrząd do wycinania sęków w obłogach.

124624. 14.10 1954. Zdzisław Raczyński. Przyrząd do wiercenia otworów na wkręty do okien szwedzkich.

124625. 14.10 1954. Mieczysław Klarecki. Przyrząd do cięcia płyt stolarskich.

124700—124703. 19.10 1954. Henryk Borawski, Jan Listowski, Zdzisław Fabiszewski i Jan Winek. Ulepszenie konstrukcji przyrządu do mechanicznego wiązania listewek drewnianych.

SERIA 8: TECHNOLOGIA WŁÓKNA I SKÓRY; ODZIEŻOWNICTWO

120033. 28.10 1954. Wilhelm Gawron. Maszyna do produkcji wielonitkowej przędzy bawełnianej używanej do oprzędzania drutów nawojowych.

120084. 26.10 1954. Marian Ogórek. Mechaniczne przeciąganie końców osnowy przy tkaniu suszników.

120107. 28.10 1954. Władysław Szatrowski. Zastosowanie przy opalarec płytowej pary nasyconej, do gaszenia isker powstających podczas opalania tkanin.

120108—120110. 28.10 1954. Karol Zaborowski, Teodor Półtorak i Stanisław Grudziński. Zastosowanie do skręcania listwy obitej sukniem w celu doprowadzania do wrzecion nici równomiernie naprężonych.

120114—120116. 28.10 1954. Aleksander Koniuszewski, Stanisław Krzesiewicz i Wiesław Karowski. Zastosowanie w krośnie tkackim urządzenia do sygnalizowania awarii.

120123—120125. 29.10 1954. Bogdan Woltman, Józef Kiersz i Zygmunt Fierka. Wyłącznik samoczynny do maszyn szwalniczych „Elvis”.

120179. 29.10 1954. Władysław Banaś. Zastosowanie płaskowników wzmacniających ścianki głowicy bębna samoprężnicy.

120180. 29.10 1954. Roman Paraniak. Wykonanie piór dociskowych do sprzęgła segmentu bijaka krosna.

120181, 139106. 29.10 1954. Kurt Steuer i Władysław Gwóźdź. Zmiana sposobu wykrywania obcych nici w osnowie tkanin wełnianych przed tkaniem.

120186. 29.10 1954. Stanisław Kowalski. Stoły przesuwne z czarnym podbiem do sortowania przędzy.

120192. 29.10 1954. Bolesław Kraul. Zastosowanie łąpaczy włókna z juty w maszynach desulfuracyjnych.

120201. 7.10 1954. Jan Kazimierski. Zmiana sposobu osadzania tulejki wrzecionowej w otworze łączniarek „Schweitera”.

120387. 29.10 1954. Zygmunt Wartalski. Sposób naprawy zużytego lejka w pokrywie zgrzeblarki w przędzalni średnio-przędnej.

120388. 29.10 1954. Władysław Fornalczyk. Zastosowanie dodatkowej prowadnicy widelca krosna mechanicznego.

120389. 29.10 1954. Julian Ginalski. Zabezpieczenie kłapki drewnianej przy skrzynce czółenka przed przedwczesnym zniszczeniem.

120502, 120503. 8.10 1954. Piotr Dratwa i Kazimierz Owsiak. Przyrząd do lutowania igieł nakładających do maszyn saneczkowych.

120504, 120505. 8.10 1954. Piotr Dratwa i Kazimierz Owsiak. Aparat do wyrobu sprężyny do draparek.

120672, 120673. 9.10 1954. Stefan Sass i Władysław Kapczyński. Zastosowanie koszy z siatki do krosna „Nortropp” w celu zabezpieczenia wątku przed zaoliwieniem.

120674. 9.10 1954. Józef Niedbalski. Zabezpieczenie dwójarki „Hamel” przed wciąganiem robotników za włosy.

120724. 31.8 1954. Kazimiera Długosz. Maszynowe ozdabianie pantofli filcowych.

120737, 137337. 31.8 1954. Edward Baranowski i Henryk Surowiecki. Zainstalowanie dodatkowych łąpaczy włókien w kolektorze łągu zwrotnego.

121065. 14.9 1954. Antoni Moczulski. Zastosowanie dwudzielnych wrzecion do skręcania osnowy osadzonych w dwóch panewkach.

121066, 121067. 14.9 1954. Antoni Moczulski i Mieczysław Leczkowski. Zastosowanie do płoch bączków metalowych zamiast drewnianych.

121073. 14.9 1954. Mieczysław Leczkowski. Zastosowanie odbojnic do kłap hamulcowych na krosnach ciężkich węzłowych typu „Meeschlora”.

121085. 17.9 1954. Szymon Katz. Przeróbka napędu wrzecion przewijarki wątkowej firmy „Müller”.

121127, 121128. 17.9 1954. Adam Skrzypiński i Tadeusz Dybul. Urządzenie do zgrzeblarek służące do odwijania kłębow.

121454. 18.9 1954. Józef Kwieciński. Przyrząd do mechanicznego oczyszczania platyn maszyn oczkarek.

121553. 18.9 1954. Michał Bąk. Kowadło do prostowania wrzecion lnarskich.

121685. 18.9 1954. Wacław Berłowski. Zastosowanie krążka przy talerzykowej dwunitkowej maszynie szwalniczej.

121686. 18.9 1954. Wacław Kłekowiecki. Zastosowanie zapadki w maszynie pończoszniczej.

121694. 18.9 1954. Stanisław Jaroszewski. Zastosowanie przy cewiarzach pochewek do przechowywania oliwiarek.

121696. 18.9 1954. Franciszek Sławiński. Zastosowanie pokrowca zabezpieczającego dzianinę na oczkarce przed zabrudzeniem w czasie czyszczenia i naprawy maszyn.

121707. 18.9 1954. Aleksander Pilecki. Specjalny przyrząd zabezpieczający przed nadmiernym nawinięciem kopek przędzalniczych.

121709. 18.9 1954. Aleksander Pilecki. Zmiana konstrukcji mechanizmu samoprężnic wózkowych do samoczynnego włączania i wyłączania pasów napędowych głowicy.

121714. 18.9 1954. Franciszek Czurczyk. Zmiana sposobu zamocowywania sprężyny w łożysku głównym ręcznych maszyn saneczkowych.

121725. 18.9 1954. Stefan Zalewski. Zmiana układu wałków snowadłanych na krochmalarce w celu podniesienia jakości osnów.

121727. 18.9 1954. Kazimierz Bednarek. Przerobienie łożysk całkowiowych na dwudzielne do bębnow dublarek typu „Dobson”.

121729—121731. 18.9 1954. Józef Dośpiał, Jan Kolczyński i Lucjan Zalewski. Zastosowanie wałków składanych przy naciągarkach do napędu miski górnej i garów.

121732. 15.9 1954. Stefan Zalewski. Prowadnik przewijarki do usuwania zanieczyszczeń z przędzy.

121733. 18.9 1954. Cyryl Borkowski. Zastosowanie wyłożonych dolnych wałków czyszczących na prząśnicy obrączkowej.

121737. 18.9 1954. Stanisław Błaszczuk. Przerobienie bębna do szarpaka niedoprzedu.

121801. 15.9 1954. Maria Żak. Zabezpieczenie włókien ciętych przed pożarem w suszarni.

121809, 121810. 15.9 1954. Lucjan Gasyna i Eugeniusz Wawszczak. Przyrząd do obróbki skrzynek do osłony krążków „maszyn kordowych”.

121811, 121812. 16.9 1954. Zygmunt Jankowski i Wła-

dysław Tarnowski. Uchwyt dwudzielny do przewodników nitki w maszynach przędzalniczych jedwabiu sztucznego.

121854. 16.9 1954. Antoni Kostusik. Zastosowanie blachy oporowej w suszarce w celu zabezpieczenia przed dostawaniem się mokrego włókna do silosów.

121856, 121857. 16.9 1954. Kazimierz Drzewiecki i Bolesław Medyński. Zabezpieczenie włóknem azbestowym przewodów Dg grzałek maszyn „Nelson”.

121861, 121862. 16.9 1954. Kazimierz Barczuk i Tadeusz Ludwiczak. Zastosowanie samoczynnego zaworu membranowego na kolektorze parowym podgrzewaczy wyparek.

121864. 16.9 1954. Tadeusz Szendel. Zmiana sposobu uszczelniania chomątek maszyny do ciągłego ciągnięcia typu „Nelson”.

121865. 16.9 1954. Julian Kuźmiuk. Zastosowanie rynien ściekowych do odprowadzania kwaśnej kąpieli w celu uniknięcia strat danej cieczy oraz zapobieżenia niszczeniu urządzeń.

121921—121924. 16.9 1954. Zbigniew Jaworski, Zbigniew Płonka, Mieczysław Zasłona i Jan Chudobiński. Urządzenie do badania dzianiny.

121925. 15.9 1954. Zygmunt Olejnik. Urządzenie do samoczynnego mierzenia długości półfabrykatu na maszynach saneczkowych ręcznych.

121926—121929. 15.9 1954. Zbigniew Jaworski, Zbigniew Płonka, Jan Gąsior i Mieczysław Zasłona. Zastosowanie wałków metalowych zamiast drewnianych na maszynach rasłowych w celu polepszenia jakości dzianiny.

121945. 18.9 1954. Stanisław Jakubowski. Ulepszenie osłony postrzygarki.

121964. 14.9 1954. Jan Goździak. Przerobienie snowarki do osnów z jednego biegu na dwa biegi oraz wzmocnienie konstrukcji snowarki i zastosowanie pasów klinowych.

122084. 4.10 1954. Wincenty Sztefko. Nakładacz płytkowy z wbitymi igłami do osadzarek starej konstrukcji.

122085, 122086. 4.10 1954. Jan Strzysak i Stefan Zyzak. Modernizacja tokarki do rowkowania cholew.

122120. 4.10 1954. Jan Kolczyński. Przyrząd do opuszczania i podnoszenia wozu na wrzeciennicach firmy „Watherrington”.

122126. 4.10 1954. Józef Furmaniak. Zastosowanie dźwigni przy szarpaczu niedoprzedu w celu ułatwienia wyjmowania bębna szarpacza.

122127—122129. 4.10 1954. Jan Kolczyński, Józef Dośpiał i Lucjan Zalewski. Przerobienie przymocowania stożków górnych w wrzeciennicach firmy „Platt”.

122130. 4.10 1954. Stanisław Maśliński. Przerobienie nastawnicy do sprawdzania igieł bębnow kolistych w czesarkach.

122167—122169. 5.10 1954. Ludwik Kauf, Jan Bauch i Helmut Metzner. Zastąpienie ręcznego gwoździowania podszew gumowych w glanku kłamrowaniem w klamerowaczach.

122333. 24.4 1954. Ryszard Kruczyk. Maszynka do krojenia pasów i kieder.

122334. 24.4 1954. Edmund Nawrot. Przyrząd do przybijania kieder, przy produkcji obuwia szpilkowego.

122335. 24.4 1954. Piotr Roguski. Przyrząd do oznaczania miejsc szycia na brandzlach.

122336. 24.4 1954. Edmund Nawrot. Przyrząd do szycia pasów sposobem tyrolskim przy produkcji obuwia szytego.

122337. 24.4 1954. Edmund Nawrot. Przyrząd do wycinania z odpadów skórzanych elementów do wyrobu teczek itp.

122339—122341. 24.4 1954. Ryszard Pietrzak, Aleksander Naumowicz i Jan Brodziński. Przyrząd do zaokrąglenia pasków.

122347. 29.4 1954. Marcin Strenk. Zastosowanie zaczepów kłamrowych do nakładów materiału przy krajaniu.

122365. 29.4 1954. Tadeusz Grzelak. Krążki filcowe do napędu wrzecion cewiarek.

122521, 138039. 30.9 1954. Stanisław Włodarczyk i Stefan Godlewski. Zastosowanie łożyska wałkowego do ciągnicy wodzikowej na maszynie kotonowej.

122522. 25.9 1954. Ryszard Grodzki. Zastosowanie w skręcarkach statywu do podtrzymywania cewek z przędzą steelonową.

122524. 28.9 1954. Tadeusz Bartczak. Urządzenie do mierzenia odstępu pomiędzy prasą a igłami dziewiarek osnowowych.

122847. 29.9 1954. Józef Szyderski. Zastosowanie pułdelki do robienia dratwy do butów z przędzy szwskiej.

122850, 122851. 29.9 1954. Józef Szmyd i Tadeusz Dłu-

gosz. Zmiana sposobu garbowania odpadków szpaltowych ze skór świnięskich za pomocą soli, glinu i chromu.

123286. 24.9 1954. Zenon Nochowicz. Miarka do obliczania ilości przędzy.

123289. 25.9 1954. Teofil Sznajder. Wymienne wałki krosna do nawijania tkaniny.

123291. 5.10 1954. Jan Ruszkiewicz. Zastosowanie dźwigni dwuramiennej przy walcach krochmalarki w celu lepszego krochmalenia osnów.

123298. 21.5 1954. Franciszek Łazutka. Ulepszenie pióra do znakowania tkanin.

123423. 25.9 1954. Szymon Predko. Ręczny przyrząd do zaginania gwoździ przy wykonywaniu stołów podawczych zespołów zgrzeblarskich.

123425, 123426. 25.9 1954. Włodzimierz Daniszewski i Marian Kolendo. Przyrząd do badania tkaniny surowej, zaopatrzony w liczniki i napęd mechaniczny.

123433, 123434. 25.9 1954. Jerzy Szablewski i Mieczysław Biedniak. Zastosowanie wyłącznika na przewijarkach.

123437. 25.9 1954. Erich Matzner. Zastosowanie noża z przewodnikami do pogłębiania i poszerzania kanałów na bębnie szarpacza.

123438. 25.9 1954. Józef Wojnar. Zmiana konstrukcji zapadki liczników dwuzmianowych do krosien.

123439. 25.9 1954. Kazimierz Zachar. Sposób pneumatycznego wprowadzania tkaniny do fulardu ramy apreterskiej.

123331. 1.10 1954. Maksymilian Bzdel. Przyrząd do krajania skór na pasy o szerokości 0,4—15 cm.

123832, 123833. 30.9 1954. Antoni Twardowski i Feliks Mierzwiński. Wózek do przewożenia osnów tkackich.

123834, 123835. 30.9 1954. Antoni Twardowski i Feliks Mierzwiński. Urządzenie do badania i pomiaru tkanin.

123936. 16.10 1954. Józef Golisz. Zastosowanie płytki przytrzymującej nitkę przy igielnicy oraz piętki ochraniającej igłę maszyn szwalniczych.

123952. 2.10 1954. Witold Twaróg. Zastosowanie małych bębnow do nawijania z cewek resztek przędzy llnianej.

123953. 7.10 1954. Jan Saługa. Zastosowanie deski wymiennej z nakładką gumową, amortyzującą uderzenie cewek.

124104. 2.10 1954. Antoni Szymkowski. Ulepszenie sposobu konserwacji łożysk ślizgowych samoprzążnic wózkowych.

124123—124125. 2.10 1954. Tadeusz Kozłowski, Zygmunt Baranek i Michał Golnik. Ulepszenie urządzenia do mierzenia tkaniny.

124128—124130. 2.10 1954. Stanisław Rzażek, Jerzy Torbicki i Edward Sęk. Wózek do przewożenia tkanin zwiniętych na wałkach.

124219. 13.10 1954. Stanisław Kudasiewicz. Przedłużenie bidel krosien.

124224, 124225. 13.10 1954. Jan Janiszewski i Bolesław Szczepara. Przerobienie podstawy bijaka krosna.

124226—124228. 13.10 1954. Alfred Dudek, Edmund Augustyniak i Czesław Piukarz. Zmiana sposobu kłamrowania biegacza krosna.

124229, 124230. 13.10 1954. Józef Fronczak i Józef Szdzik. Zastosowanie uchwytu zabezpieczającego ściankę krosna przed uszkodzeniem.

124254, 124255. 13.10 1954. Franciszek Kasiński i Gerard Kasiński. Przyrząd do ustawiania wałków żłobkowych na samoprzążnicach obrączkowych.

124403—124405. 12.10 1954. Mieczysław Borunski, Józef Iszler i Jerzy Szewczyk. Urządzenie do nawijania cewek.

124820. 15.10 1954. Antoni Grabowski. Zastosowanie napędu indywidualnego przy przewijarkach wątku w przędzalni juty.

124995. 23.10 1954. Wacław Srebrnik. Przyrząd do wyginania i utwardzania prasek do maszyn oczkarkowych.

SERIA 9: POLIGRAFIKA, FOTO I KINOTECHNIKA, PRZEMYSŁ INSTRUMENTÓW MUZYCZNYCH

120305. 29.10 1954. Henryk Pszczółkowski. Reflektor rzutnikowy do zdjęć fotograficznych.

120905, 120906. 3.9 1954. Edward Lipiński i Sylwester Składanek. Urządzenie do wyświetlania napisów na filmie 2×16.

121133—121136. 17.9 1954. Józef Kalinowski, Franciszek Kud, Bogumił Katuszewski i Higin Dąbrowski. Urządzenie synchronizujące obroty bębna do suszenia z szybkością biegu taśmy papierowej w maszynie rotacyjnej włóknodrukowej „M.A.N.”.

121888, 121889. 16.9 1954. Tadeusz Hincer i Adam Chodacki. Urządzenie do mechanicznego przyklejania grzbietów okładek do książek.

121891. 16.9 1954. Marian Krupicki. Przyrząd do nawijania organtyny.

122098. 4.10 1954. Tadeusz Kaszowski. OdlewanieJustinu czteropunktowego na maszynach odlewniczych monotypowych.

122099. 4.10 1954. Tadeusz Kaszowski. Odlewanie znaków matematycznych i innych matryc na słuку czteropunktowym.

123419. 24.8 1954. Czesław Andrzejewski. Płuczka do fotosów.

123420. 24.8 1954. Jan Kurz. Zastosowanie farby laserunkowej do malowania cieni.

123838. 30.9 1954. Roman Stusiński. Płuczka samoczynna do negatywów o dużych formatach.

124045. 2.10 1954. Julian Pietrzyński. Lak do wykrywania punktów na filmach.

124046. 2.10 1954. Roman Matysiak. Zastosowanie kamery do kasety oraz ekranu ruchomego do powiększania zdjęć reprodukcji plakatów.

124050. 4.10 1954. Marian Musiał. Urządzenie do zaokrąglania grzbietów okładki.

124374. 13.10 1954. Zygmunt Padamczyk. Przyrząd do nacinania ząbków linii perforacyjnych.

SERIA 10: PRZEMYSŁ PRZETWÓRCZO-ROLNY, SPOŻYWCZY I FERMENTACYJNY

120091. 26.10 1954. Józef Delura. Przyrząd do zdejmowania racic bydłych.

120277. 7.10 1954. Władysław Jarosz. Urządzenie do składowania łuszczy.

120302. 29.10 1954. Wiktor Brzozowski. Zastosowanie wyciągu wózkowego w magazynach rybnych.

120322. 29.10 1954. Andrzej Ginalski. Filtr workowy do filtrowania moszcy owocowych.

120334. 8.10 1954. Marian Bodzoń. Zastosowanie skrobaków do oczyszczania z czekolady łańcuchów przenośnikowych.

120335. 8.10 1954. Michał Dorynek. Zastosowanie zbiornika na kurz przy maszynie do czyszczenia ziarna kakao.

120345. 8.10 1954. Eugeniusz Nyckowski. Urządzenie do odsiewania okruchów z mąki w maszynie do odlewania korpusów pomadowych.

120346, 138478, 138479. 8.10 1954. Marian Górecki, Antoni Malkus i Konstanty Nowik. Urządzenie zabezpieczające przed poparzeniem w aparatach próżniowych typu „Sanag”.

120365. 7.10 1954. Stanisław Szotkiewicz. Urządzenie do zbierania łuszczy przy zmywaniu puszek z konserwami olejowymi.

120366. 7.10 1954. Stanisław Husakowski. Zbiernik łuski rybnej.

120600. 9.10 1954. Kazimierz Dziedzic. Przyrząd do prostowania uszkodzonych puszek do konserw.

120659. 9.10 1954. Jakub Plenikowski. Sposób wytwarzania cukru mlekowego.

120678. 9.10 1954. Julian Kępkowski. Wózek do przewożenia półtuszy w stanie wiszącym.

120680. 9.10 1954. Edward Ragan. Zmechanizowanie urządzenia do gazowania wina.

120950—120952. 3.9 1954. Kazimierz Wolski, Franciszek Kozłowski i Józef Sadowski. Zastosowanie ażurowych pokryw, umocowanych za pomocą zawiasów nad kotłami do parzenia wędlin.

121079. 14.9 1954. Stanisław Morozowski. Zastosowanie łupacza kamieni systemu „Baranowa” przed kołem podnośnym buraków w celu wyeliminowania postojów krajalni.

121094. 4.6 1954. Jan Poznachowski. Zastosowanie fartucha uszczelniającego samoczynnie wylot wirówki.

121129. 17.9 1954. Bolesław Cierpicki. Zastosowanie haka z zapadką, zapobiegającą spadaniu tusz zwierzęcych.

121132. 17.9 1954. Lucjan Pepliński. Zastosowanie na tablicy rozdzielczej wskaźnika do regulacji przepływu amoniaku.

121580. 17.9 1954. Mieczysław Niewczas. Zastosowanie natrysku nad koszami w wędzarniach w celu zabezpieczenia wędliny przed zapaleniem.

121590. 17.9 1954. Józef Bartnik. Przerobienie odsiewacza f-my „Weigt”.

121674. 17.9 1954. Bolesław Zych. Ruchome ogrodzenie miejsca wypoczynku zwierząt podczas przepędu.

121681. 17.9 1954. Jan Pietruszka. Przenośnik rolkowy do wyładunku i naładunku na samochody mięsa mrożonego.

122052. 2.10 1954. Wojciech Dajerling. Kocioł do gotowania mleka i kawy.

122063, 122064. 4.10 1954. Franciszek Winowicz i Jan Grzybowski. Zastosowanie prądu sterowniczego w wyłącznikach krańcowych w celu usunięcia przerw w pracy spłukiwacza buraków „Elfa”.

122102. 4.10 1954. Inż. Janina Białobłocka. Ulepszenie sposobu sortowania ogórków kiszonych.

122350. 29.4 1954. Stanisław Kaźmierczak. Rozdzielacz miążgi w ekstraktorach.

122543, 122544. 28.9 1954. Teodor Marcinkowski i Antoni Cieślak. Zmiana sposobu mocowania pokryw kontrolnych rurociągu pieca wapiennego.

122546. 28.9 1954. Bolesław Sierant. Zastosowanie klap dociskowych w otworze wylotowym rurociągów wodnych na spławach buraczanych.

122553, 122554. 28.9 1954. Władysław Oleksy i Jerzy Pruszyński. Zmiana procesu technologicznego produkcji śledzi zawijanych „rolmopsów”.

122897—122900. 29.9 1954. Wiktor Dekert, Krzysztof Aponowicz, Edward Pietrzak i Edward Hewelt. Przenośnik kubelkowy do wyciągania przecieru z silosów.

123302. 30.9 1954. Stanisław Rypiński. Zaokrąglenie narożników murów przy drzwiach izolowanych w komorach składowych i zamrażalnicach.

123475. 28.9 1954. Mieczysław Łuszczewski. Kościana skrobaczka do czyszczenia jelit.

123691. 29.9 1954. Zygmunt Drewniak. Urządzenie do mechanicznego mieszania krochmalu.

123816. 29.9 1954. Wincenty Bursztyński. Specjalny wózek do przewożenia wirników pomp „Elmo”.

123827. 1.10 1954. Aleksy Armuszewski. Sposób mocowania listew w ramie sit wstrząsowych.

124234. 13.10 1954. Roman Tomczak. Urządzenie do wykorzystania dwutlenku węgla z beczek po obciążeniu piwa butelkowego przy produkcji wód gazowych.

SERIA 11: INŻYNIERIA, BUDOWNICTWO, ARCHITEKTURA

120888. 16.8 1954. Antoni Krupa. Rusztowanie wiszące, przesuwne w kierunku poziomym.

120907. 3.9 1954. Marian Wegner. Sposób szalowania ścian i parkanów.

120913. 3.9 1954. Bronisław Staniewski. Zastosowanie daszku między poczekalnią a cyrkiem.

121080. 14.9 1954. Jerzy Barwicki. Zastosowanie pompy o napędzie mechanicznym do podnoszenia ciśnienia podczas prób przewodów wodociągowych.

121086. 17.9 1954. Roman Zbroja. Urządzenie do rozładowywania i załadowywania rur betonowych i żelbetonowych.

121103. 14.9 1954. Tadeusz Szwenderowski. Przyrząd do mierzenia spadku rur przy układaniu ich w wykopie.

121108. 24.6 1954. Polikarp Zych. Samoczynny odpowietrznik do instalacji centralnego ogrzewania.

121703. 20.9 1954. Stanisław Rypiński. Zastosowanie dyfuzji w celu zabezpieczenia podłóg betonowych w przejściach drzwiowych przed pękaniem.

121939. 15.9 1954. Mieczysław Skrucha. Przyrząd do giecia drutów zbrojeniowych.

122346. 19.4 1954. Henryk Kubicki. Zastosowanie stopy Kleina na komórkach piętrowych bez użycia dźwigarów.

122409. 22.9 1954. Seweryn Leśniak. Opracowanie sposobu badania izolacji cieplnej przy budowie chłodni.

122775. 22.9 1954. Albert Hajduk. Sposób powiązania dwóch sklepień o różnych wymiarach.

123305. 30.9 1954. Wacław Trzpił. Zastosowanie studzienki numerowanej zamiast wpustów żeliwnych kanalizacyjnych do kuchennych urządzeń zmywalniczych.

123345. 30.9 1954. Józef Janota. Uchwyty do zawieszania rur stalowo-pancernych i kabli na stropach betonowych.

123815. 1.10 1954. Wawrzyniec Sulczewski. Urządzenie do zmieniania położenia rur kanalizacyjnych pod dowolnym kątem.

123877. 30.9 1954. Jan Pastuszek. Sposób podwieszania płyt „suprema” oraz siatek stropowych celem wyrównania poziomu przy różnych pochyłościach stropodachów.

123882. 30.9 1954. Jan Karolak. Aparat do odnajdywa-

nia zacieków i pęknięć w zamurowanych instalacjach wodnych.

124616. 31.8 1954. Stanisław Sas. Sposób mieszania pod ciśnieniem farby w zbiorniku przy mechanicznym malowaniu ścian i sufitów.

124655. 14.10 1954. Kazimierz Michałewski. Zastosowanie jarzm żelaznych do szalowania słupów betonowych.

SERIA 12: TRANSPORT I KOMUNIKACJA

120264. 28.8 1954. Leon Basiewicz. Przyrząd pomocniczy do zdejmowania i zakładania kół samochodów i ciągników.

120355. 8.10 1954. Józef Marciniak. Tulejka redukcyjna do nietypowych lamp kontrolnych do samochodu „Fiat 1100”.

120885. 3.9 1954. Józef Piotrowski. Przyrząd do sprawdzania i regulacji sprzęgła silnika „Praga”.

121566. 18.9 1954. Józef Rosiak. Przyrząd do prostowania kadłubów wycieraczki szoferki samochodu.

121571. 18.9 1954. Jerzy Gajewski. Specjalny przyrząd do wyginania ramki szyby okiennej w szoferce samochodu.

121572. 18.9 1954. Jerzy Gajewski. Przyrząd do wyginania rurki chłodnicy samochodu.

121880. 16.9 1954. Jan Pałys. Przyrząd do wykonywania miarek dozowania żwiru przy robotach podsypywawczych.

122143. 4.10 1954. Władysław Tasak. Ciągnik linowy, napędzany silnikiem elektrycznym, do przetaczania wagonów na bocznicę.

122228, 122229. 23.9 1954. Ludwik Kotas i Wiktor Lerner. Uchwyt do podnoszenia i ewentualnie do przenoszenia beczek bez obręczy na 100—500 kg.

122313. 22.9 1954. Marian Łabiszak. Urządzenie do ogrzewania czystym i ciepłym powietrzem szyby szoferki samochodowej.

122351, 122352. 29.4 1954. Wiktor Stelmaszczyk i Kazimierz Stasiak. Urządzenie do ustawiania wagonów na torach.

122364. 29.4 1954. Maksymilian Noch. Instalacja z grzałką elektryczną do podgrzewania oleju w samochodzie.

122551. 28.9 1954. Franciszek Rakoczy. Przyrząd do przesuwania wagonów lub parowozów z miejsca katastrofy kolejowej.

123016. 29.9 1954. Władysław Konan. Przyrząd do zdejmowania opon z tarcz samochodowych „Star”.

124647. 14.10 1954. Bernard Szymański. Urządzenie do przewożenia beczek ze smołą przy naprawach nawierzchni drogowej.

124684. 19.10 1954. Stanisław Warczygłowa. Przyrząd do szybkiego obliczania powierzchni uszkodzeń naprawianej jezdni.

SERIA 13a: ROLNICTWO, AGROTECHNIKA

120252. 29.10 1954. Władysław Raganowicz. Znacznik do sadzenia konwalii.

SERIA 13b: LEŚNICTWO

121748. 15.9 1954. Józef Maryniuk. Zastosowanie specjalnego noża do korowania drewna iglastego.

SERIA 14: OGÓLNA

120100, 138647. 26.10 1954. Kazimierz Będkowski i Eugeniusz Piąty. Zastosowanie koła zębatego do ręcznego obracania wału turbiny „Skoda”.

120156. 29.10 1954. Urban Kurc. Zastosowanie rury spadowej do czyszczenia dachów fabrycznych.

120159. 29.10 1954. Konstanty Kriebel. Zastosowanie walca żłobkowanego w rozdrabniarce koksu.

120238. 29.10 1954. Halina Dworczyk. Zabezpieczenie odbitek rysunków technicznych na papierze światłoczułym przed uszkodzeniem.

120253, 120254. 29.10 1954. Jan Woreczek i Józef Dobrzański. Winda do podawania jabłek do parnika.

120255. 29.10 1954. Sylwester Szeffler. Stojaki metalowe do transportu zajęcy.

120269. 28.8 1954. Stanisław Boczyński. Ulepszenie wiadra przeciwpożarowego.

120270. 7.10 1954. Marian Orłowski. Ulepszenie sposobu smarowania łopatek kierowniczych turbin wodnych.

120275. 7.10 1954. Sylwester Krugielka. Zastosowanie rozpylacza ropy naftowej do konserwacji samochodów.

120288. 7.10 1954. Ludwik Krysovaty. Zastosowanie stojaków na dwóch kółkach, służących do składowania lekkich przyrządów, stołów obrotowych, podzielnic itd.

120289, 120290. 7.10 1954. Walenty Karolewicz i Antoni Bodziak. Ulepszenie pompy do mleka wapiennego.

120306. 29.10 1954. Bolesław Bogucki. Przytrzyma-wacz mydła do golenia.

120307. 29.10 1954. Tadeusz Siwak. Rozpylacz do pudru.

120421. 31.8 1954. Jan Suchoń. Ulepszenie gumowego przenośnika taśmowego.

120529. 29.10 1954. Edward Nykiel. Przyrząd do pobierania do badania próbek surowców sypkich.

120665. 9.10 1954. Eugeniusz Malanowski. Sposób usuwania kamienia kotłowego z kotłów za pomocą środków chemicznych.

120671. 9.10 1954. Wincenty Chudy. Wór do zbierania strzki opalowej.

120685. 9.10 1954. Inż. Władysław Kotwicki. Zaprojektowanie suszarni do drewna oraz pomieszczenia do przechowywania drewna wysuszonego.

120816. 3.9 1954. Tadeusz Piszczek. Urządzenie do rozdrażniania waty azbestowej.

120845. 9.10 1954. Leon Caliński. Wałek z przytrzyma-waczem do skręcania długich włosów.

120904. 28.4 1954. Stanisław Cichocki. Zmiana kształtu otworu kółka pasowego do napędu wrzeciona z okrągłego na stożkowe.

120921, 120922. 3.9 1954. Stefan Jamróz i Stanisław Zimny. Automat ruchomy do strzelnicy.

120946. 3.9 1954. Jan Pac. Pokrycie brzegów łopat, używanych do ładowania węgla drzewnego, metalem nie dającym iskier.

120986. 3.9 1954. Marian Wróbel. Ulepszenie sposobu przewożenia butli z tlenem.

121034, 138240. 15.9 1954. Franciszek Olszówka i Edward Olejniczak. Sposób napełniania i opróżniania z oleju zbiorników turbin za pomocą wirówek.

121083. 15.9 1954. Jan Kondracki. Ulepszenie regulacji dopływu powietrza do palenisk kowalskich.

121088, 121089. 17.9 1954. Stanisław Głowacki i Józef Pawełko. Przyrząd do wytłaczania blachy do wyrobu trumien.

121104. 17.9 1954. Seweryn Wielanier. Zastosowanie drażka z krążkiem do podnoszenia ciężarów.

121125. 17.9 1954. Józef Janikowski. Przyrząd do krą-jania szkła w kształcie elipsy o dowolnych wymiarach.

121350. 18.9 1954. Ernest Koptoń. Areometr do oznaczania gęstości mleka wapiennego.

121387. 18.9 1954. Tadeusz Bełtek. Uchwyt do przenoszenia butli tlenowych i acetylenowych.

121396. 15.9 1954. Feliks Zmyślony. Przyrząd do czyszczenia listew profilowych przy szafie do przechowywania szkieł.

121403, 121404. 15.9 1954. Tadeusz Frak i Józef Aniol. Przyrząd do cięcia papieru ściernego.

121460. 18.9 1954. Bonifacy Gębski. Ułatwienie oczyszczania ze szlamu kanałów dopływowych wody do pompy.

121556. 18.9 1954. Marek Goś. Trzypaleniskowa kotłina kowalska.

121583. 17.9 1954. Karol Pehilke. Wyciągnik linowy do wciągania wózków pod górę.

121648. 17.9 1954. Jerzy Dziurzyński. Sposób bezpośredniego odczytywania wysokości na skali manometrów różnicowych.

121652. 17.9 1954. Paweł Szmidt. Zabezpieczenie rusztowin przed wypadnięciem.

121659, 121660. 17.9 1954. Jan Jaronicki i Adolf Białas. Wzmocnienie obudowy ekshaustora.

121691. 18.9 1954. Jan Janik. Zastosowanie okularów ochronnych z wymiennymi szklami kolorowymi przy spawaniu, odlewaniu itp.

121747. 15.9 1954. Michał Kulik. Chłodzenie ścian paleniskowych kotłów wysokoprężnych.

121752—121754. 15.9 1954. Alfons Hahn, inż. Otton Grabowiecki i Stefan Paluch. Urządzenie do czyszczenia rusztów kotłów parowozowych.

121886, 121887, 138181, 138182. 30.9 1954. Grzegorz Szwinke, Władysław Zmich, Władysław Schmidt i Edwin Mucharski. Urządzenie do ótwierania odchylnych kłonic wóz-

ków impregnacyjnych, zabezpieczające robotników przed wypadkami.

121937, 121938. 15.9 1954. Ryszard Grecki i Bolesław Skupień. Mechaniczna szczotka do czyszczenia powierzchni gładkich.

121942. 15.9 1954. Tadeusz Zybała. Kleszcze do przenoszenia belek dwutonowych.

121943. 18.9 1954. Franciszek Łazutka. Wykonanie podnośnika do półrusztu w kotłowni.

121982. 18.9 1954. Andrzej Ślusarczyk. Ulepszony wysięgnik do lamp słupowych.

122006. 14.9 1954. Hubert Kieromin. Ulepszenie sposobu odmrażania i nawilżania mialu węglowego przed nasywaniem na ruszty kotłowe.

122015. 14.9 1954. Jan Kosiński. Sposób obcinania szyjek ozdób choinkowych.

122047. 17.9 1954. Antoni Jurczyk. Urządzenie do wywracania wózków z popiołem transportowanych kolejką linową.

122048, 137495. 18.9 1954. Karol Bober i Teofil Dronia. Urządzenie samoczynne do smarowania wag.

122050. 2.10 1954. Wojciech Dajerling. Automat do kontroli zasilania kotłów wodą.

122051. 2.10 1954. Wojciech Dajerling. Urządzenie do kontrolowania i sygnalizacji poziomu wody w zbiorniku.

122053. 4.10 1954. Józef Ferens. Klucz do odkręcania grzybków w kolumnach destylacyjnych.

122107—122109. 4.10 1954. Stanisław Barański, Jerzy Targalski i Marian Małowiejski. Zastosowanie w kotłach wodnorurkowych zdmuchiwalczy sadzy pracujących powietrzem sprężonym.

122180—122184. 5.10 1954. Bronisław Zaworski, Andrzej Szajek, Józef Maciejewski, Antoni Siebert i Władysław Mądry. Podnośnik do mechanicznego ładowania beczek do wagonów.

122186. 5.10 1954. Stanisław Pukowiec. Zastosowanie osłony blaszanej przy lakierowaniu natryskowym w celu zabezpieczenia części uprzednio polakierowanych.

122197. 5.10 1954. Jerzy Wójcik. Zastosowanie przekaźnika do samoczynnej wagi w kotłowni.

122306. 22.9 1954. Alfred Lachman. Zastosowanie przyrządu do wyładowywania skrzyń.

122317. 22.9 1954. Stanisław Cukierski. Wciągarka do transportu beczek z surowcem.

122345. 19.4 1954. Karol Sobiecko. Zastosowanie ogniowego zamka sprężynującego w przemyśle kominarskim.

122353, 122354. 29.4 1954. Jan Niesyto i Józef Kopeć. Wózek do przewożenia butli z kwasem i innymi cieczami.

122795. 22.9 1954. Bronisław Sroka. Zastosowanie specjalnych kleszczy do przetwarzania wyrobów.

122854. 29.9 1954. Feliks Oberda. Uchwyt do napełniania butli i urządzeń chłodniczych gazem.

122893—122896. 29.9 1954. Józef Skwarnecki, Edmund Hewelf, Edward Pietrzak i Krzysztof Aponowicz. Podnośnik do ładowania i wyładowywania beczek.

123026, 141135. 25.9 1954. Edward Wawrzynkowski i Franciszek Wiśniewski. Przyrząd do wyciągania pluskiewek z desek kreślarskich.

123062. 25.9 1954. Jan Popławski. Zastosowanie noży do oczyszczania wałków regulujących taśmę przenośnika z oklejającego ich proszku.

123083. 25.9 1954. Jan Hornik. Zmiana sposobu odmulania skraplaczy turbosprężarki „AEG”.

123087. 22.9 1954. Zygmunt Frysztacki. Zastosowanie odpowiednich wycięć w stołach kreślarskich w celu uniknięcia uszkodzeń rysunku.

123112. 25.9 1954. Herman Szarkowski. Zainstalowanie wentylatora przy szlifierce do wyciągania pyłu kamiennego.

123297. 30.9 1954. Alfred Picz. Zastosowanie uszczelnień miedzianych do pompy parowej w kotłowni.

123303. 30.9 1954. Stanisław Rypiński. Zastosowanie żelaznych schodów podnoszonych w celu ułatwienia transportu dużych i ciężkich przedmiotów.

123304. 30.9 1954. Waław Trzpil. Urządzenie pływające do zbiorników wysoko-ciśnieniowych.

123344. 1.10 1954. Alfred Sokołowski. Ulepszenie działania instalacji grzejnej komór suszarniczych.

123375. 25.9 1954. Augustyn Przewoźnik. Przyrząd do czyszczenia powierzchni uszczelniających końcówek rur podgrzewacza.

123418. 24.8 1954. Zdzisław Papierz. Sposób preparowania włosów ludzkich do wyrobu peruk i zarostów.

123501. 28.9 1954. Gerard Barczyk. Zmiana konstrukcji blachy ześlizgowej do wyładowywania kamienia z wagonów 20 tonowych.

123510, 123511. 2.10 1954. Henryk Dworaczek i Ernest Ciupka. Zabezpieczenie sworznia do mimośrodu oraz tulei mieszalnika pras brykietowych.

123520—123523. 28.9 1954. Henryk Murek, Henryk Przybyła, Paweł Kwoczała i Franciszek Kramorz. Przerobienie urządzenia do podawania pyłu węglowego do młynów kotłowych „Humboldt”.

123528. 28.9 1954. Piotr Gunia. Uszczelnienie labiryntowe turbiny pompy zasilającej kotły.

123557, 123558. 28.9 1954. Konstanty Nowacki i Karol Paluch. Uchwyt do szmat i odpadów bawełnianych, służących do wycierania i zmywania.

123680. 28.9 1954. Jan Zapała. Zastosowanie podkładek pod resory wózków kłonicowych zmniejszających wahania się wózka.

123894. 30.9 1954. Leon Habryka. Zastosowanie dodatkowej sygnalizacji optycznej przy elewatorze.

123908. 30.9 1954. Henryk Dworaczek. Zastosowanie śrub zastępczych z materiału odpadowego do łączenia pasów transmisyjnych.

123912, 123913. 2.10 1954. Roman Machnik i Juliusz Drabarek. Urządzenie kontrolne do sprawdzania wskazań paliwomierzy pływających.

123962. 2.10 1954. Antoni Raida. Drażek z uchwytami do wkręcania żarówek sufitowych.

123990. 2.10 1954. Jan Bednarczyk. Zainstalowanie belki dźwigarowej do odsuwania pokrywy kondensatora turbosprężarki „AEG”.

123994. 2.10 1954. Stanisław Nowak. Zastosowanie opaski uszczelniającej do przewodów gumowych wiertarki.

124003. 2.10 1954. Stanisław Lisowski. Zastosowanie blaszanych pudełek do przechowywania kartoników ze spinnaczami do szycia taśm przenośnika.

124016—124020. 2.10 1954. Henryk Kraska, Czesław Kacperski, Mirosław Trzeszczak, Bronisław Dunka i Bronisław Mikołajczyk. Urządzenie do przesiewania proszków i zasypek.

124048. 4.10 1954. Zofia Kropidłowska. Ulepszenie sposobu przelewania amoniaku.

124079. 4.10 1954. Witold Kowalski. Zmiana sposobu wykonywania tablic ogłoszeniowych.

124081. 4.10 1954. Karol Kukla. Zmiana napędu zgrzebeł pokrywkowych, osadzarek.

124140—124142. 2.10 1954. Stanisław Rżażek, Antoni Lis i Jerzy Torbicki. Specjalny wózek do przewożenia beczek z farbą.

124199. 4.10 1954. Józef Rogowski. Ręczna pralka rolkowa.

124218. 13.10 1954. Henryk Fronczak. Młynek do przesiewania proszku do gaszenia pożarów.

124221. 13.10 1954. Jan Czerniak. Przyrząd ułatwiający szybkie zasilenie wodą pompy strażackiej.

124350. 13.10 1954. Narcyz Hajman. Zastosowanie specjalnego bębna do zwijania kabla lamp przenośnych

124375. 12.10 1954. Józef Jadwiszczak. Przyrząd ułatwiający wycinanie starych pali pod wodą na dowolnej głębokości.

124385. 12.10 1954. Franciszek Zur. Urządzenie do rozcinania opon samochodowych i taśm przenośnikowych.

124388. 12.10 1954. Antoni Mastalerz. Przenośny stojak do suszenia parasolek.

124390. 12.10 1954. Józef Zajac. Specjalny przyrząd do zwijania sznura steelonowego.

124449, 124450. 13.10 1954. Czesław Kucharski i Jan Musiałkiewicz. Przerobienie ścianek działowych palenisk kotłowych parowych.

124626. 14.10 1954. Adam Kopacz. Zmiana sposobu smarowania łożysk regulatora pary turbiny.

124803. 14.10 1954. Waław Zurakowski. Graca kominarska z wmontowanym dławem.

124804. 14.10 1954. Paweł Miozga. Graca kominarska z wysuwany przedłużaczem.

124805. 14.10 1954. Ignacy Czekalski. Tarcza z gumy samochodowej do wibracyjnego aparatu masażowego.

124967. 19.10 1954. Aleksander Piotrkowicz. Sposób czyszczenia chłodnic olejowych trójchlorem i sprężonym powietrzem.

124968. 19.10 1954. Aleksander Piotrkowicz. Sposób odzielania wody od oleju.

OPISY PROJEKTÓW WYNAŁAZCZYCH

OPISY PATENTOWE

Urząd Patentowy PRL opublikował drukiem 160 opisów patentowych. Poniżej są podane tytuły (nazwy) opatentowanych wynalazków, przedstawionych w tych opisach. Przed tymi tytułami są zamieszczone klasy, podklasy, grupy i podgrupy, do których zaliczono opatentowane wynalazki, oraz numery opisów patentowych. Po tytułach są podane daty opublikowania tych wynalazków.

1 a, 36	37460	Sposób chemicznego utwardzania grudek rudy. 14.5 1955.	12 o, 1/02	37480	Sposób uwodorniania węglowodorów z syntezy Fischer-Tropscha. 14.5 1955.
3 d, 2/01	37472	Sposób wykreślenia różnych części ubrania na materiale oraz przyrząd do wykonywania tego sposobu. 14.5 1955.	12 o, 7/03	37450	Sposób wytwarzania soli dwuanilu aldehydu hydroksyglutakonowego. 14.5 1955.
5 a, 13	35542	Urządzenie wiertnicze. 20.4 1955.	12 o, 9	35657	Sposób wytwarzania waniliny z siarczynowych ługów pocelulozowych oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. 20.5 1955.
5 a, 14/10	36497	Urządzenie wiertnicze o potrójnym działaniu. 1.3 1955.	12 o, 23/01	36159	Sposób otrzymywania kwasów sulfonowych. 10.1 1955.
5 a, 38/20	35605	Wieża wiertnicza. 15.4 1955.	12 r, 1/02	36415	Sposób otrzymywania przez destylację izomerycznych monometylonafalenów i naftalenu z olejów zawartych w smole węglowej. 20.11 1954.
5 a, 39/10	37454	Urządzenie do oddzielania poziomów cieczy w otworze wiertniczym przy eksploatacji ropy naftowej. 14.5 1955.	14 c, 12/02	35639	Sposób wyrobu kierownic turbinowych. 15.4 1955.
5 b, 42/10	37503	Sposób urabiania rud cynkowo-olowianych. 14.5 1955.	15 k, 1/02	37445	Maszyna do stemplowania kawałków płótna. 4.4 1955.
5 c, 9/20	35641	Stropnica członowa obudowy górniczej. 15.4 1955.	17 b, 4/01	35584	Urządzenie do wykrawania bloków lodowych z naturalnych tafli lodowych. 20.4 1955.
6 a, 22/06	37452	Sposób biologicznego wytwarzania produktu do celów odżywczych, leczniczych lub technicznych o bogatym składzie witamin i enzymów. 14.5 1955.	18 b, 14/04	35565	Urządzenie do karbonizacji płomienia gazowego pieców martenowskich. 20.4 1955.
7 a, 17/04	35625	Urządzenie do zgniatania końców rur. 15.4 1955.	18 b, 20	37459	Sposób wytapiania wysokogatunkowej stali transformatorowej w elektrycznych piecach łukowych. 14.5 1955.
7 a, 27/02	36513	Ostona przygotowawcza i wprowadzająca do walcarki. 10.1 1955.	18 c, 13	37456	Urządzenie chłodnicze do obróbki ciepłej stali w niskich temperaturach. 14.5 1955.
7 d, 6	35622	Urządzenie do tkania siatki z drutu. 15.4 1955.	18 d, 1/30	35644	Ferrytyczna stal stopowa. 15.4 1955.
7 d, 16	36382	Sposób wyrobu skręconego żelaza do zbrojenia betonu oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. 20.11 1954.	19 f, 1	36175	Rdzeń — forma stalowa do betonowej obudowy tunelu. 20.11 1954.
8 i, 5	37465	Srodek do prania zwłaszcza tkanin lnianych i bawełnianych. 14.5 1955.	20 c, 10	37441	Rama pojemnikowa do przewozu owoców miękkich, grzybów itp. w pojazdach zwłaszcza w wagonach kolejowych. 4.4 1955.
8 k, 1/20	37466	Sposób uszlachetniania celulozowych materiałów włóknistych. 14.5 1955.	20 c, 43	35648	Ławkowy składany stolik - podpórka. 20.5 1955.
8 m, 3/02	37453	Sposób fotochemicznego uzyskiwania wybarwień na tkaninach lub innych materiałach przy użyciu soli alkalicznych estrów kwasu siarkowego leuko-związków barwników kadziowych. 14.5 1955.	20 c, 45	35659	Wiszący składany stolik - podpórka. 20.5 1955.
9 a, 4	35628	Sposób nawleknięcia szczeci na trzony blaszane szczotek wymiennych oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. 15.4 1955.	20 d, 15/02	35633	Mażnica o łożyskach wałkowych i łożysku ślizgowym do osi pojazdów szynowych. 15.4 1955.
9 b, 13	36392	Szczotka, zwłaszcza do czyszczenia łap i łbów drobiu. 20.11 1954.	20 e, 23	37434	Urządzenie amortyzujące. 4.4 1955.
11 b, 11	37422	Obcinarka do papieru. 4.4 1955.	20 e, 25	36370	Zderzak do taboru kolejowego. 20.5 1954.
11 c, 3	37507	Prasa introligatorska pozioma, dźwigniowa do oklejania arkuszy. 14.5 1955.	21 a ² , 16/03	36425	Sposób stereofonicznego przekazywania dźwięków. 12.12 1954.
12 d, 1/01	36350	Sposób wydzielenia zawiesiny substancji organicznych z cieczy poddawanej klarowaniu. 20.11 1954.	21 a ³ , 67/50	37439	Odbiornik urządzenia sygnalizacyjnego, w którym znaki sygnalizacyjne są wywoływane w postaci zmian oporu lub napięcia lub w postaci różnych częstotliwości i są utrwalane jako zmiany wzbudzenia szeregu przekazników. 4.4 1955.
12 g, 4/20	35581	Sposób ochrony katalizatora przed odaktywnieniem pod wpływem oleju smarowego lub jego produktów rozkładu pochodzących z pompy cyrkulacyjnej przy syntezach wysokociśnieniowych. 20.4 1955.	21 a ³ , 80/01	35643	Aparat wrzutowy do inkasowania monety. 15.4 1955.
12 i, 9	35632	Sposób otrzymywania jodu i bromu z wód mineralnych, zwłaszcza z solanek naftowych, oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. 15.4 1955.	21 c, 11/02	37461	Sposób bezpiecznego obsługiwanie wnętrzej lub napowietrznej aparatury wysokiego napięcia oraz urządzenie do obsługiwanie jej tym sposobem. 14.5 1955.
12 m, 7	35654	Sposób usuwania ze związków glinu zanieczyszczających je związków żelaza. 15.4 1955.	21 c, 23/12	37430	Sposób montażu głowic kabla olejowego wysokiego napięcia. 4.4 1955.
			21 c, 62/01	36169	Elektryczny napęd obrabiarek. 1.2 1955.
			21 c, 71	36423	Sposób zabezpieczenia trójfazowego silnika elektrycznego na wypadek braku napięcia jednej fazy oraz układ do zabezpieczenia go tym sposobem. 10.1 1955.

21 e, 37/06	36440	Wskaźnik kolejności faz w zastosowaniu zwłaszcza prawidłowego łączenia 3-fazowych liczników energii elektrycznej. 20.11 1954.	33 b, 5,07	37931	Sposób mastykacji kauczuku. 10.6 1955.
21 f, 61/03	36180	Reflektor elektryczny, zwłaszcza do pojazdów mechanicznych. 20.9 1955.	39 b, 10	37932	Peptyzator do regeneracji gumy. 10.6 1955.
22 a, 9	35627	Sposób wytwarzania barwników disoraz trisazowych. 15.4 1955.	39 b, 25	35526	Sposób wytwarzania jasnej przezroczystej keratynowej masy sztucznej. 10.5 1955.
22 b, 2/01	35634	Sposób oczyszczania alizaryny. 15.4 1955.	40 b, 2	37483	Sposób wytwarzania stopów spiekanych zawierających węglík wolframu jako składnik zasadniczy. 14.5 1955.
22 g, 5	37435	Pasta do białego obuwia płóciennego oraz sposób jej wytwarzania. 4.4 1955.	40 b, 2	37482	Sposób wytwarzania spiekanych stopów magnetycznych. 14.5 1955.
22 h, 3	36418	Lakier zastępczy. 20.11 1954.	40 b, 2	37481	Spiekany stop metali twardych i sposób jego wytwarzania, 14.5 1955.
23 d, 1	36140	Sposób otrzymywania trudno topliwych kwasów tłuszczowych z tłuszczów odpadkowych. 20.11 1954.	40 c, 11	36206	Sposób otrzymywania cynku metalicznego z ługów odpadkowych. 20.11 1954.
24 e, 3/05	35596	Gazogenerator, nadający się szczególnie do samochodowych silników spalinowych. 20.4 1955.	42 b, 6	37505	Koło obmiarowe z licznikami. 14.5 1955.
25 a, 30/01	35645	Suwak ręczny do łapania i podnoszenia oczek w dzianinach. 15.4 1955.	42 c, 28	37449	Sonda elektryczna do pomiaru głębokości zwierciadła wody. 14.5 1955.
29 a, 2/03	35613	Sposób dekortykacji łodyg roślin tykowych. 20.4 1955.	42 e, 31/03	36545	Magnetyczny wskaźnik poziomu cieczy. 1.2 1955.
29 a, 6/06	36218	Urządzenie do obróbki nici. 20.11 1954.	42 f, 11	36595	Waga wielopomostowa. 30.3 1955.
29 b, 3/65	35737	Sposób wytwarzania barwnych nici i włókien. 15.3 1954.	42 k, 20/01	37474	Przyrząd do określania wytrzymałości cegły termalitowej na ściskanie. 14.5 1955.
30 h, 2/04	37448	Srodek do konserwowania krwi technicznej. 14.5 1955.	42 k, 29/05	37444	Urządzenie do wytwarzania wielokrotnych ruchów obrotowo-zwrotnych w granicach od 0° do 360°. 4.4 1955.
30 h, 13	37488	Płyn do celów higieny. 14.5 1955.	42 l, 3/01	37468	Sposób jakościowego oznaczenia soli cynkowej kwasu etylofenylo dwutiokarbaminowego (przyspieszacza Pextra N). 14.5 1955.
31 b, 14/20	36527	Końcówka przewodniczą rdzennicy do prowadzenia łańcucha suwnicy. 1.2 1955.	42 m, 7	36316	Urządzenie do przesuwania papieru w maszynach do dodawania i maszynach o konstrukcji podobnej. 20.9 1954.
31 c, 16/02	37443	Utwardzony wałek żeliwny do walcowania blachy. 4.4 1955.	42 m, 33/04	37504	Specjalne okienko w suwakach rachunkowych do wykresów, nomogramów itp. 14.5 1955.
31 c, 25/04	37464	Sposób odlewania odśrodkowego stopów żyzkowych zawierających metale alkaliczne i metale ziem alkalicznych. 14.5 1955.	42 m, 34	37446	Przyrząd do liczenia. 14.5 1955.
31 c, 31	37458	Urządzenie do wypychania wlewków z wlewnic. 14.5 1955.	42 n, 2/02	37440	Przyrząd dotykowy do odczytywania alfabetu Braille'a. 4.4 1955.
34 c, 5/03	37457	Pastownica ręczna. 14.5 1955.	43 a, 10	37489	Sumator zestawień. 14.5 1955.
34 c, 6/04	37447	Strugarka-cykliniarka. 14.5 1955.	43 a, 36	35663	Urządzenie rejestracyjne do celów nawigacyjnych. 15.4 1955.
36 a, 2/90	37436	Piętrowy piec domowy. 4.4 1955.	43 a, 36	35647	Urządzenie do rejestrowania czasu pracy odbiorników elektrycznych. 15.4 1955.
37 a, 5	36481	Sposób wznoszenia budowli oraz urządzenie, nadające się do wykonywania tego sposobu. 10.3 1955.	45 a, 32	36445	Zespół maszynowy do uprawy i nawadniania wielkich płaskich terenów rolnych oraz do wykonywania czynności zniwnych. 10.1 1955.
37 a, 7/04	37492	Osuszarka ropna. 14.5 1955.	45 b, 5	36498	Rozlewacz do nawozów sztucznych w stanie płynnym. 20.11 1954.
37 b, 1/01	36417	Sposób łączenia przyległych do siebie czołami pustaków ceramicznych, zwłaszcza zamkowych oraz prefabrykowane tym sposobem ustroje budowlane. 1.2 1955.	45 b, 15	36358	Siewnik nawozu. 20.11 1954.
37 b, 3/01	36119	Sposób wykonywania z kształtek-pustaków helek, słupów, krokwi, płatwi itd. jak również innych konstrukcji, wykonywanych z tych części na miejscu budowli oraz kształtki do wykonywania tego sposobu. 30.3 1955.	45 b, 19	37432	Siewnik punktowy. 4.4 1955.
37 b, 6	36455	Pólsuchy sposób wykonywania izolacji cieplnej dachów i stropodachów. 20.11 1954.	45 c, 32/02	36575	Płachta snopowiązałkowa. 1.3 1955.
37 b, 6	36438	Płyty izolacyjne o stałej objętości. 20.11 1954.	45 e, 18/10	36361	Wiałnia spiralna. 20.11 1954.
37 d, 7/01	37484	Podłoga posadzkowa. 14.5 1955.	45 f, 1	37437	Naczynie do wytwarzania grzybni. 4.4 1955.
37 d, 40/07	36460	Kielnia. 20.11 1954.	45 h, 23	36430	Przyrząd do pobierania jadu pszczołnego. 20.11 1954.
37 e, 8/01	35577	Drewniane rusztowania budowlane oraz łącznik do tych rusztowań. 20.4 1955.	46 a, 14	35595	Silnik spalinowy obustronnego działania. 15.4 1955.
37 e, 13/01	37487	Srodek do zmniejszania przyczepności drewna i żelaza do betonu. 14.5 1955.	46 c, 105	35640	Urządzenie wtryskowe do silników spalinowych z wtryskiem gazu sprężonego. 20.5 1955.
37 f, 4	35564	Przenośna wieża triangulacyjna. 20.4 1955.	46 c, 115/03	36060	Wsteczny zawór do wtryskowych pomp silników spalinowych. 1.3 1955.
38 c, 1/01	37476	Sposób wytwarzania płyt, składających się ze spojonych sztuczną żywicą warstw papieru, lub tkanin, pokrytych warstwą drewna. 14.5 1955.	40 c, 5	37470	Korba do uruchamiania (zapuszczania) silników z zabezpieczeniem przed odzrutem. 14.5 1955.
39 a, 11/05	37433	Sposób wulkanizacji ciągłej wyrobów kauczukowych o znacznej długości oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. 4.4 1955.	42 a, 8	37467	Sposób galwanizowania przedmiotów metalowych oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. 14.5 1955.
			42 d, 1	35533	Sposób uodporniania i powlekania tub ołowianych. 20.4 1955.

48 d, 4/01	37491	Sposób zabezpieczania aparatów przemysłowych, maszyn, konstrukcji stalowych i stalobetonu przed korozją i pękaniem korozyjnym pod wpływem azotanów. 14.5 1955.	76 b, 20/01	36038	Urządzenie zdejmujące do włókienniczych maszyn do nawijania zwojów. 20.5 1954.
49 a, 24/01	35945	Urządzenie do posuwu wsporników narzędzi w obrabiarkach. 20.9 1954.	76 c, 26/01	35589	Urządzenie do zdejmowania uformowanego nawoju z przędzarek obrączkowych, snowarek i skręcarek. 10.5 1955.
49 e, 7	37506	Gwinciarka do rur. 14.5 1955.	73 c, 26/01	35588	Urządzenie zdejmujące do przędzarek snowarek i skręcarek. 20.4 1955.
51 f, 2/02	35635	Organy elektronowe. 15.4 1955.	76 d, 3/02	36133	Urządzenie wahadłowe do stożkowego nawijania cewek na skręcarkach. 20.9 1954.
52 a, 57/04	36488	Płytki ścięgowa do maszyn szwalniczych. 20.11 1954.	78 c, 2	36414	Sposób kontroli flegmatyzacji materiałów inicjujących. 20.11 1954.
54 f, 3/15	36331	Urządzenie do kształtowania przedmiotów z miążgi papierniczej lub innego odpowiedniego materiału. 30.9 1954.	80 a, 23/01	37473	Cegła ogniotrwała i sposób jej wyrobu. 14.5 1955.
57 a, 4	37471	Sposób wytwarzania obrazów w wizji przestrzennej oraz urządzenie do stosowania tego sposobu. 14.5 1955.	80 b, 1/08	36220	Sposób cieplnej obróbki parowej wyrobów z materiałów budowlanych, zwłaszcza z betonów lekkich. 20.11 1954.
57 c, 7/01	35653	Urządzenie rotacyjne do wywoływania rysunków na papierze światłoczułym. 20.5 1955.	80 e, 10/05	35574	Przybór do wykonywania rysunków, składający się z rysownicy, przykładowicy i trójkątów. 20.4 1955.
63 c, 2	35649	Urządzenie do chłodzenia gazu generatorowego w pojazdach mechanicznych. 15.4 1955.	81 a, 6/01	37475	Urządzenie do stemplowania pudełek, forebek itd. na pakowaczach. 14.5 1955.
63 c, 2	35646	Urządzenie do samochodów napędzanych gazem sprężonym w butlach. 15.4 1955.	81 c, 8	37490	Urządzenie do zamykania klejonych forebek papierowych po napełnieniu ich materiałami sypkimi. 14.5 1955.
63 c, 16/01	36323	Sprzęgło cierne z nie wirującą częścią, wywołującą nacisk. 16.1 1955.	81 c, 16	35608	Wieczna plomba. 20.5 1955.
63 c, 35	35658	Układ silnika gwiazdowego w zastosowaniu do napędu pojazdu gąsienicowego. 15.4 1955.	81 e, 119	36543	Wózek z urządzeniem dźwigniowym. 10.1 1955.
63 c, 91	37469	Mata izolacyjna do prac pod podwoziem pojazdu mechanicznego. 14.5 1955.	84 a, 5/02	37431	Zastawka węzłowa. 4.4 1955.
63 d, 5/02	36124	Urządzenie do centrowania kół szprychowych do rowerów i motocykli. 10.11 1954.	84 c, 6	37485	Sposób zamrażania gruntów przy robotach budowlanych, przy dużym napływie wód gruntowych. 14.5 1955.
64 a, 18	36395	Sposób korkowania butelek korkami zastępczymi oraz urządzenie do wykonywania tego sposobu. 30.3 1955.	85 f, 6	37486	Urządzenie łaźni natryskowej. 14.5 1955.
64 a, 43/01	37478	Sposób wytwarzania uszczelek do zamykania naczyń. 14.5 1955.	87 a, 18	36480	Przyrząd do przymocowywania szyb do ram okiennych gwoździem bez łebków. 10.12 1954.
66 a, 10	35638	Sposób wydobywania substancji mózgowej z czaszki zabitych zwierząt. 15.4 1955.	88 b, 3	36204	Ustrój mechaniczny do wykorzystania fal morskich i ruchu masy wód pod powierzchnią morza jako energii napędowej maszyn. 20.11 1954.
67 a, 24/02	37477	Maszyna do zewnętrznego czyszczenia i polerowania za pomocą trocin puszek z konserwami. 14.5 1955.	89 c, 4	35510	Urządzenie do dyfuzji ciągłej. 10.5 1955.
67 a, 26	37455	Urządzenie do szlifowania tarczy posuwowej bezpośrednio na szlifierce bezkłowej. 14.5 1955.	Polskie opisy patentowe opublikowane od 1945 r. są do nabycia w Administracji Wydawnictw Urzędu Patentowego PRL — Warszawa 10, Al. Niepodległości 188 (parter), skr. poczt. 1114 — po 2 zł za egzemplarz. Uspołecznione zakłady pracy otrzymują bezpłatnie opisy patentowe pracowniczych wynalazków (patrz zarządzenie Przewodniczącego PKPG z dnia 10.10.1952 r. w sprawie rozpowszechniania drukowanych opisów pracowniczych wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień — Monitor Polski Nr A-88, poz. 1373).		
68, 3	36366	Zawiasy francuskie. 20.11 1954.	Polskie opisy patentowe, opublikowane przed 1945 r. oraz zagraniczne opisy patentowe można przeglądać w Bibliotece Urzędu Patentowego PRL — Warszawa, Al. Niepodległości 188 (parter) — codziennie, z wyjątkiem niedziel i dni wolnych od pracy, w godz. 8.30 — 14.30.		
69, 21/03	37479	Elektryczny przyrząd do strzyżenia włosów. 14.5 1955.	Urząd Patentowy PRL sporządza na zamówienie fotokopie posiadanych opisów patentowych w cenie 5,60 za stronę.		
72 h, 3/02	36253	Broń palna do strzelania nabojami, zwłaszcza broń samoczynna. 10.1 1955.			
75 b, 24	37451	Sposób uszlachetniania powierzchni sklejek, płyt stolarskich, płyt pilśniowych lub podobnych za pomocą błony bakelitowej. 14.5 1955.			

Poradnia Urzędu Patentowego PRL dla wynalazców i racjonalizatorów

Warszawa, Al. Niepodległości 188

czynna we wtorki w godz. 16–17.30

Porady techniczne i prawne z zakresu wynalazków, wzorów, udoskonaleń technicznych i usprawnień

ZNAKI TOWAROWE

REJESTRACJA

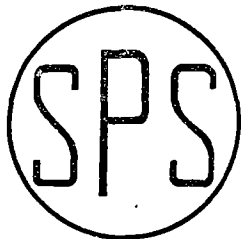
(Od nru 36789 do nru 36868)

Grubym drukiem są podane numery rejestru znaków towarowych. Po numerach rejestru są zamieszczone daty zgłoszeń znaków towarowych w Urzędzie Patentowym PRL i daty rejestracji tych znaków. Następnie są kolejno zamieszczone nazwy i siedziby oraz rodzaj i zakres działania przedsiębiorstw, na których rzecz zarejestrowano znaki towarowe, wykazy towarów, dla których oznaczania zarejestrowano te znaki, oraz zarejestrowane znaki towarowe.

36789. 24.5 1954. 25.4 1955. **Rzemieślnicza Spółdzielnia Pracy Metalowców „Mechanika“.** Kraków, Polska. Wytwórnia wyrobów metalowych. **Towary:** pompy, nabijacze do piwa, kolumny bufetowe, prześwietlacze do jaj, przesiewacze do mąki, praski do szynka.

36790. 12.5 1954. 26.4 1955. **Pomoce i Urządzenia Szkolne Spółdzielnia Pracy.** Kraków, Polska. Wytwórnia galanterii elektrycznej wszelkiego rodzaju. **Towary:** wtyczki sieciowe, wtyczki grzejnikowe, pudełka wszelkiego rodzaju.

36791. 12.5 1954. 26.4 1955. **Rzemieślnicza Spółdzielnia Pracy Branży Skórzanej.** Tarnów, Polska. Wytwórnia wszelkiego rodzaju artykułów skórzanych. **Towary:** obuwie, galanteria i wyroby rymarskie wszelkiego rodzaju.

36792. 7.2 1955. 27.4 1955. **Koh-I-Noor, tużkarna L. & C. Hardtmuth, národní podnik.** České Budějovice, Czechosłowacja. Wytwórnia ołówków i przyborów biurowych. **Towary:** ołówki zwykłe, atramentowe, kolorowe wszelkiego rodzaju, oraz grafitowe miny do ołówków, kredy kolorowe, ołówki mechaniczne i wszelkie przybory do pisania oraz do rysowania.

KOH-I-NOOR POLYCOLOR

36793. 7.2 1955. 27.4 1955. **Koh-I-Noor, tużkarna L. & C. Hardtmuth, národní podnik.** České Budějovice, Czechosłowacja. Wytwórnia ołówków oraz przyborów biurowych. **Towary:** ołówki grafitowe, atramentowe oraz kolorowe ołówki mechaniczne, obsadki do piór, kredy, pastele, pióra wieczne oraz gumki do wycierania.

LLOYD

36794. 7.2 1955. 27.4 1955. **Koh-I-Noor, tużkarna L. & C. Hardtmuth, národní podnik.** České Budějovice, Czechosłowacja. Wytwórnia ołówków i przyborów biurowych. **Towary:** przybory biurowe (z wyjątkiem mebli), przybory do pisania, rysowania, malowania i modelowania, pomoce naukowe (z wyjątkiem aparatów), ołówki oraz grafity do ołówków zwykłe, atramentowe oraz kolorowe, kreda, ołówki pastelowe, ołówki mechaniczne, obsadki do piór i kredy, pióra wieczne i stalówki do piór wiecznych, gumki do wycierania, przyrządy do temperowania ołówków, ochraniacze oraz przedłużacze ołówków, tabliczki tekturowe do pisania.

VERSATIL

36795. 7.2 1955. 27.4 1955. **Koh-I-Noor, tużkarna L. & C. Hardtmuth, národní podnik.** České Budějovice, Czechosłowacja. Wytwórnia ołówków oraz przyborów biurowych. **Towary:** ołówki i miny do ołówków wszelkiego rodzaju, grafitowe, atramentowe oraz kolorowe, kredy kolorowe, ołówki mechaniczne, obsadki do piór, przedłużacze i ochraniacze ołówków oraz grafitów, gumki do wycierania i wszelkie przybory do pisania oraz rysowania.

IBEX

36796. 17.2 1955. 27.4 1955. **Przemysł Spożywczy Spółdzielnia Pracy w Swiebodzinie,** Swiebodzin, Polska. Wytwórnia artykułów spożywczych. **Towary:** artykuły spożywcze.

36797. 3.2 1955. 29.4 1955. Bielskie Zakłady Futrzarskie Przedsiębiorstwo Państwowe, Aleksandrowice k. Bielska-Białej, Polska. Wyprawa i uszlachetnianie skór futerkowych, pokrywanie wyprawionych skór sztucznym licem oraz wykonywanie konfekcji futrzanej. Towary: wyprawione skóry futerkowe, wyprawione skóry futerkowe ze sztucznym licem, uszlachetnione, wyprawione skóry futerkowe, blamy futrzane, gotowa konfekcja skórzana.

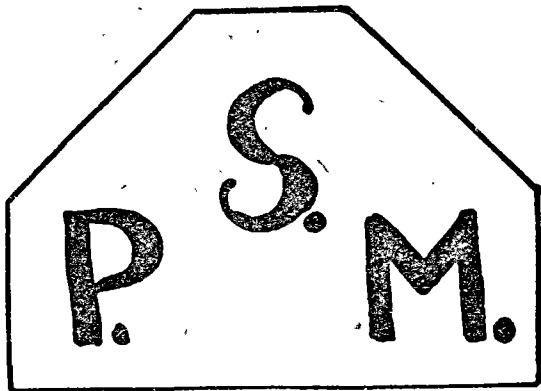

36798. 17.2 1955. 29.4 1955. Włókiennicza Spółdzielnia Pracy „Osnowa”. Łódź, Polska. Wytwórnia tkanin i waty. Towary: kilimy gobelinowe, kołderki dziecięce, szaliki jedwabne i wełniane, tkaniny ubraniowe, płaszczowe, dresowe, obiciowe dekoracyjne, samodziałowe i jedwabne, watalina, wata kołdrowa, firanki, koce wełniane.

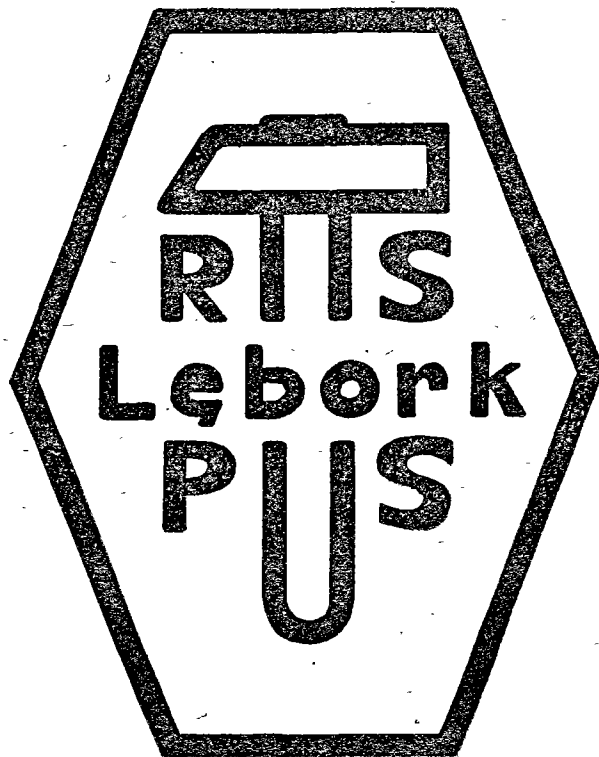

Ochronę znaku zastrzeżono we wszystkich kolorach i ich zestawieniach.

36799. 11.1 1954. 4.5 1955. Usługowo-Produkcyjna Wielobranżowa Spółdzielnia Pracy „Mechanik”. Płock, Polska. Spółdzielnia wielobranżowa. Towary: kotły do parowania ziemniaków, balie do prania, pompy do nafty, formy do ciast, kotły do prania bielizny, rury i kolanka kuchenne.

36800. 2.3 1954. 4.5 1955. Robotnicza Spółdzielnia Pracy Metalowo-Odlewnicza im. Gen. K. Świerczewskiego z odp. udz. Łębork, Polska. Wytwórnia narzędzi i odlewów. Towary: imadła, nożyce do cięcia blachy, młynki do mielenia kości oraz odlewy wszelkiego rodzaju.

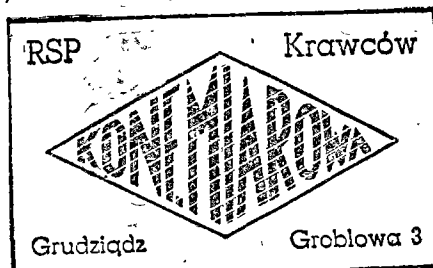

36801. 23.9 1954. 4.5 1955. Rzemieślnicza Spółdzielnia Pracy Krawców d-m. Grudziądz, Polska. Wytwórnia odzieży. Towary: odzież męska, damska i dziecięca, ubrania, płaszcze, kostiumy, suknie, sukienki, odzież robocza, fartuchy, kombinezony, odzież ochronna.

Ochronę znaku zastrzeżono we wszelkich kolorach i ich zastawieniach, zwłaszcza w kolorach popielatym, czerwonym i niebieskim.

36802. 6.11 1954. 4.5 1955. Rzemieślnicza Spółdzielnia Pracy Krawców d-m. Grudziądz, Polska. Wytwórnia odzieży konfekcyjnej i miarowej. Towary: odzież męska, damska i dziecięca, ubrania, płaszcze, kostiumy, sukienki, suknie, odzież robocza, fartuchy, kombinezony, odzież ochronna.

Ochronę znaku zastrzeżono we wszelkich kolorach i ich zestawieniach, zwłaszcza w kolorach popielatym, czerwonym i niebieskim.

36803. 21.12 1954. 4.5 1955. Spółdzielnia Pracy „Włókniarz“. Warszawa, Polska. Wytwórnia odzieży. Towary: odzież wszelkiego rodzaju.

36804. 24.1 1955. 4.5 1955. Rzemieślnicza Spółdzielnia Pracy Branży Włókienniczej. Bydgoszcz, Polska. Wytwórnia bielizny. Towary: bielizna.

36805. 28.1 1955. 4.5 1955. Spółdzielnia Pracy „Tkanina“. Bydgoszcz, Polska. Wytwórnia odzieży. Towary: odzież męska, damska i dziecięca, okrycia jak płaszcze, pelisy, prochowce, ubrania, kostiumy, suknie, odzież robocza, odzież sportowa.

Ochronę znaku zastrzeżono we wszystkich kolorach i ich zestawieniach.

36806. 11.3 1955. 4.5 1955. „Poziom“ Spółdzielnia Przemysłu Ludowego i Artystycznego. Warszawa, Polska. Wytwórnia artykułów dziewiarskich. Towary: bluzki, blesery, cardigany (bliźniaki), golfy damskie i męskie, kamizelki damskie i męskie, kimona, bezrękawniki męskie, pulowery, wiatróvky, kostiumy kąpielowe męskie i damskie.

36807. 19.3 1955. 4.5 1955. Zakłady Szkła Gospodarczego „Krosno“ Przedsiębiorstwo Państwowe. Krosno, Polska. Huta szkła. Towary: szkło gospodarcze wszelkiego rodzaju.

36808. 2.8 1954. 4.5 1955. Rzemieślnicza Spółdzielnia Pracy „Dziwiarz“. Bydgoszcz, Polska. Wytwórnia konfekcji bieliznianej i pończoch. Towary: wszelkiego rodzaju bielizna damska, męska i dziecięca z wełny, bawełny, lnu, jedwabiu i stylu, pończochy, skarpety, pulowery oraz wyroby dziane.

Ochronę znaku zastrzeżono we wszystkich kolorach i ich zestawieniach.

36809. 22.9 1954. 5.5 1955. Spółdzielnia Pracy „Zdobycz Robotnicza“. Drezdenko, Polska. Wytwórnia wszelkiego rodzaju wyrobów metalowych i drewnianych zwłaszcza narzędzi. Towary: wyroby metalowe powszechnego użytku a zwłaszcza narzędzia i przybory rzemieślnicze i rękodzielnicze, wyroby kowalskie, ślusarskie, kotlarskie, blacharskie, nożownicze, artykuły metalowe do celów gospodarskich, wyroby drewniane, a zwłaszcza przyrządy i narzędzia ogrodnicze, rolnicze, sprzęty i naczynia domowe i kuchenne, meble metalowe.

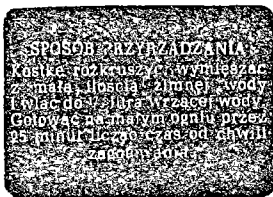
36810. 6.11 1954. 5.5 1955. Imperial Chemical Industries Limited. Londyn, Wielka Brytania. Wytwórnia środków chemicznych. Towary: lakiery, pokosty, emalie, farby, farby suche, farby klejowe, lakiery japońskie, środki przeciwkorozyjne, środki do polerowania, kit.

BELCO

36811. 29.11 1954. 5.5 1955. Spółdzielnia Pracy Branży Skórzanej im. Janki Krasickiego. Raciąż, Polska. Wytwórnia artykułów skórzanych. Towary: obuwie męskie, damskie, chłopięce, dziecięce i dziecięce.

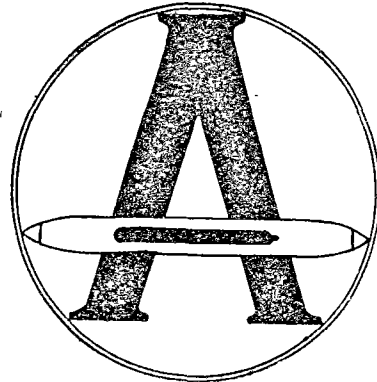
36812. 26.2 1955. 5.5 1955. Poznańskie Zakłady Środków Odżywczych. Poznań, Polska. Wytwórnia środków odżywczych. Towary: zupy i przyprawy wszelkiego rodzaju, a zwłaszcza zupy jarzynowe z mięsem w postaci płynnej, pastowej lub stałej.

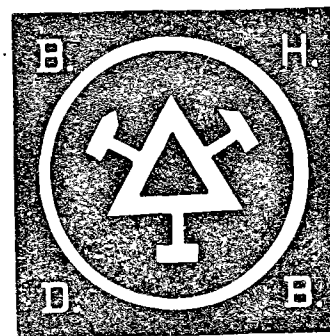
36813. 19.11 1954. 9.5 1955. Tyre Equipment & Reconditioning Company Limited. Wembley, Wielka Brytania. Fabryka wyrobów gumowych. Towary: opony, protektory do opon, pompy do pompowania opon, wentyle do opon, przyrządy i łąty do naprawy opon (z wyjątkiem roztworów cementowych i gumowych).

TERCO

36814. 8.1 1955. 7.5 1955. Aleksandrowickie Zakłady Przemysłu Lniarskiego Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Bielsko-Biała, Polska. Wytwórnia i sprzedaż przędzy lnianej i pakulanej oraz wyrobów lnianych i bawełnianych. Towary: różnego rodzaju przędza lniana i pakulana, różnego rodzaju tkaniny lniane, bawełniane i pakulane, lniane worki pocztowe, woreczki na bilon.

36815. 12.10 1954. 9.5 1955. Zelezarny V. M. Molotova národní podnik. Týnec, Czechosłowacja. Wytwórnia wyrobów metalowych i chemicznych. Towary: wyroby z żelaza, stali i innych metali w stanie surowym, półobrobionym i obrobionym, zwłaszcza drut żelazny ciągniony, surowy i okładany innym materiałem, drut stalowy, sprężony do mebli, wkładki druciane, hartowany drut stalowy, łańcuchy, cynk, miedź i inne metale oraz ich związki chemiczne, sól Glauberska, siarka i związki siarczane, węgiel, koks i ich produkcja uboczna jak siarczan amonu i benzol.

36816. 30.4 1955. 10.5 1955. Zakłady Przemysłu Dziewiarskiego im. Emili Plater Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Łódź, Polska. Wytwórnia wyrobów dziewiarskich. Towary: wyroby bieleńsiano-dziewiarskie.

36817. 25.2 1955. 10.5 1955. Krakowskie Zakłady Garbarskie Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Kraków, Polska. Zakłady garbarskie. Towary: gotowe skóry użytkowe.

36818. 2.12 1953. 11.5 1955. Poznańskie Zakłady Metalowe i Emaliernia Przedsiębiorstwo Państwowe. Poznań, Polska. Wytwórnia wyposażenia dla barów, wytwórnia pralek, lodówek oraz emaliernia. Towary: przyrządy i aparaty do wyposażenia barów, pralnice mechaniczne, lodówki, wyroby emaliowane.

Ochrona znaku zastrzeżona we wszystkich kolorach i ich zestawieniach.

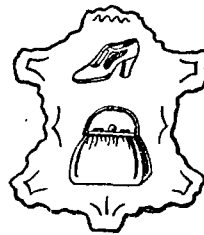
36819. 24.12 1954. 11.5 1955. Rzemieślnicza Spółdzielnia Pracy Stolarzy Metalowych i Budowlanych „Węgiarka”. Przasnysz, Polska. Wytwórnia mebli. Towary: meble.

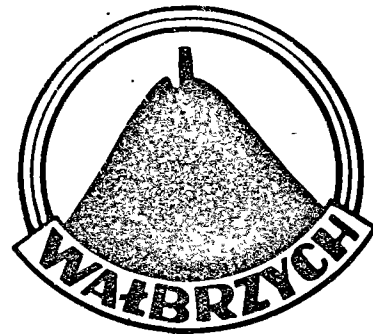
36820. 25.4 1955. 10.5 1955. Zawidowskie Zakłady Przemysłu Wełnianego. Zawidów, Polska. Wytwórnia wyrobów wełnianych. Towary: tkaniny.

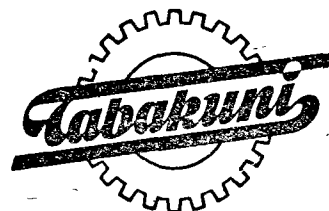
36821. 2.4 1954. 14.5 1955. Spółdzielnia Pracy Branży Skórzanej im. Gen. K. Świerczewskiego. Grodzisk Wlkp., Polska. Wytwórnia obuwia. Towary: obuwie wszelkiego rodzaju.

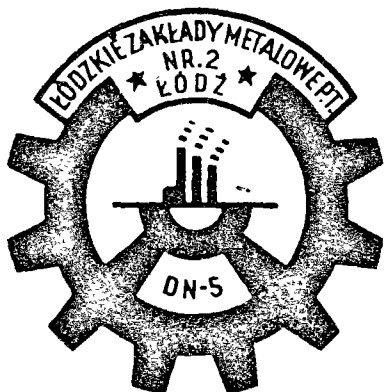
36822. 7.2 1955. 16.5 1955. Wałbrzyskie Zakłady Przemysłu Lniarskiego Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Wałbrzych, Polska. Wytwórnia artykułów lnianych. Towary: tkaniny lniane, pakulane i lniano-bawełniane, worki pakulane, płachty żniwne pakulane, nici lniane, szpagat pakulany, przęda lniana i pakulana.

36823. 3.12 1954. 17.5 1955. VEB Tabak-und Industriemaschinen Dresden. Drezno, Niemiecka Republika Demokratyczna. Wytwórnia maszyn. Towary: maszyny do użytku w przemyśle przetwórstwa tytoniowego i przemyśle spożywczym oraz części tych maszyn.

36824. 19.1 1955. 17.5 1955. Łódzkie Zakłady Metalowe Przemysłu Terenowego Nr 2 Przedsiębiorstwo Państwowe. Łódź, Polska. Wytwórnia artykułów metalowych oraz budowa maszyn. Towary: wozy asenizacyjne, kompresory, dystrybutory, maszyny i urządzenia dla przemysłu spożywczego.

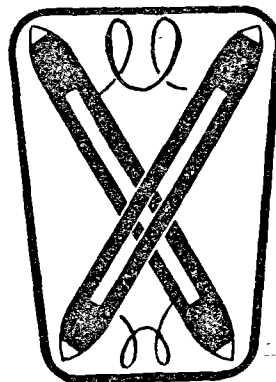
36825. 25.3 1955. 17.5 1955. Zakłady Przemysłu Bawełnianego im. Władysławy Bytomskiej Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Łódź, Polska. Wytwórnia przędzy i tkanin ze sztucznego włókna. Towary: przędza.

36826. 2.11 1954. 18.5 1955. Stocznia Gdańska Przedsiębiorstwo Państwowe. Gdańsk, Polska. Przedsiębiorstwo przemysłowe stocznia. Towary: windy, kotły parowe, części maszyn rolniczych, podkowy, patelnie, tuleje, ruszta kuchenne, szufelki, łopatkę do węgla, pogrzebacz, zawiasy pasowe, klucze nastawne, brony posiewne, okucia do wozów, meble kuchenne, kojce dziecięce.

36827. 9.2 1955. 18.5 1955. Gnaszyńskie Zakłady Przemysłu Lniarskiego Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Gnaszyn, Polska. Wyroby lniarskie. Towary: przędza, tkaniny, sienniki, worki.

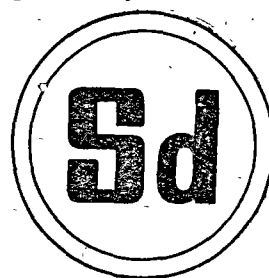
36828. 28.1 1955. 19.5 1955. Spółdzielnia Pracy WYROBÓW ODZIEŻOWYCH z odp. udz. Kluczbork, Polska. Wytwórnia wszelkiego rodzaju odzieży. Towary: odzież wszelkiego rodzaju.

36829. 22.3 1955. 19.5 1955. Fabryka Armatur „Stalinogród”. Stalinogród, Polska. Wytwórnia odlewów i armatury. Towary: armatura parowa i przemysłowa: żeliwna, stalowna i z metali nieżelaznych, odlewy żeliwne i kolorowe.

36830. 11.11 1953. 20.5 1955. Świdnickie Zakłady Materiałów Ogniotrwałych Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Świdnica, Polska. Wytwórnia materiałów ogniotrwałych. Towary: wyroby z materiałów ogniotrwałych szmatowych i magnezytowych.

36831. 14.6 1954. 17.5 1955. Spółdzielnia Pracy „Żywność“ Przetwórstwo Produktów Spożywczych. Warszawa, Polska. Wytwórnia przetworów spożywczych. Towary: ryby wędzone i marynowane, konserwy rybne.

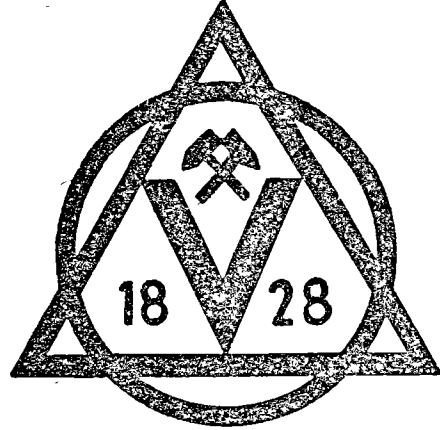
36832. 14.6 1954. 17.5 1955. Spółdzielnia Pracy „Żywność“ Przetwórstwo Produktów Spożywczych. Warszawa, Polska. Wytwórnia przetworów spożywczych. Towary: przetwory owocowo-warzywne, przetwory mięsne, skóry zwierząt futerkowych i wyroby z tych skór.

36833. 28.12 1954. 21.5 1955. Zakłady Tkanin Technicznych i Pasów Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Łódź, Polska. Wytwórnia tkanin technicznych i pasów. Towary: bawełniane tkaniny filtracyjne, transporterowo-pasowe, transporterowe, obuwlowe, plandekowe i do gumowania, wełniane tkaniny filtracyjne i przekładowe, pasy pędne wełniane i bawełniane, poduszki maźnicze.

36834. 23.9 1954. 23.5 1955. Vítkovické Železárny Klementa Gottwalda, narodni podnik. Ostrava, Czechosłowacja. Wyrób i sprzedaż metali, wyrobów metalowych, maszyn i narzędzi, wyrobów cementowych, glinianych, szamotowych i cegieł. Towary: metale i wszelkiego rodzaju wyroby metalowe, narzędzia i maszyny, nawozy sztuczne, wyroby cementowe i gliniane, wapno, wyroby szamotowe, cegły żuźlowe.

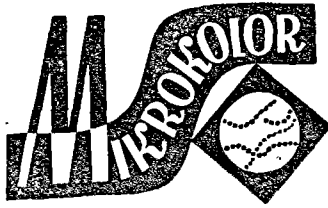
36835. 3.12 1954. 23.5 1955. VEB Transformatoren und Röntgenwerk Dresden. Dreżno, Niemiecka Republika Demokratyczna. Wytwórnia sprzętu lekarskiego i maszyn biurowych. Towary: przyrządy i instrumenty lekarskie, lecznicze, ratunkowe i pożarnicze, opaski i bandaże do celów zdrowotnych, sztuczne członki, oczy i zęby, przyrządy chemiczne, fizyczne, optyczne, elektrotechniczne, miernicze, zeglugowe, wagowe, sygnalizacyjne i kontrolujące, przyrządy kinowe, filmowe i radiowe, głośniki, fonografy, maszyny do liczenia, maszyny do pisania, kasy płatnicze.

NOVIX

36836. 8.12 1954. 23.5 1955. Madame Bergaud, neé Felicie Eugénie Amélie Wanpouille. Paryż, Francja. Wytwórnia kosmetyków. Towary: środki perfumeryjne i upiększające, mydła toaletowe, szminiki, oliwa kosmetyczna, środki kosmetyczne, płyny do włosów, środki do pielęgnowania jamy ustnej.

36837. 3.2 1955. 23.5 1955. Spółdzielnia Pracy „Mikrokolor“ Laboratorium Chemiczne. Kraków, Polska. Wytwórnia odczynników i barwników do analiz i diagnostyki lekarskiej. Towary: odczynniki i barwniki do analiz i diagnostyki lekarskiej.

36838. 21.3 1955. 23.5 1955. Powiatowa Usługowa Spółdzielnia Pracy Odzieżowej. Łowicz, Polska. Wytwórnia odzieży. Towary: odzież męska, damska i dziecięca.

Ochronę znaku zastrzeżono we wszystkich kolorach i ich zestawieniach.

36839. 5.4 1955. 23.5 1955. Algemene Kunstzijde Unie N. V. Arnhem. Holandia. Fabryka wyrobów włókienniczych. Towary: sztuczne włókna, przędza i nici, również w połączeniu z naturalnymi włóknami, przędzą i nićmi, jak również artykuły wykonane z powyższych materiałów, tkaniny, wyroby dziane, filc, sztuczne futra, bielizna pościelowa i stołowa, artykuły gospodarstwa domowego wykonane z tkanin, gorsety, sztuczne kwiaty, przybrania głowy, rękawiczki, wkładki do butów, paski, szaliki, taśmy, wstążki, koronki, powrozy, sznurki, sznurowadła, wyroby plecione, hafty, obszycia, plecionki, ozdobne chwasty i frędzle, serwety, dywany na schody, narzuty, zasłony, firanki, kilimy na ściany, kołdry, kapy na łóżka, wyroby tapicerskie i pokrycia na podłogi z tkanin, flagi, proporce, pończochy i skarpetki, staniki, ubiory dziecięce, ubiory sportowe, żagle, namioty, tkaniny do filtrowania i przesiewania, tkaniny z kazeiny, gaza młynarska, materiały do wyścielenia, powrozy, wyroby powroźnicze, siatki, materiały do pakowania i worki (wykonane z tkanin), odpadki tkanin.

TERLENKA

36840. 18.1 1955. 24.5 1955. Przedsiębiorstwo Obrotu Spożywczymi Towarami Importowanymi Przedsiębiorstwo Państwowe. Gdynia, Polska. Obrót importowanymi towarami spożywczymi. Towary: her-

bata, pieprz, papryka, cynamon, ziele angielskie, liście laurowe, imbir mielony, kawa palona, goździki.

rosta

36841. 6.5 1955. 24.5 1955. Stołeczne Zakłady Spożywcze Przemysłu Terenowego Nr 1 Przedsiębiorstwo Państwowe. Warszawa, Polska. Wytwórnia win owocowych, musztardy, przetworów owocowo-warzywnych, wyrobów wędliniarskich. Towary: wina, musztardy, przetwory warzywno-owocowe jak dżemy owocowe, powidła śliwkowe, przecier i koncentrat pomidorowy, ogórki konserwowe.

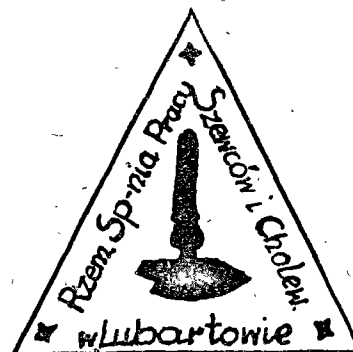

36842. 24.2.1955. 25.5 1955. Spółdzielnia Pracy „Taśma“ z odp. udz. Łódź, Polska. Wytwórnia tkanin, narzut i pasmanterii. Towary: jedwabie, materiały podszewkowe, narzuty dekoracyjne, guma do wciągania, wstążki, taśmy spodniowe i techniczne, samodziały.

Ochronę znaku zastrzeżono we wszystkich kolorach i ich zestawieniach.

36843. 21.1 1955. 25.5 1955. Rzemieślnicza Spółdzielnia Pracy Szewców i Cholewkarzy im. F. Dzierżyńskiego, Lubartów, Polska. Wytwórnia obuwia. Towary: obuwie wszelkiego rodzaju.

36844. 6.4 1955. 27.5 1955. Legnickie Zakłady Przemysłu Terenowego Przedsiębiorstwo Państwowe. Legnica, Polska. Zakłady przemysłu terenowego. Towary: wafle, herbatniki, cukierki.

36845. 21.4 1955. 28. 5 1955. Rzemieślnicza Spółdzielnia Pracy Zegarmistrzów, Złotników i Graferów. Warszawa, Polska. Wytwórnia wyrobów jubilerskich. Towary: złote pierścionki, łańcuszki i bransoletki.

36846. 9.3 1955. 30.5 1955. Piłzeńskie Pivovary narodni podnik. Plzen, Czechosłowacja. Browar. Towary: piwo

PILZNER URQUELL

36847. 8.12 1954. 30.5 1955. Vitkovické Zelezárny Klementa Gottwalda, národní podnik, Ostrava, Czechosłowacja. Wytwórnia maszyn. Towary: konstrukcje, maszyny i urządzenia stosowane w przemyśle maszynowym, zwłaszcza w hutnictwie i górnictwie, wyroby hutnicze i odlewnicze, wyroby walcowane, wielkie piece, piece przemysłowe, kotły parowe, ich części i osprzęt, mosty, zwrotnice, narzędzia, elektrody, metale i wyroby metalowe, wyroby szamotowe, cementowe i gliniane, wyroby ze szklaki, nawozy sztuczne.

VZKG

36848. 23.2 1955. 31.5 1955. Zakłady Fajansu im. Rewolucji 1905 r. Włocławek, Polska. Fabryka fajansu stołowego i porcelitu. Towary: fajans stołowy i galanteria oraz wyroby porcelitowe grubo i cienkościennie i galanteria.

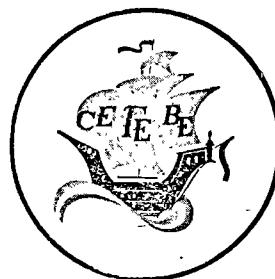
36849. 22.1 1955. 3.6 1955. VEB Vereinigte Strumfwerke ESDA. Auerbach, Niemiecka Republika Demokratyczna. Wytwórnia pończoch. Towary: pończochy damskie.

Esda

36850. 17.3 1955. 3.6 1955. Łódzkie Zakłady Farmaceutyczne. Łódź, Polska. Wytwórnia preparatów farmaceutycznych. Towary: preparaty farmaceutyczne.

36851. 18.3 1955. 3.6 1955. CETEBE Centrala Eksportowo-Importowa Przemysłu Włókienniczego. Łódź, Polska. Centrala eksportowo-importowa. Towary: nici bawełniane.

36852. 30.4 1955. 3.6 1955. Bielska Fabryka Przemysłu Pasmanteryjnego Przedsiębiorstwo Państwowe. Bielsko-Biała, Polska. Fabryka pasmanteriil. Towary: wstążki rypsowe, wstążki kapeluszone, guma podwiązkowa męska i damska, guma do wciągania, guma szelkowa, guma wkładowa, guma gorsetowa.

36853. 15.1 1955. 4.6 1955. Zakłady Lin i Prowozów Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione. Łódź, Polska. Wytwórnia lin i sznurów. Towary: liny bawełniane transmisyjne, selffaktorowe i kręcone, sznury wrzecionowe bawełniane, szpagat niepolerowany, sznurek snopowiązałkowy, sznury angielskie kręcone.

L I N Y
K O D Z

**36854. 28.4 1955. 2.6 1955. Spółdzielnia „Sa-
nopomoc Inwalidzka“.** Warszawa, Polska. Spółdziel-
nia produkcyjno-usługowa. **Towary:** pudełka, kasety,
bomboniere, wykroje, torby, sznurek papierowy, za-
bawki, gry świetlicowe.

**36855. 9.11 1955. 3.6 1955. VEB Büromaschi-
nenwerk Karl-Marx-Stadt.** Karl-Marx-Stadt, Nie-
miecka Republika Demokratyczna. Wytwórnia ma-
szyn biurowych, pojazdów i wyrobów metalowych.
Towary: uchwyty do noży, uchwyty do narzędzi, kósy,
sierpy, broń biała, urządzenia do maszyn roboczych,
części nadziemne urządzeń kolejowych, wyroby ślu-
sarskie i kowalskie, sita druciane, naczynia blaszane,
pokrywy blaszane do maszyn biurowych, kotwice,
łańcuchy, kule stalowe, okucia do uprząży, zbroje,
dzwony, łyżwy, skrzynki metalowe, obrabiane ma-
szynowo lub ręcznie, kształtki metalowe, walcowane
lub odlewane części budownicze, odlewy maszynowe
armatury, pojazdy lądowe, powietrzne i wodne, po-
jazdy silnikowe, rowery, części składowe samocho-
dów i rowerów, zwłaszcza ramy, kierownice, korbo-
wody, koła; osprzęt do samochodów i rowerów zwa-
szcza pompki, reflektory, dzwonki, sygnały, oliwiar-
ki, podstawy rowerowe, bagażniki, lewary, części
pojazdów, części pojazdów motorowych, motocykle,
łódzie motorowe, hamulce, osie, piasty, urządzenia do
zmiany szybkości, siodełka rowerowe, syreny, wózki
dziecięce, zderzaki metalowe, przyrządy chemiczne
i optyczne, urządzenia miernicze okrętowe wagowe,
sygnalizacyjne, pomiarowe, kontrolujące, przyrządy
fotograficzne, filmowe i radiowe, maszyny do licze-
nia, kasy rejestrujące, sumatory, szybkościomierze,
liczniki kilometrów, strzałki kierunkowe, liczniki,
przyrządy do liczenia kroków, aparaty zapalające, py-
rometry, zegary kontrolujące, przyrządy do liczenia
słów, kasy na pieniądze, suwaki rachunkowe, przy-
rządy telegraficzne, przyrządy do usuwania zakłóceń
w odbiornikach radiowych, przyrządy wskaźnikowe,
przyrządy do mierzenia twardości walców, przyrządy
do mierzenia siły nacisku czcionek, przyrządy do
badania stopnia zużycia, urządzenia liczące, elektry-
czne urządzenia do wyłączania i uruchamiania ma-
szyn biurowych, części i sprzęt precyzyjnych przy-
rządów wyżej wymienionych rodzajów, maszyny na-
pędzane wodą, dynamomaszyny, maszyny robocze,
dmuchawy, podnośniki, transportery, maszyny do
sprawdzania, maszyny do liczenia, hydrauliczne na-
pędy, dmuchawy do piasku, bębny do czyszczenia, bę-
bny do szorowania, szlifierki, maszyny drukarskie,
maszyny do sporządzania i nakładania farb, maszyny
do farbowania taśm kolorowych, maszyny do przewi-
jania taśm kolorowych, szpule do nawijania papieru,
maszyny do wyrobu brykietów, maszyny budowlane,
maszyny odlewnicze, maszyny browarnicze, maszyny
piekarnicze, maszyny do mięsa, maszyny do krajania
chleba, automaty sprzedające, mechaniczne i ele-
ktryczne urządzenia zegarowe i przyrządy rejestrują-

ce, maszyny i narzędzia stajenne, ogrodnicze i rolni-
cze, zawory, części wyżej wymienionych maszyn
i przyrządów, podstawy do maszyn, podkładki, kad-
dzie, urządzenia do przenoszenia, przewożenia ma-
teriałów, przy lakierowaniu, niklowaniu i chromowa-
niu, klawisze do maszyn do pisania i liczenia, krążki
cyfrowe, karty kartotekowe i arkusze zbiorcze do
maszyn do liczenia i pisania, zwłaszcza do sporządza-
nia wyciągów z kont, list płacy i celów podobnych,
przybory rysunkowe malarskie i modelarskie, kreda
bilardowa i do znakowania, przyrządy biurowe i kan-
celaryjne (z wyjątkiem mebli), pomoce naukowe, wā-
gi do listów, maszyny biurowe, maszyny do pisania,
maszyny do pisania i rachowania, maszyny buchal-
teryjne, maszyny i przyrządy do powielania i maszy-
ny do stemplowania, maszyny do frankowania, maszy-
ny do drukowania czeków, maszyny do szycia drutem,
maszyny do temperowania ołówków, maszyny i apa-
raty do kopiowania, części wymienionych powyżej
maszyn i przyrządów, dodatkowe przyrządy i urzą-
dzenia do maszyn biurowych, urządzenia napędowe
do maszyn do pisania, urządzenia do sporządzania
tabeli, urządzenia do nastawiania wierszy, urzą-
dzenia do wprowadzania kart kartotekowych,
urządzenia do liczenia przy maszynach do pisania,
podkładki do maszyn do pisania, ochraniacze klawi-
szy, taśmy kolorowe, aparaty do drukowania adresów
szablony do ścierania, linie, arkusze kopiowe, taśmy
kopiowe, temperówki do ołówków (z wyjątkiem to-
warów wykonanych całkowicie lub w przeważającej
części z gumy).

CONTINENTAL

**36856. 9.3 1955. 3.6 1955. Radomskie Zakłady
Obuwia Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione.**
Radom, Polska. Wytwórnia obuwia. **Towary:** obuwie.

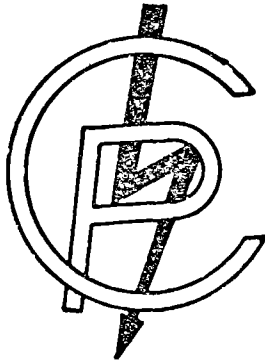
**36857. 8.4 1955. 3.6 1955. Fabryka Firanek
i Koronek im. Hanny Sawickiej Przedsiębiorstwo
Państwowe Wyodrębnione.** Łódź, Polska. Wytwórnia
tkanin. **Towary:** tkaniny ażurowe i pokrewne pluszom
jak firanki, koronki, tiule, walansjenki, tkaniny de-
koracyjne i meblowe.

36858. 26.8 1954. 7.6 1955. **Rzemieślnicza Spółdzielnia Pracy „Kowal-Mechanik“**. Warszawa, Polska. Wytwórnia narzędzi rzemieślniczych. **Towary:** narzędzia rzemieślnicze wszelkiego rodzaju.

36859. 18.1 1955. 8.6 1955. **Zakłady Wytwórcze Sprzętu Instalacyjnego Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione**. Poniatowo k. Opola Lubelskiego, Polska. Wytwórnia sprzętu instalacyjnego. **Towary:** guziki elektrycznych bezpieczników automatycznych i podstawy czasomierzy.

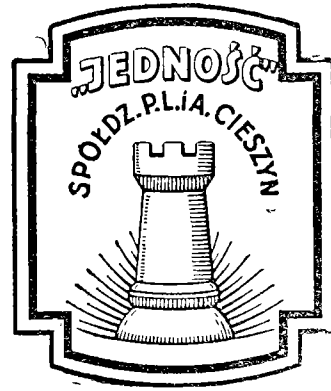

36860. 22.4 1955. 8. 6 1955. **Spółdzielnia Pracy Konfekcyjno-Bielżniarskiej „Miś“**. Warszawa Polska. Wytwórnia konfekcji, bielizny i odzieży dziecięcej. **Towary:** płaszcze, ubranka, sukienki, ubranka krakowskie, skafandry, pelerynki, fartuszki szkolne, blezerki, mundurki szkolne, bombajki, prochowce.

Ōchronę znaku zastrzega się w kolorach: czerwonym, brązowym i ciemno-niebieskim.

36861. 21.3 1955. 10.6 1955. **„Jedność“ Spółdzielnia Przemysłu Ludowego i Artystycznego**. Cieszyn, Polska. Wytwórnia wyrobów drzewnych. **Towary:** wyroby drzewne wszelkiego rodzaju, zabawki, gry towarzyskie.

36862. 9.3 1955. 10.6 1955. **VEB Büromaschinenwerk Rheinmetall Sömmerda**. Sömmerda, Niemiecka Republika Demokratyczna. Wytwórnia przedmiotów mechaniki precyzyjnej i optycznej oraz maszyn biurowych. **Towary:** przyrządy fizyczne, chemiczne, optyczne, elektrotechniczne, maszyny do pisanja i liczenia, sumowania i fakturowania.

36863. 3.3 1955. 10.6 1955. **Compānia Swift de la Plata, Sociadad Anonima Frigorifica**. Buenos Aires, Argentyna. Wytwórnia środków spożywczych. **Towary:** środki spożywcze oraz składniki środków spożywczych.

P L A T E

36864. 7.1 1955. 10.6 1955. **Spółdzielnia Pracy Wytwórnia Sprzętu Zootechnicznego**. Kraków, Polska. Wytwórnia sprzętu zootechnicznego. **Towary:** hygrometry włazowe, znakowniki do mięsa, wzierniki dla bydła, wzierniki dla kłaczy, wzierniki dla owiec, pochwy sztuczne dla tryków, cyrkle zoometryczne, kleszcze, ujarzmiacze dla świń, wzierniki rurowe dla jałówek, wzierniki rurowe dla psów, haki porodowe, haki oczne, laski do mierzenia koni, laski do mierzenia bydła, przeddajacze, skrzynki inseminacyjne poidełka dla drobiu, sterylizatory do pipet, kółka nożowe, wagi do mleka, wagi do jaj, statywy do tłuszczomierzy, tłuszczomierze, próbówki koniczne z podziałką, pipety inseminacyjne, naczynia na spermę dla tryków, strzykawki inseminacyjne dla owiec.

36865. 18.3 1955. 10.3 1955. **Sklarny Inwald, národní podnik.** Teplice, Czechosłowacja. Huta szkła. Towary: wyroby ze szkła prasowanego (dętego z prasowanymi ornamentami).

PERFORAL

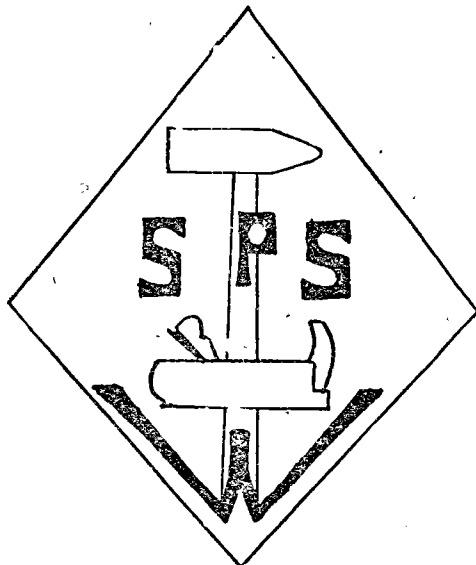
36866. 2.5 1955. 10.6 1955. **Prudnickie Zakłady Przemysłu Bawełnianego Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione.** Prudnik, Polska. Wytwórnia przędzy i tkanin bawełnianych oraz z włókien sztucznych. Towary: tkaniny bielizniane jak koszulowe, kalessonowe, piżamowe, ręcznikowe, pętelkowe, chusteczkowe, pieluszkowe, koszulowe z flaneli; tkaniny pościelowe jak poszewkowe, poszwowe, prześcieradłowe, wyspowe, materacowe, tkaniny obrusowe, tkaniny płaszczowe, ubraniowe, podszewkowe, fartuchowe, sukienkowe, tkaniny zasłonowe, tkaniny specjalne.

36867. 31.1 1955. 10.6 1955. **Sosnowieckie Zakłady Przemysłu Wełnianego.** Sosnowiec, Polska. Wytwórnia przędzy czesankowej. Towary: przędza czesankowa.

36868. 5.2 1954. 13.6 1955. **Spółdzielnia Pracy Stolarzy „Wolanka“.** Warszawa, Polska. Wytwórnia mebli i innych wyrobów stolarskich. Towary: wyroby stolarskie jak stoły, szafy i przybory gospodarstwa domowego.

PRZEDŁUŻENIE OCHRONY

Grubym drukiem są podane numery rejestru znaków towarowych. Po numerach rejestru są zamieszczone daty, do których przedłużono ochronę znaków towarowych.

1450.	10.10	1964	5489.	25.5	1965
3602.	26.2	1965	5490.	25.5	1965
3655.	2.3	1965	5491.	25.5	1965
3680.	3.3	1965	5492.	25.5	1965
3681.	3.3	1965	5493.	25.5	1965
3689.	3.3	1965	5698.	3.6	1965
4146.	24.3	1965	5713.	3.6	1965
4156.	25.3	1965	5714.	3.6	1965
4157.	25.3	1965	6478.	9.7	1965
4159.	25.3	1965	6479.	9.7	1965
4166.	25.3	1965	6480.	9.7	1965
4168.	25.3	1965	6481.	9.7	1965
4169.	25.3	1965	6750.	20.7	1965
4311.	4.4	1965	6821.	29.7	1965
4443.	9.4	1965	7249.	14.8	1965
4481.	14.4	1965	7645.	28.8	1965
4554.	16.4	1965	7646.	28.8	1965
4582.	16.4	1965	7851.	3.9	1965
4587.	16.4	1965	7854.	3.9	1965
4627.	17.4	1965	8007.	9.9	1965
4628.	17.4	1965	8008.	9.9	1965
4630.	17.4	1965	8009.	9.9	1965
4631.	17.4	1965	8010.	9.9	1965
4632.	17.4	1965	8011.	9.9	1965
4634.	17.4	1965	8282.	18.9	1965
4635.	17.4	1965	8388.	22.9	1965
4641.	17.4	1965	8389.	23.9	1965
4666.	24.4	1965	8499.	28.9	1965
4683.	26.4	1965	8875.	12.10	1965
4734.	28.4	1965	9050.	19.10	1965
4735.	28.4	1965	9051.	19.10	1965
4746.	28.4	1965	9160.	23.10	1965
4822.	1.5	1965	9217.	26.10	1965
4823.	1.5	1965	9382.	3.11	1965
4824.	2.5	1965	10077.	1.12	1965
4840.	2.5	1965	10104.	2.12	1965
4978.	8.5	1965	10105.	2.12	1965
4979.	8.5	1965	10106.	2.12	1965
4981.	8.5	1965	10107.	2.12	1965
5007.	9.5	1965	13871.	23.11	1966
5048.	11.5	1965	25387.	11.2	1965
5083.	12.5	1965	25506.	21.3	1965
5135.	13.5	1965	25513.	26.3	1965
5136.	13.5	1965	25615.	30.4	1965
5147.	13.5	1965	25641.	10.5	1965
5149.	13.5	1965	25726.	31.5	1965
5426.	22.5	1965	25813.	28.6	1965
5430.	22.5	1965	25933.	14.8	1965
5431.	22.5	1965			

ZMIANY W REJESTRZE

Grubym drukiem są podane numery rejestru znaków towarowych.

4481. Dnia 16.4 1955 wykreślono wpis „Indian Motorcycle Company“ oraz dokonano wpisu „Indian Sales Corporation“, wykreślono wpis „Indian Sales Corporation“ oraz dokonano wpisu „The Indian Company“.

5147, 5149. Dnia 13.5 1955 wykreślono wpis „Aktiebolaget B. A. Hjorth & Co” oraz dokonano wpisu „Aktiebolaget Bahco”.

9160. Dnia 12.4 1955 wykreślono wpis „Modiano Società Anonima Industrie Cortotecniche” oraz dokonano wpisu „Modiano Industrie Cartotecniche Società Per Azioni”.

10962. Dnia 18.5 1955 wykreślono wpis „Willard Storage Battery Company Cleveland, Stany Zjednoczone Ameryki” oraz dokonano wpisu „The Electric Storage Battery Company Philadelphia, Stany Zjednoczone Ameryki”.

11492. Dnia 21.4 1955 wykreślono wpis „Packard Motor Car Company” oraz dokonano wpisu „Studebaker-Packard Corporation”.

36083. Dnia 22.4 1955 wykreślono wpis „Berh-Manning Corporation” oraz dokonano wpisu „Norton Company”.

WYKREŚLENIA Z REJESTRU

Grubym drukiem są podane numery rejestru znaków towarowych. Prawa z rejestracji znaków towarowych, wpisanych do rejestru pod tymi numerami, wygasły na podstawie art. 184 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.3 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. Nr 39, poz. 384), a znaki te zostały wykreślone z rejestru.

35243, 36135, 36155, 36234.

ODPOWIEDZI Z DZIEDZINY WYNALAZCZOŚCI I ZNAKÓW TOWAROWYCH

Pytanie 16. Czy wynagrodzenia i premie, przysługujące na podstawie przepisów prawnych o wynalazczości, są wolne lub zwolnione od podatku od wynagrodzeń?

Odpowiedź. Dekret z dnia 12 października 1950 r. o wynalazczości pracowniczej (Dz. U. z 1950 r. Nr 47, poz. 428 i z 1952 r. Nr 3, poz. 17; Wiad. Urz. Pat. z 1950 r. Nr 5/6, poz. 59 i z 1952 r. Nr 1, poz. 1), uchwała nr 291 Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 1951 r. w sprawie wynagradzania twórców pracowniczych wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-36, poz. 446; Wiad. Urz. Pat. z 1951 r. Nr 3, poz. 29), zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 24 sierpnia 1951 r. w sprawie premiowania i wynagradzania za pomoc techniczną przy opracowywaniu pracowniczych wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-82, poz. 1137; Wiad. Urz. Pat. z 1951 r. Nr 5, poz. 59), zarządzenie Przewodniczącego PKPG z dnia 15 grudnia 1951 r. w sprawie robotniczo-inżynierskich brygad racjonalizatorskich (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-104, poz. 1513; Wiad. Urz. Pat. z 1952 r. Nr 1, poz. 2) oraz zarządzenie Przewodniczącego PKPG z dnia 14 lipca 1952 r. w sprawie wyznaczania przedstawicieli technicznych do klubów techniki i racjonalizacji oraz udzielania pomocy tym klubom (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-65, poz. 1001 i z 1953 r. Nr A-38, poz. 473; Wiad. Urz. Pat. z 1952 r. Nr 5, poz. 52 i z 1953 r. Nr 3, poz. 24) normują zagadnienie wynagradzania i premiowania: 1) za dokonanie pracowniczych wynalazków, wzorów, udoskonaleń technicznych i usprawnień, 2) za pomoc techniczną udzieloną przy opracowywaniu wymienionych projektów wynalazczych, 3) za współudział w realizacji tych projektów i 4) za sporządzenie przez brygady racjonalizatorskie dokumentacji technicznej i za wykonane przez te brygady w godzinach poza służbowych prace warsztatowe i pomocnicze przy realizacji pracowniczych projektów wynalazczych oraz regulują sprawę wynagradzania i premiowania 5) przedstawicieli technicznych w klubach techniki i racjonalizacji.

Według przepisów przytoczonych aktów prawnych osobom, które dokonały pracowniczych projektów wynalazczych (wynalazków, wzorów, udoskonaleń technicznych i usprawnień) przyjętych do wykorzystania, a więc oczywiście i członkom robotniczo-inżynierskich brygad racjonalizatorskich, przysługuje prawo do wynagrodzenia. Za udzielenie pomocy technicznej przy opracowywaniu pracowniczych projektów wynalazczych przysługuje prawo do premii lub do wynagrodzenia. Pracownicy jednostek gospodarki uspołecznionej, także członkowie brygad racjonalizatorskich, którzy współdziałają w realizacji pracowniczych projektów wynalazczych, czyli pracują nad przyspieszeniem konstrukcyjnego opracowania i wprowadzenia tych projektów w życie, mogą otrzymać premie. Członkowie robotniczo-inżynierskich brygad racjonalizatorskich, obok prawa do wynagrodzenia za dokonanie pracowniczych projektów wynalazczych i do premii za współudział w realizacji tych projektów, mają prawo do wynagrodzenia za sporządzenie dokumentacji technicznej i za wykonane w godzinach pozasłużbowych prace warsztatowe i pomocnicze przy realizacji wymienionych projektów. Przedstawiciele techniczni

uspołecznionych zakładów pracy w klubach techniki i racjonalizacji otrzymują za swą pracę miesięczny dodatek do wynagrodzenia oraz mogą otrzymać kwartalną premie.

Wynagrodzenia i premie, przysługujące lub przyznawane na podstawie powołanych aktów prawnych — a więc wynagrodzenia za dokonanie pracowniczych projektów wynalazczych premie i wynagrodzenia za udzielenie pomocy technicznej przy opracowywaniu tych projektów, premie za współudział w realizacji wymienionych projektów oraz wynagrodzenia i premie dla robotniczo-inżynierskich brygad racjonalizatorskich za wykonanie zadania racjonalizatorskiego — są wolne lub zwolnione od podatku od wynagrodzeń.

Wzmiankowane ostatnio wynagrodzenia i premie są wolne lub zwolnione całkowicie od podatku od wynagrodzeń na podstawie następujących aktów prawnych: ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń — art. 5 ust. 1, pkt 13 (Dz. U. z 1949 r. Nr 7, poz. 41), rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 marca 1949 r. w sprawie wykonania ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń — § 18 b (Dz. U. z 1949 r. Nr 15, poz. 98, z 1950 r. Nr 19, poz. 162 i Nr 43, poz. 390 oraz z 1951 r. Nr 29, poz. 228) oraz zarządzenia Ministra Finansów z dnia 6 czerwca 1951 r. w sprawie całkowitego lub częściowego zwolnienia niektórych kategorii wynagrodzeń od podatku od wynagrodzeń — § 2 pkt 14, 15 i 16 (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-49, poz. 648, z 1952 r. Nr A-44, poz. 626 i Nr A-93, poz. 1444 oraz z 1953 r. Nr A-22, poz. 276). Przepisy przytoczonych aktów prawnych, dotyczące omawianych świadczeń pieniężnych, są zamieszczone w „Poradniku wynalazcy i racjonalizatora” z 1954 r. na str. 165—167.

Według wyjaśnienia, otrzymanego z Ministerstwa Finansów, sposób opodatkowania miesięcznych dodatków do uposażenia oraz kwartalnych premii, przysługujących przedstawicielom technicznym uspołecznionych zakładów pracy, w klubach techniki i racjonalizacji na podstawie cytowanego na wstępie zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 14 lipca 1952 r., zależy od charakteru stosunku pracy tych przedstawicieli. Mianowicie:

1) Jeżeli pracownik, będący przedstawicielem technicznym, jest mianowany, to wymieniony dodatek i premie podlegają odrębnemu od uposażenia opodatkowaniu jako wynikające z czynności zleconej służbowo, przy założeniu, że płatnikiem podatku od wynagrodzeń jest „władza, urząd, instytucja lub zakład państwowy” (§ 1 ust. 2 pkt 1 oraz § 7 ust. 1 pkt 1 cytowanego zarządzenia Ministra Finansów z dnia 6 czerwca 1951 r. — Monitor Polski z 1951 r. Nr A-49, poz. 648).

2) Jeżeli wspomniany pracownik jest związany umową o pracę, a w umowie tej został recypowany przepis art. 23 pragmatyki służbowej (ustawy z dnia 17.2.1922 r. o państwowej służbie cywilnej — Dz. U. z 1949 r. Nr 11, poz. 72), przy czym płatnikiem jest jednostka, wymieniona w ustępie poprzednim, to dodatek i premie wypłacane przedstawicielowi technicznemu również podlegają odrębnemu opodatkowaniu.

3) Jeżeli wzmiankowany pracownik jest związany umową o pracę, a w umowie tej nie recypowano przepisu art. 23 pragmatyki służbowej, to sposób opodatkowania omawianego dodatku i premii kwartalnych zależy od tego, czy zawarta

z tym pracownikiem umowa o pracę przewiduje, że w razie wyznaczenia go przedstawicielem technicznym będzie on pełnił obowiązki przedstawiciela technicznego.

Jeżeli wspomniana umowa o pracę tak przewiduje, to dodatek i premie kwartalne podlegają opodatkowaniu: a) Dodatek do uposażenia w wysokości 360 zł miesięcznie, wypłacany przedstawicielowi technicznemu, podlega opodatkowaniu zgodnie z art. 9 ust. 1 i 6 ustawy o podatku od wynagrodzeń, czyli łącznie ze zwykłym uposażeniem pracownika zakładu pracy, który wyznaczył go przedstawicielem technicznym, b) Premie kwartalne w wysokości nie przekraczającej 540 zł, wypłacane przedstawicielowi technicznemu, są wynagrodzeniem za osiągnięcia w pracy i podlegają opodatkowaniu według przepisów § 6 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 6 czerwca 1951 r. (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-49, poz. 648), przy czym dla uzyskania stopy podatkowej obu wynagrodzeń wymienionych pod 1), należy doliczyć 1/3 część premii.

Jeżeli natomiast wyznaczenie pracownika przedstawicielem technicznym następuje poza umową o pracę, to miesięczny dodatek wraz z premiami kwartalnymi podlegają opodatkowaniu odrębnemu jako wynagrodzenie, otrzymywane z tytułu umowy zlecenia (§ 7 ust. 1 pkt 3 zarządzenia Ministra Finansów z dnia 6 czerwca 1951 r. — Monitor Polski z 1951 r. Nr 49, poz. 648).

(bb)

Pytanie 17. Jakie są rodzaje usprawnień oraz jakie przepisy prawne normują sprawę wynagradzania i nagradzania twórców usprawnień?

Odpowiedź. W praktyce, jaka wytworzyła się w zakresie racjonalizacji, rozróżnia się następujące rodzaje usprawnień:

1) Usprawnienia z zakresu techniki lub organizacji produkcji, Usprawnienia te są unormowane w dekreście z dnia 12 października 1950 r. o wynalazczości pracowniczej (Dz. U. Nr 47, poz. 428 i z 1952 r. Nr 3, poz. 17) oraz w aktach prawnych, wydanych na podstawie tego dekretu. Nie obejmują one usprawnień administracyjnych.

2) Usprawnienia z zakresu administracji państwowej. Usprawnienia te są uregulowane w zarządzeniu Prezesa Rady Ministrów z dnia 2 grudnia 1950 r. o komisjach usprawnień administracji publicznej (Monitor Polski Nr A-130, poz. 1625) oraz w innych aktach prawnych, dotyczących tych usprawnień. Wymienione usprawnienia nie obejmują usprawnień dotyczących jednostek gospodarczych.

3) Usprawnienia z zakresu administracji gospodarczej, tj. administracji społecznych przedsiębiorstw, zakładów i organizacji gospodarczych. W tej grupie usprawnień rozróżnia się: a) usprawnienia z zakresu administracji produkcyjnych jednostek gospodarczych (produkcja przemysłowa i budownictwo) oraz b) usprawnienia z zakresu administracji innych jednostek gospodarczych (handlowych i usługowych oraz komórek zarządu produkcyjnych jednostek gospodarczych). Usprawnienia z zakresu administracji gospodarczej nie są określone w przepisach prawnych.

Według art. 1 pkt 5 dekretu o wynalazczości pracowniczej usprawnieniem z zakresu techniki lub organizacji produkcji jest ulepszenie, które bezpośrednio wpływa na bardziej wydajne wykorzystanie w procesie produkcyjnym urządzeń technicznych, narzędzi pracy, materiałów i siły roboczej, nie zmieniając jednak istotnie konstrukcji lub procesów technologicznych, albo wprowadza korzystne zmiany w zakresie techniki lub organizacji produkcji w uspołecznionym zakładzie pracy.

Za dokonanie usprawnień, określonych w wymienionych dekreście, twórcy tych usprawnień otrzymują wynagrodzenie według zasad ustalonych w uchwale nr 291 Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 1951 r. w sprawie wynagradzania twórców pracowniczych wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień (Monitor Polski Nr A-36, poz. 446). Uchwała ta stwierdza w § 1, że jej przepisów nie stosuje się do usprawnień administracyjnych oraz do usprawnień dotyczących udoskonalenia organizacji i kierownictwa zakładu pracy, np. projektów uproszczenia lub udoskonalenia sprawozdawczości i rachunkowości, dokumentacji, zaopatrzenia, zbytu itp.

Przepisy prawne, dotyczące usprawnień z zakresu administracji państwowej, nie podają określenia tych usprawnień. Zarządzenie Prezesa Rady Ministrów o komisjach usprawnień administracji publicznej mówi jedynie o wnioskach, zawierających projekty usprawnień administracji państwowej i obniżenia kosztów jej utrzymania oraz wskazujących na wadliwość funkcjonowania aparatu państwowego, wynikającą z jego struktury lub stosowanych metod pracy.

Za dokonanie wymienionych ostatnio usprawnień ich twórcy mogą być nagradzani na podstawie okólnika nr 9 Prezesa Rady Ministrów z dnia 13 marca 1950 r. w sprawie funduszu na nagrody pieniężne za projekty usprawnień administracji publicznej (Monitor Polski Nr A-40, poz. 1107) lub na pod-

stawie zarządzenia nr 117 Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1951 r. w sprawie funduszu nagród i prac zleconych (Monitor Polski Nr A-80, poz. 1107).

Sprawy usprawnień z zakresu administracji gospodarczej nie są uregulowane w obowiązujących przepisach prawnych. Mogą one dotyczyć np. ulepszenia organizacji i zarządu przedsiębiorstwem, uproszczenia lub udoskonalenia obiegu dokumentów, dokumentacji, rachunkowości, sprawozdawczości, obrotu towarowego i pieniężnego, gospodarki materiałowej, transportu, komunikacji, łączności itp.

Mimo braku przepisów, normujących sprawy usprawnień z zakresu administracji gospodarczej istnieje możliwość nagradzania w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych i ewent. w innych przedsiębiorstwach gospodarki społecznej twórców wymienionych usprawnień. Podstawą do przyznawania nagród za dokonanie tych usprawnień są przepisy prawne o funduszu zakładowym. Przepisy takie są zawarte w dekreście z dnia 18 lutego 1955 r. o funduszu zakładowym (Dz. U. Nr 9, poz. 52) i w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 lutego 1955 r. w sprawie wykonywania dekretu o funduszu zakładowym (Dz. U. Nr 9, poz. 58). Niektóre przepisy przytoczonych aktów prawnych są przedrukowane w „Wiadomościach Urzędu Patentowego” z 1955 r. Nr 4, poz. 41.

Twórcy usprawnień, nie objętych ani dekretem o wynalazczości pracowniczej ani zarządzeniem Prezesa Rady Ministrów o komisjach usprawnień administracji publicznej, mogą otrzymywać kwartalne nagrody z kwot wzmiankowanego funduszu zakładowego, przeznaczonych na indywidualne nagradzanie wyróżniających się w pracy pracowników przedsiębiorstw.

(bb)

Pytanie 18. Jakie obowiązują resortowe przepisy prawne w zakresie wynagradzania za dokonanie pracowniczych projektów wynalazczych oraz w zakresie premiowania i wynagradzania za udzielenie pomocy technicznej przy opracowywaniu tych projektów wynalazczych?

Odpowiedź. Dekret z dnia 12 października 1950 r. o wynalazczości pracowniczej (Dz. U. Nr 47, poz. 428 i z 1952 r. Nr 3, poz. 17) ustala w art. 9 i 28, że za dokonanie pracowniczego wynalazku, wzoru, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia, przyjętego do wykorzystania, twórcy przysługują prawo do wynagrodzenia, a w art. 18 ust. 1 upoważnia Radę Ministrów do określenia zasad obliczania tego wynagrodzenia oraz trybu i terminów jego wypłaty. Wymieniony dekret stwierdza ponadto w art. 19 i 28, że pracownikom uspołecznionego zakładu pracy, którzy za zlecenie zakładu pracy udzielili pomocy technicznej przy opracowaniu pracowniczego wynalazku, wzoru, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia, przysługują premie lub wynagrodzenia według zasad, ustalonych przez Przewodniczącą Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w porozumieniu z Ministrem Finansów.

Na podstawie przytoczonego dekretu o wynalazczości pracowniczej została wydana uchwała nr 291 Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 1951 r. w sprawie wynagradzania twórców pracowniczych wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień (Monitor Polski Nr A-36, poz. 446) oraz zarządzenie Przewodniczącego PKPG z dnia 24 sierpnia 1951 r. w sprawie premiowania i wynagradzania za pomoc techniczną przy opracowywaniu pracowniczych wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień (Monitor Polski Nr A-82, poz. 1137). Wzmiankowane akty prawne zawierają ogólne przepisy o wynagradzaniu i premiowaniu za dokonanie pracowniczych projektów wynalazczych (wynalazków, wzorów, udoskonaleń technicznych i usprawnień) oraz za udzielenie pomocy technicznej przy opracowywaniu tych projektów. Przepisy te obowiązują w zasadzie we wszystkich ministerstwach i urzędach centralnych.

Na podstawie lub w wykonaniu powołanych aktów prawnych zostały wydane w poszczególnych resortach szczegółowe przepisy, normujące sprawy wynagradzania i premiowania w zakresie wynalazczości pracowniczej. W szczególności zgodnie z § 30 cytowanej uchwały nr 291 Rady Ministrów właściwi ministrowie wydali w porozumieniu z Przewodniczącą PKPG i Ministrem Finansów przepisy, ustalające sposób obliczania oszczędności dla poszczególnych gałęzi przemysłu lub innych działów gospodarki narodowej. Obok więc ogólnych przepisów prawnych w zakresie wynagradzania i premiowania obowiązują w poszczególnych ministerstwach i urzędach centralnych przepisy resortowe.

W wydanej w 1955 r. książce pt. „Przepisy o wynalazkach, wzorach i znakach towarowych” (stan prawny na dzień 31.12.1954 r.) są zamieszczone na str. 409—504 resortowe przepisy prawne, dotyczące obliczania oszczędności wynika-

jących ze stosowania pracowniczych projektów wynalazczych, oraz ustalania wynagrodzeń i premii za dokonanie tych projektów wynalazczych oraz za udzielenie pomocy technicznej przy ich opracowywaniu.

W wymienionej powyżej książce zostały przedrukowane następujące resortowe akty prawne z omawianej dziedziny: Zarządzenie nr 106 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 1 września 1951 r. w sprawie sposobu obliczania oszczędności stanowiących podstawę do ustalania wynagrodzenia za pracownicze wynalazki, udoskonalenia techniczne i usprawnienia (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 11, poz. 104 i z 1952 r. Nr 6, poz. 59).

Pismo okólne nr 133 Ministerstwa Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 14 listopada 1952 r. w sprawie interpretacji niektórych przepisów uchwały nr 291 Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 1951 r. o wynagradzaniu twórców pracowniczych wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 19, poz. 228).

Zarządzenie nr 50 Ministra Budownictwa Miast i Osiedli z dnia 8 marca 1954 r. w sprawie wynagradzania za pomoc techniczną przy opracowywaniu projektów racjonalizatorskich (Dz. Urz. Min. Bud. M. i O. Nr 5, poz. 29).

Zarządzenie nr 31¹ Ministra Budownictwa Przemysłowego z dnia 12 stycznia 1952 r. w sprawie szczegółowych przepisów ustalających sposób obliczania oszczędności, wynikających z zastosowania pracowniczych wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień (Biuletyn Min. Bud. Przem. Nr 3, poz. 14).

Instrukcja Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 27 października 1951 r. w sprawie sposobu obliczania oszczędności, wynikających ze stosowania pracowniczych wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień (Monitor Polski Nr A-104, poz. 1516).

Zarządzenie Ministra Górnictwa nr 527 z dnia 9 października 1951 r. w sprawie sposobu obliczania oszczędności, wynikających z zastosowania pracowniczych wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień.

Zarządzenie Ministra Kolei z dnia 4 września 1951 r. w sprawie wydania instrukcji o sposobie obliczania oszczędności, wynikających ze stosowania pracowniczych wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień.

Instrukcja Ministra Leśnictwa z dnia 23 sierpnia 1951 r. w sprawie sposobu obliczania oszczędności, wynikających ze stosowania projektów racjonalizatorskich oraz zarządzenie nr 182 Ministra Leśnictwa z dnia 11 sierpnia 1952 r. w tej samej sprawie.

Zarządzenie nr 144/55 Ministerstwa Leśnictwa z dnia 16 czerwca 1954 r. w sprawie zasad wynagradzania za pomoc techniczną dla twórców projektów racjonalizatorskich.

Zarządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 25 września 1951 r. w sprawie sposobu obliczania oszczędności, wynikających z zastosowania pracowniczych wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień (Dz. Poczty i Telekomunikacji Nr 21, poz. 331).

Zarządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 10 października 1951 r. w sprawie wprowadzenia znormalizowanych wzorów formularzy do zgłaszania pracowniczych wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień w przedsiębiorstwach podległych Ministrowi Poczty i Telegrafów (Dz. Poczty i Telekomunikacji Nr 21, poz. 334).

Zarządzenie Ministra Przemysłu Chemicznego z dnia 11 października 1951 r. w sprawie sposobu obliczania oszczędności, wynikających ze stosowania projektów wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień w przemyśle chemicznym.

Zarządzenie Ministra Przemysłu Drobno i Rzemiosła nr 9 z dnia 2 lutego 1952 r. o wprowadzeniu instrukcji w sprawie obliczania oszczędności wynikających ze stosowania pracowniczych wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień w jednostkach podległych Ministrowi Przemysłu Drobno i Rzemiosła (Dz. Urz. Min. Przem. Drobn. i Rzem. Nr 3, poz. 16).

Zarządzenie nr 840 Ministra Przemysłu Lekkiego z dnia 10 sierpnia 1951 r. w sprawie wynagradzania twórców pracowniczych wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień oraz załącznik do tego zarządzenia: instrukcja z dnia 10 sierpnia 1951 r. w sprawie sposobu obliczania oszczędności, wynikających ze stosowania projektów racjonalizatorskich (przepisy dotyczące wynalazczości pracowniczej, wydane przez Ministra Przemysłu Lekkiego, mają również zastosowanie w resortach Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Przemysłu Drzewnego

i Papierniczego, jak również w Centralnym Urzędzie Wydawnictw, Przemysłu Graficznego i Księgarstwa).

Instrukcja KS 28/53 Ministerstwa Przemysłu Maszynowego z dnia 10 czerwca 1953 r. w sprawie obliczania oszczędności wynikających z zastosowania projektów racjonalizatorskich.

Pismo okólne nr 19 Ministra Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego z dnia 30 czerwca 1954 r. w sprawie przyjmowania i oceniania pracowniczych wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień na podstawie obliczonych oszczędności, wynikających z ich stosowania.

Instrukcja Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego z dnia 22 grudnia 1952 r. w sprawie obliczania oszczędności, wynikających ze stosowania pracowniczych wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień.

Okólnik nr 1 Ministra Przemysłu Rolnego i Spożywczego z dnia 11 stycznia 1954 r. w sprawie projektów racjonalizatorskich agrotechnicznych.

Instrukcja Ministra Rolnictwa z dnia 2 stycznia 1952 r. o sposobie obliczania oszczędności wynikających ze stosowania projektów racjonalizatorskich.

Okólnik nr 16 Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 18 lipca 1951 r. w sprawie sposobu obliczania oszczędności, wynikających z tytułu zastosowania pracowniczych wynalazków, udoskonalień technicznych i usprawnień.

Zarządzenie nr 120 Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 31 maja 1954 r. w sprawie premiowania i wynagradzania za pomoc udzielaną przy opracowywaniu projektów racjonalizatorskich.

Instrukcja Ministra Żeglugi z dnia 15 listopada 1951 r. w sprawie obliczania oszczędności, wynikających ze stosowania projektów racjonalizatorskich.

(bb)

Pytanie 19. W jaki sposób należy zgłaszać do opatentowania lub do rejestracji w Węgierskiej Republice Ludowej wynalazki, wzory i znaki towarowe, oraz jakie opłaty są z tym związane?

Odpowiedź. Według informacji, otrzymanych z węgierskiego Krajowego Urzędu Wynalazczości, wynalazki, wzory i znaki towarowe należy zgłaszać na piśmie w tym Urzędzie (*Országos Találmányi Hivatal*) lub przysyłać na adres Budapest V, Géza u. 2. Podania o opatentowanie wynalazków albo o zarejestrowanie wzorów lub znaków towarowych powinny zawierać poniżej określone wnioski i załączniki.

1. Zgłoszenia wynalazków.

a) Wniosek o udzielenie patentu na wynalazek, zawierający imię i nazwisko oraz zawód i miejsce zamieszkania zgłaszającego, uogólnione oznaczenie wynalazku zgłaszanego do opatentowania, jak również oświadczenie, stwierdzające że wnioskodawca jest twórcą zgłaszanego wynalazku lub następcą prawnym twórcy wynalazku.

b) oraz c). Techniczny opis wynalazku (z zastrzeżeniami patentowymi w trzech egzemplarzach i, w razie potrzeby, jego rysunek w dwóch egzemplarzach (rysunek na kartonie i rysunek na płóciennej lub papierowej kalce).

d) W przypadku zgłoszenia wynalazku przez osobę zagraniczną — dokument pełnomocnictwa dla zastępcy, mającego miejsce zamieszkania na Węgrzech.

e) Jeżeli zgłaszający jest następcą prawnym twórcy wynalazku, dokument stwierdzający następstwo prawne.

Za zgłoszenie wynalazku do opatentowania należy uiścić opłatę w wysokości 110 forintów. Następnie w ciągu dwóch miesięcy po ogłoszeniu o udzieleniu patentu należy uiścić pierwszą opłatę roczną za ochronę wynalazku (60 forintów). W razie udzielenia patentu dodatkowego należy uiścić jednorazową opłatę za patent dodatkowy (160 forintów). Jeżeli techniczny opis i rysunek wynalazku obejmują ponad 5 stron druku, należy ponadto zwrócić koszty druku szóstej i każdej następnej strony (12 forintów za stronę), przy czym rysunek liczy się za dwie strony.

Za zmianę opisu należy uiścić opłatę w wysokości 30 forintów.

Poza wymienionymi powyżej opłatami należy za każdy udzielony patent uiścić następujące opłaty roczne:

za drugi	rok —	75 forintów
„ trzeci	„ —	90 „
„ czwarty	„ —	110 „
„ piąty	„ —	140 „
„ szósty	„ —	170 „
„ siódmy	„ —	200 „
„ ósmy	„ —	250 „
„ dziewiąty	„ —	300 „

„ dziesiąty	„ —	370	„
„ jedenasty	„ —	460	„
„ dwunasty	„ —	570	„
„ trzynasty	„ —	700	„
„ czternasty	„ —	850	„
„ piętnasty	„ —	1050	„
„ szesnasty	„ —	1300	„
„ siedemnasty	„ —	1600	„
„ osiemnasty	„ —	2000	„
„ dziewiętnasty	„ —	2500	„
„ dwudziesty	„ —	3000	„

Oplaty roczne za lata 2—20 są płatne z góry i należy je uiszczać najpóźniej w ciągu sześcioletniego miesiąca po terminie płatności. Przy uiszczeniu opłaty rocznej w pierwszym miesiącu po dniu płatności nie dolicza się opłaty dodatkowej. Przy uiszczeniu jednak opłaty w drugim miesiącu należy uiszczyć również opłatę dodatkową w wysokości 20% opłaty zasadniczej, w trzecim miesiącu — opłatę dodatkową w wysokości 40%, w czwartym miesiącu — opłatę dodatkową w wysokości 60%, w piątym miesiącu — opłatę dodatkową w wysokości 80% i w szóstym miesiącu — opłatę dodatkową w wysokości 100% opłaty zasadniczej.

Oplata za przeniesienie zgłoszenia wynalazku lub patentu wynosi 90 forintów.

Postępowanie sprzeczne w sprawie ogłoszonych zgłoszeń wynalazków jest bezpłatne.

Zgłoszenie i postępowanie w sprawie udzielenia patentu są całkowicie wolne od opłaty, jeżeli zgłaszający ofiaruje swój wynalazek państwu, a państwo przyjmuje ten wynalazek oraz wydaje świadectwo autorskie i wypłaca wynagrodzenie, określone w przepisach prawnych. W tym ostatnim przypadku wniosek zgłoszeniowy powinien zawierać oświadczenie o zaoferowaniu wynalazku państwu, a rysunek należy złożyć w trzech egzemplarzach.

2. Zgłoszenia wzorów.

a) Wniosek o zarejestrowanie wzoru, zawierający imię i nazwisko oraz zawód i miejsce zamieszkania zgłaszającego, nazwę wzoru zgłaszanego do zarejestrowania, jak również wymienienie ilości lat, w ciągu których wzór ma być chroniony (okres ochrony może wynosić najwyżej trzy lata, ale może on również trwać jeden rok lub dwa lata).

b) Wzór (albo jego rysunek lub fotografię) w dwóch egzemplarzach.

c) W przypadku zgłaszania wzoru przez osobę zagraniczną — dokument pełnomocnictwa dla zastępcy, mającego miejsce zamieszkania na Węgrzech.

Oplata za zarejestrowanie wzoru wynosi 20 forintów.

3. Zgłoszenia znaków towarowych.

a) Wniosek o zarejestrowanie znaku towarowego, zawierający imię i nazwisko właściciela znaku towarowego oraz jego zawód i miejsce zamieszkania, nazwę i siedzibę przedsiębiorstwa, do którego należy znak towarowy, wykaz towarów, które mają być oznaczone znakiem towarowym, w przypadku zgłoszenia znaku towarowego słownego — jego oznaczenie, jak również wniosek o przyznanie prawa pierwszeństwa przy ubieganiu się o pierwszeństwo różniące się od normalnego.

b) Jeżeli ilość towarów wynosi więcej niż dziesięć należy dla każdego znaku towarowego złożyć wykaz towarów w czterech egzemplarzach.

c) W razie ubiegania się o pierwszeństwo różniące się od normalnego — dotyczący dokument.

d) oraz e). W przypadku zgłaszania znaku towarowego przez osobę zagraniczną — dokument pełnomocnictwa dla zastępcy, mającego miejsce zamieszkania na Węgrzech, oraz dokument (świadectwo ojczyste), wydany przez właściwy organ kraju pochodzenia i stwierdzający dokonaną rejestrację tego znaku towarowego w kraju pochodzenia.

f) oraz g) Jeżeli zgłaszany znak towarowy jest znakiem obrazowym lub znakiem utworzonym z liter o szczególnej formie — kliszę drukarską znaku towarowego w jednym egzemplarzu i odbitki z tej kliszy w dziesięciu egzemplarzach.

Poza wymienionymi powyżej załącznikami, należy również na żądanie Krajowego Urzędu Wynalazczości złożyć dokument, stwierdzający stan przedsiębiorstwa oznaczonego w zgłoszeniu.

Rejestracja znaku towarowego obejmuje okres dziesięcioletni od dnia zarejestrowania tego znaku. Ochronę znaku towarowego można co dziesięć lat przedłużać; w przeciwnym razie uważa się ochronę za wygasłą. (Po upływie jednak trzech miesięcy od ostatniego dnia okresu ochronnego nie można już przedłużyć ochrony znaku towarowego). Przy przedłużaniu ochrony znaku towarowego nie należy składać jego kliszy drukarskiej.

Za zarejestrowanie znaku towarowego lub przedłużenie okresu jego ochrony należy uiszczyć opłatę w wysokości 60 forintów. Jeżeli jednak wykaz towarów zawiera więcej niż 60 wyrazów, należy uiszczyć opłatę zasadniczą wraz z opłatą dodatkową po 3 forinty za każdy dalszy wyraz.

Za przepisanie znaku towarowego należy uiszczyć również opłatę w wysokości 60 forintów, za inne jednak wpisy — po 25 forintów, a za wykreślenie znaku towarowego z rejestru — opłatę w wysokości 10 forintów.

Ponadto trzeba zwrócić szczególną uwagę, że zgłaszający zamieszkałi za granicą (poza granicami Węgier), mogą dokonywać w Węgierskiej Republice Ludowej zarówno zgłoszeń wynalazków, jak i zgłoszeń wzorów i znaków towarowych tylko za pośrednictwem zamieszkałego na Węgrzech adwokata lub rzecznika patentowego jako swego pełnomocnika. Poniżej jest zamieszczona lista imion i nazwisk oraz adresów węgierskich rzeczników patentowych i biur patentowych.

Miksa Aknai	Budapest V,	Petőfi Sándor u. 12
Ferenc Biró	„ XII,	Kikelet u. 6
„Danubia“ Szabadalmi Iroda	„ V,	József tér 10
Hugó Kalmár	„ VI,	Sztálin ut 4
László Mende	„ II,	Pasaréti ut 30
Leó Sinai	„ V,	Honvéd u. 24
Tibor Somlai	„ XII,	Márvány u. 14
Emil Sóváry	„ II,	Bimbó u. 122
Ferenc Schilling	„ XII,	Kempelen Farkas u. 3
Gyula Schwartz	„ II,	Fő u. 40
Béla Weissmahr	„ XII,	Szendrő u. 18

Do załatwiania spraw zgłoszeń wynalazków, wzorów i znaków towarowych jest powołany Krajowy Urząd Wynalazczości. Rozpatrywanie zażaleń, wniesionych przeciwko wydanym w pierwszej instancji uchwałom lub innym decyzjom, oraz rozstrzyganie spraw spornych należy do właściwości Stołecznego Sądu w Budapeszcie, a w najwyższej instancji — do właściwości Sądu Najwyższego.

W nrze 2 „Wiadomości Urzędu Patentowego“ z 1954 r. na str. 133—136 są omówione węgierskie przepisy o nowatorstwie i wynalazkach.

(bb)

Sprostowania

W nrze 3/1955 „Wiadomości Urzędu Patentowego“ na str. 175, szpalta 1, w wierszu 25 od dołu, wydrukowano „27.12 1954“; powinno być: „15.12 1954“.

na str. 175, szpalta 1, w wierszu 20 od dołu, wydrukowano: „38602“; powinno być: „38603“.

na str. 176, szpalta 1, w wierszu 3 od góry, wydrukowano: „80c“; powinno być: „80c,2“.

OGŁOSZENIA O GOTOWOŚCI ZBYCIA PATENTÓW LUB UDZIELENIA LICENCJI ORAZ ZBYCIA WZORU UŻYTKOWEGO

Jest do nabycia patent nr 36481, udzielony w Polsce na rzecz p. Henrik Melker Spencer (Buenos Aires, Argentyna), na wynalazek pt. „Sposób wznoszenia budowli oraz urządzenie nadające się do wykonywania tego sposobu“, lub do udzielenia licencji na wykonywanie tego wynalazku.

Informacji udzieli: Kolegium Rzeczników Patentowych, Warszawa, Al. Niepodległości 188, tel. 833-47.

Jest do nabycia patent nr 35108, udzielony w Polsce na rzecz firmy Huwood Mining Machinery Limited, (Gateshead-on-Tyne Wielka Brytania), na wynalazek pt. „Urządzenie do urabiania pokładów węgla lub innych minerałów“, lub do udzielenia licencji na wykonywanie tego wynalazku.

Informacji udzieli: Kolegium Rzeczników Patentowych, Warszawa, Al. Niepodległości 188, tel. 833-47.

Sprzedam patenty:

1) nr 36676 na wynalazek pt.: „Sposób otrzymywania z substancji białkowych kleju o normowanym czasie przesiadania w stan nieodwracalny oraz sposób klejenia klejem otrzymanym tym sposobem“.

2) nr 38810 na wynalazek pt. „Rower z dopełniającym napędem ręcznym na przednie koło“,

lub udzielić licencji na wykonywanie tych wynalazków.

Wiadomość: Czuprykowska Franciszka, Wrocław, ul. Ustroń 1/3.

Jest do nabycia wzór użytkowy nr 10232, zarejestrowany w Polsce na rzecz Eugeniusza Grygielskiego na: „Pipetkę do tuszu“.

Informacji udzieli: Eugeniusz Grygielski, Błonie k. Warszawy, ul. Narutowicza 8a, m. 24.

KOMUNIKAT

w sprawie przezroczy technicznych

Na zlecenie Departamentu Techniki PKPG Państwowe Zakłady Foto-Przezroczy, Warszawa, ul. Nowy Świat 25, produkują przezrocza mające na celu rozpowszechnianie zdobyczy i postępu w dziedzinie techniki.

Przezrocza te mogą oddać znakomite usługi szkoleniowe i popularyzacyjne klubom techniki i racjonalizacji, istniejącym przy zakładach pracy, udostępniając wykorzystanie twórczego dorobku innych we własnych zakładach.

Przezrocza są do nabycia w Wojew. Punktach Sprzedaży Wydawnictw Artystyczno-Graficznych „Domu Książki”, rzutniki natomiast do wyświetlania tych przezroczy rozprowadza Łódzka Hurtownia Foto-Optyczna, Łódź, ul. Piotrkowska 85.

Poniżej podajemy spis wyprodukowanych przezroczy:

1. Roboty zbrojarskie w budownictwie mieszkaniowym
2. Roboty szklarskie w budownictwie mieszkaniowym
3. Przygotowanie betonu na budowie
4. Szlifowanie gwintów, cz. I i II
5. Formowanie na mokro z modelu dzielonego
6. Ściernice szlifierskie
7. Droga projektu od autora do wykonawcy, cz. I i II
8. Czujnik pomiarowy
9. Mechaniczne cięcie i gromadzenie lodu
10. Ostrzenie frezów
11. Wyrób śrub
12. Przeciąganie
13. Sprzęt budowlany, cz. I, II, III, IV i V
14. Betony lekkie, cz. I i II
15. Obnikanie poziomu wód gruntowych za pomocą igłofiltrów
16. Polichlorek winylu
17. Mechanizacja robót ziemnych
18. Mechanizacja robót betonowych
19. Spawanie metodą Hafargutta, cz. I i II
20. Betonowanie w czasie mrozów
21. Szlifowanie bezkłowe, cz. I i II
22. Mikroskop pomiarowy
23. Tłoczenie na zimno — cięcie
24. Tłoczenie na zimno — gięcie
25. Winydur, cz. I, II, III, IV i V
26. Tynki w budownictwie mieszkaniowym
27. Murarka zespołowa
28. Formowanie skorupowe
28. Materiały pędne i smary
30. Oczyszczanie odlewów
31. Wyrób spiekanych węglików
32. Słodowanie jęczmienia
33. Podgrzewanie proszków bakelitowych prądami wysokiej częstotliwości
34. Wysokowydajne ostrzenie roży
35. Szlifowanie i maszyny szlifierskie
36. Przykłady poprawnego prowadzenia dzienników budowy
37. Mycie butelek
38. Wyoblanie
39. Walcowanie gwintów
40. Żużłobeton
41. Mechaniczne tynkowanie, cz. I i II
42. Murarski sprzęt racjonalizowany, cz. I i II

Przezrocza wyprodukowane dla klubów techniki i racjonalizacji na zlecenie Ministerstwa Przemysłu Maszynowego:

43. Urządzenie dźwigowe i przenośnikowe
44. Tłoczenie na zimno — ciągnięcie
45. Próba technologiczna lejułości żeliwa
46. Wzmacnianie zabezpieczanie i odpowietrzanie form i rdzeni, cz. I i II
47. Konserwacja obrabiarek
48. Pomiar gwintów
49. Metody i sposoby szlifowania noży ze spiekanych węglików
50. Wysokowydajne skrawanie metodą Kolesowa, cz. I i II

Przezrocza dla klubów techniki i racjonalizacji, które będą wyprodukowane w najbliższym czasie:

51. Npelnianie butelek, cz. I i II
52. Stoly taśmowe
53. Kucie swobodne
54. Kucie matrycowe
55. Przygotowanie tokarki do typowych robót
56. Podstawowe przyrządy pomiarowe i ich zastosowanie w przemyśle maszynowym
57. Hartowanie indukcyjne kół zębatych
58. Ulepszanie powierzchniowe
59. Narzędzia i metody wykonywania gwintów
60. Spawanie metali na zimno
61. Wyrób stali w piecach elektrycznych i martenowskich.

Przypominamy, że należy zawczasu odnowić prenumeratę
na rok 1956

WYDAWNICTWO URZĘDU PATENTOWEGO POLSKIEJ RZECZYSPOLITEJ LUDOWEJ
Redaguje Komitet

Redakcja i Administracja: Urząd Patentowy PRL, Warszawa, Al. Niepodległości 188, tel. 8-38-03 (wewn. 22).

PRENUMERATA: rocznie zł 48.—, półrocznie zł 24.—.

CENA OGŁOSZEŃ: po tekście oraz na 3 i 4 str. okładki zł 1,50 od wiersza 1 mm szpalty redakcyjnej.
Rachunek Urzędu Patentowego PRL w Narodowym Banku Polskim VIII Oddział Miejski w Warszawie
nr 1532-91-20, cz. 3, dz. 5, rozdz. 17.

Cena 8 zł

Zakł. Graf. Dom Słowa Polskiego, Warszawa. Zam. 3793/c
Pap. druk. sat. V kl. A1/60 g. B-6-6199

СОДЕРЖАНИЕ

ЧАСТЬ I

Положения, постановления, извещения: Польша, 39. **Постановление** № 431 Совета Министров от 11 июня 1955 г. об образовании и круге действий Комитета Государственных Наград за достижения в области наук, технического прогресса, литературы и искусства. 40. **Декрет** от 18 февраля 1955 г. о фонде предприятий. 41. **Постановление** Совета Министров от 18 февраля 1955 г. об исполнении декрета о фонде предприятий (извлечение). 42. **Письмо** Департамента Техники Государственной Плановой Комиссии от 24 августа 1954 г. о включении в круг действий клубов техники и рационализации технических диапозитивов.

Заграница. Немецкая Демократическая Республика. 43. **Законодательство** касающееся охраны промышленной собственности и улучшений (1948—1954). Немецкая Федеративная Республика. 44. **Закон** от 5 мая 1936 г. о товарных знаках. Приложение к § 2, абз. 3 закона о товарных знаках. Перечень классов товаров. Австралия. 45. **Закон** № 42 от 27 сентября 1952 г. о патентах (окончание). 46. **Закон** № 14 от 20 апреля 1954 г. об изменении закона с 1952 г. о патентах (извлечение).

ЧАСТЬ II

47. **Изобретения** — выдача свидетельств (от № 38692 до № 38877); изменения в реестре. 48. **Образцы** — Промышленные образцы — выдача свидетельств (от № 10289 до № 10310); художественные образцы — выдача свидетельств (от № 7177 до № 7181). 49. **Технические усовершенствования** — выдача свидетельств (от № 7209 до № 7539) и заглавия этих усовершенствований. 50. **Рационализаторские предложения** — выдача свидетельств (от № 120000 до № 124999) и заглавия этих предложений. 51. **Описания изобретательских проектов:** описания изобретений. 52. **Товарные знаки** — выдача свидетельств (от № 36789 до № 36868); изменения в реестре; исключения из реестра.

Ответы по вопросам касающимся изобретательства и товарных знаков. **Исправление опечаток.** **Публикации о готовности продажи патентов и промышленных образцов или выдачи лицензий.** **Информации о технических диапозитивах.**

INHALT

I. TEIL

Gesetze, Verordnungen, Bekanntmachungen: Polen, 39. **Beschluss** Nr 431 des Ministerrates vom 11.6.1955 über die Berufung und die Wirkungsbereich des Komitees für Staatspreise für Errungenschaften auf dem Gebiete der Wissenschaft, des technischen Fortschrittes, der Literatur und der Kunst. 40. **Erlaß** vom 18.2.1955 über den Betriebsfond. 41. **Verordnung** des Ministerrates vom 18.2.1955 in Sachen der Ausführung des Erlasses über den Betriebsfonds (Auszug). 42. **Schreiben** des Departements der Technik der Staatskommission für Wirtschaftsplanung vom 24.8.1954 über die Einführung von technischen Transparentbildern in die Klubs der Technik und der Rationalisierung.

Ausland. Deutsche Demokratische Republik. 43. **Gesetzgebung** betr. Schutz des gewerblichen Eigentums und der Verbesserungen (1948—1954). Deutsche Bundesrepublik. 44. **Warenzeichengesetz** vom 5.5.1936. Anhang zu Paragr. 2 Abs. 3 des Warenzeichengesetzes. Warenklassenverzeichnis.

Australien. 45. **Patentgesetz** Nr 42 vom 27.9.1952 (Beendigung). 46. **Gesetz** Nr 14 vom 20.4.1954 über die Aenderung des Patentgesetzes vom Jahre 1952 (und über andere Angelegenheiten) (Auszug)

II. TEIL

47. **Erfindungen** — Erteilung von Patenten (von Nr 38692 bis Nr 38877); Aenderungen im Register; Streichung aus dem Register. 48. **Muster** — Eintragung von Gebrauchsmustern (von Nr 10289 bis Nr 10310) und von Geschmacksmustern (von Nr 7177 bis Nr 7181). 49. **Technische Vervollkommnungen** — Zeugnisse (von Nr 7209 bis Nr 7539) und die Titel dieser Vervollkommnungen. 50. **Technische Verbesserungsvorschläge** — Bescheinigungen (von Nr 120000 bis Nr 124999) und die Titel dieser Verbesserungsvorschläge. 51. **Beschreibungen von Erfindungsprojekten** — Patentbeschreibungen. 52. **Warenzeichen** — Eintragung (von Nr 36789 bis Nr 36868); Aenderungen im Register; Streichungen aus dem Register.

Antworten auf Fragen aus dem Gebiet des Erfindungswesens und der Warenzeichen.

Berichtigungen.

Bekanntmachungen über die Bereitwilligkeit zur Abtretung von Patenten oder zur Erteilung von Lizenzen, sowie zur Abtretung eines Gebrauchsmusters.

Bekanntmachung in Sachen der technischen Transparentbilder.

SOMMAIRE.

1-e P A R T I E

Législation, informations: Pologne. 39. **D é c i s i o n** Nr 431 du 11.6.1955 du Conseil des Ministres concernant la constitution et la sphère d'activité du Comité des Prix d'Etat pour les obtentions dans le domaine des sciences, du progrès technique, de la littérature et des arts. 40. **D é c r e t** du 18.2.1955 concernant le fonds d'entreprise. 41. **D i s p o s i t i o n** du Conseil des Ministres du 18.2.1955 concernant l'exécution du décret sur le fonds d'entreprise (extrait). 42. **L e t t r e** du 24.8.1954 du Département de la Technique de la Commission d'Etat de Pianification Economique concernant l'introduction des tableaux transparents techniques dans les clubs de la technique et de la rationalisation. - **Etranger: République Démocratique Allemande.** 43. **L é g i s l a t i o n** concernant la protection de la propriété industrielle et des améliorations (1948—1954). République fédérale allemande. 44. **L o i** du 5.5.1936 sur les marques de marchandises. Annexe au paragr. 2 alinéa 3 de la loi sur les marques de marchandises. Spécification des classes de marchandises. **A u s t r a l i e.** 45. **L o i** Nr 42 du 27.9.1952 sur les brevets (dernière partie). 46. **L o i** Nr 14 du 20.4.1954 concernant le changement de la loi de 1952 sur les brevets (et autres choses) (extrait).

2-me P A R T I E

47. **Inventions** — Délivrance des brevets (du No 38692 au No 38877); changements dans le registre; radiations dans le registre. 48. **Modèles** — enregistrement des modèles d'utilité (du No 10289 au No 10310) et des modèles d'ornement (du Nr 7177 au No 7181). 49. **Perfectionnements technique** — certificats (du No 7209 au No 7539) et les titres de ces perfectionnements. 50. **Projets d'amélioration de caractère technique** — certificats (du No 12000 au No 124999) et les titres de ces projets. 51. **Descriptions des projets de nature inventive** — exposés des inventions brevetées. 52. **Marques de marchandises** — enregistrement (du Nr 36789 au No 36868); changements dans le registre; radiations dans le registre. Réponses aux questions ayant trait aux inventions et aux marques de marchandises. Corrections. Annonces sur le bon vouloir de céder des brevets ou d'accorder des licences et de céder un modèle d'utilité. Communiqué sur les tableaux transparents techniques.

SUMMARY

1-st PART

Legislation, informations: Poland. 39. **D e c i s i o n** Nr 431 of the Minister Council of the 11th June, 1955, regarding the constitution and the sphere of activity of the Committee of State Prizes for attainments in the field of sciences, of the technical progress, of the literature and of arts. 40. **D e c r e e** of the 18th February, 1955, regarding the works fund. 41. **D i s p o s i t i o n** of the Minister Council of the 18th February, 1955, regarding the execution of the decree concerning the works fund (extract). 42. **L e t t e r** of the 24th August, 1954, of the Department of Technics of the State Commission for Economic Planning regarding the introduction of transparent pictures into the Clubs of technics and of the rationalisation. **Foreign Countries: German Democratic Republic.** 43. **L e g i s l a t i o n** regarding the protection of industrial property and of improvements (1948—1954). **German Federal Republic.** 44. **T r a d e m a r k l a w** of the 5th May, 1936, Appendix to paragr. 2 alinea 3 of the trade mark law. Specification of ware classes. **A u s t r a l i a.** **P a t e n t l a w** Nr 42 of the 27th September, 1952 (final part). 46. **L a w** Nr 14 of the 20th April, 1954, about the change of the patent law of 1952 (and about other matters) (extract).

2-nd PART

47. **Inventions** — grant of patents (from Nr 38692 to Nr 38877); changes in the register; cancellation from the register. 48. **Models** — registration of utility models (from Nr 10289 to Nr 10310) and of designs (from Nr 7177 to Nr 7181). 49. **Technical improvements** — certificates (from Nr 7209 to Nr 7539) and the titles of these improvements. 50. **Technical amelioration projects** — certificates (from Nr 120000 to Nr 124999) and the titles of these projects. 51. **Specifications of inventive projects** — patent specifications. 52. **Trade marks** — registration (from Nr 36789 to Nr 36868); changes in the register; cancellation from the register. Replies to question in matters regarding inventions and trade marks. Corrections. Announcements about the willingness to cede patents or to grant licences and to cede a utility model. Communication about technical transparent pictures.

